SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl: 24 / Sayı: 282 / Haziran 2005

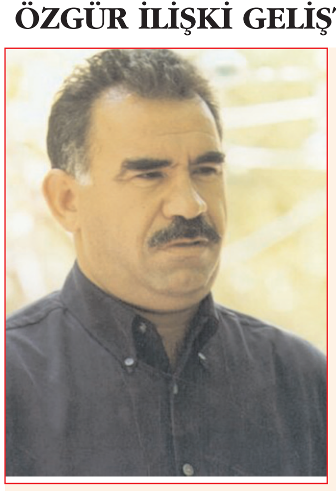
İNKARCILIĞA KARŞI TOPYEKUN DİRENECEĞİZ

ABDULLAH ÖCALAN

ÖZGÜR İLİŞKİ GELİŞTİRMEK CESARET VE ÇABA İSTER

Kadın da erkek gibidir. Kadın denildiğinde aklımıza olumlu işlerde ilerleyen, cesaret sahibi olabilen, kadın zayıflığına, köleliğe karşı duran ve buna savaş açan insan gelebilmelidir. Böyle kadınlara erkek gibi kadın denir. Mesela, Amazonlar döneminde at üstünde savaşan kadınların imajı halen böyle anlatılmak istenir. Bir erkek düşürüldüğünde ise, ona "kadın gibi erkek" denir. Demek ki bizde bir erkek, mertçe, erkekçe bir konumu yaşamadıkça sahtesine bürünür. Sahtesi ise, bıyığına, boyuna posuna, pazu kuvvetine dayanarak güçlülük gösterisinde bulunmasıdır. Erkeklik böyle icra edilmemelidir. Kaba kuvvet, zayıflığın bir belirtisidir. Bununla ancak sahte erkeklik duyguları kamçılanabilir, gerçek erkeklik ve mertlik gösterilemez. Böyle tutumlardan uzak durmak gerekiyor. Kadın kadınsı olmaktan, erkek de sahte erkeklik özelliklerinden kurtulmalıdır. Eğer böyle olursa, daha dengeli ilişki durumu ortaya çıkar. Buna ise, ancak doğru mücadele içinde ulaşılabilir. Doğru mücadele içinde mertçe savaşım, kadın erkek ilişkilerinde sağlıklı bir gelişmeyi yaşamak demektir. *16'da*

Aydınlar bildirisinde çözüme yönelik bir alternatif yoktur

● İnkar edilen, en doğal hakları reddedilen Kürt halkıyken, Türkiye'ye 'bu politikalardan vazgeç, Kürt sorununda adım at' çağrısı yapılması gerekirken, özgürlük hareketine yapılan bu çağrı, her şeyden önce gerçeklerle bağdaşmadığı gibi, hakkaniyete de uymayan bir tutum olmuştur. Sanki Kürt sorununun çözümünde tıkatıcı olan Kürt tarafıymış gibi tek tarafa yönelik böyle bir çağrı her şeyden önce vicdanlı olması gereken aydınlara yakışmamıştır 6'da

KONGRA GEL III. Genel Kurulu Açılış Konuşması

Kürdistan konfederalizmi yeni bir sürecin başladığının ifadesidir

● Bu süreçte çok ciddi bir mücadele, siyasal, örgütsel ve askeri bir mücadele geliştirmemiz gerekiyor. Siyasal serhildanı yükseltmeliyiz, meşru savunmada daha ciddi olmalıyız. Meydanlarda Apocu hareketin ve çağdaş Kürt'ün duruşunu sergileyebilmeliyiz. Nasıl kahramanca duruldu ğunu göstermemiz gerekiyor. Yine değerlerimize, davamıza bağlı olduğumuzu göstermeliyiz. 8'de

İçindekiler

Topyekün savaşa karşı topyekün direniş

Bilimsel teknik devrim, sosyal bilimlerin gelişme düzeyi, siyasal dengelerde yaşanan çözülme, ulus devlet çıkmazı ve bunların toplumsal yaşamı, ekonomik ilişkileri derinden etkileyerek, yeniden bir düzenlenişi gerekli hale getirmesi, 20. yüzyıl sonuna gelindiğinde dünyayı yeni bir çağ tanımıyla karşı karşıya getirmiş oldu. İnsanlık, 21. yüzyılı bu temellere dayanarak karşıladı.

Bu anlamda 21. yüzyıl, geride kalan yüzyıla damgasını vuran karakteristik özellikleri aşan ve yerine temel değişim yönlerini ortaya koyan bir tanımlamaya kavuştu. 20. yüzyıl daha çok 19. yüzyılda oluşan karakteristik temellerde kendini var ederken, o süreçteki sosyal bilimlerin, Newton fiziğinin, kapitalist artı değer yasasının damgasını vurduğu bir çağ olarak tarihteki yerini almıştır. 20. yüzyılın ortalarına gelindiğinde de bilimsel teknik devrimler süreci diye adlandırılan bir döneme girişle de bunlar aşılmaya başlamıştır. Artık bu süreçle mekanik fizik yerini Kuantum fiziğine bırakmaya, sosyal bilimler dar sınırlarını aşarak daha genel ve birlikte ele alınmaya, siyasal alanda birbirlerine alternatif gibi görünen reel sosyalist ve kapitalist sistemler birlikte aşılmaya, kapitalist kar yasasına ve ona karşıymış gibi görünen, özünde devlet kapitalizmi anlamına gelen reel sosyalist ekonomik politika aşılma sürecine girdi. Bununla birlikte karşıtlaştırıcı ve savaşı mutlak gören, özünde ise idealist yaklaşımın bir versiyonu olan kaba materyalist bakış açısı da yerini bilimsel diyalektik dünya görüşüne bıraktı.

1968'de, dünya tarihinin gelişimi üzerinde etki uyandıran gençlik hareketleri, Avrupa'da kapitalizmin artık miadının dolduğunun bir göstergesi olurken, reel sosyalist ülkelerdeki arayışlar da o güne kadarki reel sosyalist politikaların kapitalizmin bir mezhebi olmaktan ileri gitmediğinin bir ilanı anlamına geldi. Aslında '68 gençlik hareketliliği ve sistem karşıtı hareketlerle bir bütün olarak, o sürece kadar damgasını vuran sistemler de çökme sürecine girmiş oldu.

1968'lerle içine girilen dönemde, gelişiminde ivme kaydeden kadın, çevre, gençlik hareketleri de başlayan sürece damgasını vuracak olan yeni sosyal hareketlerin karakter, yön, örgütlenme ve eylem biçimlerinin nasıl olması gerektiği yönünde açılımlar sundu. '50'lerle birlikte başlayan başta Uzak Doğu olmak üzere Afrika vb kıtalarda gelişen ulusal kurtuluşçuluk, reel sosyalist ülkelerdeki ekonomik kalkınma ve bunlardan etkilenen kimi ülkelerdeki toplumsal kabarışların yaşanması, '70'lere gelindiğinde tıkanma sürecine girdi. '90'lara gelindiğinde de yaşanan dünya gerçeği bunu doğruladı. Günümüz koşullarında siyasal alanda yaşanan gelişmeler de kaynağını '90'larla birlikte netleşen bu gerçeklikten aldı.

1990'da reel sosyalizm çözülmesi kapitalizmin de iflası anlamına geldi. Ama bu gerçek, kapitalizm tarafından doğru algılanamadı. Onun içindir ki kapitalizm, kendini reel sosyalizmin bıraktığı boşluğu dolduracak tek güç olarak gördü. Bu, aynı zamanda başlayan yeni sürecin hangi temellerde gelişeceğinin de habercisi oldu.

Reel sosyalizmin çözülmesi kapitalizm tarafından 'tarihin sonu' olarak algılanırken, bıraktığı boşluk da küresel emperyalizm tarafında Yeni Dünya Düzeni vb adlarla doldurulmaya çalışıldı. Bunun karşısında ise, küresel demokrasi bir alternatif olarak gelişme zeminine kavuştu. Ama bu alternatifler dışında, kaynağını 20. yüzyıl dengelerinden alan statükocu güçlerin, ortaya çıkan sürecin yarattığı boşluktan yararlanma gibi bir olanağa kavuşmaları da söz konusu oldu. Bu olanaktan yararlanan statükocu güçler, küresel emperyalist ve küresel demokrasi güçlerinin henüz kendilerini kurumlaştıramadıkları bir süreçte güçlü çıkışlar yapma fırsatını elde etmiş oldular. '90'ların ikinci yarısına kadar dünyanın birçok bölgesinde öne çıkmak isteyen bölgesel devletlerin varlığı da bu gerçeği ortaya koydu.

Gelinen aşamada, '90'larla birlikte içine girilen süreç, kendi içinde belirginlik kazanmaya başlarken, henüz kaos aralığı diye adlandırılan bir dönemden çıkılmış değildir. ABD'nin başını çektiği uluslararası güçler kendilerini yeniden örgütleyerek ilişki düzenini dünyaya hakim kılmaya çalışırken, daha çok dezavantajları öne çıkan, ama potansiyel olarak içinde asıl değişim gücünü barındıran küresel demokrasi güçleri de komünal demokratik değerler temelinde kendini tüm dünya insanlığına alternatif bir güç olarak sunma ve örgütlenme sürecine girmiştir. 20.yüzyılın dengelerine göre oluşan statükolarda yer almış olan güçler de, aşılmış olma gerçeklikleriyle 21. yüzyıl gerçekliğini uzlaştırma yolunu tercih etmeyi kendi çıkarlarına görmüşlerdir. Bu yaklaşım ekseninde AB ülkeleri başta olmak üzere ulusal devletler, dünyayı sistemin çıkarları doğrultusunda düzenlemek isteyen ABD ile uzlaşma yolunu tercih eden bir yaklaşım içerisine girmişlerdir.

"1968'de, dünya tarihinin gelişimi üzerinde etki uyandıran gençlik hareketleri, Avrupa'da kapitalizmin artık miladının dolduğunun bir göstergesi olurken, reel sosyalist ülkelerdeki arayışlar da o güne kadarki reel sosyalist politikaların kapitalizmin bir mezhebi olmaktan ileri gitmediğinin bir ilanı anlamına geldi. Aslında 1968 Gençlik Hareketliliği ve sistem karşıtı hareketlerle bir bütün olarak, o sürece kadar damgasını vuran sistemler de çökme sürecine girmiş oldu."

Yaşanan kaos aralığında dünyanın durumu

Geride bıraktığımız döneme damgasını vuran, kaos aralığı ve bundan çıkış arayışları olmuştur. ABD, yeni çağın koşullarına göre ve soğuk savaş süreci boyunca edindiği tecrübelerden faydalanarak, yeni bir formülasyonla dünyaya yön vermeye çalışmaktadır. Eskisi gibi, kendi dışında olanı reddeden, sıcak veya soğuk savaş konumuna girmekten çok, içine alarak eritme, değiştirme ve yönetmeyi amaçlamaktadır. Bu nedenledir ki kendisini 'küresel güç' olarak tanımlamaktadır. Bu 'yeni' sistem, demokrasi, insan hakları vb gibi olguları kendisine hizmet eder konuma getirmektedir. Bunu yaparken de, bugün her ne kadar kapitalizmin mezhepleri olarak ele alsak da, sistemin kendini yeniden örgütlemesinde rolü olan sosyal demokrasinin reel sosyalizmin, ulusal kurtuluşçuluğun kazandırdıklarını da kendine mal etmektedir. Birçok politikasını pratikleştirirken, Irak'ta olduğu gibi halkların varlığını, demokratik özlemlerini, gericiliğe ve diktatörlüklere karşı tepkilerini gözetmeleri ve bu temelde açılımı esas almaları da bu gerçeklik içerisinde yerini almaktadır. Bugün ortaya konan bu yönelim, salt ABD ile de sınırlı kalmayarak, tüm uluslararası güçleri de içine alan bir boyut kazanmaktadır. Latin Amerika, Uzak Doğu, Kafkasya, Afrika, Avrupa, Ortadoğu gibi dünyanın birçok bölge ve kıtasında bunun uygulaması boyutuyla örnekleri bulunmaktadır.

ABD, son yıllarda bu doğrultuda çabalarını daha çok Ortadoğu ve Ortadoğu'yu çevreleyen bölgelerde yoğunlaştırmaktadır. Kafkasya, Orta Asya özellikle bu yaklaşımın en somut örneği olmaktadır. Gürcistan'da yaşanan iktidar değişiminin ardından, Kırgızistan'da da benzeri bir gelişmenin yaşanması ve diğer eski SSCB ülkelerine taşırılarak sürdürülmesi bunu göstermektedir. AB ülkeleri de ABD'nin bu politikası karşısında önceleri bir karşı tutum içine girmişlerse de, giderek bu tutumlarını yumuşatmışlar ve daha çok bir uzlaşma eğilimi içine girmişlerdir. AB ülkelerinin ABD'nin Suriye ve İran politikası karşısındaki yaklaşımları, böyle bir değerlendirmenin yapılmasını haklı kılacak veriler sunmaktadır. 20. yüzyıl siyasal dengelerine göre oluşmuş olan ve yaşanan kaos aralığından yararlanmak isteyen bölgesel statükocu devletler de bu pozisyonlarını giderek kaybetmeye başlamışlardır. Bu konumda olan devletlerin ABD'nin politikalarıyla uzlaşma eğilimleri içine girmeleri bunu göstermektedir. Daha önce Libya'nın içine girdiği tutumun bir benzerini şimdi İran, Suriye gibi devletlerin göstermeye başlamaları bu doğrultuda gerçekleşmektedir.

Kaos aralığı içinde, siyasal anlamda uluslararası güçlerin yapmaya çalıştığı çıkış, dünya insanlığının aleyhine olan ekonomik gelir dağılımındaki eşitsizliği değiştirmemekte ve doğa üzerinde daha da tahrip edici, doğal zenginlik kaynaklarının giderek tükenmesine yol açacak sonuçlar yaratmaya devam etmiştir.

Bunlar karşısında ise küresel demokrasi güçlerinin arayış ve mücadeleleri giderek daha fazla örgütlenme ve etkisini duyurma sürecine girmiştir. Dünyanın değişik yerlerinde küresel emperyalizm karşıtı hareketler, örgütlenme ve mücadelelerine programatik bir düzey kazandırarak uygulanabilir hale getirmişlerdir.

Tüm bunlardan hareketle, günümüzde küresel emperyalizm ile küresel demokrasi güçleri arasındaki mücadelenin asıl dünya gündemi olarak belirginlik kazanma sürecine girildiğini belirtmek olanaklı hale gelmiştir.

Ortadoğu'da siyasal durum

Ortadoğu, tarihte olduğu gibi günümüzde de dünyanın yaşadığı sorun ve gelişmelerin en yalın bir şekilde açığa çıktığı bölge olma konumunu korumaya devam etmektedir. ABD, politikasını bölgede BOP adı altında gerçekleştirmek isterken, 19. ve 20. yüzyılın etkili devletleri de ABD ile uzlaşma arayışlarına bölge üzerinden ulaşmak istemektedirler. Bölgenin statükocu güçleri de ABD ve diğer uluslararası güçler arasındaki çelişkilerden yararlanarak kendilerini güç olarak tutma eğilimlerini terk etmekle karşı karşıya kalmışlardır. Bu anlamda ABD, Ortadoğu'da uluslararası güçler içinde en etkili olma pozisyonuna ulaşmıştır. Afganistan müdahalesinin ardından Irak'ta gerçekleşen müdahale, İran ve Suriye'nin ABD karşısında atmış oldukları geri adım ve Ortadoğu'nun komşusu olan bölgelerde ABD yanlısı iktidarların oluşması, ABD'nin bu konumunu güçlendiren faktörler olmaktadır.

ABD, bu pozisyonunu korumak ve geliştirmek için önünde gördüğü engelleri aşmaya yönelik politikalarını devreye koymaktadır. Ortadoğu'nun öncelikli ve çözüm bekleyen temel sorunları olan İsrail-Filistin ve Kürt sorununa bu anlamda yeni yaklaşımlar geliştirmektedir. Filistinlilerle İsrail'i uzlaştırma, Kürtlere yönelik Güney Kürdistan eksenli yaklaşımlar da bu politika içinde yerini almaktadır. ABD, böyle bir yaklaşımla fiilen direnen ve eski konumlarında ısrar eden Ortadoğu'nun gerici, statükocu güçlerinin aşılmasının ve halkların demokratikleşme mücadelesinin de objektif anlamda önünün açılmasında önemli bir rol oynamaktadır. Ama bunu yaparken de halkları kendi iradesine tabi kılmak istemekte ve buna engel olarak gördüklerini değişik tarz ve yöntemlerle aşmaya çalışmaktadır.

Irak'ta şubat ayında gerçekleşen seçimlerle birlikte siyasal iktidar yeniden biçimlendirilirken, ABD'de Ortadoğu'ya yönelik politikasında yeni bir aşamaya girmiştir. Bu noktadan itibaren, ABD'nin bugüne kadar gücünü odaklaştırdığı Irak'la sınırlı kalmayarak, bölgenin diğer devletlerine yönelme sürecine girmiş olduğundan bahsetmek olanaklı hale gelmektedir. Başta ABD olmak üzere uluslararası güçlerin yaklaşımları ile bölge devletlerinin hem içlerinde yaşadıkları sorunlarda hem de birbirleri arasında kurmaya çalıştıkları ilişkilerde bu çok net bir şekilde görülmektedir. Özellikle de Kürdistan'ın parçalarının bulunduğu devletlerin ülke içinde ve uluslararası ilişkilerde yaşadığı sorunlar ele alındığında bu gerçeği görmek mümkündür.

ABD ve uluslararası güçler bir biçimiyle Kürt sorununa el atmışlardır. Ortadoğu'da politikalarını pratikleştirmede Kürtlerin önemli bir rol sahibi olduklarını görmüşlerdir. Kürtler, içinde yer aldıkları ülkelerin siyasal yapılanmaları üzerinde objektif anlamda bir

Serxwebûn'dan

etki gücüne sahiptirler. Türkiye'de bu etki daha farklı olurken, Irak'ta farklı bir biçim kazanmıştır, İran ve Suriye'de ise daha farklı boyuttadır. ABD, diğer parçalara yönelik belirli bir biçim kazanan açık bir politik tutum ortaya koymamasına rağmen, Irak'ta Kürtleri 'stratejik dost' olarak görmektedir. Bu durum, Kürdistan parçalarının bulunduğu devletler arasında varolan anti Kürt politikasının daha da etkisizleşmesine neden olmaktadır. Bugün bu politika, iflas eden İran, Suriye ve Türkiye arasında süren üçlü politika yerine ikili ilişkiler biçiminde sürdürülmeye devam etmektedir. Başlangıçta daha güçlü olan anti Kürt ittifakına dayalı inkar siyaseti bu üçlü devlet yapıları tarafından daha sıkı uygulanırken, değişen şartlara rağmen azaltılsa da devam ettirilmek istenmektedir. Bu tutum bazen gevşek ittifaklar, bazen iç mücadeleye dayandırılarak, bazen de daha fazla diplomasi, askeri vb alanlardaki işbirliğine gidilerek sürdürülmektedir.

Türkiye içte demokratik dinamiklerin dayatması, dışta da AB ve ABD ile yaşanan ilişki ve çelişkilerin arasında kalmıştır. Milliyetçi, statükocu yaklaşımların korunması ve değişime gitme arasında bir durumu yaşamaktadır. Kürt hareketinin toparlanması ve Kürt Halk Önderliği'nin demokratik konfederalizm çözüm hamlesi Türkiye yetkililerini sorunların çözümsüzlüğü temelinde harekete geçirmiştir. Bayrak provokasyonuyla milliyetçilik yükseltilmiş, askeri operasyonlar ağırlaştırılmış, demokratik halk gösterilerine sert yönelinmiş ve Önderlik üzerinde tecrit ağırlaştırılmıştır. Önderliğin yeniden yargılanmaması için gereken bütün çabaların gösterileceği bir politika belirlenmiştir. İran ve Suriye ABD'nin bölgeye ilk müdahale ettiği dönemde, bu müdahalenin kendisine yönelmesini engellemek için anti Kürt ittifaka sıkı sıkıya sarılsa da, sonraki süreçte ısrarını sürdüremez duruma gelmiştir. Kürt hareketinin önemli bir duruşa kavuşması, Güney'de netleşen hukuki siyasal durum ve uluslararası güçlerin yaklaşımı, bu devletlerin politikalarını uygulayamaz duruma getirdiği gibi, daha çok da kendi içlerine yönelir bir duruma getirmiştir.

Kürt sorununun bölgesel boyutlu ve demokratik ulusal bir karaktere sahip olması nedeniyle, Irak'ta Kürtlerin hukuki siyasal açıdan belli bir statüye kavuşmasını sağlayan federasyonlaşma da soruna çözüm getirmemiştir. Çünkü bu çözüm de devletçi ve milliyetçi niteliği aşmamasıyla birçok tehlikeyi bağrında taşımaktadır. O nedenle bu federasyonun demokratik niteliklerinin geliştirilmesi ve konfederal bir çözüme yanaşması Kürt sorununun çözümünde en doğru bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır.

İran, Suriye ve Türkiye'nin Kürt sorununun çözümüne ısrarlı karşı koyuşları ve uluslararası güçlerin Kürtlerin varlığını gözeten yaklaşımları arasında bir farkın olduğu açığa çıkmıştır. Kürtlerin, bölgesel ve uluslararası güçler arasında yaşanan bu yaklaşım farkını görerek, onların yedeğine düşmeyen bir politik tutum içinde olmalarının gereği, bu nedenle daha da önem kazanmaktadır.

Bugün Ortadoğu'da üç temel politika arasında süren çelişki ve çatışma, sürece damgasını vurmaya devam etmektedir. Bu çelişki ve çatışmalar ABD'de somutlaşan uluslararası güçler, Ortadoğu'nun bölgesel statükocu güçleri ve halklarda ifadesini bulan küresel demokrasi güçleri arasında sürmektedir. Ortadoğu'nun geleceğini de bu güçler arasında süren mücadele belirleyecektir. ABD, BOP ile Ortadoğu'ya müdahale etmiştir. Dış müdahaleye dayanan iç dinamiklerin değişimdeki rolünü basite indirgeyen bu müdahalenin Ortadoğu'daki sorunları kökten çözmesi mümkün olmadığı gibi, bölgesel statükocu güçlerin direnişlerini daha fazla sürdürmeleri de mümkün değildir. Bu noktada, Ortadoğu'da sorunların köklü olarak çözümlesinde tek alternatif olarak demokratik küreselleşmede ifadesini bulan halklar seçeneği öne çıkmaktadır. Ortaya çıkan bu tablo, Ortadoğu halklarıyla birlikte yaşamayı ve yine sorunlarını birlikte çözmeyi hedefleyen Kürtler için, dinamiklerine dayanarak sorunların çözümünde önemli bir fırsat sunmaktadır. Sürekli yakalanması mümkün ol mayan böylesi bir sürecin gerektiği gibi değerlendirilmesi, bu anlamda Kürtlerin önüne ertelenemez bir görev olarak çıkmış olmaktadır. Aynı durum, Kürtler için olduğu kadar başta Türkiye, İran, Suriye ve Irak halkları için de geçerli olmaktadır.

"Bugün Kürt sorunu gerek bölge, gerekse de uluslararası alanda her zamankinden daha fazla gündemde yer alırken, çözümü yönünde de adımların atılmasını gerekli hale getirmektedir. Uluslararası ve bölgesel güçler, Kürt sorununun çözümünde iradelerinin dışında yeni çıkışların yapılmasına olanaklar yaratmakla birlikte, sorunun çözümünün asıl belirleyicisi Kürt halkının da içinde olduğu bölge halklarından başkası olmayacaktır. Bunun koşulları da mevcuttur. "

Demokratik çözüm mücadelesi ve Kürdistan Demokratik Konfederasyonu

Ortadoğu'nun merkezinde bulunması ve bölgenin belirgin devletleri olan İran, Suriye, Irak ve Türkiye'de parçaları bulunan Kürdistan, hem Ortadoğu'nun hem de bu devletlerin yaşadığı siyasal, toplumsal gelişmeden etkilenmekle birlikte, aynı zamanda etkileyebilme pozisyonuna da sahip bulunmaktadır. Onun içindir ki Kürdistan'da yaşananları Ortadoğu ve bu devletlerde meydana gelen gelişmelerden ayrı olarak düşünmek mümkün değildir.

"Kürt sorununun bölgesel boyutlu ve demokratik ulusal bir karaktere sahip olması nedeniyle, Irak'ta Kürtlerin hukuki siyasal açıdan belli bir statüye kavuşmasını sağlayan federasyonlaşma da soruna çözüm getirmemiştir. Çünkü bu çözüm de devletçi ve milliyetçi niteliği aşmamasıyla birçok tehlikeyi bağrında taşımaktadır. O nedenle bu federasyonun demokratik niteliklerinin geliştirilmesi ve konfederal bir çözüme yanaşması Kürt sorununun çözümünde en doğru bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. "

ABD, Ortadoğu'ya BOP çerçevesinde kendi sistemini dayatırken, Kürtlere de önemli bir rol biçmektedir. ABD'nin bu temelde Irak'ta Kürtlere 'stratejik dost' yaklaşımı çerçevesinde, taktiği aşan bir yaklaşım içinde olduğunu söylemek mümkündür. Güney Kürdistan'da yaşananlar bu çerçevede gelişmektedir. ABD, Güney Kürdistan'a dayalı olarak tüm Kürdistan parçalarında Kürtleri yedeklemeyi hedeflerken, bununla bölge devletleri üzerinde de etkili olmak istemektedir. Bunun karşısında da Türkiye, İran, Suriye de dahil olmak üzere, bölge devletleri mevcut rejimlerinde direnerek statükolarını korumaya çalışmaktadırlar. Ama bölge devletlerinin bu yaklaşımlardan sonuç alması mümkün görülmediği gibi, Kürtler için de bölge devletleri dışında yeni dost arayışları içine girme ya da bu yönlü yaklaşım içinde olan güçlerle daha sıkı ilişkiler geliştirmeleri için olanak yaratmaktadır. Bu yaklaşımın Kürtleri diğer uluslarla karşı karşıya getirmesi kuvvetli bir olasılık olmaktadır. Bununla ne Kürtlerin ne de bölge halklarının kazanmayacağı açıktır. ABD, I. Körfez Savaşı ve II. Körfez Savaşı'ndan sonra Kürtlere yaklaşımında yaşanan bu değişimi pratik bir olgu haline getirme yönünde somut adımlar atmıştır.

İran, Suriye ve Türkiye, Kürt sorununun ve demokratikleşme sorunlarının çözümünü engelleyen tutucu ve gerici yaklaşımlarda ısrar etmektedir. Türkiye'nin Kürt sorununa yaklaşımı iflas etmiştir. ABD'nin, bölgedeki despotik devletlerin çözülmesi ve halkların başlattığı demokratik hareketlerin yol açtığı değişim rüzgarlarını da arkasına almaya çalıştığı, genel yaklaşımına bağlı olarak Kürt sorununa Irak sınırları içinde federasyon biçimindeki 'çözüm anlayışı' da yetmemektedir. Suriye'nin ABD ile uzlaşarak kendini ayakta tutma eğilimleri de sonuç vermekten çok uzaktır. İran'ın yaklaşımı temelde Suriye ve Türkiye ile çakışsa da, özgünlükleri nedeniyle bu devletlerden ayrı olarak farklı bir doğrultuya girilmesini olanak dahiline getirmektedir. İran, anayasal bir tanım getirmemekle birlikte, devlet sınırları içinde yaşayan toplulukların varlığını fiilen kabul eden ve eyalet sistemi ile başta Kürtler olmak üzere demokrasi güçlerinin hedeflerine ulaşmalarında Türkiye ve Suriye'den daha avantajlı bir konumda bulunmaktadır.

Bu yaklaşımların ortaya çıkardığı zemin, daha çok sorunlarda derinleşmeyi belirgin bir yön olarak öne çıkarmaktadır. Buna rağmen, başta Kürt sorunu olmak üzere demokratikleşme sorunlarının çözülmesi, halkın demokratik komünal hareketinin geliştirilmesi, Ortadoğu'da belirgin bir sorun olmaktadır. Demokratik konfederasyon yaklaşımı da bu anlamda halk seçeneği olarak geliştirilen en gerçekçi bir yaklaşım biçiminde öne çıkmaktadır.

Demokratik konfederalizmi sadece Kürtler için değil, dünyanın diğer halkları ve Ortadoğu halkları için de öngören Demokratik Konfederasyon Önderliği, devletler düzeyinde demokratikleşme için,

1- Devlet reformu,

2- Ulus reformu, ulus tanımını güncelleştirme,

3- Toplumda reform, yani demokrasi,

4- Yeni yurttaş tanımı gibi önemli dört ilkenin gerçekleşmesini de önermektedir.

Önder Apo, Kürt sorununu her zaman Kürdistan parçalarının bulunduğu devlet sınırları içerisinde halklarla birlikte çözmek istemektedirler. Ama buna rağmen İran, Suriye ve Türkiye buna yanaşmadığı gibi, Kürt karşıtlığını geliştirmeyi kendi çıkarlarına görmektedirler. 2003 yılında Suriye'de Qamışlo'da başlayıp birçok ile yayılan provokasyonlar, İran'da Kürtleri karşıt gösteren yaklaşımlar, yine Türkiye'de Genelkurmay Başkanı'nın Kürtleri 'sözde vatandaş' ilan edip, Newroz sonrasındaki bayrak provokasyonuyla tırmandırılan şoven dalgalanma bu yaklaşımın somut uygulamaları olarak yaşanmıştır.

Türkiye'de hakim olan politika Başbakanın ağzından "düşünmezseniz, böyle bir sorun yoktur" sözünde anlamını bulurken, İran ve Suriye'de inkar ve bastırma öncelikli bir politika olma özelliğini korumuştur. Irak'ta ise diğer parçalardan farklı olarak Kürtlerin varlığı ve federasyonlaşması anayasal güvence altına alınmış ve oluşturulan yeni siyasal yapılanma içinde temsiliyet hakları kabul edilmiştir.

Türkiye, İran ve Suriye'de Kürt sorunu karşısında içine girilen karşıt hakim politika, sorunun çözümsüzlüğü ile birlikte derinleşmesine yol açmakta ve yeni sorunların oluşumunun koşullarını yaratmaktadır. Irak'ta Kürtlerin varlığının kabul edilmesi de, devlet sınırlarını aşan Kürt sorununun çözümünü sağlamamaktadır. Çünkü Kürt sorunu Irak sınırları içerisinde yer edinen federasyon yaklaşımını aşmakta ve bölgesel bir özellik taşımaktadır. Onun için Kürtlerin konfederal birliği dışında olan bir çözüm, Kürt sorununun çözümünde belirleyici bir rol oynamaktan uzak bulunmaktadır. Bunlar karşısında demokratik konfederalizm Kürt sorunun çözümünü gerçekleştirecek olan tek alternatif olarak öne çıkmaktadır. Önümüzdeki dönem gelişecek olan mücadelemize de damgasını bu gerçeklik vuracaktır. Her parçada özgür yurttaş olma bilinci ve hareketinin geliştirilmesi, yine her parçanın özgülünden hareketle demokratik siyasal mücadelenin yoğunlaştırılması bu gerçekliğe dayalı olarak geliştirilecektir. Tüm bunlar gerçekleştirilirken de, meşru savunmadan güç alan ve onun karşısında görev ve sorumluluğunu yerine getiren bir yaklaşımın sahibi olunacaktır.

Bugün Kürt sorunu gerek bölge, gerekse de uluslararası alanda her zamankinden daha fazla gündemde yer alırken, çözümü yönünde de adımların atılmasını gerekli hale getirmektedir. Uluslararası ve bölgesel güçler, Kürt sorununun çözümünde iradelerinin dışında yeni çıkışların yapılmasına olanaklar yaratmakla birlikte, sorunun çözümünün asıl belirleyicisi Kürt halkının da içinde olduğu bölge halklarından başkası olmayacaktır. Bunun koşulları da mevcuttur.

Irak'ta federasyonun Kürt sorununu çözmediği açığa çıkmıştır

Türkiye'de siyasal, toplumsal, ekonomik sorunların hat safhaya varması ve mevcut rejimin sorunlara çözüm üretmekten çok uzak bir konumda bulunması, demokratik seçeneği öncelikli hale getirmektedir. Bu demokrasi güçleri için kaçırılmaması gereken bir fırsat yaratmaktadır. Egemen güçlerin güçlü bir örgütlenme, propaganda, halk hareketliliği ve gerillaya dayalı bir mücadele ile yenilebileceği gerçeği de bu koşulların değerlendirilmesini mutlaka bir gereklilik haline getirmektedir. İran ve Suriye'de de uluslararası ve bölgesel statükocu güçler arasında süren mücadele karşısında, üçüncü bir tercih olarak halklar seçeneğini öncelikli kılmanın da koşulları giderek elverişli hale gelmektedir. Bu ülkelerde de güçlü örgütlenme ve bir mücadele ile koşulların halklar lehine çevirebilme koşulları bulunmaktadır. Irak'ta federasyonun Kürt sorununu çözmediği açığa çıkmıştır. Bu anlamda da Irak'ta federasyonun yetersizliğinin görülerek konfederal çözüm için mücadele edilmesi bir görev olarak belirlenmelidir.

Gerçekleşmekte olan III. Genel Kurul'da, bölgesel statükocu güçlerin klasik inkarcı ve Türkiye'de görüldüğü gibi topyekün savaşı dayatan politikalarına karşı, meşru olan topyekün direnme hakkını kullanma kararlılığı içinde olunması ve bunun deklere edilmesi bir görev olarak belirmektedir.

Geride kalan dönem içinde, demokratik konfederasyonu anlamada ve onu pratikleştirmede içine girilen yetersizliğin aşılarak, demokratik örgütlenme, demokratik mücadele ve demokratik eylemsellik ile çözümcü derin demokrasiyi dayatma ve kurma zamanıdır.

KONGRA GEL II. Genel Kurulu'ndan sonra örgütsel olarak yaşanan toparlanma, bu anlamda uluslararası komplocu güçlerin hesaplarının boşa çıkartılması, halkımızın Newroz'daki coşkusu ve gerçekleştirdiği ilan ile sergilediği kararlı tutum da bunu bir gereklilik haline getirmektedir.

AB halkların çıkarının gözetileceği bir biçimi kazanma sürecine girmiştir

AB tüm dünyada çekici bir birlik olarak görülürken, birden büyük bir krizle gündeme oturdu. İlk önce Fransa ve Hollanda'nın anayasa referandumuna hayır demesiyle başlayan kriz; AB bütçe tartışmalarıyla daha da derinleşti. Bunlar gösteriyor ki AB içindeki çelişkiler göründüğünden daha fazla. Bir taraftan halklarla siyasi liderlik ve borükrasi arasında çelişki yaşanırken, diğer taraftan AB'ye üye devletler arasında çelişkiler bulunmaktadır. Bu çelişkilerin her biri uzlaştırılması kolay olmayan niteliklere sahip. Bu çelişkiler, ciddi projeler üretilerek ve mevcut politikalarda köklü değişiklikler yapılarak giderilebilir.

AB projesi, yüzyıllardır birçok siyasetçinin hedefidir. Bu projeyi ilk ortaya atanlardan birisi, anayasayı reddeden Fransa'nın en büyük siyasi, askeri lideri olan Napolyon'dur. Eğer 19. yüzyılın başında Moskova çevresinde yaşanan savaşta Rus komutanı Kutuzova yenilmeseydi, böyle bir siyasi birliği o gün gerçekleştirmeye yönelecekti. 19. yüzyılın ekonomik ve siyasi durumu buna ne kadar imkan verirdi, kuşkuludur, hatta zordu. Ancak hıristiyan Avrupa'yı birleştirmek hayali her zaman olmuştur.

Roma İmparatorluğu'nun bu coğrafyayı tek bir siyasi çatı altına soktuğunu biliyoruz. Bu hayal bir gün mutlaka gerçekleşecektir. Dün siyasi ve kültürel nedenlerle hedeflenen bu istek, günümüzde ekonomik ihtiyaçlar nedeniyle de teşvik edilmektedir. Nitekim bu yönlü siyasi istekler ekonomik çıkarlar tarafından beslenince, pratikleşme yoluna girmiştir.

Avrupa siyasi liderliğiyle halk arasında farklılığın ortaya çıkması, bir gerçeği ortaya çıkarmıştır. Şimdiye kadar birçok şey halka danışılmadan yapılmıştı. Zaten yürürlükteki birçok yasa ve uygulama referanduma sunulmuş olsaydı, halk tarafından reddedilirdi. Siyasiler ve bürokrasi, daha çok stratejik yaklaşım içinde kararlarını verirler. Halk ise ekonomik ve sosyal bir tercih yapar. Halk, ekonomik ve sosyal refahını yükseltecek, bunu adil ve eşit kılacak politikalar etrafında birleşir. Halkın politik tercihi veya peşinden gideceği strateji, bu esaslarda olmak zorundadır. Aksi halde hiçbir politika halk tarafından benimsenmez.

Kapitalizmin küreselleşmesi ortamında rakipleriyle rekabet etme avantajını elde etmek için birlik oluşturmak önemlidir. Bilimsel teknik devrimin geldiği düzey, ulus devletler yerine konfederal ya da federal birlikleri daha etkili kılacak niteliktedir. AB, siyasi güç olma yanında bir de ekonomik rekabet yapma imkanı bulmak için de kurulmuştur. Ekonomik imkanları birleştirmenin avantajları böylece kullanılmak istenilmektedir. Nitekim ilk kuruluş, demir çelik birliği biçiminde olmuş, daha sonra ortak pazarla bu birlik daha da geliştirilmiştir ve giderek siyasi birliği güçlendirme hedefine yönelmiştir. Siyasi ve ekonomik etkenler, günümüzde AB'yi kurma ihtiyacı açısından birbirini tamamlayan ve güçlendiren olgulardır.

> "Siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel bütünleşmenin egemen biçimi ile halkların çıkarına olan biçimi arasında bir mücadele başlamıştır. Artık AB, eski zihniyet ve kurumları aşan bir yaklaşımla ele alınmak durumundadır. Sadece küresel kapitalist sistem içinde daha iyi rekabet etme ve siyasi güç olma çerçevesinde ele alınan birlik, halkın istem ve özlemlerini dikkate alan yeni bir birlik felsefesine ulaşmak zorundadır."

Bilimsel teknik devrim ve ekonomik gelişmeler ulus devletleri anlamsızlaştırmıştır

Kapitalist sistem, Sovyetler Birliği'yle yürütülen soğuk savaş sırasında özellikle Avrupa'da sosyal harcamalara önem vererek halkları etkileyip bu savaştan galip çıkmayı amaçlanmıştı. Sosyal refahı öne çıkararak kendini çekici kılabiliyordu. '60'lı ve '70'li yıllar, Avrupa açısından sosyal politikaların fazlasıyla öne çıktığı yıllardır. Sovyetler dağılana kadar da bu politika sürdürüldü. Reel sosyalizmin yıkılmasıyla birlikte kapitalist ekonomik güçlerin kendi arasındaki rekabet öne çıkınca, sosyal politikalar adım adım terk edilmeye başlandı. Kapitalizmin doğası tüm ülkeleri buna zorluyordu. AB, her ne kadar sosyal harcamaları belirli bir düzeyde yapsa da, halk kitleleri yapılan kısıtlamalardan hoşnut kalmıyordu.

Anayasa referandumlarının reddi, AB siyasi elit ile halk arasındaki çelişkinin ne kadar fazla olduğunu ortaya koydu. Halk, sosyal harcamaların ve sübvansiyonların kısıtlamasına karşıyken, İngiltere ve bazı ülkeler sosyal harcamaların ve sübvansiyonların fazla olmasından şikayetçidir. Bu durum, çelişkilerin kolay giderilemeyeceğini ifade ediyor.

Fransa ve Hollanda'da anayasanın reddi, küresel kapitalizmin ekonomik imkanları nalıncı keseri gibi büyük tekellerin kasalarına aktarma özelliğine karşı da bir 'hayır' niteliği taşımaktadır. Bazı çevrelerin yorumladığı gibi burada halklar, ulus devletlerin korunması için değil, küresel emperyalizmin sosyal sınıflar ve ülkeler arasındaki gelir farklılıklarında uçurum yaratan politikalara karşı bir itiraz olarak bu tutumu göstermişlerdir. Türkiye'de de ulus devlet savunucuların iddia ettiği gibi, ulusal devletin elden gitmesine gösterilen bir 'hayır' değildir. Avrupa halkı, Şengen Anlaşması'yla birlikte sınırların belirsizleşmesinden memnundur. Siyasal sınırların çok gevşemesi konusuna ciddi bir itiraz yoktur.

Avrupa halkları, kendi burjuvalarının yaptığı sömürüden pay aldığından, bir yönüyle sistemden memnundur. Diğer yandan kıyasıya rekabetin getirdiği sonuç nedeniyle, kaynakların bu rekabetin sürdürülmesi için tekellere aktarılmasına karşıdır. Küresel rekabetin çok şiddetli hale gelmesi sonucunda, kendi burjuvazisinin diğer halklar üzerinde yaptığı sömürüden eskisi gibi pay alamamaktadır. 'Hayır'ların en önemli nedenlerden biri budur. Bu 'hayır'larda, burjuvazinin kendi halkıyla belirli düzeyde uzlaşmasını ifade eden Avrupa'daki demokrasi anlayışının uluslararası düzeyde de istenildiğini görmek mümkündür. Bu, gerçek anlamda küresel bir demokrasi istemi değildir. Ancak halkların çıkarlarının tekeler arası rekabete kurban edilmesine karşı cılız bir tavırdır. Daha doğrusu Avrupa halkı, küresel kapitalizmin olumsuz sonuçlarının ucunun biraz kendisine dokunmasına karşı bir tepki göstermiştir. Kendi hükümetlerinden, bu küresel rekabette kendilerine daha az zarar verecek bir politika izlenmesini istemektedirler.

Son olarak Tony Blair'in sosyal harcamaların kısıtlanması konusundaki yaklaşımı sorunun ne olduğunu gün yüzüne çıkarmıştır. Bilimsel teknik devrimin, ekonomik ve sosyal gelişmelerin ulus devletleri anlamsızlaştırdığı doğrudur. Ulus devletlerin hem küresel kapitalizme karşı hem de kendi halklarına karşı direnişi gerici durumdadır. Fransa, Hollanda veya başka bir ülkede halkların referanduma 'hayır' demesi ulus devletlerin yetkilerinin birliğe devredilmesiyle ilgili değildir. Konuyu böyle tespit etmek, önemli gerçekleri görmemize ve doğru değerlendirmeler yapmamıza yardım eder.

Tony Blair Avrupa'yı sadece ekonomik bir ortak pazar gibi görmek isterken, kara Avrupa'sı sadece bir ekonomik birlik istemiyor, siyasi birlik yaparak dünya siyasi güç dengelerinde yer alınmasını da öncelikleri içine koyuyor. İngiltere, Avrupa'yı sadece ortak bir pazar gören anlayışı, ABD'yle siyasi müttefik olmayı Avrupa'nın siyasi birliğine tercih eder görülmektedir. Krizin bir nedeni de bu biçimde ortaya çıkmış bulunuyor.

Halkın yaşadığı bir diğer çelişki ise bir devlet yetkilerini devrederken, başka bir merkezin oluşmasına gitmektir. Anayasa tümüyle bunu ifade etmese de, birçok kurumuyla daha büyük bir klasik merkezi devlete giden eğilim görülmektedir. Bu durum halk açısından kendisine daha fazla yabancılaşmış bir siyaset ve bürokrasi anlamına gelmektedir. Günümüzde siyasetin ve bürokrasinin halklara çok yabancılaştığı, bu nedenle de alternatif siyaset ve toplumsal yaşam arayışına girildiği düşünülürse, anayasa referandumuna 'hayır' denilirken, bu yabancılaşmaya tepki duyulduğunu da söyleyebiliriz.

Siyasetin ve bürokrasinin yabancılaşmasının halk üzerinde ne gibi etkiler yaptığı daha kapsamlı incelenmesi gereken konulardır. Gelecekteki tüm siyasi projeler bunu dikkate aldıkları takdirde alternatif olabileceklerdir. AB'nin de siyaset ve bürokraside bu kadar üstte kalan ve yabancılaşan bir model yerine, halkların söz ve karar sahibi olduğu bir model bulma ihtiyacı vardır. Bu model de tüm toplumsal kesimlerin, ekonomik ve sosyal faaliyetlerin, etnik ve dinsel toplulukların konfederal bir örgütlenme içinde olduğu demokratik konfederalizmdir. Eğer konfederal veya federal düzeyde bir AB yaratılacaksa, bunun konfederal bir toplumsal örgütlenme ve sosyo ekonomik bir yapıyla dengelenmesi şarttır. Siyaset ve bürokrasi ile halk iradesi ancak böyle bir dengeye kavuşursa bu yabancılaşma aşılabilir.

Halkın siyaset tarzı milyonlarca insanın çıkarlarını gözetir

Siyasetçiler ve bürokrasi bu referandumla halktan ne kadar kopuk olduklarını anladılar. Fransa, Tony Blair'ın istediği gibi sosyal harcamalara ve sübvansiyonları fazla kısmadığı halde halktan 'hayır' oyu geldi. Siyasetçilerin stratejilerinin halkın çıkarlarını esas alan stratejiler olmadığı bir kez daha görüldü. Halk daha tutucu, siyasetçiler daha değişimci gibi bir sonuç çıkaramayız. Yapılmak istenen değişimler, egemen sınıf olan tekellerin ve bürokrasinin çıkarını gözetiyor. Bu yönüyle, halkın çıkarlarını gözetecek daha köklü demokrasi ve özgürlük değişimi getirmediği için, halk anayasayı reddetmiştir. Halk artık eski ulus devlet yaklaşımında, egemen sınıfların çıkarlarıyla sınırlanmış demokrasi anlayışını da kabul etmiyor.

Gerici ve statükocu rejimlerle çatışırken gerçek yüzü anlaşılmayan küresel kapitalizmin sömürü ve birikim mantığı, böyle bir sorunu olmayan Avrupa ülkeleri içinde halkların muhalefeti ile karşılaşıyor. Avrupa halklarının bırakalım statükocu güçleri ve sınırlı demokrasiyi kabul etmesi, daha ileri bir demokrasi isteme potansiyeline sahip olduğu bilinmektedir. Hatta kapitalizmin merkezlerindeki egemen güçlerin ekonomik, sosyal ve kültürel politikalarla halkların bu duyarlılığını zayıflatmayı amaçladığını bilimsel tüm çalışmalar dile getirmektedir.

Sermayenin serbest ve güvenli dolaşımı için liberalizm ya da buna zemin olacak kadar bir demokratikleşme anlayışıyla, tüm sosyal, ekonomik ve kültürel değerlerin adil ve eşit paylaşımına zemin olacak düzeyde bir demokratikleşme anlayışının gelecekte daha fazla çatışacağı görülmektedir.

Bu çelişkiler ve sorunlar, Avrupa'nın ekonomik, sosyal ve kültürel, dolayısıyla siyasal bütünlük yolunda ilerlemesini durdurmayacaktır. Klasik ulus devlet yapısına dönüş söz konusu olamaz. Klasik ulusal devlet, kapitalizmin geçmiş çağlardaki ihtiyacına ve bundan kaynaklanan ideolojik duruşuna uygun bir formdur. Hiçbir zaman halkların çıkarlarını temsil etmemiştir. Ulusal burjuvalar tarafından kendi çıkarlarını halkın çıkarlarıymış gibi göstermesi sonucu halk bu formlara sahip çıkıyordu.

Siyasi, ekonomik, sosyal ve kültürel

> "Kapitalist rekabetin mevcut hali, insanlığın binyıllarca ortaya çıkardığı her türlü birikim ve gelişmenin yarattığı değerlerin tekellere aktarılmasıyla sonuçlanmaktadır. Referandumlarda AB'nin böyle bir yaklaşımla ele alınmasına 'hayır' denilmiştir. Çünkü küresel rekabet gözeten bir birlik, siyasetin, sosyal ve ekonomik kaynakların demokratik bölüşümünü değil, merkezileşmesini koşullandırıyor."

bütünleşmenin egemen biçimi ile halkların çıkarına olan biçimi arasında bir mücadele başlamıştır ve bu sürecektir. Artık AB, eski zihniyet ve kurumları aşan bir yaklaşımla ele alınmak durumundadır. Avrupa'nın birleşme sürecinde bir geriye gidiş söz konusu olmayacaktır. Ancak içeriği ve biçimi, halkların zorlamasıyla değişikliğe uğrayacaktır. Sadece küresel kapitalist sistem içinde daha iyi rekabet etme ve siyasi güç olma çerçevesinde ele alınan birlik, halkın istem ve özlemlerini dikkate alan yeni bir birlik felsefesine ulaşmak zorundadır.

Küresel kapitalist rekabetin mevcut hali, insanlığın binyıllarca ortaya çıkardığı her türlü birikim ve gelişmenin yarattığı değerlerin tekellere aktarılmasıyla sonuçlanmaktadır. Referandumlarda AB'nin böyle bir yaklaşımla ele alınmasına 'hayır' denilmiştir. Çünkü küresel rekabet gözeten bir birlik, siyasetin, sosyal ve ekonomik kaynakların demokratik bölüşümünü değil, merkezileşmesini koşullandırıyor. Avrupa halkının tutumunda bu tür bir merkezi yapılanmaya 'hayır' denilmesi de vardır.

Bu 'hayır'da AB'ye yeni üyelerin alınmak istenmesi de etkili olmuştur. Özellikle Türkiye'nin aday ülke olmasına 'hayır' denilmektedir. Türkiye'nin üyeliğe ekonomik, sosyal ve kültürel birlik için değil, stratejik kaygılarla alındığı düşünülmektedir. Böyle düşünülmesi de yanlış değildir. Türkiye, "benim hassasiyetlerim var" diyerek demokratik ölçüleri sulandırmaktadır. Demokrasi ve hukuk konusunda kendi anlayışı ve uygulamalarını dayatırken, diğer yandan ABD'nin AB içindeki 5. kol rolünü oynayacağını hissettirmesi, Avrupa halklarında yeni sorunlar taşıracağı kaygısını yaratmıştır. Bu, kültür ve inanç farklılığı gibi yansıtılsa da, halkın kaygılarının esası; ortak demokratik değerlerdeki kan uyuşmazlığının yanında, stratejik siyasi etkenlerin ekonomik, sosyal ve kültürel birliğin önüne geçirilmesidir. Mevcut 'hayır'lar siyasetçilerin ve bürokratların Türkiye'ye karşı oportünist ve ilkesiz yaklaşımlarına karşı gösterilen bir tepki olarak da değerlendirilmelidir.

Tüm bu gerçekler, sömürücü egemen sınıfların siyaset yapma tarzıyla, halkın siyaset anlayışının örtüşmediğinin kanıtıdır. Halkın siyaset tarzı küçük bir grubun değil, milyonlarca insanın çıkarlarını gözetir. Bu nedenle ilkeli ve demokratik olmak zorundadır. Egemen sınıflar ise demokratik ölçüleri kendileri için bağlayıcı görmez ve çıkarları gereği ilkeleri göz ardı eder. Halka baş vurulduğunda bu iki siyaset tarzının çatıştığı açıkça görülmüştür. Dolayısıyla bu çekişmeyi Avrupa açısından da, insanlık açısından da olumlu görmek gerekiyor. Avrupa halkının 'hayır'ında yanlış, yetersiz ve eksik yanlar bulunsa da, esas olarak AB'yi halk açısından daha sağlıklı yapılanmaya ulaştırmada yeni bir süreç başlatılmıştır. Böylece AB, egemen sınıf ve bunların küresel kapitalizmin içindeki çıkarları ekseninde şekillenme yerine, çıkarların dengelendiği bir biçime kavuşacaktır.

Bu 'hayır'ların içinde klasik ulusal devlet ve milliyetçiliği esas alan etkenlerin olması, halkların, birliğin mevcut biçimine tepki koymasının özünü değiştirmez.

Ortadoğuda ve başka yerlerde yerel statükocu güç odaklarının ulus devleti koruma adına küresel kapitalizmle çelişmesi, özü itibariyle gerici bir direnişken; Avrupa halklarının küresel kapitalizmin yaratılan değerleri nalıncı keseri gibi kendini yontmasına karşı çıkış ise, daha adil bölüşüm ve daha demokratik değerler arzulama açısından olumlu değerlendirebilecek bir tutumdur.

İngiliz başbakanının sömürücü ve birikimi merkezileştirici küresel kapitalizmin ateşli savunuculuğu yapması ve buna uygun bir değişim yapmalıyız demesi, Avrupa halklarının tutumunu daha da anlamlı kılıyor. İngiltere'nin AB'yi küresel kapitalizmin, sermayenin serbest ve güvenli dolaşım ihtiyacını karşılamayla sınırlandır-

"Türkiye kendi çizgisini dayatarak AB'ye üye olma, böylece Kürt politikasında AB'nin desteğini almayı düşünmektedir. Bu çerçevede bakıldığında, Türkiye'nin AB'ye tam üye olma sürecinin gecikmesinden Kürtler de yararlanabilir. Kürt sorunu ve AB ilişkisi böyle çok yönlü, çok alternatifli bir satranç oyunu gibidir. Kendiliğinden, Avrupa'nın Kürt politikası şöyledir demek mümkün değildir. Tamamen mücadele ve siyasi güç ağırlığına göre değişen seçenekler ortaya çıkmaktadır."

dığı çok iyi görülmüştür. Sermayenin serbest ve güvenli dolaşımında Irak veya başka bir ülkede halk açısından bir ilerleme olan açılımlar istenirken, AB'de halkın daha fazla etkin olduğu bir sistem yerine, yalnızca ekonomi eksenli bir birlik istenmesi, küresel kapitalizmin çelişkisini ve demokrasiye olan yaklaşımını gözler önüne sermiştir.

Halklar zaferi küresel demokrasi ve özgürlük mücadelesiyle sağlayabilir

Günümüzde, dar ulusal sınırlar, halkaların potansiyellerinin harekete geçmesini de sınırlamaktadır. Dolayısıyla halklar da kendi küreselleşmelerini dayatacaktır. Halklar, özgürlük ve demokrasinin gerçek zaferini ancak küresel demokrasi ve özgürlük mücadelesiyle sağlayabilir. Halklar, 20. yüzyıl paradigmasıyla hareket etmeyeceklerdir. Halk da Avrupa'nın birlik olmasını en az kapitalistler kadar isteyecektir. Sınırları kati haline getiren halklar değildir. Burjuvazi ulusal sınırları kutsamıştı. Şimdi ise çıkarlarını bu tür sınırlarda görmediği için bunlardan vazgeçiyor. Burjuvazi vazgeçtiktan sonra, halklar hayli hayli bu sınırlardan vazgeçerler. Kaldı ki enternasyonalizmden, dünya halklarının birliğinden bugüne kadar en fazla halklar söz etti. Dolayısıyla halkların Avrupa'nın birliğini istemediği, ulusal devletin de 'huzur içinde' yaşamak istediği söylenemez.

Halklar, ekonomik, sosyal çıkarlarını düşünürler. Bu nedenle ekonomik, sosyal düzeyde geri ülkelerin üye olmasını istemezler. Anayasayı reddetmede bunun payı olmuştur, ancak belirleyici değildir. Çünkü şimdiye kadar bu nitelikte birçok ülke tam üye oldu. Yine de bu reddediş, yeni üyelerin alınmasını geciktirecektir.

Bu çerçevede Türkiye'nin durumu değerlendirilebilir. Bizler her zaman bu üyeliğin kolay olmayacağını düşündük. Sonunda imtiyazlı ortaklık denen bir statü ile sonuçlanacağını vurguladık. Şimdi böyle bir statünün daha gerçekçi olduğu görüldü. Anayasa referandumlarında ret sonuçları çıkmasaydı bile, yine de böyle bir durumla karşılaşacaktık.

Türkiye, Kürt sorununu çözerse, her alanda büyük bir yükselişe geçerek, Avrupa'dan gelen tüm itirazları ortadan kaldırabilirdi. Böyle bir Türkiye Ortadoğu'da etkili olacağından, Avrupa açısından Türkiye önemli hale gelir ve üye yapılırdı. Ne var ki Türkiye'nin bu yola girmeyeceği Avrupalılar tarafından görüldü. Bu koşullarda imtiyazlı ortaklık iki tarafın da istediği bir statü olacaktır. Açık ifade etmeseler de, Türkiye'de birçok çevre özel statüyü kendileri için daha uygun bulmaktadır. Böyle düşünen çevreler, Kürt sorunu başta olmak üzere bazı konularda kendi inisiyatiflerini elden bırakmak istemeyenlerdir.

Türkiye için din ve kültür farklılığından kaynaklanan bazı önyargılardan söz edilebilir. Ancak Türkiye'nin girişine esas engel bu değildir. Türkiye tam anlamıyla demokratikleşse, bu önyargılar kısa sürede ortadan kalkar. Şimdi birçok konuda istenen adımları atılmadığı için, Türkiye'ye olan muhalefet, kültür ve din farklılığı gibi yansıyor. Türkiye demokratikleşirse, ekonomik alanda sıçrama yapacağı gibi, kendi içinde büyük bir zihniyet değişimi de yaşar. Bu durumda Türkiye Avrupa'ya değil, Avrupa Türkiye'ye muhtaç olur. Türkiye, demokratikleşme ve her alandaki gelişmede Kürt sorununun çözümünü anahtar görürse böyle bir konuma kavuşabilir. Yoksa Avrupa, değişmeyen ve çevresi açısından çekici olmayan Türkiye'yi kendi içine almaz.

Kürtler Avrupa'yı doğru politikaya çekme yaklaşımı içinde olmalıdır

Diğer bir konu da Türkiye'nin ABD ve İngiltere ile ilişkileridir. Türkiye de AB'ye esas olarak ekonomik imkan bulmak ve özellikle Kürtler karşısında siyasi alanda bazı avantajlar elde etmek için girmek istemektedir. Bu nedenle, ortak değerleri önemli oranda benimseyerek girmek isteyen bir yaklaşım göstermiyor. Bu durum AB'deki birçok ülkeyi kuşkuya sevk ediyor. ABD'nin 5. kolu gibi davranması ve İngiltere ile birlikte birliği zorlamasından korkuluyor. Kara Avrupa'sının böyle bir kaygısı var. Birliği, siyasi olarak ABD'yi dengeleyen bir güç yapmak isterlerken, ABD etkisinde bir Türkiye'nin birlik içinde olmasını arzulamazlar. Özellikle Ortadoğu gibi bir çekişme alanında ABD yanlısı bir Türkiye görmek istemezler. Diğer yandan tümden ABD'ye yakın olmasın düşüncesiyle imtiyazlı ortaklıkla kendisine bağlamak istemektedirler. Türkiye'yi bu koşullarda almak istemedikleri gibi, Türkiye'den de vazgeçemiyorlar. Buna uygun formül de imtiyazlı ortaklık oluyor.

Türkiyeli yetkililer, "anayasayı reddetmeler bizim birliğe girişimizi etkilemez" deseler de, bu sözler gerçeği yansıtmıyor. Bu retlerde Türkiye'yi de ret oyları önemli oranda vardır. Bu eğilimin mevcut durumda kısa sürede değişeceği beklenmemelidir. Türkiye de sürecin imtiyazlı ortaklıkla sonuçlanacağını biliyor. Ancak pazarlık gücünü yükseltmek için, biz tam üyelik istiyoruz diyorlar. Avrupa da müzakerelere başlanacak diyor. Bu da müzakereler sonucu ortaya çıkacak imtiyazlı ortaklığın müzakereleri olacaktır.

Özcesi Türkiye, Kürt sorununu köklü biçimde çözemediği taktirde AB'yle ilişkisi imtiyazlı ortaklıktan öteye gidemez. Avrupa da Kürt sorununda oportünist davranıp Türkiye'den tam bir çözüm istemeyerek, böyle bir ortaklığa bilinçli biçimde ulaşmak istemektedir. Avrupa başka ülkelere dayattığını neden Türkiye'ye dayatmıyor sorusunun cevabı böyledir. Oportonist yaklaşımın bir nedeni budur.

AB'nin Kürt sorununa yaklaşımı bir yönüyle de Türkiye'ye yaklaşımının sonucudur. Kürt sorunu ekseninden Türkiye'ye yaklaşmak yerine, Türkiye ekseninde Kürt sorununa yaklaşıyor. Bu da Kürt sorununda çözümleyici değil, yararlanmacı ve oportünist duruşuna yol açıyor. 17 Aralık'ta açıklanan Türkiye raporunda bu tutumu açıkça gördük. Hala Ortadoğu siyasetinde Kürtlere çok önemli bir rol biçme pozisyonunda değildir. Bölge ülkeleri gibi inkarcı bir yaklaşımı yok. Ancak inkarcılığın ortadan kalkması konusunda kararlı bir dayatıcılık içinde değildir. Bu kararsız tutum, bölgenin ülkeleri tarafından değerlendiriliyor ve inkarcı politikanın sürdürülmesinde cesaret verici bir rol oynuyor. Bölge ülkelerinin Kürt sorununda köklü adımlar atmamasında bu duruşun sorumluluğu vardır. Belki Kürt sorununda reformlar istiyor. Bunun için söylemleri de oluyor. Ne var ki, bölge ülkelerini Ortadoğu siyasetinde öncelikli ele aldığı için, bu söylemler havada kalıyor. Böyle olunca da Kürt halkının mücadelesine yaklaşımında tutarsız olmaya devam ediyor. İmtiyazlı ortaklık politikası Kürt sorununda bu tutumu sürdürmesinin diğer bir nedenidir.

AB, Türkiye'deki Kürt sorunuyla daha yakından ilgili, hatta Kürtler içinde en fazla da Kuzey Kürdistan'la ilgilidir. Bunu sürdürmeye devam edecek. Bu ilgisinin nasıl ve ne düzeyde olacağı Kürtlerin mücadelesine endekslenmiş bir durumdadır. Kürtler mücadeleleriyle Türkiye siyasetinde etkili olmaya çalışırsa, bu ilgisi daha da artacak ve Türkiye üzerinde de bu yönlü baskı uygulayacaktır. Eğer Kürtler etkisiz kalırlarsa, Türkiye'yi esas almaya devam edecektir. Dolayısıyla AB'yi Kürt sorununda daha etkili kılmak, esas olarak da Kürtlerin elindedir. Böyle olunca Kürtler Avrupa'dan çok şey beklemе yerine mücadeleyi yükselterek Avrupa'yı bu konuda doğru politikaya çekme yaklaşımı içinde olmalıdırlar.

Türkiye kendi çizgisini dayatarak AB'ye üye olma, böylece Kürt politikasında AB'nin desteğini almayı düşünmektedir. Bu çerçevede bakıldığında, Türkiye'nin AB'ye tam üye olma sürecinin gecikmesinden Kürtler de yararlanabilir. Kürt sorunu ve AB ilişkisi böyle çok yönlü, çok alternatifli bir satranç oyunu gibidir. Kendiliğinden, Avrupa'nın Kürt politikası şöyledir demek mümkün değildir. Tamamen mücadele ve siyasi güç ağırlığına göre değişen seçenekler ortaya çıkmaktadır. Bu siyasi diyalektik içinde Kürtler de AB'yi kullanabilir. Kullanım sözcüğü iyi bir sözcük değil. Ne var ki Ortadoğu gibi bir bölgede yaşanıldığından, AB yararlanmacı yaklaşırken, Kürtlerin de böyle bir yaklaşımı göstermesi bölge siyasetinin doğası gereği oluyor.

Avrupa tabii ki Kürt sorunuyla bundan sonra da yakından ilgilenecektir. Böyle olunca da, AB'ye yaklaşım ve AB-Türkiye ilişkileri Kürt siyasetinin de ilgilendiği temel konulardan olmaya devam edecektir. Ne AB'yi reddetme ya da görmezden gelme ne de mücadele etmeden Kürt sorunu AB sürecinde çözülür yaklaşımı doğru değildir.

Avrupa, Kürt sorunu konusunda Türkiye'den bazı şeyler istiyor. Diğer yandan Türkiye'yi tatmin etmek için PKK ve Apo karşıtlığı sürdürüyor. Türkiye Avrupa'nın Kürtlere ilgisinden rahatsız olurken, diğer yandan AB'nin PKK ve KONGRA GEL'e yaklaşımından yaralanarak Özgürlük hareketini tasfiye etmek istiyor.

AB, Kürt özgürlük hareketinin meşru savunma gücünün tasfiyesini sağlayarak, Kürtlerin özgür ve iradeli duruşunu zayıflatıp, Kürtleri tamamen kendine muhtaç bir güç haline getirmeye çalışıyor. Operasyonlar son bulsun ve bir af ile gerilla dağdan indirilsin derken, böyle bir amaç güdüyor. Bunu sağlamak için bazı Kürt çevrelerini de kullanmaya çalışıyor. Kürtlere de Apo'yu ve KONGRA GEL'i terk edin baskısı yapıyor.

AB, Kürt halkının iradesi ve örgütlü gücüne karşı böyle bir yaklaşım göstererek Kürt sorununda samimi olmadığını ortaya koyuyor. Bu tutumuyla Kürt halkından çok ,Türkiye'nin yanında bir pozisyon alıyor. Kürt özgürlük hareketinin tasfiyesinde rol oynamak isteyen bir güç olarak Türkiye'nin Kürt sorunundan inisiyatif kazanmasına yol açacak bir politika izliyor. Dolayısıyla Kürt halkı, AB'nin bu tehlikeli politikasına karşı çıkarak, inkarcılığın yeni biçimde sürdürülmesine alet olmanın önüne geçmelidir.

AB, KONGRA GEL ve Önder Apo'yu Kürt iradesi olarak kabul ederek Kürt sorununda pozitif rol oynayacak bir çizgiye getirilmelidir. Aksi halde Kürt gücünü ve iradesini zayıflatmak isteyen bir güç olarak Kürt karşıtı bir konuma düşmekten kurtulamaz. Kürtlerle ilgili hiçbir söylem gerçeğini gizleyemez.

Aydınlar bildirisinde çözüme yönelik bir alternatif yoktur

Türkiye'de aydınların durumu sol tarafından her zaman tartışıldı. Bizim hareketimiz de Türk aydınlarının duruşunu büyük bir sorgulamaya tabi tuttu. Türk aydını konusunda doğruya en yakın değerlendirmeleri hareketimiz yaptı. Bu değerlendirmeler, çeşitli sol güçler ve aydınlar tarafından kendi değerlendirmelerinin esası haline getirildi. Kürt hareketi içinde ise PKK'nin yaptığı değerlendirmeler esas alındı. Hala aydınlar değerlendirilirken bu belirlemeler temel teşkil ediyor.

Türk aydınlarının Kürt sorunu konusunda olumsuz bir duruş içinde olduklarını söylemek ve bunu pratikleriyle kanıtlamak kolaydır. Türk aydınlarının sicili en fazla da bu konuda bozuktur. İlk şekillenmesi devlet fideliğinde olduğu için, genlerinde devletin çıkarlarını koruma vardır. Birçok ülkede ve halkta aydınlar devlete muhalif bir kimlikle ortaya çıkmışken, Osmanlı'da devleti korumak için vardırlar. Türklerde, varlığını koruma asker elitin kendini örgütleyip devletleşmesiyle olduğundan, devlete bağlılık daha köklü özellikler taşır.

> **"İki halkın ilişkilerinin güçlenmesinde aydınların oynayacakları rol önemlidir. Eğer Türk aydınları Kürt halkının özgürlük mücadelesine doğru yaklaşım gösterselerdi, Kürt sorunu bugüne kadar yaşanan karşılıklı acılar çekilmeden demokratik birlik içinde çözülebilirdi. Bugün hala sorun çözülmemişse, bunun en büyük nedenlerinden biri, Türk aydınlarının Kürt sorununun demokratik çözümünde rol almamış olmalarıdır."**

Diğer bir karakterleri de aydınlanma ve aydın denen olguların kendi tarihleri ve Ortadoğu gerçeğine dayanmış biçimde ortaya çıkmamış olmalarıdır. Daha çok Batı'da yetişen ve modernist paradigmayı esas alanların aydın sıfatını kazanması söz konusudur. Bunlar da özellikle yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu ve sonrası devlet politikalarını esas almışlardır. Devletle etle tırnak gibi olmuşlardır. Yeni kurulan devlet, İslam ve Kürt sorunu konusunda hassas olunca, aydınlar da aynı duruşu takip etmişlerdir. İslam ve Kürt renkli her siyasi olguda tamamen devletin yanında olmuşlardır. Dünyada, ulusal kurtuluş hareketleri solun desteklediği en temel muhalif güçler olurken, Türkiye solu Kürt isyanlarına devlet gözüyle bakmayı bırakmamıştır.

1960'lı yılların sonunda Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye devrimci gençlik hareketi Kürt sorununa daha olumlu bir yaklaşım içine girmiştir. '70'li yıllarda gelişen bu eğilim, söylemden pratiğe yeterince geçememiştir. Kürt hareketinin '70'li yılların başında yükselişe geçmesiyle birlikte, sol hareketler daha fazla Kürt sorunundan söz etseller de bu söylemler, Türkiye toplumu ve aydınlarında yankısını bulmamıştır. Çünkü bu konuda özel bir çaba ve performans gösterilmemiştir. Türk aydınları, Kürt hareketinin yükseldiği 70'li yıllarda buna bir anlam vereceklerine, devletin Kürtlere yaklaşımının benzerini ortaya koymuşlardır. Apocu hareket şahsında gelişen özgürlük hareketi milliyetçi zihniyetten uzak, halkların kardeşliğine vurgu yapmasına rağmen, aydınlar milliyetçi yaklaşımlarını bırakmamışlardır.

İki halkın ilişkilerinin güçlenmesinde aydınların oynayacakları rol önemlidir. Eğer Türk aydınları Kürt halkının özgürlük mücadelesine doğru yaklaşım gösterselerdi, Kürt sorunu bugüne kadar yaşanan karşılıklı acılar çekilmeden demokratik birlik içinde çözülebilirdi. Bugün hala sorun çözülmemişse, bunun en büyük nedenlerinden biri, Türk aydınlarının Kürt sorununun demokratik çözümünde rol almamış olmalarıdır.

12 Eylül sonrası bazı baskı ve kısıtlamalar konusunda aydınlar bildiriler yayınlamış olsalar da sıra Kürt sorununa geldiğinde sessiz kalmayı yeğlemişlerdir. 15 Ağustos'tan sonra gelişen gerilla savaşının uzun yıllar sürmesi ve buna karşı Türk devletinin tam bir kirli savaş yürütmesi karşısında bile aydınlar farklı bir gezegende yaşıyormuş gibi, Kürt halkının çektiği acılara sessiz kalmışlardır. Başka bir ülkede uzun süre böyle bir savaş sürse ve bu düzeyde ağır sonuçlar ortaya çıksaydı, aydınlar mutlaka bir girişim başlatırdı. Türkiye'de bunu görmedik. Çünkü böyle bir girişim ancak Türkiye'nin yarattığı kirli savaşa karşı çıkmakla olabilirdi. Buna hem zihniyetleri hem cesaretleri el vermediği için yapamıyorlardı. Bu nedenle kirli savaşın yarattığı sonuçlarda ve Kürt sorununun çözüme kavuşmamasında aydınların sorumluluğu ağırdır. Hatta, suçludurlar demek yanlış olmaz.

Dünyanın başka bir yerinde herhangi bir halk bir hak mücadelesi verdiğinde, bunun silahlı veya silahsız yapıldığına bakmadan destek veren Türkiyeli aydınların, asıl sorumluluk duymaları gereken Kürt halkının varlığı inkar edildiğinde sessiz kalmaları, özgür ve iradeli bir kimlikleri olmadığını kanıtlamaktadır. Sınırlı sayıda Türk aydınlarını bu kategoride görmüyoruz. İsmini vermezsek de onurlu duruş gösteren, inkarcı politikalara karşı çıkarak zindanlara düşen ya da aforoz edilen aydınlar da olmuştur. Ancak genel eğilimi değiştiren bir güç olmadıkları için, vurgularımızı genel eğilim doğrultusunda yapıyoruz.

Kürtlere yönelik linç girişimlerine aydınlar sessiz kaldı

Türk aydınları, Kürt inkarcılığı açık olmasına ve asimilasyonu görmelerine rağmen, Kürt halkının mücadelesini suçlayan yaklaşımı bırakmamışlardır. Böylece vicdanlarını kirletmişledir. Zaten Türk aydınının yaratıcı olmaması ve düşünce düzeyinde geri kalması, resmi düşünce dışında sosyal bilim yapamamalarının sonucudur.

Uluslararası komplo sürecinde Kürt insanına birçok yerde linç girişimi yapılmasına rağmen, buna yine aydınlar sessiz kaldı. Türkiye halkı içinde şovenizmin geliştirilmesine karşı bir tavır koyamadılar. Kürt halkının Türkiye cephesinde gelişen şovenizme karşı her zaman halkların kardeşliğinden yana olması bile, aydınlar tarafından taktir edilip gereken değer verilmedi.

Kürt Halk Önderinin İmralı yargılaması sırasında, Kürt sorununun çözümü konusunda çok makul yaklaşım göstermesi, aydınlar tarafından desteklenmedi. Birçok yazar ve çizer devlet gibi 'terör yenilgiye uğradı' yaklaşımı içinde oldu. Özgürlük hareketi tarafından tek taraflı ateşkes yapılarak silahlı güçlerin sınırlar dışına çıkarılması ve demokratik çözümün önünün açılması değerlendirilemedi. Halbuki ateşkes bir yönüyle de Türkiye'deki aydın ve demokratik çevrelere daha fazla imkan vermek için yapılmıştı. Savaş içinde yapamadıklarını nispi barış ortamında yaparlar diye beklendi. Ne var ki gerillanın büyük fedakarlıklarla silahları susturması taktir edilip, bu ortamın demokratik çözüm için kullanılması konusunda üzerlerine düşeni yapmadılar.

> **"Hareketimiz, '99 yılından bugüne kadar sürekli aydınlara çağrı yaptı. 'Nispi sessizlik ortamı kalıcı bir barışa dönüştürülsün, bu konuda aydınlar üzerlerine düşeni yapsın' denilmesine rağmen, bu çağrıların gereği yerine getirilmedi. Kürt halkı, tüm eylem ve etkinliklerinde barış barış, diye haykırmasına rağmen, bu sözlere kulak tıkandı. Devlet barış isteyeni elinin tersiyle ittiği gibi, aydınlar da artık ortada böyle bir sorun yokmuş gibi davrandı."**

Hareketimiz, 1999 yılından bugüne kadar sürekli aydınlara çağrı yaptı. Nispi sessizlik ortamı kalıcı bir barışa dönüştürülsün, bu konuda aydınlar üzerlerine düşeni yapsın, denilmesine rağmen, bu çağrıların gereği yerine getirilmedi. Kürt halkı, tüm eylem ve etkinliklerinde barış barış, diye haykırmasına rağmen, bu sözlere kulak tıkandı. Devlet barış isteyeni elinin tersiyle ittiği gibi, aydınlar da artık ortada böyle bir sorun yokmuş gibi davrandı. Eğer altı yıllık tüm belgelerimiz ve çağrılarımız göz önüne getirilirse, sunduğumuz projeler incelenirse yalvarırcasına barış istediğimiz görülür. Defalarca bu ortam iyi değerlendirilsin, çatışma ortamı tümden ortadan kaldırılsın dememize rağmen hiçbir olumlu karşılık görmedik.

Tük devleti idamın kaldırılması dışında tek bir olumlu adım atmadı. Çıkarılan bazı yasalar Kürt halkıyla alay edici ve inkarcılığın yeni koşullarda sürdürülmesini amaçlamasına rağmen, aydınlar devlete neden bu sorunu çözmüyorsun, demediler. Çözümsüzlüğü çözüm gören politikaya sessizlikleriyle ortak oldular.

Kürt özgürlük hareketi, dünyada hiçbir ulusal demokratik hareketin göstermediği mütevazı yaklaşımı gösterdi. Rahatlıkla karşılanabilecek makul çözüm önerileriyle sorunun çözümünde topu Türkiye devletine attı. Kürt özgürlük hareketi üzerine düşen ne varsa hepsini yaptı. Tek bir kişinin canı yanmasın düşüncesiyle yüzlerce gerillanın yaşamını yitirdiği fedakarlığı barış için yaptı. Ne var ki, ne Kürt ne de Türk insanın kanının akmaması için yapılan bu çağrılarımız, barış ve halkların kardeşliğine verdiğimiz büyük değer olarak anlaşılacağına, zayıflığımıza yorumlandı, ciddiye alınmadı.

Birçok çevrenin "teslim oldular, Kürt davasını bıraktılar" yönündeki eleştirilerine, suçlamalarına rağmen, bu tavrımızdan vazgeçmedik. Burjuva milliyetçi çevrelerden gelen "Türklerle barış olmaz, kardeşlik olmaz" dayatmalarına karşı, kardeşlik ve demokratik birlik çözümünde ısrar ettik. Kürt sorununun demokrasi içinde çözüleceğine inandık. Bizim tüm çabalarımız ve sabrımız Türkiye devleti tarafından Kürt sorununun demokratik çözümü için değil de Özgürlük hareketinin tasfiyesi için kullanıldı. Önderliğimiz İmralı'da defalarca hükümete mektup yazdı. Savunmalarda Türkiye'nin de çıkarına olacak çözümler önerdi. Önderliğimizin Türkiye halkına duyduğu sevgi ve saygı, demokratik çözüm inancı da tecrit ve baskıyla karşılık buldu. İnkarcı rejim, çürütme ve tasfiye politikasında ısrar etti. Bu yaklaşım karşısında, koyun gibi bıçağa boynumuzu uzatamayacağımızı, sürekli gerillaların yaşamına mal olan bu fedakarlığı artık sürdüremeyeceğimizi belirttik. Bu konuda yapılan uyarılarımız da ciddiye alınmadı, kuru blöfler olarak görüldü. Hatta gülünerek geçildi, alay edildi. Bu da yetmezmiş gibi, operasyonlar hızlandırıldı. İçte gelişen tasfiyecilik, operasyonlarla tamamlanıp hareketimiz tasfiye edilmek istendi.

Bu ortamda çift taraflı ateşkes önerimizi kamuoyuna sunduk. Bunu devlet de, aydınlar da, iç ve dış kamuoyu da biliyordu. Bu çağrımız da beklenen cevabı bulmadı. Tek taraflı ateşkes siyasi ve ahlaki olarak Türkiye tarafından tüketilince, operasyonlar karşısında kendimizi aktif olarak savunma kararı aldık. Çünkü ya saldırılar karşısında gerillanın tasfiye edilmesine göz yumacaktık ya da inkarcı rejim karşısında gerilla silah bırakacaktı. Kürt halkı inkar edilirken, varlık yokluk savaşı verirken, demokratik çözüm ve adil barış için cesaretlendirici hiçbir adım yokken bu yolları seçmek teslimiyet olurdu. 30 yıllık mücadele değerlerine karşı ihanet olurdu. Kürt halkının iradesi ve özgürlük gücü olarak bunu yapmamız söz konusu olamazdı. Dolayısıyla doğal olanı yaptık ve inkarcı sistemin tasfiye hareketine karşı aktif meşru savunma konumuna geçtik. Bunu yaparken barış ve demokratik çözüm politikalarımızdan vazgeçmedik. Aksine, inkarcı rejimin inkar ve imha siyasetini boşa çıkararak barış ve demokratik çözümün koşullarını sağlamak için bu tutuma yöneldik. Eğer tek taraflı ateşkes ve çözüm için diyalog yolları açılırsa, bizlerin çözüm ve demokratik bir barış için kolaylaştırıcı yaklaşım içinde olacağımız açıktır. Şimdiye kadarki karar ve tutumlarımız bunun kanıtıdır.

Biz son bir yıllık süreçte devlete, aydınlara ve demokratik güçlere adil demokratik barış çağrılarımızı yeniledik. Tüm bu çağrılarımız da karşılık bulmadı. Aksine Önderliğimiz üzerindeki baskılar artırıldı. Avukatlara yasaklar konuldu. Önderliğimize ve hareketimize, 'inkarcı sistemimizi kabul etmekten başka çareniz yok' dayatması yapıldı. Önderliğimizin tecridi için özel yasalar çıkarıldı. İmha operasyonları hızlandırıldı. Halkın demokratik eylemlerine şiddetli saldırılar yapıldı. 'Ya teslim olurlar ya da imha olurlar' politikaları tümüyle devreye sokuldu. Zaten Newroz'da halkın imha ve tasfiyeye karşı Önderlik ve Özgürlük hareketi etrafında birleşmesi ve mücadele kararlılığı göstermesine devlet, yeni imha konseptini devreye koymasıyla karşılık verdi. Bayrak provokasyonu ve şovenizmin yükseltilmesi bu konseptin açık ilanıydı. Anadilde eğitim istemini tüzüğünde dile getiren Eğitim Sen'in kapatılması kararı da bu konseptin sonucuydu. Bu kararla Kürt sorunu konusundaki tutumunu açıkça ortaya koyuyordu. İnkar ve imha politikası açık biçimde kendini pratikleştirirken, ne demokratik güçler ne de aydınlar bu olumsuz gelişmelere gereken cevabı verebildi.

Tüm bu gelişmeler karşısında sessiz kalan Türkiyeli aydınlar, HPG' ye koşulsuz ateşkes çağrısı yaptı. İnkar edilen, en doğal hakları reddedilen Kürt halkıyken, Türkiye'ye 'bu politikalardan vazgeç, Kürt sorununda adım

at' çağrısı yapılması gerekirken, Özgürlük hareketine yapılan bu çağrı, her şeyden önce gerçeklerle bağdaşmadığı gibi, hakkaniyete de uymayan bir tutum olmuştur. Sanki Kürt sorununun çözümünde tıkatıcı olan Kürt tarafıymış gibi, tek tarafa yönelik böyle bir çağrı, her şeyden önce vicdanlı olması gereken aydınlara yakışmamıştır. Ağırlıklı olarak Türk aydını olan bu grubun, Türkiye'ye bir şey söylememesi, ister istemez kendi devletinin haksız uygulamalarına dokunmayan bir pozisyon ortaya çıkarmıştır.

Bir aydın girişimi öncelikle adaletli ve vicdanlı olmalıdır

Hareketimiz, aydınların bildirisine bu olumsuzluklara rağmen negatif bir tepki vermedi. Kürt sorununun bu biçimde bile olsa bir sorun olarak ele alınması, olumlu başlangıç olabilir biçiminde değerlendirildi. Türkiye'den de adım atılmasının istenmesi doğrultusundaki beklenti dile getirildi. Türkiye tarafından adımlar atıldığı takdirde, her türlü adım ve çözüme hazır olduğumuz vurgulandı. Böyle bir yaklaşım doğruydu. Bu pozitif yaklaşımın da doğru anlaşılmadığı, sadece tek taraflı bir ateşkeste ısrar edildiği görüldü. Hatta çatışmaların, 20 yıllık savaşın sorumlusunun sadece Özgürlük hareketiymiş gibi bir kamuoyu yaratılmak istenmesi, bildirinin niyeti konusunda kuşkular ortaya çıkarmıştır. İmzacıların tümünün niyeti bu olmasa da, bu bildirinin Özgürlük hareketini mahkum edici ve meşru savunma güçlerini tasfiye edici bir niyeti de taşıdığı anlaşılmıştır.

Aydınlar bildirisi, eğer altı yıllık süreci ortaya koyup Türkiye'nin tutumunu mahkum ederek çift taraflı ateşkes isteseydi, samimi yaklaşmış olur ve çözüm için olumlu bir rol oynardı. Bu bildiriyle çözüm için hiçbir şey söylenmemiş oluyor. Sadece gerillanın saldırılara cevap vermeyerek bıçağın altına boynunu uzatması isteniyor. Türkiye, 80 yıldır Kürt sorununda inkar politikası izlemiştir. Bu politika kendi deyimleriyle 29 defa Kürt isyanıyla karşılaşmıştır. Bundan çıkan sonuç, Kürt sorununun çözülmedikçe isyanlar ve direnişlerin bitmeyeceğidir. Dolayısıyla Türkiye'ye "bu sorunu çözmezsen, ne savaşlar ne direnişler biter" denilmesi gerekirdi. Bunlar denilmemiştir. Çünkü Türk devleti, "isterse 100 isyan olsun, ben bu politikalardan vazgeçmem" ısrarındadır. Aydınlar da Türk devletinin bu politikasına açıkça karşı koyacak zihniyette değildirler. Hatta, Kürtler neden isyan ediyor suçlamasını yapacak durumdadırlar. Belki bunu 30 yıl önceki gibi açık söylemiyorlar. Ancak bugün de devletin inkar politikasına karşı çıkmayarak, bu zihniyetin farklı bir versiyonunu dillendiriyorlar.

Bir aydın girişimi her şeyden önce adaletli ve vicdanlı olmak durumundadır. Aydın olmanın sorumluluğu, bu ilkelere riayet etmeyi gerektirir. Zalimi değil de mazlumu töhmet altında bırakan bir tutumla pozitif bir rol oynanamaz. Böyle bir tutumdan zalim yaralanır, inkarcı politikasını sürdürmede cesaret kazanır. İnkarcı politika zaten Kürt özgürlük hareketine karşı milli mutabakat yaratmak istiyor. Bu konuda tüm güçler üzerinde psikolojik ve siyasi baskı yürütüyor. Aydınlar inkarcılığa değil de inkarcılığa karşı varlık yokluk savaşı verene yüklenirse, bu inkarcılığın yaratmak istediği milli mutabakatın aydın cephesinden örtülü biçimde tamamlanması olur. Bundan cesaret alan devlet, zamana yayılmış bu soykırımcı politikasını sürdürür ve ne demokratik çözüme ne de adil barışa yanaşır. Bu tür tutumlardan cesaret alarak güçlünün barışını yaratmaya çalışır ve direneni de güçlünün barışını bozmayla suçlar. Nitekim yapılan suçlama budur. Aydınlar bildirisi de güçlünün barışına, yani pax romana ve pax amerikaya neden direniyorsunuz, diyerek güçlünün barışına boyun eğmemizi öneriyor.

Aydınlar, bu bildiriyle birlikte ciddi birçok soruyla karşı karşıya kalmıştır. Neden silahların sustuğu 6 yıl içinde silahların bir daha devreye giremeyeceği bir barış için bildiri yayınlamadılar? Devletten neden bu çatışmasız ortamı doğru değerlendirmesini istemediler? Neden devletlerinin inkarcı politikalarına açıkça ve cesaretlice karşı çıkmıyorlar? Devletin hoşuna gidecek şeyler yapmaya neden ihtiyaç duyuyorlar? Tabii ki bu tür sorular, aydınların daha ciddi bir yaklaşım göstermelerini gerektiriyor. İlk önce kendi devletlerini eleştirmeleri, aydın olmanın ahlaki gereğidir. Ne var ki ilk önce Kürt özgürlük hareketinden tek taraflı fedakarlık isteyerek bu ahlaki ilke dikkate alınmamıştır.

Milliyetçi sol eğilimin bu bildiriyi yönlendirildiği söyleniyor. Eğer Kızıl Elmacılık yumuşak bir biçimde tamamlanıyorsa, bu Türk aydınının onur ve vicdanının tümden bittirilmesi olur. Yaklaşımlar, Kürt sorununun çözümünü değil de gerillanın tasfiyesini amaçlayan bir niyet taşıdığını gösteriyor. Nitekim bazı aydınların ve CHP'li yetkililerin aydınlar bildirisini destekleyip gerillanın gelip teslim olmalarını istediklerini görüyoruz. Bildiriye imza atanların bir kısmının kimliği ve bildiriyle ilgili yapılan bazı yorumlar da buna işaret ediyor.

Bu durum, aydınların tek taraflı ateşkes çağrısı yapmayı bırakıp, Kürt sorununun çözümü konusunda Türkiye'den adım atmasını isteyen yeni bir girişim başlatmasını gerektiriyor. Kürt halkının ve Özgürlük hareketinin aydınları ciddiye alması için de bu tür bir girişimin yapılması zorunlu hale gelmiştir. Belki bildirinin sonuçları ve mesajının böyle olacağını düşünmemiş olabilirler. Ancak objektif durum böyle bir gerçek ortaya çıkarmıştır. Bu durum görmezlikten gelinemez. Öte yandan bu aydınlar bilmeli ki, Kürt sorunu Özgürlük hareketiyle diyalog içinde çözüme kavuşturulmazsa, böyle makul bir muhatap bir daha bulamayacaklardır. Bunun farkında değillerse, gözlerini sadece inkarcılığın sosyal şovenizmi kör etmiştir diyebiliriz.

Aydınlar, tek taraflı ateşkesin olduğu süreçte kalıcı bir barış için ciddi bir girişimde bulunmadılar. Demokratik çözüm için kamuoyunu hazırlamadılar. Eğitim Sen'in kapatılması karşısında aydın vicdanını ayaklandıramadılar. Kürt gençleri Kürtçe öğretim istediğinde okullardan atılırken, bu ne biçim bir hak, hukuk, demokrasidir, diyerek ayağa kalkmadılar. Ne zaman Kürt halkının özgürlük ve demokrasi mücadelesine karşı yeni bir konsept devreye sokuldu, milli mutabakat politikası dayatıldı, tam bu sırada bu aydınlar bildirisi yayınlandı. Tabii ki bu ortamda aydınlar tavır koymalıydı. Ancak bu tavrın esas muhatabının Türkiye olması siyasal ortamın gereğiydi. Ne var ki tersi yapılmış, demokratik çözüm ve barış isteyene çağrıda bulunulmuştur. Böylece çözümü tıkayan ve adım atmayanın politikası dolaylı biçimde onaylanmıştır. İstenildiği kadar Türkiye'nin politikasını onaylamıyoruz denilsin, bu bildirinin mantığının getireceği sonuç budur.

Kürt demokratik siyasetinin hedefi inkarcılığın ortadan kaldırılmasıdır

Biz, aydınların Kürt sorununda girişimde bulunmasını doğru buluyoruz. Şimdiye kadar bu sorumluluğun gereğini yapmadıkları için eleştiriyoruz. İki tarafa da çağrı yapmaları, makul çözüm önerilerini sunmaları aydınların hakkıdır ve beklenir. Hatta Özgürlük hareketinden fedakarlık beklemeleri de anlaşılırdır. Ancak istenen herhangi bir fedakarlık değildir. Koşulsuz, güvencesiz kendinizi zalimin insafına bırakın çağrısı yapılmıştır. Kaldı ki 6 yıl tek taraflı fedakarlık fazlasıyla yapılmıştır. Ama bir ışık görülmemiştir. Şimdi yeniden ateşkesin yapılması için, Türkiye'nin inandırıcı bir adım atması beklenir. Ateşkesi anlamlı kılacak bir adımın beklenilmesi kadar doğal bir şey olamaz. Aydınların yaşananları yaşanmamış sayarak tek taraflı ateşkes istemeleri, ister istemez kuşkuyla karşılanır. Çünkü bildiride bir çözüm projesi ve adımı yoktur. Sadece "silahla çözüm olmaz bundan vazgeçin" deniliyor. Bu, açık belirtilmezse de biz iyi niyetli yaklaşarak bildiriyi böyle tercüme ediyoruz. Ancak silahlar sussun derken hiçbir çözüm alternatifi konmuyor.

Biz de hareket olarak sorunların çözümünün silahla olmasını doğru bulmuyoruz. Bunu vurgulayan, hatta teorileştiren biziz. Biz de silahla olmaz, demokratik yoldan çözülsün, diyoruz. Türkiye ise bu yönlü çabalarımıza da "siyasileşiyorlar, bu defa taleplerini böyle dayatıyorlar" yaklaşımıyla demokratik çözümün de önünü tıkıyor. Silahlı mücadele ezilmeli, ama başka bir çözüm de yok, tutumunu ısrarla sürdürüyor.

Kürt sorunu konusunda öncelik, inkarcılığın ortadan kalkmasıdır. Bu sorun çözülmeden demokratik siyasetin yapılacağından söz edilmesi de söz konusu olamaz. Esas çarpıtma ve aldatma burasıdır. İnkarcılığın sürmesi, başlı başına demokratik siyaset yapma imkanının olmadığını ortaya koyar. Herhangi bir demokrasi eksikliği, nispi bir demokratik ortamın bulunduğu koşullarda aşılabilir. Üzerinde durduğumuz Türkiye gerçeğinde ise demokrasinin özü ve biçimini esastan sakatlayan temel bir eksiklik vardır. Bunun adı inkarcılıktır. Kürt kimliği kabul edilmeden, Kürt dili ve kültürünün önündeki engeller kalkmadan demokratik siyaset yapılamaz. Böyle bir durumda, demokratik siyasetin yapılacağı biçiminde değerlendirmelerde bulunmak inkarcılığı meşrulaştırmaktır.

Türkiye' de DEHAP, DTH'nin nispi demokratik siyaset yapma imkanlarını kullanması ayrı bir konudur. Kürtler açısından demokratik siyaset yapma imkanı esas olarak yoktur. Ancak bazı imkanlar kullanılmaktadır. Bunlar genel mücadelenin yarattığı sonuçlardır. Sınırları olan imkandır ve genel mücadele bütünlüğü içinde anlamlıdır. İnkarcı sisteme karşı verilen büyük bir mücadeleyle bu mevziler kazanılmıştır. Tabii ki değerlendirilecektir. Ne var ki inkarcılık kalkmadan bunların güvencesi yoktur. Kürt demokratik siyasetinin esas amacı milletvekili ya da belediye başkanlığı çıkartmak ya da Kürtlerin bu mevkileri elde etmesi değildir. Kürt demokratik siyasetinin birinci hedefi, inkarcılığın ortadan kaldırılmasıdır. Bunun kalktığının göstergesi de anayasal ve yasal kabuller ve güvencelerdir. Bu olmadan mücadelenin bütünlüğü ve temel gövdesi kendini inkarcı sistemin insafına bırakamaz. Hiç kimse de bunu isteme hakkını kendinde bulamaz ve hiçbir değeri olmayan güvenceler de veremez.

Gerilla Kürt kimliğinin inkar edildiği ortamda silahı eline aldı. Hala bu inkar rejimi sürmektedir. Kürtler açısından demokratik siyaset yapmanın koşulları, varlığı anlamına gelen inkarcılık son bulduğunda meşru savunmaya gerek kalamayacaktır. Bunu da yüz defa değil bin defa söyleyen biziz.

Dikkat edilirse federasyon da otonomi de istemiyoruz. Bunlar verilmediğinde sonuna kadar savaşırız, demiyoruz. İstediğimiz inkarcılığın kalkmasıdır. Bu sorun çözüldüğünde Kürtler için varlık yokluk sorunu ortadan kalkacaktır. Bu, yerine geldikten sonra, varolan demokrasi eksiklikleri ya da hak yetersizlikleri demokratik siyasetle zaman içinde çözülebilir. Ancak mevcut durumda böyle bir siyasi ortama ulaşmış değiliz.

Eğitim Sen'e yaklaşım ve Kürt Halk Önderi üzerinde yapılan uygulamalar şu andaki hakim zihniyetin inkarcı siyaseti sürdürme yönünde olduğunu kanıtlamıştır.

Herkesten fazla hareketimiz serbest demokratik siyaset yapılmasından yanadır. Bunun için inkarcılığın kalkmasını beklemektedir. Yoksa af çıksın evlerine dönsünler, denilerek sorunun çözüleceğini sananlar, yaşanan sorunu bilmeyenler ya da bilerek inkarcı rejimin politik yörüngesine girenlerdir.

Bu bildirinin yayınladığı dönemde tekrar af konusu gündeme getirildi. Bir daha vurgulayalım, tek taraflı ateşkes çağrıları sorunu çözmeyeceği gibi, herhangi bir af ya da normal yaşama gelin, katılın çağrısı cevap bulamaz. Hareketimiz af beklemiyor, eve dönüş istemiyor. Dağlarda ya da başka bir yerde yaşama sıkıntımız yoktur. Kimliğimizle, dilimizle olduğumuz gibi kabul edildiğimiz, yani varlığımızın resmen kabul edildiği bir siyasi ortam istiyoruz. Kemal Pir '82 yılında Türk olduğu halde, olduğumuz gibi kabul edilmemizi istiyoruz, dedi. Bu hareketin ve üyelerinin Kürdistan özgürlük güçleri olarak görülmesi için direnişe geçtiler. Bize Türklük ya da inançlarımızdan vazgeçilme dayatılamaz, denildi. 14 Temmuz Direnişi bunun için yapıldı. Dört büyük devrimci bunun için şehit düştü. Şimdiye kadar yapılan direniş ve mücadele de varlığımızın kabul edilme mücadelesidir. Varlığımızın bir daha inkar edilmeyecek biçimde demokratik güvencelere kavuşmasıdır. Halkımızın kendi dili ve kültürü ile yaşama ve bunları geliştirme güvencesini sağlamak için bu mücadele yürütülmüştür.

Kürt halkının varlığı yasal düzeyde kabul edilir ve gereklerini yerine getirme iradesi ortaya çıkarsa, Önderliğimizin özgürlüğü de kabul edilir. En makul yaklaşımı Önderliğimiz gösteriyor. Dolayısıyla inkarcılık kalktığında Önderliğimiz de özgürleşecektir. Önderliğimize bugünkü yaklaşım inkarcılığın sonucudur.

Aydınlar bildirisi, bu zihniyete karşı meşru savunma içinde olan Meşru Savunma Güçlerine kendini tasfiye et, çağrısı anlamına gelmektedir. Ya da sanki gerillaya asi avare gruplarmış gibi, bu yaşamdan vazgeçin, çağrısının yapılmasıdır. Dolayısıyla aydınlar, kendilerinden beklenen tavır yerine çözüm için hiçbir değeri ve gerçekleşme imkanı olmayan bir yaklaşımla, üstlerine düşen görevi yine yerine getirememiştir. Bazılarının da küçük burjuva düzenlerinin bozulması kaygısının ruh haliyle böyle bir bildiriye imza atmış olduğu da söylenebilir.

Biz, aydınların daha iyi düşünülmüş, hesaplanmış gerçek bir barışa yol açacak adımlar atmasını bekliyoruz. Artık devletin de Kürt politikasına karşı çıkabilecek bir aydın tavrı ve cesareti bekliyoruz. Biz teslimiyeti ve tasfiyeyi dayatmayan her türlü girişime destek vermeye ve çözüm için gereken kolaylığı göstermeye hazırız. Bu konuda istekli ve samimi olduğumuz bilinmelidir.

Bazı Kürt aydınları ve politikacıları da bir bildiri yayınladı. Türkiyeli aydınlara nazaran daha olumlu bir yaklaşım gösterilse de, onların da önemli yanılgı ve eksiklik içinde olduğu görüldü. İnkarcı rejimin bu tutumundan vazgeçmesini bildirilerinin merkezine koymaları gerekirken, tek taraflı ateşkes ve hiçbir değeri olmayan aftan söz etmeleri sorunun ve çözümünün esası konusuna yetersiz yaklaşmışlardır. Ancak Kürt Halk Önderi'nin ismini açıkça ifade etmeleri olumlu yanlarıydı.

Sonuç olarak Kürt özgürlük hareketi, Kürt sorununun çözümünde vazgeçilmez olan adımlarla birlikte, toplumsal barış ve katılım yasasının, Türkiye'de barış ve demokrasinin gelişmesi açısından gerekli tek yoldur. Tüm aydınları ve politikacıları bu doğrultuda çaba harcamaya çağırıyor ve bu çabalarına destek verileceğini tekrarlıyoruz.

"Aydınlar, tek taraflı ateşkesin olduğu süreçte kalıcı bir barış için ciddi bir girişimde bulunmadılar. Demokratik çözüm için kamuoyunu hazırlamadılar. Eğitim Sen'in kapatılması karşısında aydın vicdanını ayaklandıramadılar. Kürt gençleri Kürtçe öğretim istediğinde okullardan atılırken, bu ne biçim bir hak, hukuk, demokrasidir, yerek ayağa kalkmadılar."

"Ateşkesi anlamlı kılacak bir adımın beklenilmesi kadar doğal bir şey olamaz. Aydınların yaşananları yaşanmamış sayarak tek taraflı ateşkes istemeleri, ister istemez kuşkuyla karşılanır. Çünkü bildiride bir çözüm projesi ve adımı yoktur. Sadece "silahla çözüm olmaz bundan vazgeçin" deniliyor. Bu, açık belirtilmezse de biz iyi niyetli yaklaşarak bildiriyi böyle tercüme ediyoruz. "

KONGRA GEL III. Genel Kurulu Açılış Konuşması

Kürdistan konfederalizmi yeni bir sürecin başladığının ifadesidir

KONGRA GEL III. Genel Kurulu, önemli ve tarihi bir süreçte gerçekleşiyor. Kongrenin geliştireceği tartışmaların ve bu bileşimin alacağı kararların, Kürdistan özgürlük mücadelesinde büyük bir rol oynayacağına inanıyoruz.

Bilindiği üzere, günümüz dünyası bir bunalım sürecini yaşıyor. Bu bunalım sürecini aşmak için girişimler olsa da bunalım gittikçe derinleşiyor ve bir kaosa dönüşüyor. Bu bunalımı aşmak için çeşitli arayışlar var. Fakat insanlığın içinde bulunduğu bunalımı aşacak bir model henüz oluşturulmuş değil. Bu nedenle de varolan kriz aşılamıyor.

İnsanlık ve uygarlık, Zagros etekleri ve Toroslar'da gelişti. İnsanlık burada tanıdı kendisini. İlk devrim diyebileceğimiz neolitik süreç, tarım devrimi bu topraklarda gerçekleşti. Uygarlık bu temelde gelişti ve tüm dünyaya yayıldı. İnsanlığın ilk devrimi, Yukarı Mezopotamya'da oldu. Aşağı Mezopotamya'da ise Sümer rahip devlet sistemi gelişti.

İnsanlık tarihinde ikinci devrim, 1800'lerde gelişen sanayi devrimidir. Sanayi devrimi de kendisiyle birlikte ulus olgusunu geliştirdi. Bununla birlikte insanlık, siyasal ve toplumsal sistemde ulus devleti tanıdı. Başlangıçta insanlığın gelişiminde önemli bir role sahip olan ulus devlet günümüzde insanlığın gelişimi önünde bir engel konumundadır. İnsanlık bugün daha çok özgürlük, demokrasi ve adil bir paylaşım istiyor. Ulus devletin yarattığı sistemde, yani kapitalist sistemde bunlar yok. Bu anlamda bugün yaşanan bunalıma çözüm olunamıyor. İşte bu gerçeklik, bugün tüm dünyanın, insanlığın gündemindedir. Bütün siyasetçiler, sosyologlar, bilim adamları bu gerçeklik üzerine tartışıyor.

Önder Apo da, insanlığın bu bunalımdan çıkması, kaosu aşabilmesi için yeni bir formül geliştirdi. Önderliğimiz, Kürdistan somutundan yola çıkarak, tüm insanlık için dikkat çekici projeleri ortaya koydu. Bunu Koma Komalên Kürdistan biçiminde formüle etti. Bu, yeni bir zihniyetin, mantığın geliştiği, insanın siyasi, toplumsal ve ekonomik sistem içinde kendini yürütebileceği, idare edebileceği bir sistem anlamına geliyor. Önder Apo, bu sistemi bir piramide benzetti. Yani tabana daha fazla, üste de daha az inisiyatifi öngören bir sistemi tanımladı. Piramit nasıl ki alta doğru genişliyorsa, siyasi organizasyondaki yapılanmanın da tabana doğru genişlemesi insanlığın sorunlarına cevap olabilir.

Önder Apo, verili sistemde piramidin tersten oluşturulduğunu dile getiriyor. Bu anlamda piramidin düzeltilmesi gerekiyor. Halkın katılımı açısından karar ve katılımın üstten gelişmesi yanlıştır, demokratik değildir. Halk meclisleri, köy, mahalle, şehir meclisleri kendi kendilerini yönetmeli. Bu yeni bir sistemdir. İşte bu sistem, hem bölge sorunlarına hem Kürt sorununa hem de diğer tüm sorunlara çözüm olabilir.

Bu, yeni bir bilimsel görüş ve inançtır. Çizgimiz bu temelde gelişiyor. Kürt sorununun, Ortadoğu'da yaşanan sorunların ve insanlığın yaşadığı diğer sorunların çözümünde yeni bir formüldür. Buna olan inançla Apocu çizgiyi geliştirmek istiyoruz.

İnkar edilen Kürtler mücadeleleriyle kimliğini kabul ettirdi

Geçen yüzyılın başlarında Ortadoğu yeniden düzenlendi. Ortadoğu haritası egemenler tarafından cetvelle çizildi ve kapitalist sistemin çıkarları temelinde paylaşıldı. Yeni bir sistem geliştirildi. Fakat bu sistem içinde Kürt'e yer verilmedi, yok sayıldı, inkar edildi. Bu da Kürt halkına pahalıya mal oldu. Buna karşı isyanlar gelişti ve bu isyanlar katliamlarla bastırıldı. On binlerce Kürt şehit edildi, yüzbinlercesi göç ettirildi. Kısacası, Kürt halkı bunun faturasını ağır ödedi. Bölgenin en kadim halklarından olan Kürtler, varlık-yokluk mücadelesine girişti. Dünya sistemi bunun üzerinden gelişti. Bugün, 21. yüzyılın ilk çeyreğinde Ortadoğu yeniden düzenleniyor. Ancak bu sefer, eskiden olduğu gibi Kürtler inkar edilmiyor. Çünkü Kürtler, bölgenin inkar edilmez bir gerçekliği durumundadır. Özellikle son otuz yılda verdiğimiz özgürlük mücadelesi, Kürt halkının yeniden inkar edilmesinin önünde bir engeldir. Bu anlamda Ortadoğu'nun yeniden dizaynında Kürt'ün de yeri var. Lozan Anlaşması bu anlamda parçalandı. Bugün artık Lozan'ın hiçbir hükmü yoktur. Bazılarının geçerliliğini sürdürmeye dönük çabaları ise beyhudedir.

Bu yeni durumu ayrıntılı bir şekilde yorumlamak gerekiyor. Kürdistan özgürlük mücadelesi açısından belirttiğimiz iki nokta, yeni bir durum, yeni bir gelişmedir. Bugün yaşanan değişim dönüşüm rüzgarları Ortadoğu'yu etkiliyor. Değişim dönüşüm süreci, bazı güçlerin geliştirdiği bir süreç değil, bilimsel teknolojik devrime dayalı olarak gelişen bir süreçtir. Bunu anlamak ve buna göre değişim dönüşüm sürecini kendi lehimize geliştirmemiz gerekiyor. Çağı tanımak böyle gelişir. Fakat malesef bölge güçleri, özellikle de Ortadoğu devletleri bunu göremiyor. Dar yaklaşıyorlar. Bu anlamda gerici bir pozisyona düşüyorlar, gerici bir sistemi koruyorlar. Bu güçlerin statükocu olduklarını söyleyebiliriz. Fakat artık Ortadoğu'da varolan mevcut oligarşik, monarşik, otokratik sistemlerin ne bölge halkına ne de uluslararası sermayeye bir faydası var. Mevcut sistemler, iç ve dış dinamikleri tarafından kıskaca alınmıştır. Bugün Ortadoğu devletleri, tarihlerinde hiçbir zaman yaşamadıkları kadar zor bir süreçten geçiyorlar. Buna karşın Kürt özgürlük mücadelesi, bir zirveleşmeyi yaşıyor. Kürt halkı mücadelesi, emeği ve evlatlarının kanıyla kurum, kuruluş ve birlik ruhu sahibidir. Ulusal duyguları gelişmiş, çağla bir bütünlüğü yakalamıştır, modernizmi ve demokratikleşmeyi geliştirmiştir.

Kürt halkının içinde bulunduğu mevcut durum hiç de küçümsenecek bir durum değildir. İnkar edilen Kürtler, mücadeleleriyle kimliğini, varlığını kabul ettirdi. Egemenler, "Kürt'e evet, ama PKK'ye hayır" diyorlar. Uzun bir süre bu temelde siyaset yürüttüler. "Kürtleri kabul ederiz, ama istediğimiz Kürtleri. Kendi Kürtümüz olsun" diyorlar. Bu anlamda bir süreden beri dünyanın önde gelen güçleri kendi Kürt'ünü yaratmaya çalışıyor. Bağımsız ve özgür bir Kürt değil, dışa bağlı bir Kürt gerçekliği oluşturmaya çalışıyorlar.

Bu temelde Önderliğimize ve hareketimize karşı '90'ların başında uluslararası komplo devreye konuldu. Çünkü Önder Apo, köle Kürt'ü değil, bağımsız, özgür Kürt'ü savunuyor ve bunun mücadelesini veriyordu. Böylesi bir çizgi, böylesi bir dalga Önder Apo öncülüğünde PKK mücadelesi ile geliştirildi. Egemen güçler, bu mücadeleyi stratejik çıkarları için tehlike olarak gördüler. Bunun için uluslararası komplo geliştirildi. Bilindiği gibi komplo, Önderliğin esaretiyle sonuçlandı. Ancak komplonun tek amacı bu değildi, Önder Apo'nun hareketini kökten tasfiye etmekti. Ya kendi Kürt'ünü yaratacak ya da tümden yok edecekti.

Altı yıldır bu konseptle bize karşı bir mücadele yürütülüyor. Bizi tasfiye etmek için çok çabaladılar. Siyasal, toplumsal, örgütsel, askeri, psikolojik, çok yönlü saldırılar yürüttüler. Hareketimizi tecrit ve teşhir çemberine aldılar, parçalamak, tek tek bireylerle oynamak istediler. Önderliğin projesi temelinde altı yıldır hareketimiz, bu saldırılara karşı mücadele yürütüyor. Bilindiği gibi son iki yılda, özellikle de değişim dönüşüm sürecinde içimize de el attılar. İçte bir dağılma ve parçalanmanın olması için uğraştılar. Bunun için provokasyonlar geliştirdiler. Bu saldırılara karşı Önderliğin ve hareketimizin mücadelesi oldu. Önder Apo, altı yıldır demokratik çözüm için mücadele yürüttü. Bu temelde hareketi demokratik çözüm çizgisine çekti. Geçen kış, *"iki ay süre veriyorum, devlet yetkilileri, hükümet bir cevap vermeli, demokratik çözümü geliştirmeli"* dedi. Tanınan süre geçti, fakat herhangi bir cevap alamadık. Önderlik de buna karşı yeni bir süreci ilan etti. Kürdistan Konfederalizmi ve PKK'nin ilanı, Kürdistan özgürlük mücadelesinde yeni bir sürecin başladığının ifadesidir. Newroz'da, Kahramanlık Haftası'nda, yine yeni PKK'nin ilanıyla bu süreçin startı verildi. Halkımız Newroz'da bu süreci desteklediğini, katılımıyla, sloganlarıyla, yine kararlı duruşuyla ortaya koydu. Kürdistan özgürlük mücadelesi yeni bir sürece girdi. Bu süreç, önemli ve tarihi bir süreçtir. Bu esaslar temelinde bir araya gelen bileşimimiz, tarihi bir Genel Kurul'a tanıklık edecektir.

Kürt halkının geleceği demokrasi bayrağı altındadır

Güney Kürdistan ve Irak'ta çeşitli gelişmeler oluyor. Bu gelişmelerin olumlu yönleri var. ABD, Irak'ta yeni bir federal model geliştiriyor. Bunun içinde Kürdistan Federasyonu da var. Bu aynı zamanda Lozan Anlaşması'nın aşıldığı anlamına geliyor. Kürt sorununun dört parçada çözülmesi için bunun olumlu yönleri var. Ama bunun yanında kendi Kürt'ünü yaratmak isteyen güçler, bu gelişmeleri engellemek ve Kürdistan'daki etkilerini artırmak istiyorlar. Bu çerçevede bugün çizgi mücadelesi her zamankinden daha fazla yürütülüyor. Kürdistan'da ilkel milliyetçi çizgi mi, yoksa demokrasi çizgisi mi başarıya ulaşacak? Bugün bunun mücadelesi veriliyor. Eğer çizgi mücadelesi ideolojik ve siyasi boyutta verilir, demokratik çizgi geliştirilirse, bu Kürt sorununun dört parçada çözümüne katkı sunabilir. Süreci böyle karşılayamazsak, büyük tehlikelerle karşı karşıya kalacağız. Kürt halkının bir kez daha, dış güçlerin piyonu olma tehlikesi var. Bu anlamda, oldukça kritik bir süreci yaşıyoruz. Gelişmeler, ideolojik, siyasi ve diplomatik alanda bir mücadele sorunudur. Bu anlamda Güney Kürdistan'daki gelişmelerden güç almak ve demokratik çizgiyi hayata geçirmek gerekiyor. Çünkü gelecek demokrasinindir. Kürt halkının geleceği de demokrasi bayrağı ve sloganı altındadır.

Kendi Kürt'ünü yaratmak isteyen güçler, çizgilerindeki ısrarı sürdürüyor. AB, demokrasi sloganını çok fazla öne çıkarmasına rağmen, Ortadoğu ve Kürdistan'da ikiyüzlü bir politikanın sahibidir. Bilindiği gibi Kuzey Kürdistan'da, Önder Apo öncülüğünde Kürt halkı kendisini yeniden yarattı. Kurum ve örgüt sahibi oldu. Halkımız, legal demokratik platformlarda kendisini bir güç haline getirdi. Bu mücadelenin ürünlerinden biri de Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki legal demokratik platformlardır. Bunlar bu mücadelenin ürünüdür. Avrupa'daki yetkililer bu kurumlarla ilişki geliştirmek istiyorlar, fakat sürekli dillendirdikleri şey, "Apo'dan ve PKK'den uzak durun. Bunlardan uzak durmak, şiddetten uzak durmaktır" diyorlar. Bu büyük bir vicdansızlık, inkarcılıktır. Altı yıldır savaşı durduran, barış için mücadele eden kimdir? Bu kurumları Türkiye'de geliştiren, oluşturan kimdir? Hangi hakla Kürt halkının iradesini, Önderliğini ve öncüsünü reddediyorsun. Bu, bir kez daha Kürt'ü tanımamak, iradesini tanımamak anlamına geliyor. Bu çok ikiyüzlüce bir politikadır.

Bugün gelişmeler için güçlü zeminler yaratılmıştır. Fakat böylesi yaklaşımlar da var. Avrupa'nın bu yaklaşımları, çözümsüzlük anlamına geliyor. AB'nin Türkiye ve Kürdistan üzerinde geliştirdiği politikalar savaşa zemin oluşturuyor. Türkiye devletinin Kürdistan, Kürt halkı ve gerilla üzerine yürüttüğü saldırılarda bu politikanın önemli bir etkisi var. Herkes bunu bilmeli ve duyarlı olmalı. Politikaları çözümden çok tıkanmaya neden oluyor. Burada açıkça belirtebiliriz ki; AB statükoyu koruyor. Yaşanan sorunlardan kendini sorumlu görmüyor. Halbuki tek sorumlu kendisidir. Bu tür durumlarda Amerika'yı öne sürüyor. Amerika onlara göre daha objektif yaklaşıyor. En azından yaşanan sorunların çözümü için sorumluluk almış. ABD, dünyada ve Ortadoğu bölgesinde değişim dönüşüm rüzgarını arkasına aldığı için, herkesten daha güçlü gözüküyor. Buna karşılık AB'nin geliştirdiği siyaset ise, çözüm yerine tıkanmayı getiriyor.

Tüm bu durumları göz önüne getirdiğimizde şu söylenebilir:

Birincisi; bugün Kürdistan üzerinde egemenlik kuran devletler her zamankinden daha fazla bir zorlanma içindedir ve en güçsüz dönemlerini yaşıyorlar. Şimdiye kadar inkar ve imha siyasetini, dünya sistemini arkalarına alarak sürdürüyorlardı. Kimse eskisi gibi Kürtler üzerinde yürütülen politikalar konusunda egemen devletlere destek vermiyor. Artık herkes Kürt sorununda

> "Önder Apo da, insanlığın bu bunalımdan çıkması, kaosu aşabilmesi için yeni bir formül geliştirdi. Önderliğimiz, Kürdistan somutundan yola çıkarak, tüm insanlık için dikkat çekici projeleri ortaya koydu. Bunu Koma Komalên Kürdistan biçiminde formüle etti. Bu, yeni bir zihniyetin, mantığın geliştiği, insanın siyasi, toplumsal ve ekonomik sistem içinde kendini yürütebileceği, idare edebileceği bir sistem anlamına geliyor."

adım atılması gerektiğini düşünüyor. İnkar ve imha siyaseti sonuç vermiyor. Bu, gözler önündedir. Bu anlamda Kürdistan üzerinde egemenlik kuran devletler, en zayıf süreçlerini yaşıyor.

İkincisi; Ortadoğu yeniden dizayn ediliyor. Bu düzenlemenin içinde Kürtlerin de yeri var. Ortadoğu'nun yeni sistemi Kürt'ün inkarı üzerine değil, Kürt'ün kabulü temelinde gelişecektir. Ama bunun nasıl gelişeceği, nasıl bir Kürt'ün olacağı bizim mücadelemize bağlı. Yani eskisi gibi Kürtler inkar edilmeyecek, ancak özgür Kürt'ü görmeme, tanımama durumu var.

Ortadoğu'da Arap, Fars, Türk, Kürt, Asuri gibi bazı temel halklar var. Ama şu ana kadar varolan sistem, bu halkları inkar etti. Yeni sistem bu halkları tanımak üzerine gelişecek gibi gözüküyor.

Üçüncüsü; Kürt özgürlük mücadelesi, özgürlük hareketi, içten ve dıştan gelen tüm saldırıları boşa çıkarmayı başardı ve bir toparlanmayı yaşadı. Geçen yıl mart nisan aylarında Önderlik tarafından geliştirilen süreç, provokasyonu boşa çıkarma süreci oldu. Bu süreç, yeniden dizayn, yeniden yapılanma süreciydi. Tüm ulusal demokratik kurumlarda Önder Apo yeni bir süreci geliştirdi. Koma Komalên Kürdistan ve yeni PKK ilan edildi. Koma Jinên Bilind (KJB) Kurultayı yapıldı, yine HPG güçlerinin konferansı gerçekleştirildi. Kısacası bu bileşim, genel anlamda yaşanan toparlanmanın zirvesi olacak. Bize rağmen yaşanan durumları da göz önüne getirdiğimizde, Kürt mücadelesinin geri bir konumda olmadığını görürüz. Hem Güney Kürdistan'da hem de Kuzey Kürdistan'da, yine diğer parçalarda oldukça mesafe aldık. Kürt özgürlük mücadelesi yeni bir sürece giriyor ve bu yeni süreç, başarı için güçlü imkanlar sunuyor. Bunun bir fırsat olduğunu söyleyebiliriz.

Kürt halkının tarihinde fırsatlar çok oldu. Bugün de önümüzde böylesi bir fırsat var. Gelişmeler ve oluşan imkanlar, böylesi bir fırsatın olduğunu gösteriyor. Bu fırsatı değerlendirirsek, başarıyı yakalarız. Bunun farkında olmak gerekiyor. Dünya ölçeğinde, yine Kürdistan'da yaşanan gelişmeler değerlendirildiğinde böylesi bir tespite gitmek mümkündür. Kürt özgürlük mücadelesi için oluşan imkan ve zeminler bir fırsattır, bu fırsatı değerlendirmemiz gerekiyor. Düz yaklaşamayız. Bu fırsatları değerlendirip, plan ve projelerimizi geliştirmemiz gerekiyor. Eğer pratik politikayı doğru bir şekilde yürütürsek, yine plan ve projelerimiz sürece denk olursa, bu fırsatı değerlendirebilir, başarıya ulaşabiliriz. Tarih böylesi bir fırsatı bize sunmuş durumdadır. Bizim de hazırlıklarımız küçümsenmeyecek düzeydedir. Kararlılıkla yürümemiz gerekiyor. Böylesi tarihi süreçler, kararlılık ve cesaret ister**.** Tereddütlü bir yaklaşım yerine, kararlı bir duruş gerektirir. Eğer Kürt özgürlük mücadelesinin kadroları, sorumluluk sahibi olanlar, bu tarihi süreçte varolan koşulları Kürt özgürlük mücadelesi için değerlendirebilirse, yine kararlı, bilimsel yaklaşımla geçmişin tecrübelerinden istifade ederek yürürlerse, zafere ulaşmanın imkanları her zamankinden daha fazladır. Kongre bileşimimiz, temel bir gündem olarak bunu göz önünde bulundurmalı.

Değişimin zihniyetini köklü oturtmak gerekiyor

Önder Apo, bu süreçte yaratılan fırsatları değerlendirebilmemiz, yine Kürt özgürlük mücadelesinin bu tarihi süreçte başarıya ulaşması için yeni bir proje geliştirdi. Değişim dönüşüm sürecini başlattı. Bu değişim dönüşümün amacı, halklaşmaydı. Bunun için KONGRA GEL projesini geliştirdi. KONGRA GEL projesinin amacı başarıydı. Dış saldırı ve komplonun tamamen boşa çıkarılması, varolan imkanların iyi değerlendirilebilmesi, yine halkların demokrasi çizgisinin başarıya ulaşması için Önder Apo, KONGRA GEL projesini gündemimize koydu. Fakat görüldü ki, düşmanın da bu yönlü hazırlıkları var. Değişim dönüşüm sürecinde hareketin çizgisini değiştirmek ve hareketi gerçekliğinden uzaklaştırmak, komplocu güçlerin yedeğine düşürmek ve tasfiye etmek istediler. Değişim dönüşüm sürecinde böylesi bir ihanetle karşı karşıya geldik. İkiyüzlü ve derin bir ihanet gelişti. Zaten kendimizi değiştirmek, demokratik bir sisteme ulaştırmak istiyoruz. Çağımızın mevcut demokrasisini de aşacak bir demokratik sistem geliştirmek istedik. Önder Apo böylesi bir projeyi önümüze koydu. Fakat dış mihraklar, bu projeyi boşa çıkarmak ve bizi boşa düşürmek için bu yönlü girişimlerde bulundular.

Önderliğimizin düşünceleri, KONGRA GEL I. ve II. Kurullarında gerektiği kadar tartışılmadı. Çünkü I. ve II. Genel Kurullarımız müdahale altındaydı. Müdahaleye karşı bir mücadele, bu anlamda bir gerginlik de vardı. Daha çok ideolojik ve örgütsel mücadele ön plana çıktı. Bu anlamda esas projenin ne olduğu, yine nasıl yaşamsallaşması gerektiği, halklaşmanın nasıl sağlanacağı, KONGRA GEL projesinin nasıl oturtulacağı çok fazla tartışılmadı.

I. Kongre zaten çok karışık ve muğlak bir ortama sahipti. İkincisi de netleşmek içindi. Netleşme mücadelesi Önder Apo'nun perspektifleri doğrultusunda verildi ve netleşme yaşandı. Bu III. Genel Kurul'da tartışma, yine projeyi yaşamsallaştırma imkanımız fazlasıyla var. Geçiş biraz sancılı oldu, kaybettiğimiz şeyler oldu. Çok kolay olmadı, fakat her şeye rağmen başardık. Artık yeni bir sisteme geçiyoruz. Geçişin faturasını ödedik. Düştük, kalktık, ama öğrendik. Her şeye rağmen bize karşıt olan güçler karşısında ayaktayız.

PKK, ERNK, ARGK sistemi artık aşıldı. Bugün yeni bir sistem var. Bu temelde toplanıyoruz. Yeni PKK var, KONGRA GEL, Koma Komalên Kürdistan ve otonom HPG var. Sistem tamamıyla değiştirildi. Bizden istenen şey, yeni sistemde kendimizi daha fazla derinleştirmektir. İşte bu toplantı bunu yapacak, yani yeni sistemde derinleşmeyi, demokratikleşmeyi, değişim ve dönüşümün pratikleşmesini sağlayacak. Değişimin zihniyetini köklü oturtmak gerekiyor**,** bizden istenen budur. Yeni sistem bunu bizden istiyor. Eski sistem direnişi geliştirdi, destansı bir tarih yarattı. Direnişle Kürt halkı yeniden yaratıldı. Yeni sistem direnişle demokrasiyi yaratacak**.** Bunun için mücadele ve direniş gerekiyor. Bu yeni sistem, çağdaş, demokratik zihniyet temelinde geliştirilecektir. Bunun artık herkesçe bilinmesi gerekiyor, Apocu hareket, değişim dönüşüm sürecinde önemli bir mesafe aldı. Artık bunun sorumluluklarının yerine getirilmesi ve içinin doldurulması gerekiyor. Koma Komalên Kürdistan'ın kurulması gerekiyor, içeriğinin doldurulması, yine zihniyet ve ruh verilmesi gerekiyor. Bununla hareketin bir halk, milyonların hareketi haline getirilmesi gerekiyor. Önümüzde duran görev budur. Ve biz, bunu nasıl yapacağımızı tartışmalıyız.

KONGRA GEL, bir parti değildir. Bu toplantı bir parti kongresi değildir. KONGRA GEL, halk meclisidir. Bu kongre de halk meclisinin kongresidir. Belki meclisi ihtişamla toplayacak, seçecek imkanlarımız yoktu, fakat her şeye rağmen, burada bulunan arkadaşlar bir iradenin onayıyla bu kuruldadırlar. Elbette koşullar değiştiğinde, bu bileşim daha geniş bir seçimle toplanacaktır.

Apocu hareket, kendisini halk hareketine dönüştürdü. Yeni bir sistemle, yaklaşımla ayaktadır. Koma Komalên Kürdistan projesi, Kürt sorunu için çözüm projesidir. Hatta Ortadoğu sorunları için de bir çözüm projesidir, yine yeryüzünde yaşanan tüm sorunlar için bir çözüm projesidir. Bu anlamda, herkes Koma Komalên Kürdistan'la çağdaş yöntemlerle diyalog kurabilir. Kürt halkının iradesini tanıma temelinde, başta Kürdistan üzerinde egemenlik kuran devletleri diyaloga çağırıyoruz. Halkımızın iradesini tanırlarsa, biz diyaloga hazırız. Çağdaş bir dönüşüm ve çözüm için tartışmaya hazırız. Kürt halkı olarak buna açığız. Bölge devletleri ve ilgili tüm ul uslararası güçler için çağrımız budur. Özellikle Kürdistan'ın birliği için, varolan koşulların Kürt

> "Yeni sistem, çağdaş, demokratik zihniyet temelinde geliştirilecektir. Apocu hareket, değişim dönüşüm sürecinde önemli bir mesafe aldı. Artık bunun sorumluluklarının yerine getirilmesi gerekiyor. Koma Komalên Kürdistan'ın kurulması gerekiyor, içeriğinin doldurulması, yine zihniyet ve ruh verilmesi gerekiyor. Bununla hareketin bir halk hareketi haline getirilmesi gerekiyor. Önümüzde duran görev budur."

halkının çıkarlarının lehine çevrilmesi için, tüm Kürt güçlerini ve başta da Güney Kürdistan Federasyonu için bunu belirtiyoruz.

Koma Komalên Kürdistan projesi başarıya ulaşmazsa, elde ettiğimiz kazanımlar, yine Güney Kürdistan'da elde edilen kazanımlar tehlike altına girecektir. Elde edilen kazanımlar, yine aydınlık bir gelecek, Koma Komalên Kürdistan çizgisi temelinde garanti altına alınabilir. Koma Komalên Kürdistan projesi temelinde Kürdistan'ın diğer parçalarında da bir adım atılmazsa, Güney Kürdistan'da elde edilen kazanımlar korunamaz. Bugün imkanlar olabilir, fakat yarın ne olacağı çok fazla belli değildir. Bunun için Güney Kürdistan Federasyonu'nun yetkililerine çağrıda bulunuyoruz; Koma Komalên Kürdistan'la varolan sorunların tümünü diyalog yoluyla çözüme ulaştıralım. Yine ortak çalışalım diyoruz. Ortak bir strateji Kürtler için gereklidir. Kürt ulusunun çıkarları bunu gerektiriyor. Biz KONGRA GEL olarak buna hazırız. Kürdistan'da ortak bir stratejinin ve gerçek birliğin gelişmesi, elde edilen kazanımların Kürt halkına mal edilebilmesi için, Kürdistan özgürlük mücadelesini diğer parçalarda da yükseltmemiz gerekiyor. Tek yol budur. Varolan gücümüzle kendimizi savunabiliriz. Dış güçlere bel bağlamamak gerekiyor.

Kürdistan'da yaşayan halkları, azınlıkları, başta Asurileri ve diğer azınlıkları Koma Komalên Kurdistan projesi ve KONGRA GEL içinde yer almaya çağırıyoruz. Çünkü Koma Komalên Kurdistan projesi, demokratik konfederalizm, onların da çıkarlarını esas olan bir projedir. Herkes bu proje içinde temsilini bulabilir, örgütlenebilir. Sistemimiz demokratik bir sistemdir, herkesin haklarını savunabileceği bir projedir.

KONGRA GEL sistemi yeni bir sistemdir

Hayati ve tarihi bir süreçten geçiyoruz. Böylesi bir süreçte toplantı yapıyoruz. Tüm toplantı delegasyonunu sorumluluğa davet ediyoruz. Bu toplantıyı kararları ve projeleriyle sürece cevap haline getirelim. Bu toplantı, yapılan bir dizi toplantının da zirveleşmesi olacak. Emekle, çabayla toparlanma sürecini ilerletelim. Toparlanma sürecinde her şeyden önce kan döküldü. 1 Haziran sürecinden bu yana çetin bir mücadele verildi ve şehadetler yaşandı. Bu anlamda bu hayati süreçte sorumluluklarımıza sahip çıkarak gerekli rolü oynamalıyız. Başta projemizin öncü gücü olan kadın ve gençliğin rollerine sahip çıkması gerekiyor. Bu güçler öncülük rollerini sahiplenmelidir. Koma Komalên Kürdistan projesinde olması gerektiği gibi rollerine sahip çıkmalılar. Ne isimle olursa olsun kendini ayrı görmek, bundan uzak görmek öncülük misyonuna, rolüne denk bir yaklaşım değildir. Bu anlamda genç ve kadın yoldaşlara çağrıda bulunuyoruz; Koma Komalên Kürdistan'ın inşasında daha sorumlu bir yaklaşım sahibi olmalarını ve öncülük misyonlarını yerine getirmelerini bekliyoruz.

KONGRA GEL sistemi, yeni bir sistemdir. Özellikle sonbaharda yapılan Yürütme Konseyi Toplantısı'nda, yine Önder Apo'nun perspektifleri doğrultusunda KONGRA GEL sisteminde bazı değişiklikler yapıldı, bazı idari kararlara gidildi. Bu toplantının, yasama, yürütme ve yargıyı ayrıştırması, birbirini tamamlayacak bir sistemin oluşturulması gerekiyor. Çalışmalar tek elden, tek merkezden değil, bunun kurumları oluşturularak bu kurumlar tarafından yapılmalı. Bu toplantımız bunun kararını alacak, bu sistemi oturtacak, yine sözleşmeyi onaylayacak. Gelecekte belki bu anayasaya dönüştürülür, fakat şimdilik buna sözleşme diyoruz. Bunu karar altına almamız gerekiyor. Yine program, iç tüzük tartışmaları olacak ve bunları onaylayacak. Yani KONGRA GEL de Koma Komalên Kürdistan projesi çerçevesinde bu toplantıda yerli yerine oturacak.

Delege olan tüm arkadaşlar, artık bir partinin kongresine katılır gibi kongreye katılmayacaklar. İki yıl boyunca Kürt halkını temsil etmek, yine Kürt halkının çıkarlarını her şart ve koşul altında sahiplenmek için, her şeyden önce burada ant içilmeli ve öyle çalışmaya başlanmalı. Sistemimiz artık bir meclis sistemidir. Bu biçimde önümüzdeki gündemlerde çalışmayı daha fazla ilerleteceğiz. Bu olağan bir toplantı. KONGRA GEL sisteminde iki yılda bir seçim oluyor. İki yılda bir meclis üyelerinin seçimi oluyor, yine Yürütme Konseyi, Kongre Başkanlığı ve Başkanlık Divanı seçimleri oluyor. Fakat tüzüğümüze göre seçimler için hala bir yıl var. Bu meclis yenidir. Bu anlamda meclis ikinci döneme giriyor. Bu III. Genel Kurul, ikinci dönemin genel kuruludur. Birincisi tamamlandı, birçok arkadaş toplanıp tartıştı ve karar aldı. Fakat bu süreç açısından değişti, arkadaşların çoğu yenilendi.

Tüzüğümüze göre bu toplantı her yıl oluyor. Bir yıl seçim yapıyor, bir yıl yapmıyor. Meclis üyelerinin yürütmeyi tanımaları ve takip etmeleri için bu yıl seçimler yapıldı. Şimdi bu meclis bileşimi ikinci yılında yürütmeyi seçecek. Gelecek yıl seçimlere gidildiğinde yürütmeyi daha fazla tanımış olacak. Kimin projesine sahip çıktığını, kimin başarılı olduğunu, kimin çalışmaların hakkından geldiğini görecek ve ona göre seçimlere gidilecek. Biz bunu daha demokratik bir yaklaşım olarak gördük. Yürütmenin daha iyi tanınması için böylesi bir yöntemin daha uygun olduğunu düşünüyoruz. Bunun için bu toplantıda seçim yapılmayacak. Fakat ara seçimler olacak.

Sistem biraz değiştiriliyor; örneğin Başkanlık Divanı olacak, geçen Yürütme Konseyi toplantısında Başkanlık Divanı atamayla gelmişti, şimdi atamayla olmayacak, seçimlerle olması gerekiyor. Yani dört kişi başkanlık divanını yürütmeli. Yine Yürütme Konseyi'nde boşluklar varsa, onlar da seçilmeli. Daimi komisyonu seçmek gerekiyor. Sekiz komitemiz var, her komite için bir meclis komisyonu gerekli. Komitelerin denetlenmesi, yine proje hazırlanması için bir komisyon seçiminin de yapılması gerekiyor. Sekiz komitenin komisyonları meclis üyelerinden seçilecek. Konsey üyelerinin meclis üyesi olması şart değil, dışarıdan da seçilebilir. Ama komisyonlar meclis üyelerinden seçilir. Çünkü meclis adına çalışma yürütecekler. Bu toplantımız biraz da bu çalışmaları düzenleyecek.

Görüldüğü gibi KONGRA GEL sistemi, Koma Komalên Kürdistan projesi çerçevesinde kendisini oturtuyor. Bu anlamda toplantı önemli bir toplantıdır. Kürdistan özgürlük mücadelesinde tarihi bir toplantı olacağına inanıyoruz. Aldığı kararları pratikleştirirse, tarihi anlamını tamamlayacaktır. Yeni bir model geliştiriliyor. Bu model başka bir yerde yok, biz yeni yeni burada geliştiriyoruz. Bu anlamda tabii ki tartışmaya ihtiyaç var.

İçinde bulunduğumuz süreç, özellikle 3 Ekim'e kadar olan süreç, önemli bir süreç olacak. Türkiye'nin AB'ye girişi için yeni bir süreç başlıyor. Mücadelemiz sadece Türkiye'ye dönük değil, tüm parçaları kapsayan bir mücadeledir. Fakat bugün Kuzey Kürdistan'da bir meşru savunma süreci sürmektedir. O alanda yeni adımlar atmak için zemin var. Türkiye devletinin gireceği yeni süreç ve alacağı kararlar, Kürdistan özgürlük mücadelesi için önemli olacaktır. Bunun için bu yaz dönemi, bizim için oldukça önemli, sıcak ve renkli bir yaz olacak. Kongre, bu baharda, Kürt halkı için önümüzdeki yazın coşkulu ve görkemli geçmesi için hazırlıklar yapacak. Görevi budur, bu anlamda tartışması, en doğru kararlara ulaşması gerekiyor.

Bilinmeli ki; bu kongre öyle kendiliğinden, bedelsiz toplanmadı. Otuz iki yıllık bir çalışmanın sonucu olarak, on binlerce şehidin ve on binlerce yoldaşın işkencelerden geçmesinden sonra bu aşamaya geldik. Yine bu aşamaya gelmemizde binlerce boşaltılan köy var, kan var, emek var; Önderliğin, şehitlerin emeği var. Yani mukaddes değerler üzerine bu kurul toplanmış bulunuyor.

Önderliğin emeği bu toplantının her aşamasında var. Bugün Önderliğimiz dünyada eşi benzeri görülmemiş bir biçimde esaret altında tutuluyor. Gözü yoldaşlarında. Yoldaşlarının ona sadık kalıp kalmayacağına bakıyor. Yetersiz yoldaşlığı terk edecek miyiz, etmeyecek miyiz? Bu süreç biraz da bunu gösterecek. Bu toplantıda çok tartışacağız. Fakat şunu bilmemiz gerekiyor; artık bir pratikleşme, çalışma sürecine gireceğiz. Yol arkadaşlığında ne kadar ciddi olup olmadığımızı, sözümüze bağlı kalıp kalmadığımızı, önümüzdeki süreç gösterecek. Yoğun bir emek ve çaba sonucu bugün burada toplanmış bulunuyoruz ve buna layık olmamız gerekiyor. Bu değerlere denk düşecek biçimde rol oynamamız gerekiyor. 4 Nisan'da PKK ilan edildi. PKK'nin ilanı, Koma Komalên Kurdistan projesi ve KONGRA GEL için bir teminattır. İdeolojik, felsefik öncülüğün daha doğru temellerde yapılması, yine kimsenin Önder Apo'nun çizgisiyle oynamaması için yeni PKK kuruldu. PKK'nin yeniden ilanı, KONGRA GEL için en büyük destek ve inançtır. Koma Komelên Kurdistan sisteminin başarıya ulaşması için bazı gereklilikler var. Düştük kalktık, fakat bugün geldiğimiz nokta küçümsenecek bir düzey değildir. Çok fazla kaygı ve tereddüt yaşamamak gerekiyor. Unutmayalım ki, bu hareket birkaç kişiyle başladı. Hiçbir imkanı yoktu, fakat bugün birçok imkan var, siyasal, toplumsal, sanatsal, ideolojik imkanlarımız var. Bu süreçte çok ciddi bir mücadele, siyasal, örgütsel ve askeri bir mücadele geliştirmemiz gerekiyor. Siyasal serhildanı yükseltmeliyiz, meşru savunmada daha ciddi olmalıyız. Meydanlarda Apocu hareketin ve çağdaş Kürt'ün duruşunu sergileyebilmeliyiz. Nasıl kahramanca durulduğunu göstermemiz gerekiyor. Yine değerlerimize, davamıza bağlı olduğumuzu göstermeliyiz. Basit, bir tas çorba için kendisini satan birey gerçekliğini kabul etmiyoruz, Kürt bireyi, bağımsız bir toprak parçasında özgürlüğü, demokrasiyi esas alan, onun için yaşayandır. Bunu göstermemiz gerekiyor. Bu, meşru savunma ve siyasal serhildanı geliştirmekle gösterilebilir. Önümüzdeki süreç siyasal ve diplomatik anlamda yoğun ve sıcak bir süreç olacak, ama aynı zamanda direnişi gerektiren bir süreç olacak. Bunun için direnişi yükseltmek demokrasinin kurulması anlamına gelecek. İşte bu slogan ekseninde direnişi geliştirelim, demokrasiyi kuralım.

-Bıjî Koma Komelên Kurdistan!
-Bıjî KONGRA GEL!
-Kahrolsun ihanet ve teslimiyet!
-Biji Reber APO!

KONGRA GEL III. Genel Kurulu Kararları

Önderlik Komitesi çalışmaları hakkında kararlar

Örgütsel alana ilişkin:

1- Önderlik Komitesi'nin, Yürütme Konseyi Başkanlığı'yla eşgüdüm halinde çalışması. Böylelikle genel örgütlerimizin Önderlikle ilgili olarak yaptıkları çalışmalarda, iç ve dış çalışma alanlarının birbirlerini tamamlamalarının sağlanması.

2- Komitenin iki ayda bir Yürütme Konseyi Başkanlığı'na rapor sunması. Yürüttüğü çalışmaların sonuçlarının Yürütme Konseyi Başkanlığı tarafından yazılı olarak örgütün bütün birimlerine sunulması. Çalışma alanının benzerliğinden dolayı Komitenin Dış İlişkiler Komitesi ve aynı şekilde, Önderliği ideolojik olarak doğru tanıtma konusunda Bilim Aydınlanma Komitesi'yle bilgi alış verişi temelinde ilişkide olması.

3- Komitenin dışa yönelik basın açıklaması vb doğrudan kurumun adıyla yürütmesi. Yürütme Konseyi'nden bir arkadaşın 'Önderliğe Özgürlük Kampanyası'yla görevlendirilmesi. Komitenin nicel ve nitel olarak güçlendirilmesi. Kampanyanın öteki üyelerinin akademisyen vb tanınmış şahsiyetlerden oluşması.

4- Kadrolar dışında yabancı şahsiyetlerin de Komite yönetimine alınması ve bunların zaman zaman basın açıklamaları yapmaya teşvik edilmesi. Özgürlük çizgisinin evrenselliği nedeniyle Önderliğimizin ulusal boyuttan uluslararası boyuta taşırılmasının hedeflenmesi.

5- Önderlik Komitesi'nin Kürdistan'ın bütün parçalarında ve gerekli gördüğü alanlarda alt örgütlerini oluşturması.

Pratik alana ilişkin:

1- İmralı'ya heyet gönderme çalışmalarının süreklileştirilmesi.

2- Diplomatik, eylemsel ve siyasal faaliyetlerimizin Önderliğimizin özgürlüğüne kavuşması ekseninde yürütülmesi. AİHM'in 12 Mayıs'ta açıkladığı yeniden yargılama kararıyla başlayan sürecin Önderliğin özgürlüğüyle sonuçlanmasının hedeflenmesi, tüm çalışmaların bu temelde planlanıp örgütlendirilmesi. AB'nin AİHM kararına uygun bir siyasi tavır içerisine girmesini sağlamak üzere yoğun bir diplomatik seferberliğin başlatılması.

3- Önderliğin özgürlüğüne kavuşması için geliştirilecek eylem biçimlerinin yaratıcı tarzda zenginleştirilerek süreklileştirilmesi.

4- Önderliğin düşüncelerini, yaşam ve mücadele felsefesini taşırmak ve uluslararası komplo gerçeğini dış kamuoyuna daha etkili biçimde izah etmek için 'Dünyanın En Ağır Tutsağı: Abdullah Öcalan' konulu bir konferansın yapılması.

5- Önderliğin avukatlarıyla ortak bir toplantının yapılması ve İmralı Davası somutunda uluslararası hukukun nasıl çiğnendiğinin ve bir halkın varlığının nasıl inkar edildiğinin ender görülen bir örnek olarak uluslararası demokratik hukuk çevrelerine sunulması. Örneğin Güney Afrika'nın yüksek mahkemesinde, İmralı tecrit sistemi örneğiyle uluslararası hukukun nasıl ihlal edildiği işlenmektedir.

6- Önderliğin tüm savunmalarının İngilizce, Fransızca, İspanyolca, Rusça, Arapça ve Farsça çevirilerinin en fazla altı ayda tamamlanıp basıma hazır hale getirilmesi.

7- Savunmaların bölüm bölüm çeşitli iletişim araçlarıyla tanıtılması. Ortadoğu dillerinde, "acil eylem planı" çerçevesinde savunmalardan derlenen pratik broşürlerin yayınlanmasının sağlanması.

8- Başta Kürdistan olmak üzere Türkiye, Irak, İran, Suriye ve Kürtlerin yaşadığı diğer ülkelerdeki STÖ'lerin, Önderliği sahiplenmelerini sağlamak üzere ortak kampanyalara teşvik edilmesi. Önderliğin dışarıyla ilişkisinin daha serbest hale gelmesi, avukatları ve yakınlarıyla haftada bir gün daha uzun görüşmesinin sağlanması ve yaşamını sağlıklı sürdürmesi açısından gerekli ortamın ve imkanların tesis edilmesi, bunun için süreklileşen kampanyalar yürütülmesi.

9- Faaliyet yürüttüğümüz ülkelerde sanatçı, akademisyen, politikacı, sivil toplum aktivistleri vb tanınmış şahsiyetlerden oluşan Önderlik ile dayanışma komitelerinin oluşturulması.

10- Önderliğimizin görsel olarak daha fazla tanınması ve Önderliğin toplumsal düzeyde savunulmasının meşrulaştırılması için resim, flama ve posterlerinin bütün etkinliklerde yoğun olarak kullanılması ve bunların tüm evlerde açıkça asılmasının sağlanması.

Meşru Savunma Komitesi çalışmaları hakkında kararlar

Ortadoğu, tıkanan dünya sisteminin kendi çelişkilerini aktardığı ve üzerinde siyasal, askeri, ekonomik ve diplomatik bir mücadelenin yürütüldüğü bölgelerin başında gelmektedir. Ulusal, toplumsal, etnik ve kültürel sorunların çözümsüz kalması, yüzyılların biriken sorunlarının adeta kendini üreterek çıkmaza dönüşmesi, bu sorunları üreten dünya egemen sisteminin ve bölge statükocu güçlerinin yoğun bir hesaplaşma sürecine girmesine yol açmıştır. ABD öncülüğündeki ittifak güçlerinin müdahalesi ile Irak şahsında, bölgedeki statükonun önemli bir halkası parçalanmıştır. Bu durum, Ortadoğu'da yeni bir gelişme sürecini başlatmıştır. Mevcut gelişmeler, bölgedeki müdahale politikasının devam edeceğinin ve yeni halkalara da yöneleceğinin işaretini vermektedir. Irak müdahalesi ile bölgedeki statükoda önemli çatlaklar yaşanmış, özellikle Kürtlere dönük inkar ve imha sisteminin Irak sahasındaki ayağı kırılmıştır.

Kürdistan gerçekliği, bölge statükosunun aşılmasında en önemli demokratik potansiyeli oluşturmaktadır. Bu nedenle müdahil güçler, bölge statükocu güçleri ve milliyetçi eğilimler arasında bir hakimiyet mücadelesi yaşanmaktadır. Bunun karşısında Önder Apo'nun sistemleştirdiği demokratik ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü toplum paradigması ve demokratik konfederalizm temelinde hareket eden KONGRA GEL, yeni ve çağdaş bir çizgi olarak bu mücadelenin içinde yer almak ve misyon sahibi olmak gibi ciddi sorumluluklarla karşı karşıya bulunmaktadır. Sorunların çözümsüz kalması ise, meşru savunma direnişini gündeme getirmektedir.

Bu temelde meşru savunma, sömürgecilik ve işgal altında olan, baskı gören halkların uluslararası sözleşmelerle güvence altına alınan direnme ve özgürlüğünü kazanma hakkıdır. Saldırı ve imha tehditleri karşısında kendini koruma, meşru savunma anlayışının temeli olduğu gibi, saldırılara karşı misilleme hakkı da en doğal ve yaşamsal bir haktır. Halkların kimliğine, kültürüne, diline ve demokratik özgürlükler temelinde kendini yönetme hakkına karşı yürütülen inkar ve imha politikaları, meşru savunma gerekçesidir. Kürdistan ve bölge halklarının, bu inkar ve imhada ısrar eden statükocu güçlere karşı, halkların eşit, özgür birlikteliği ve demokratik yaşam temelinde kendini savunma hakkı, çağdaş uygarlığın bir gereği ve en meşru yaşamsal hakkıdır. Bu hak temelini, BM Cenevre Sözleşmesi, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi ve Kopenhag Kriterleri gibi uluslararası hukuktan almaktadır.

Bu temelde KONGRA GEL :

1- 1 Haziran 2004 kararı çerçevesinde meşru savunma çizgisini doğru ve yerinde görür.

2- Meşru savunma güçlerini, meşru savunma çizgisini aşmadığı sürece destekler.

3- Mevcut siyasi koşulları ve Koma Komelên Kürdistan Önderliği'nin yeniden yargılanmasını, bölge barışı ve Kürt sorununun demokratik çözümü için bir fırsat olarak değerlendirir ve barış çağrısını yineler.

4- Türk devletini, uygulamakta olduğu tecrit ve saldırıları durdurmaya, çözüm için diyaloga çağırır.

5- Suriye ve İran devletlerini Kürt sorununun çözümü için demokratik adımlar atmaya, diyaloga ve çözüme davet eder. Suriye devletinin saldırgan ve düşmanca tutumunu devam ettirmesi halinde, meşru savunma ilkesi temelinde tavır almayı esas alır.

6- Eğer diyalog, barış ve çözüm yönünde adımlar atılmazsa, HPG'nin 2005 aktif direniş planlamasını onaylar.

Bunun için

a- HPG'nin kendini nicel ve nitel olarak büyütmesini destekler.

b- Her alanda öz savunma ilkesini uygulamayı kararlaştırır.

7- Medya savunma alanlarına dönük herhangi bir saldırı karşısında, aktif savunma ilkesini esas alır.

Bilim ve Aydınlanma Komitesi çalışmaları hakkında kararlar

Önderlik tarafından belirlenen felsefik-ideolojik hattın uygulanması ve geliştirilmesinden sorumludur. Tarihin ve toplum yaşamının tüm alanlarına ilişkin olarak, farklı zeminlerde akademik örgütlülük temelinde yaygın ve derinlikli teorik entelektüel çalışmalar yürütür. Temel ideolojik mücadele kurumudur. Bilimsel çalışmalar temelinde Kürdistan ve Ortadoğu aydınlanma hareketini geliştirir. KKK kadro ve çalışanlarının eğitimini yürütür ve halkın demokratik eğitimini teşvik eder.

Bilim ve Aydınlanma Komitesi'nin örgütlenmesine ilişkin;

1- Komite PKK kadrolarından oluşur,

2- İmkan olan her alanda alt komiteleri örgütler.

İdeolojik ve teorik çalışmalara ilişkin;

1- Küresel sermaye sisteminin ideolojiyi küçümseyen, ideolojisizleştiren ve kendi devletçi, iktidarcı, şiddeti esas alan ilkel milliyetçi, milliyetçi ve erkek egemenliğine dayanan paradigmasını, Önderlik çizgisi temelinde eleştiren ve mahkum ederek, ideolojisini hakim kılmayı hedefleyen hegemonyacı duruşu ve psikolojik saldırılarına karşı çok yönlü ve etkin mücadele yürütmek.

2- Kürt halkının ulusal birliğini parçalayıcı, milliyetçi, işbirlikçi, teslimiyetçi, parçacı, bölgeci, aileci ve aşiretçi anlayışlara karşı aktif mücadele ederek, toplum içinde yurtsever, özgürlükçü demokratik ulus bilincini geliştirmek.

3- Halkçı, özgürlükçü çizgiye dayatılan dış ve iç gericiliğe dayanan teslimiyetçi, ihanetçi, provokatif ve tasfiyeci anlayışlara, çeteci ve kaçırtıcı eğilimlere karşı çok yönlü ve etkin bir ideolojik ve siyasi mücadele yürütmek.

4- Tasfiyeci saldırılara karşı aktif mücadele etmeyen ve halkçı özgürlükçü çizgiyi doğru sahiplenip başarıyla pratikleştirmeyen her türlü ortayolcu, pasif, tutucu, bireyci anlayışlara, sağ ve sol eğilime karşı etkin mücadele etmek.

5- Halkçı çizgi ve cins mücadelesine dayalı ideolojik tutumu kadroda ve örgütte geliştirmek için eleştiri ve özeleştiriyi sürekli kılmak, ideolojinin pratikleşmesinin halktan kopmadan, yetkici, mevkici anlayıştan uzak, emeğe dayalı biçimde, halkın içinde çalışmak olduğu bilincini yaygınlaştırmak.

6- Demokratik Konfederalizm Önderliği'ne ait teorik birikimin tümünü uygun biçimlerde düzenlemek ve farklı dillere çevirerek halkımıza, bölge halklarına ve insanlığa ulaştırmak. Demokratik konfederalizmi başta Kürt halkı olmak üzere Ortadoğu halklarına kavratma amaçlı aydınlanma faaliyeti yürütmek,

7- Önderliğin yaşam ve mücadele felsefesinin ve teorik tezlerinin açılımını geliştirecek, somutlaştıracak, projelere kavuşturacak çalışma gruplarını örgütlemek.

8- Tüm sosyal bilim akademilerinde bir bilgi toplama merkezinin kurularak, konuyla ilgili araştırma ve incelemelerin hizmetine sunmak.

9- Bu çalışmaları yapacak nitelikteki Kürt aydınları ve dostlarının, bu tür çalışmalara çekilmesini sağlamak.

10- Önderliğin görüşme notlarının ciltler halinde yayınlanma çalışmalarını sonuçlandırmak.

11- Önderlik savunmalarının tercümesini bitirmek, yayına hazır hale getirmek.

12- Demokratik konfederalizm üzerine araştırma ve incelemeler yapmak ve sonuçlarını yayınlamak.

13- Örgütsel, siyasal, sosyal ihtiyaçlar temelinde Önderliğin eserlerinden derlemeler yapmak.

14- Özgür Medya Alanlarında bulunan Akademi Hazırlık Okulu'nu gözden geçirmek ve yeniden yapılandırmak. Türkiye ve Avrupa'daki girişimleri kurumlaştırmak ve işlevli hale getirmek.

Kadro ve eğitim politikasına ilişkin;

1- İdeolojik amaçlı kadro eğitimini Bilim Aydınlanma Komitesi yapar. Bunu karşılayacak bir eğitim komitesini kurar.

2- Eğitimlerde savunmalar esas alınır. Savunmalar temelinde bazı konu başlıkları altında eğitim verilir. Savunmaların kavranmasını güçlendirme amaçlı dersler de eğitim programına alınır, ihtiyaç dahilinde temel bilgileri içeren dersler de verilir.

3- Yeni paradigmayı pratikleştirecek, demokratik konfederalizm sistemini inşaa edecek kadroları yetiştirmek, bireyde zihniyet devrimini gerçekleştirmek ve katılımcı, özgür iradeli bireyi yaratmak amacıyla eğitim verilir.

4- Yeni paradigmanın sosyal kadrolarını yaratmak amacıyla kültürel seferberlik anlayışıyla temel eğitim okullarının açılması.

5- Eğitim devrelerinin Kürtçe, Türkçe ayrı ayrı olmak üzere yılda iki kez yapılması ve her devrenin sayısının en fazla 60 olması.

6- Eğitimin kavranmasını sağlayacak zengin yöntemler kadar sınav yönteminin de işletilmesi, eğitimde bilimsel akademik

tarzın esas alınması, alanlarında uzman eğitmenlerin yetiştirilmesi.

7- Eğitim sonrası dağılımın kadroların gideceği çalışmaya ilişkin özgün bir yoğunlaşma yaşadıktan sonra yapılması,

8- Bilim Aydınlanma Komitesi'nin bulunduğu tüm sahalarda kadrolar ve çalışanlar için eğitim amaçlı faaliyet yürütülmesi ve Mazlum Doğan Kadro Okulu dışında da eğitim çalışmalarının örgütlendirilmesi.

Bilim ve aydınlanma basın birimine ilişkin;

1- Bilim Aydınlanma Komitesi'ne bağlı bir basın birimi oluşturulur. Bu birim basın komitesi ile eşgüdüm içinde çalışır. Basının Önderlik paradigması ve halkçı çizgide olmasını gözetir.

2- Bu basın biriminin kadrolarının ideolojik eğitimi, Bilim Aydınlanma Komitesi tarafından yapılır. Bu birimin yönetimi ideolojik yetkinlik gözetilerek oluşturulur. Basın kadrosu ideolojik eğitim devrelerine katılır.

3- Bilim Aydınlanma Komitesi, YRD'nin güçlenmesi için gereken eğitim desteğini verir. Bu alana kadro yetiştirir.

4- Basının yazın ihtiyaçlarını karşılayan birimler kurar. Sosyal bilimler akademileri bu konuda aktif değerlendirilir.

5- İdeolojik ağırlıklı gazete ve dergiler Bilim Aydınlanma Komitesi'ne bağlı olarak çıkarılır.

6- Ortadoğu'ya ideolojik açılımı sağlamak amacıyla ideolojik bir yayın organının çıkarılması ve yaygın dağıtılmasını, Önderliğimizin sürekli Ortadoğu basınında işlenmesini sağlar. Önderlikle ilgili TV programlarının yapılmasına öncülük yapar.

7- Şehitlerimizi ve yaratılan tüm değerlerimizi basında etkili biçimde yansıtarak halkımızın bu değerlerle yeniden yaratılmasını sağlar.

8- Basında periyodik kültür, sanat ve edebiyat programları düzenlenerek yazılı ve görsel yayınlara katılım sağlanır.

9- Çeviri grupları oluşturularak, Önderliği ve Bilim Aydınlanma Komitesi'nin düşünsel ürünlerini ihtiyaç duyulan her alana ulaştırır.

Adalet ve Hukuk Komitesi çalışmaları hakkında kararlar

1- Komitenin nicel ve nitel olarak uygun bir bileşime kavuşturulması, sayının en az 7'ye çıkarılması, komite iç tüzüğünün hazırlanması.

2- Kürdistan Demokratik Konfederalizmi Sözleşmesi'nde belirtilen komite işleyişine geçmek ve bu doğrultuda Halk Özgürlük Mahkemelerinin kurulması ve işlemesini sağlamak. Parçalarda halk mahkemeleriyle her çalışmanın disiplin kurullarının (idari mahkemeler) oluşturulmasını ve çalışmasını gözetlemek.

3- Kürdistan Demokratik Konfederalizmi içinde demokratik hukukun oluşturulması için çalışmak ve bu konuda idari görevlerini yerine getirmek (mahkemelerin ve disiplin kurullarının işleyişini gözetlemek, iç tüzüklerin, ceza ve medeni kanunların, genelgelerin ve diğer hukuki belgelerin oluşturulmasında örgüt ve birimlere yardımcı olmak).

4- Özgürlük hareketi içinde yaşanan ve Halk Özgürlük Mahkemesinin alanına giren, mahkeme hazır olmadığı için yargılanması yapılamayan Osman-Botan etrafındaki ihanet şebekesinin yargılanmasının gıyabında da olsa yapılıp ilan edilmesi.

5- Yaşanan savaş sürecinde, Kürt ve Türk tarafında yaşanan savaş suçlarıyla, hak ihlallerini açığa çıkarma çalışmalarına katılmak ve desteklemek. Bu konuda insan hakları aktivistleri, aydınlar, sanatçılar, din adamları ve hukukçulardan bir komitenin örgütlendirilmesini sağlamak. Konuyu, Kürt sorununun demokratik çözümü noktasında ele almak ve ilgili devletlerin tümü için uygulamanın koşullarını oluşturmak.

6- Demokratik Konfederalizm Önderliğimizin savunmalarda dile getirdiği hukuksal teorik açılımları ve terminolojiyi hukuk kodlamalarına çevirmek.

7- Uluslararası alanda hukuk mücadelesi veren kurum ve kişilerle ilişkiye geçmek ve birlikte çalışmayı esas almak.

8- Avrupa çapında, alanda oluşturulacak hukuk komisyonu ile aktif ilişki içerisinde, Kürtlerin maruz kaldığı hukuk dışı uygulamaları tanıtmak, bunun hukuki mücadelesini vermek ve uluslararası mahkemelere taşımak.

9- Kürdistan'ın dört parçasında, demokratik hukuk bürolarının yaygınlaştırılmasına çalışmak ve koordineli çalışmayı esas almak, barolarla dayanışma içinde olmak.

10- Demokratik Konfederalizm Önderliğimizin, AİHM sürecini takip etmek ve bu konuda gereken hukuki çalışmaların gerçekleştirilmesini sağlamak. Önderliğin tecrit, kötü muamele ve uğradığı diğer hukuk dışı uygulamalara karşı hukuki mücadeleyi vermek, çeşitli konferans ve seminerlerle halkı duyarlı hale getirmek.

11- Halkı, hukuk ve hakları konusunda bilinçlendirme amaçlı, antidemokratik rejimlerin anayasalarını ve uluslararası hukuk belgelerini inceleyerek araştırmalar yapmak. Yine devlet hukuklarında geçen, ancak kullanılamayan haklara dair bilinçlendirme faaliyetinin geliştirilmesini sağlamak. KKK Sözleşmesi çerçevesinde çeşitli etkinliklerle hukuk konulu aydınlatma çalışmaları yürütmek, bir yıl içerisinde bir hukuk konferansı düzenlemek.

12- Hareketimize yönelik geliştirilen hukuksuzlukları, evrensel hukuk kriterleri bağlamında belgelerle ortaya koymak ve bu yönlü kamuoyu oluşturarak, uluslararası hukuk mekanizmalarının devreye girmesini sağlamak.

13- Kan davası, başlık parası, çok eşlilik vb toplumsal gerilik ve sorunlara karşı hukuki ve eğitsel çalışmaların yoğunlaştırılması.

14- Anavatandan çeşitli nedenlerden dolayı göç eden ve başka ülkelerde yaşayan KKK yurttaşlarının, bu ülkelerde uğradıkları hukuk dışı uygulamaları açığa çıkararak, haklarının korunması için aktif mücadele vermek.

15- KKK Sözleşmesi çerçevesinde oluşturulacak hukuk hakkında kadro yetiştirmek için 'Hukuk Akademisi' kurmak.

16- Anaerkil toplumun hukuku konusunda araştırma yapmak. Yine insanlık tarihinden günümüze kadar ortaya çıkan ve bugün yok olmuş veya yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalan ya da azınlık durumuna düşmüş halkların tarihini ve hukuklarını araştırıp açığa çıkarmak.

Sosyal Komite çalışmaları hakkında kararlar

Kürdistan toplumu içindeki her türlü gericiliğe karşı mücadele ederek, birey ve toplumun ruhsal, düşünsel ve maddi gelişimini demokratik hak ve özgürlükler çerçevesinde gerçekleştirip ilerletmeyi, toplum içinde yaş, cins, sınıf, ulus, etnisite, inanç farklılıklarından doğan eşitsizlikleri ortadan kaldırmayı hedefler.

Sosyal Komite, demokratik toplum, özgür birey yaratma hedefiyle kültürel, sportif, sağlık ve eğitim alanlarında plan ve projeler geliştirir, uygular, bunun için kurumlaşmalara gider. Bu alanlarda faaliyet gösteren örgüt ve kurumları destekler. Örgütlü bir sivil toplum gücünü açığa çıkarmak için çalışır.

Örgütlenmeye ilişkin

1- Sosyal Komite, kadın, gençlik, gaziler, sosyal aktiviteler, emekçiler ve ulusal azınlıklar, inanç komiteleri olarak örgütlenir.

2- Komite, kapsamı dahilindeki alan çalışmaları için parça örgütlerinde ve sahalarda komitelerini örgütler. Komiteler nicelik ve nitelik olarak yeterli hale getirilir.

3- İşleyiş esaslarını içeren bir yönetmelik oluşturur.

Kadına ilişkin

1- Cinsiyetçi toplumun zihniyet, gelenek ve uygulamalarına karşı, demokratik ekolojik toplum paradigması temelinde toplumun bilinçlendirilmesi ve Kadın özgürlük mücadelesinin yükseltilmesi.

2- Uygun parçalarda 'Özgür Kadın Parkları'nın oluşturulması, bunun için gerekli örgütlenme ve maddi finansın sağlanması.

3- Kamusal ve özel sektörde çalışan emekçi kadınların, kendi sendikal mücadelelerini geliştirmeleri için teşvik edilmeleri.

4- Sömürülen aile içi kadın emeğinin toplumsal değer görmesi için, ev kadınlarının dernek, kooperatif, sendika vb kurumlaşmalara gitmesi ve kadının ekonomik öz yeterliliğinin sağlanması için girişimlerde bulunulması.

5- Ev kadınlarının toplumsal yaşama aktif katılması için, çeşitli sosyal projelerin alanlardaki kadın örgütleri ve meclisleriyle geliştirilmesi. Bunun için kurs, kültürel çalışma, bilinç yükseltme vb faaliyetlerin örgütlendirilmesi.

6- Son yıllarda artış gösteren fuhuşun nedenlerinin sosyo ekonomik açıdan incelenmesi, bu konuda toplumun aydınlatılması, nedenlerinin ortadan kaldırılmasına dönük projelerin geliştirilmesini sağlayacak şekilde, her alanda uygun ekiplerin örgütlendirilmesinin teşvik edilmesi. Buna göre;

a- Sosyolog, psikolog vb ilgili dallardan uzman kişilerden araştırma gruplarının oluşturulması.

b- Tespit edilen şehirlerin özgünlüğüne göre alandaki STÖ'ler, demokratik toplum koordinasyonları ve kadın meclisleriyle kapsamlı projelerin oluşturulması.

c- Bu duruma ilişkin bir merkezin örgütlendirilmesi, ulaşılan sonuçların dört parçaya mal edilmesini sağlayacak bir konferansın düzenlenmesi.

d- Kadını bu duruma iten egemen erkek sisteminin aşılmasını hedefleyen ve insan onuruna yaraşır eşit, özgür ilişkiye dayalı toplumsal bir yaşamın geliştirilmesi için, halk eğitimlerinin yoğunlaştırılması ve egemen zihniyetin uygulamalarına karşı aktif mücadele verilmesi.

e- Bu durumda olan kadınların yaşamını idame etmesini sağlayacak iş ve barınma imkanlarının sağlanması için, atölye vb çalışmaların örgütlendirilmesi, bu konuda yerel yönetimlerle, STÖ'lerle ortak çalışma yürütülmesi.

7- Kadın katliamı, kadına yönelik toplumsal şiddet ve intiharlara ilişkin gerekli araştırma ve incelemelerin süreklileştirilmesi, bunun için uygun bir alanda merkezin oluşturulması, toplumun aydınlatılmasına dönük çeşitli faaliyetlerin örgütlendirilmesi, kadın yaşam evlerinin açılması için girişimlerde bulunulması.

8- Maxmur'da kadının sosyo ekonomik yaşam standardını yükseltemeye dönük hazırlanan ekonomik yaşam projesinin pratikleşmesi için gerekli mali desteğin sunulması.

Gençliğe ilişkin

1- Gençlik örgütlenmelerinin, gençliğin sosyal sorunlarının çözümüne dönük kurumlaşmalarının desteklenmesi, buna yönelik çalışmaların teşvik edilmesi.

2- Gençlik içerisinde fuhuş, uyuşturucu vb yozlaştırmalara karşı aktif mücadele yürütülmesi, bunun için çeşitli kampanyaların örgütlendirilmesi.

3- Aile ve toplum baskısıyla karşı karşıya kalan gençlikle dayanışma gruplarının yetenek, fikir ve yaratıcılığının geliştirildiği komünal örgütlendirmelerin teşvik edilmesi.

4- Üniversite gençliğinin bu çalışmaların örgütlendirilmesinde aktifleştirilmesi.

5- İşsiz gençliğin kendi öz örgütlenmelerini oluşturmalarının sağlanması.

6- Üniversitelerde ve akademik alanlarda örgütlenmelerin sağlanması, anadilde eğitim, tarih ve sosyoloji gibi konularda akademik zeminin değerlendirilmesi.

Yaşlılara ve çocuklara ilişkin

1- Kimsesiz ve bakıma muhtaç kesimlerin ihtiyaçlarını karşılama ve sorunlarını çözme amaçlı, olanaklar dahilinde kurumlaşmaya gidilmesi, toplumsal dayanışmanın yaratılması, bu konuda STÖ'ler, yerel yönetimler ve devletin duyarlı hale getirilmesi.

2- Kürdistan'da kimsesiz çocuklar için 'gönüllü aile kampanyası'nın başlatılması,

3- Sokak çocuklarını topluma kazandırma amaçlı uluslararası kuruluşlar, yerel yönetimler ve STÖ'lerle ortak çalışma yürütmek için kapsamlı bir projenin hazırlanması.

4- Kız çocuklarının okutulması için aile içi eğitime önem verilmesini sağlayacak şekilde medyanın duyarlı hale getirilmesi, aynı zamanda toplumsal kampanyaların geliştirilmesi.

5- Fiziksel ve zihinsel engellilerin toplumda işlevli kılınmasını sağlayabilecek iş, barınma ve beceri kazandırmaya dönük projelerin geliştirilmesi. Aynı zamanda yerleşim yerlerinin planlamalarında, bu kesimin özgünlükleriyle rahat hareket etme ihtiyaçlarının dikkate alınması için girişimlerde bulunulması.

Şehit ve gazilere ilişkin

1- Şehit düşen tüm arkadaşların tespit edilmesi ve onlara ilişkin bilgilerin merkezi arşivde birleştirilmesi.

2- Medya savunma alanlarında bulunan şehit arkadaşların, yapılan şehitliklere nakledilmeleri ve mevcut şehitliklerimizin gerekli onarımlarının yapılması.

3- Ekonomik durumu yetersiz olan şehit ailelerine olanaklar dahilinde destek sunulması ve çocuklarının okutulması.

4- Özgürlük hareketi içerisinde intihar edenlerin araştırılarak tespit edilmeleri ve şehit ilan edilmeleri.

5- Her gazi arkadaşın, fiziğinin el verdiği ölçüde mücadeleye hizmet etme yükümlülüğünde olması.

6- Demokratik gazi kurumlaşmasının, gazi arkadaşların yoğun olarak bulunduğu sahalarda kendisini vakıf, dernek vb biçimlerde örgütlemesi. Bu örgütlülüğünün yasal bir konuma kavuşturulması için komite aracılığıyla ilgili kurum ve kuruluşlarla ilişki geliştirilmesi.

7- KONGRA GEL genel arşivi içinde, gazi arkadaşlara ilişkin dosyaların belgesel olarak hazırlanıp görselde yayınlanması için gerekli imkanların sunulması.

8- Anadil, yabancı dil, teknik ve mesleki eğitim olanaklarının sunulması.

9- Sağlık sorunlarının giderilmesi için uygun alanlarda imkanların oluşturulması.

10- Tüm gazi arkadaşların 'Kürdistan Demokratik Gazi Kurumu'na üye olması.

11- Çeteci, ihanetçi çizginin tüm yönelimlerine karşı yaşamı pahasına değerleri korumakta ödün vermeyen **Fuat (Hikmet Tokmak)** arkadaşa, "Kürdistan Gaziler Sembolü" unvanının verilmesi.

12- Genelde tüm çalışmalarda, özelde ise şehit aile kurumlarında gazi arkadaşların aktifleştirilmesi.

13- Mücadeleye zarar vermemiş, ancak genel ya da bireysel sorunlardan dolayı kopmuş gazilerle mücadeleye yeniden katılımlarının sağlanması için ilişkiye geçilmesi.

14- Hazırlıkları yapılan III. Gazi Konferansı'nın en kısa zamanda gerçekleştirilmesi.

Sosyal aktivitelere ilişkin

1- Erkek egemen sisteminin tahribatları sonucu toplumun yaşadığı bunalım, dengesizlik ve ahlaki çöküşü aşmak amacıyla, sosyal alanda ağırlaşan toplumsal sorunların çözümünü gündemleştirmek ve sosyal alana dönük örgütlenmelerin geliştirilmesini sağlamak için, Kürdistan'ın dört parçasını kapsayacak şekilde ilgili çevre, kişi ve aydınların katılımıyla bir konferansın düzenlenmesi.

2- Toplumda barış, kardeşlik, sevgi ve dayanışma duygularını güçlendirme amaçlı sportif, kültürel ve sosyal organizasyonların geliştirilmesinin teşvik edilmesi (spor müsabakaları, kültür festivalleri, şenlik, gezi vb).

3- Tutuklu ve zindan çıkışlı arkadaşların yaşadığı ağır sorunların çözümüne yönelik çalışmaların örgütlendirilmesi.

Kültür Komitesi çalışmaları hakkında kararlar

Edebiyat ve sanat çalışmalarını yürütmekle sorumludur. Kürt kültürünün ve azınlık kültürlerinin geliştirilmesi ve toplumun kültürel eğitiminin ilerletilmesi faaliyetlerini yürütür. Kültür sanat örgütlenmelerini geliştirir ve destekler.

1- Birey ve toplum ahlakını yok etmeyi hedefleyen kapitalist devletçi sistemden kaynaklı saldırıların Özgürlük hareketi ve toplum üzerindeki etkilerine karşı alternatif sanat anlayışıyla aktif bir mücadele yürütmek.

2- Kültür sanat çalışmalarımızın demokrasi ve özgürlük çizgisine uygun olarak, zihniyet devrimini gerçekleştirecek biçimde halkımızın bulunduğu tüm alanlarda geliştirilmesine öncülük yapar.

3- Demokratik kültür sanat hareketi olan TEV-ÇAND`ın örgütlenmesinin geliştirilmesi için kültür sanat eğitimlerine ağırlık verir. Cinsiyet özgürlükçü, demokratik ekolojik toplum çizgisinin pratikleşmesinin demokratik konfederalizm biçiminde gerçekleşmesini teşvik eden tartışmacı ve katılımcı bir örgütlenmeyle sanat ürünlerinin yaratılması için gerekli ortamı sağlar. Bu çizginin kültürel sahada etkin olmasına öncülük yapacak kadroların ortaya çıkması için kültür sanat okullarını uygun alanlarda örgütler.

4- Kürt halkının tarihsel birikimini, Önderlik ve Özgürlük hareketi gerçeğimizi, şehitlerimizi, gerillayı, tüm mücadele değerlerimizi ve Kadın özgürlük mücadelesini işleyen bir sanat faaliyetinin yürütülmesini esas alır.

5- Kürt sanatının geliştirilmesi, komşu halklara ve insanlığa tanıtılması için festival, konser ve sanatsal çeşitli gösterileri bölgesel ve uluslararası alanda düzenler, aynı zamanda eğitim amaçlı etkinlikler düzenler (seminer, kurs vb.)

6- Tüm kültür sanat çalışmalarını eşgüdümlü bir tartışma ve çalışma zemininde buluşturmayı hedefleyen bir organizasyon örgütlemek ve bunu sürekli işlevsel kılmak.

7- Yerel yönetim olanaklarının bulunduğu il ve ilçelerde tiyatro, sinema ve konser salonlarının açılması.

8- Kürt dengbêjlik sanatının geliştirilmesine öncülük ederek, varolanları da koruyup değerlendirerek halkla buluşmalarının sağlanması.

9- Kültür sanat komplekslerinin kurulmasını hedefler.

10- Sanatsal üretimde etik kurallara uyulmasını gözetir.

11- Kürt halk edebiyat ürünlerinin derlenmesi ve çağdaş edebiyatın geliştirilmesi için planlı, aktif çalışma yürütür.

12- Hikaye, anı, şiir ve roman gibi bütün edebiyat dallarının gelişmesini teşvik eder. Edebi çalışmalara teşvik ve tanıtım amaçlı çeşitli organizasyonlar düzenler (söyleşi, dinleti, yarışma, edebiyat günü vb.)

13- Edebi çalışmalarda Önderlik gerçeği, şehitlerimiz, Kadın özgürlük mücadelesi gibi mücadele birikimimizin ve bu mücadelenin Kürt insanında ve toplumunda yarattığı değişimi işler.

14- Bu çalışmaların geliştirilmesi amacıyla, uygun olan her alanda özgür edebiyat okullarının açılmasını teşvik eder.

15- Komşu halklardan edebiyatçıların ilgisini Kürdistan'a ve Kürt toplumuna çekme amaçlı edebiyat konulu konferans, forum gibi çalışmaları örgütler.

16- Şimdiye kadar edebiyat alanında ortaya çıkan ürünlerden Türkiye, Avrupa ve diğer parçalarda basılmayanların bir komisyon tarafından incelenerek, uygun olanların basılması.

17- Kürt edebiyatı ve Ortadoğu halklarının edebiyatıyla ilgili yapılan konferans ve seminerleri takip ederek, buralarda edebiyat çizgimizi anlatacak şekilde katılım sağlar.

18- Yazılı ve görsel basında edebiyatla ilgili periyodik paneller yapılması ve bu çalışmalara aktif katılımın sağlanması.

19- Sanat ve edebiyata ilişkin bir derginin çıkarılması, bu dergide yaratılan ürünlerin eleştirisinin yapılmasının teşvik edilmesi, bununla sanat edebiyat eleştirisinin giderek kurumlaşmasının geliştirilmesinin hedeflenmesi.

20- Dünya edebiyat klasiklerinin Kürt diline çevrilmesi.

21- Önderliğin tarih tezi çerçevesinde Kürt ve Kürdistan tarihini araştıran çalışmalar yapılması.

22- Kürt dili ve tarihi çalışmalarını yürüten Kürt Enstitüleri ile kültür derneklerinin uygun olan her alanda kurulması ve güçlendirilmesi için çalışır.

23- Kürt tarihi, dili ve edebiyatıyla ilgili bir bilgi toplama merkezi ve kütüphanenin kurulmasını hedefler.

24- Kürt tarihi eserlerinin ve kültürel mirasının tanıtımı ve korunması amacıyla bir müzenin açılması.

25- Genel Kürt tarihinin araştırılması ve incelenmesi amacıyla, enstitü bünyesinde oluşturulan komisyonların, Kürt ilk çağ ve yakın çağ tarihleri için belge, bilgi toplanması çerçevesinde yapılacak çalışmaların sürdürülmesi.

26- Canlı tarihin belgelenmesi amacıyla tarihçilerle ve ilgili çevrelerle sözlü tarih projesi çalışmalarının yürütülmesi.

27- Yerel tarih projesi çerçevesinde grupların örgütlendirilmesi.

28- Tarihçilerin bilgi birikimini, paylaşımını ve örgütlülüğünü sağlamak amacıyla "Dirok" adıyla tarih ve kültür dergisinin çıkarılması.

29- Kürdistan Tarihi Konferansı'nın altı ay içinde yapılması.

30- Kürt tarih atlası çalışmalarının sürdürülmesi.

31- Önderliğin tarihe ilişkin tezlerinin derlenmesi ve kitap olarak basılması.

32- Tiyatro çalışmalarında duruşlarıyla örnek olan Şehit **Yekta (Erdoğan Kahraman)** ve **Hêvî (A. Gafur Doğan)** arkadaşların mücadelelerinin yaşamsallaştırılması.

Kürt Dili ve Eğitim Komitesi çalışmaları

Kürtçe'nin geliştirilmesi, okuma ve yazma dili olarak halk tarafından öğrenilmesi ve yaşamsallaştırılması faaliyetini yürütür. Demokratik ekolojik, cinsiyet özgürlükçü paradigma temelinde halk eğitimi amacıyla çocukların, gençlerin, kadınların ve farklı toplumsal kesimlerin eğitimi için projeler geliştirir, kurumlaşmalar yaratır ve bunları hayata geçirir. Bunun için;

1- Kürtçe gramerin geliştirilmesi, Kürtçe'nin yazım, bilim ve edebiyat dili olarak daha da güçlendirilmesi için çalışır.

2- Kürtçe'nin toplumda ve içimizde konuşma ile birlikte, okuma yazma ve bilim dili olarak da yaygınca öğrenilip kullanılmasını esas alır.

3- Demokratik ekolojik, cinsiyet özgürlükçü paradigmanın kavranarak, mücadelesinin geliştirilmesi için eğitim projeleri hazırlar. Halkın siyasal, sosyal ve kültürel gelişimini sağlayacak, demokrasi bilincini güçlendirecek şekilde eğitsel faaliyetleri geliştirir. Bunun için değişik yol, yöntem ve araçlar kullanarak, STÖ'lerle işbirliği içinde eğitim planları oluşturur. Bu amaçla, üç ay içinde ilgili kurumlar ve parça koordinasyonlarıyla bir toplantının yapılması ve ortak planlamaya gidilmesini sağlar.

4- KONGRA GEL materyallerinin Kürtçe'ye çevrilmesi için gerekli örgütlenmeyi yaratır.

5- Her şehirde bir kurs açma yerine her köyde, her mahallede okuma yazma odaları kurarak, buralarda Kürtçe'nin öğretilmesini sağlayacak bir örgütlenme modelinin geliştirilmesini teşvik eder.

6- Kürt dilinin resmi dil olarak kabul edilmesi ve üniversitelerde Kürdoloji kürsülerinin açılmasına yönelik gerekli çalışmaları yürütür.

7- Maxmur'daki okulların bilgisayar, laboratuvar aletleri ve ders kitaplarının karşılanmasıyla ihtiyaç duyulan kitapların çoğaltılmasını sağlar.

8- Üniversite okuyan Maxmur gençlerinin maddi, manevi olarak desteklenmesi için çeşitli burs imkanlarını yaratmaya çalışır.

9- Kürt dili eğitiminin yasal güvenceye kavuşturulması için "anadilimi istiyorum" adıyla eylem kampanyalarını örgütler.

10- Kürdistan'ın dört parçası ve yurtdışında, Kürt dili ve eğitimi konusunda çalışmalar yürüten kurumlar arasında diyalogun sağlanması ve geliştirilmesini hedefler.

Sağlık Komitesi çalışmaları hakkında kararlar

Sağlık Komitesinin örgütlenmesi ve çalışma esaslarını belirleyen iç yönetmeliğini hazırlar, sağlık politikalarının oluşturulması ve uygulanması için çalışmalar yürütür. Bu amaçla kurumların oluşturulmasına öncülük eder, varolanları destekler ve bu kurumlar arasında eşgüdüm sağlar.

Bunun için;

1- Kürdistan'ın dört parçasında halkın sağlık sorunlarını çözme amaçlı sağlık gönüllüleri kampanyasının başlatılması, bunun için ekiplerin oluşturulması, ilgili kurumlarla dayanışma temelinde işbirliğine gidilmesi.

2- Toplumsal ve ekolojik sağlığın korunması konusunda, KKK sisteminde yer alan her bireyin en üst düzeyde bilinç ve sorumluluğunu geliştirecek eğitimlerin yapılması.

3- Ekonomik sorunlardan kaynaklı olarak sağlık sorunlarını çözemeyen bireylere yardım amaçlı, toplumsal dayanışmayı sağlayacak örgütlenmelere gidilmesi, meclis ve komünlerin olduğu yerlerde bu dayanışmanın teşvik edilmesi.

4- Devletlerin sağlık alanına yatırımının güçlendirilmesi için gerekli toplumsal duyarlılığın sağlanması.

5- Daha sağlıklı bir yaşam için halk sağlığına ilişkin sağlık konulu seminer vb faaliyetlerin örgütlendirilmesi.

6- Maxmur'da ana çocuk sağlığı için hazırlanan projenin uygulanması için gerekli desteğin sunulması.

7- Mücadele içindeki kadroların sağlık sorunlarının çözümü için merkezi hastanelerin teknik ve mesleki kadro ihtiyaçlarının yeterli hale getirilmesi.

8- Merkezi hastanelerde, mesleki sağlık eğitiminin yılda en az iki devre teorik ve uygulamalı yürütülmesi.

9- Merkezi hastanelerimizdeki doktor ve personelin gelişen tıp bilimi ve teknolojiyi takip etmesi amacıyla demokrat yurtsever doktorlardan uzmanlık eğitimini alacak imkanların ve buna göre çalışmaların örgütlendirilmesi.

İlişki ve ittifaklar

1- Uluslararası ve bölgesel düzeyde demokratik güçlerle ittifak ve ilişkileri geliştirmek için aktif rol oynanmalıdır. ABD, AB, yerel devletlerle ilişki ve uzlaşmalara açık olunmalıdır. İlişki ve uzlaşma arayışları mücadelemizin genel çıkarlarına, temel ilkelerimize uygun olmalıdır.

2- AB ile Türkiye'de reformların sürdürülmesi ve Kürt sorununun çözümü için yakın ilişkiler ve ittifak içinde çalışmalıyız. AB'nin Türkiye'ye yönelik baskı uygulamasını daha çok teşvik etmeli ve hızlandırmalıyız.

3- AB'nin Türkiye ile müzakere sürecinde KONGRA GEL'in üçüncü bir taraf olarak kabul etmesini sağlamak için girişimlerde bulunmalıyız.

4- ABD ile ilişki ve diyalog geliştirilmelidir. Ortadoğu'nun dönüşüm ve yeniden yapılanmasında ABD ile uzlaşma noktaları aranmalı, çözümler konusunda seçenekler oluşturmalıyız.

5- Bölge devletleriyle ilişkilerimiz, Kürtlere yönelik inkarcı politika sürdükçe taktik düzeyini aşmayacaktır. Siyasal gelişmelerin yarattığı olanaklardan yararlanmayı bilmeliyiz.

6- Ortadoğu'daki Kürt sorununa demokratik, barışçıl çözümün yaratılması için tüm Kürt örgütlerinin üzerinde uzlaşabilecekleri ortak çözüm belgesi hazırlanmalı, ortak bir strateji etrafında birlik sağlamak için mücadele edilmelidir.

7- Uluslararası ve bölgesel düzeyde Kürt sorununa çözüm konferansları geliştirmek için çalışma yürütülmelidir.

Ekonomi Komitesi çalışmaları hakkında kararlar

Demokratik konfederalizm sisteminin bir amacı da, toplumun kendi kendine yeterli hale getirilmesidir. Bu ise demokratik konfederalizm yurttaşlarının kendilerine yeterli bir ekonomi içinde, adil paylaşıma sahip olmasıyla gelişir. Bunun için dağınık olan Kürt ekonomi potansiyelinin bir araya getirilmesi, demokratik konfederalizm yurttaşlarının ortak ekonomik potansiyellerinin, ekolojik ve sosyal normlarına uygun gelir getiren yatırımların sağlanmasıyla ve bu kapsam dahilinde kolektif küçük işletmelerin, ticari ve finans kurumlarının örgütlendirilmesiyle mümkündür.

Yoksul bir halk gerçeği nedeniyle muhtaç durumda olan yurttaşların bu durumdan çıkarılması için, dayanışma sandıkları ve iş imkanlarının yaratılması gerekmektedir. Bu konuda öncelik şehit yakınları, savaş mağdurları ve ihtiyaç duyanlara verilmelidir. Tüm bunların gerçekleştirilmesi, demokratik konfederalizm ilkelerine göre belirlenecek doğru bir ekonomik politika ile mümkündür. Bu görevin gerçekleştirilmesi de Ekonomi Komitesinin öne çıkan en önemli görevi olmaktadır. Bu temelde bütün örgüt ve kurumlarımız yaratıcı ve üretici projeler geliştirmek durumundadırlar. Bunun için;

1- Medya yaşam alanları: Değişen koşullarla birlikte eski tarz kaynak yaratma sonuç vermemektedir. Bunun için komünal değerleri ve kendi kendine yeterliliği esas alan köklü ve yeni yaklaşımlara ihtiyaç vardır. Medya yaşam alanlarında yaşayan halkı da kapsayan tarım, hayvancılık ve ticareti teşvik eden, destekleyip geliştiren projeler yapılmalıdır.

a- Medya yaşam alanlarındaki tüm ticari yolların Ekonomi Komitesi tarafından denetime alınarak merkezi bir yapılanmaya kavuşturulması ve sistemli bir vergilendirilmeye tabi tutulması.

b- Gelen tüm gelirlerin merkezi kasaya aktarılması ve kasadan dağıtılması.

c- Bu alanlarda kendine yeterliliği esas alma temelinde tahıl ürünleri başta olmak üzere sebze, meyve vb üretimlerin her alanda geliştirilmesi.

d- Alanda yoğunca yaşanan sınır ticaretinin halka zarar vermeyecek tarzda kontrol altında tutulması ve halkın ekonomik yaşam koşullarının geliştirilmesi yönünde teşvik edilmesi, halkın yaşam düzeyinin yükseltilmesi esas alınarak ticari girişimlerin başlatılması.

2- Türkiye: Bu saha her anlamda yoğun ve aktif bir potansiyele sahip olmakla birlikte, bu durum yeterince değerlendirilememekte, kurumlarımız kendilerini finanse edememektedirler. Bu sahada da, sahanın koşullarını da göz önüne alan, halkın ekonomik kaynaklarını ortaya çıkaran, örgütleyen ekonomik kurumlaşmalara hızla giderek varolan parçalılığın aşılması gerekmektedir.

a- Ekonomi Komitesinin bu sahada da örgütlendirilmesi.

b- Alanın özgünlüğünü de dikkate alacak şekilde işverenlerden oluşan bir örgütlenmenin yaratılması amacıyla girişimlerde bulunulması.

c- Üretimde rol oynayan halkın ihtiyacı esas alınarak, 'üreticiden tüketiciye' sloganı altında halkın ekonomisini koruma ve geliştirme temelinde farklı üretim alanlarında kooperatifleşmeleri örgütleyip geliştirme.

3- Irak: Bu sahada büyük bir potansiyel olmakla birlikte, çalışmalarımızdaki yetersizlikler, yine uluslararası ve bölgesel güçlerin yaklaşımları ve varolan çatışmalardan doğan istikrarsızlık nedeniyle bu potansiyel değerlendirilememektedir. Bu sahadaki potansiyeli değerlendirmek amacıyla

a- Ekonomi Komitesinin daha da güçlü bir örgütlülüğe kavuşturulması.

b- Sahanın özgünlüğü ve hassaslığı da dikkate alınarak, bize yakın ve ticaretle uğraşan çevrelerin bir araya getirilerek örgütlülüğe kavuşturulması için çalışmalara başlanması.

4- Avrupa: Bu sahada kısmi bir kurumlaşma olmakla birlikte, varolanla yetinen bir durum söz konusudur. Kitlesel ve örgütsel alanda varolan potansiyel çok daha iyi değerlendirilip harekete geçirilebilir. Bu temelde, alanda bulunan Ekonomi Komitesinin daha da güçlendirilip yetkinleştirilmesi ve üretime yönelik somut projeler geliştirmeye ihtiyaç vardır.

a- Ekonomi Komitesinin daha da güçlendirilmesi.

b- Çeşitli üretim ve iş sahalarında kooperatiflere ve A.Ş'lere gidilmesi ve varolanların yaygınlaştırılarak geliştirilip güçlendirilmesi.

c- Farklı iş sahalarında, komünal değerleri esas alma temelinde daha çok örgütlendirmelerin geliştirilip güçlendirilmesi.

5- Suriye: Bu sahada, 15 Ağustos Atılımı'ndan bu yana mücadelemize büyük oranda maddi destek sunan bu sahada yaşanan tasfiyeci, ihanetçi yaklaşımlar nedeniyle çalışmalarımızın zayıflayıp kısmi zarara uğraması ile birlikte, bu durum ekonomik kaynakların da örgütsüz hale gelmesine neden olmuştur. Bu temelde, bu sahada da koşulları dikkate alarak hızla ekonomik bir örgütlenmeye gidilmesi gerektiği açıktır.

a- Ekonomi Komitesinin bu alanı da kapsayacak bir örgütlülüğe kavuşturulması.

b- Varolan ekonomik örgütlenmelerin gözden geçirilerek daha da güçlendirilip geliştirilmesi temelinde bir yaklaşımın esas alınması ve bunların Ekonomi Komitesi'ne devrinin yapılması.

c) Bu sahada da çeşitli üretim alanlarında üreticinin katılımını esas alan kooperatifleşmelere gidilmesi.

6- Doğu ve BDT sahaları: Bu sahalarda da tümüyle dışa dayalı kaynak anlayışının hızla terk edilip, kendi öz kaynaklarını yaratmasının esas alınmasına gereksinim vardır. Ekonomi Komitesinin bu alanlarda da hızla örgütlendirilmesi gerekmektedir.

a- Ekonomi Komitesinin bu sahada daha da güçlendirilmesi gerekmektedir.

b- Bu alanda da komünal değerler temelinde üretimi esas alan üretici, tüketici ve işverenleri içeren çeşitli örgütlenmelerin yaratılması temelinde bir yaklaşımın esas alınması.

7- Tüm alanların

a- Tüm bu sahaların kendi kaynaklarını değerlendiren farklı projeler geliştirmelerine ihtiyaç vardır.

b- Tüm örgüt ve birimlerin gelir kaynaklarının bilgilendirmesini yapması, iki ayda bir gelir gider raporlarını sunması.

c- İlkesel olarak her alanın gelirinin % 35'ini merkezi kasaya aktarması.

d- Tüm kurum ve örgütlerin taşınır ve taşınmaz bütün malzeme listelerini Ekonomi Komitesine bildirmesi.

e- İlkesel olarak tüm kurum ve örgütlerimizin kendine yeterliliği esas alan bir yaklaşımın sahibi olması ve giderlerde % 15 tasarrufun sağlanması.

f- Ekonomi Komitesinin tüm birimlerine bayan arkadaşların alınması.

g- Belirtilen çalışmalara ilişkin Ekonomi Komitesinin önerisi ve Yürütme Konseyinin onayı doğrultusunda kadro verilip örgütlendirilmesi.

PKK kahramanlıklar partisidir

PKK Eşbaşkanı Asya Deniz ile yapılan röportaj

> "KONGRA GEL'in oluşumunda amaç 30 yılı aşkın süreçte büyük fedakarlık ve bedellerle yaratılan kazanımları bir güvenceye kavuşturmak ve halka mal etmek idi. Bunun örgütü yaratılmak isteniyordu. Devletçi ve hiyerarşik yaklaşımların etkisini yoğunca taşıyan sistemimiz halkın katılımına gereken değeri vermekte zorlanmaları taşıyordu. hastalıklardan bünyeyi arındırmak ve halkçı özüyle yeniden buluşturmak önemliydi. Bu ihtiyaçları da gözeterek KONGRA GEL projesi gündemleştirildi. "

Serxwebûn: *PKK'nin yeniden inşa çalışmalarını tamamladınız. PKK'nin yeniden inşası çalışmaları KONGRA GEL sürecinde Önderliğin yaşanan sorunlara ilişkin bir çözüm önerisi olarak ortaya çıktı ve Önderlik yeni PKK'ye çeşitli misyonlar biçti. Önderliğin o atmosfer içerisinde yeni PKK'ye biçtiği misyon neydi?*

Asya Deniz: PKK'nin yeniden inşa çalışmaları başarıyla sonuçlandırıldı. Neden böyle bir yeniden yapılanma gerekli oldu denilirse, bunun gerekçeleri oldukça fazla. Tarihsel, toplumsal, çağsal ve örgütsel olarak bunları ifadelendirebiliriz. Sadece örgütsel ihtiyaçlardan hareketle gerçekleştirilen bir yapılanma olarak anlamak meselenin derinliğini kavramamak ve yüzeysel yaklaşmak anlamına gelecektir. Başta sıraladığımız nedenlerden belki de en az etkili olan neden örgütsel bazda yaşanılan sorunlardır.

Bilindiği gibi PKK, '70'li yılların paradigmasına göre şekillenmiş bir oluşumdu. Devlete ve zora yaklaşımı başta olmak üzere temel birçok konudaki düşünüş, yorumlayış ve çözüm önerilerinde bu paradigma etkisini hissettirmekteydi. Önderliğimiz bu konuları kapsamlıca Bir Halkı Savunmak adlı eserinde ortaya koydu ve bunun derinlikli öz eleştirisini öncelikle kendi gerçeğinde ele alarak harekete de önemli eleştiriler getirdi. Ulaştığı rafine olmuş ideolojik, felsefi görüşleri hareketle paylaştı. Devletçi, iktidarcı ve hiyerarşik şekillenmenin sancılarını geçtiğimiz mücadele sürecinde yoğunca yaşadık. Yeni bir yüz yıla girmiştik. Ve yeni yüz yüzyılın ihtiyaçları oldukça farklılışmıştı. Bu acıdan sadece PKK değil bütün hareketler değişen yüzyılın ihtiyaçlarına göre kendilerini yapılandırmak ve çözüm getirmek gibi bir zorunlulukla karşı karşıyaydılar. Egemen güçler açısından kendi sınıfsal çıkarlarını koruma temelinde bir yapılanma ne kadar gerekli ve acilse, halkın çıkar ve umutlarının, özlemlerinin gerçekleştiricisi olma umuduyla ve perspektifiyle hareket eden özgürlük ve demokrasi güçleri açısından bu değişim daha da gerekli ve kaçınılmaz boyutlarda gerekliydi. Bunun öngörüsü temelinde değişen dünya gerçeği, bilimsel ve teknolojik gelişmeleri ele alarak gerçekleştirilen yapılanma tartışmaları '93'lerden bu yana gündemimizdeydi. Bu tartışmalar uluslararası komplo süreciyle birlikte daha da derinlik ve yoğunluk kazandı. Bunun ideolojik temellerini Önderliğimizin İmralı sürecinden itibaren geliştirmiş olduğu savunma ve perspektiflerle ördü.

Değişik algılama biçimleri ve yorumlar da etkisini hissettirdi. Bir kesim ideolojik, felsefi derinliğine anlam vermede yüzeysel kaldı. Belli bir kesimde tutucu bir yaklaşımla değişim cesareti zayıf ortaya çıktı. Dolayısıyla yeni paradigmaya girme ve onun uygulama araçlarını ortaya çıkarma yerine dağılmayalım vb kaygılarla varolanı koruma adına Önderliğin değişim projesi yeterince güçlü sahiplenilemedi. Bu projeyi sahipleniyoruz diyerek ortaya çıkan işbirlikçi tasfiyeci eğilim olarak ele aldığımız kesim ise kendine göre bir değişim dönüşüm anlayışıyla bu olguyu özünden boşaltma, bir maske olarak sloganlaştırma ve farklı güçlerin çıkarları temelinde hareketimizi mücadele edemez pozisyona düşürerek temel kavramları muğlaklaştırarak içini boşaltma ve tasfiye etmeyi amaçladı.

Önderliğimiz, KONGRA GEL Kuruluş Kongresi'nde yaşanan sorunların kendisine yansımasıyla birlikte sağ ve sol tasfiyecilik düzeyinde yaşanan çizgi dışılıkları tanımlayarak Önderlik çizgisini hakim kılmaya dönük bir müdahaleyi PKK'yi Yeniden İnşa Komitesi'ni oluşturarak ve yeniden PKK'nin kuruluşunu gündemleştirerek gerçekleştirdi. Öncelikli görevlerden biri yaşanan örgütsel kaos sürecinin atlatılması ve ideolojik, örgütsel netleşmenin sağlanması idi. Temel görev ise demokratik ekolojik cinsiyet özgürlükçü toplumun gerçekleştirilmesinde ideolojik ve felsefi temelde kurmay olabilmekti. Kısacası yeni PKK yeni paradigmanın öncü örgütlenmesi olarak ele alınabilir. Dolayısıyla 30 yılı aşkın değerler birikiminin de geleceğe daha güçlü taşırılabilmesinin garantisi anlamında değerlendirilebilir.

– Bir de yeni PKK öncesi Bilim Sanat Komitesi vardı. Tabii bu komite hala da var. Ancak Önderlik bu komiteye önemli roller biçmişti. Hatta yeni PKK'ye biçilen roller ile aynı rollerdi bunlar. Bilim Sanat Komitesi ne yapmalıydı o dönemde ve neden şimdi aynı rol ve misyon sahibi bir örgüt olan PKK'ye ihtiyaç duyuldu?

– Önderliğimiz 2003 yılında Atina Savunmaları'yla birlikte demokratik ekolojik cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasını oldukça somut formüle etmiş ve yeni bilimsel sosyalist anlayışı ortaya koymuştu. 'Benim ve halkın projesi' olarak tanımladığı KONGRA GEL'in oluşumu da bu süreçte gündemleşti. Amaç 30 yılı aşkın süreçte büyük fedakarlık ve bedellerle yaratılan kazanımları bir güvenceye kavuşturmak ve halka mal etmek idi. Bunun örgütü yaratılmak isteniyordu. Devletçi ve hiyerarşik yaklaşımların etkisini yoğunca taşıyan sistemimiz halkın katılımına gereken değeri vermekte zorlanmaları taşıyordu. '90'lı yıllarla gelişen çetecilik, memurculuk vb hastalıklar özüne yabancılaşmaya yol açmıştı. Bu hastalıklardan bünyeyi arındırmak ve halkçı özüyle yeniden buluşturmak önemliydi. Bu ihtiyaçları da gözeterek KONGRA GEL projesi gündemleştirildi.

Fakat işbirlikçi tasfiyeci eğilim bunu kendi projelerini pratikleştirmenin fırsatı olarak değerlendirdi. KONGRA GEL örgütsüzlük, amaçsızlık ve savrulma demek değildi. Hele hele ideolojisizlik hiç değildi. Fakat Önderlik ideolojisinden duyulan korku –ki bu korku egemen sınıfın ve işbirlikçiliğin korkusuydu, onda kendi sonlarını görmelerinden kaynaklıydı– nedeniyle adeta ideolojilerin çağını doldurduğu tarzındaki egemen burjuva safsatalarla tasfiyenin zemini örüldü. Önderliğimiz KONGRA GEL Kuruluş Kongresi sürecinde de ideolojisini güvenceye almaya dönük iş bölümüne gitmiş ve Bilim Sanat Komitesi'ni tanımlarken parantez içinde PKK olarak bu komiteyi özce ifade etmişti. İdeolojik ve felsefi öncü güç olarak misyon biçmiş ve PKK'lilerin burada yer almasına işaret etmişti. Bu misyon doğru kavranılarak buna göre bir iş bölümüne gidilmeli ve görevler üstlenilmeliydi. Fakat bir yandan işbirlikçi tasfiyeci eğilimin anlamsızlaştırma çabaları, bir yandan da kavrayış yetersizlikleri nedeniyle içi doldurulamadı ve adeta görevler ortada kaldı. Bu şekilde yaklaşılmamış olsaydı, örgütsel kaos olarak da tanımladığımız süreç bu denli ağır kayıplara yol açmayabilir ve daha erkenden çizgide net bir kadrosal duruş açığa çıkarılabilir dolayısıyla daha az bedelle yaşadığımız sancılar atlatılabilirdi. Gerek tasfiyeciliğin çabaları gerekse de bu misyonu üstlenmesi gerekenlerin bu düzeyde sahiplenmemeleri nedeniyle Önderlik parantezi kaldırarak yeniden PKK'nin inşasını gerekli gördü.

Tasfiyecilik, kadro olmayı anlamsızlaştırma temelinde önemli çalışmalar yürüttü. Öncü olmak büyük bir fedakarlıkla hizmet temelinde kendini adamayla özdeş iken bu yönüyle bir ayrıcalıkken, sıradanlaşma ve aynılaşmayla yaşamda geriye düşüş sosyal yaşam projesi adı altında formüle edilerek kadın özgürlük çizgisinde açığa çıkan kazanımlar darbelenmek istendi. Halktan biri gibi olmak adına bu kavram emek ve hizmetle yine sadelikle özdeş tutulması gerekirken yaşamda kendi küçük amaçları temelinde mülkleştirmek bu kavrama sıkıştırılmaya çalışıldı. En basit bireycilikler demokrasi ve birey olma kisvesinde ortamımıza dayatıldı. Kavramlarla fazlasıyla oynandı ve muğlaklaştırıldı. Bütün bunların temelinde ideolojik muğlaklığın payı büyüktü. Bu ihtiyacı karşılamak ve netleşmeyi sağlamak için, yaşanan çarpıklığı gidermek için yeniden inşa gerçekleştirildi.

– Yeni PKK'yi inşaa ederken –yani inşa çalışmalarının en yoğunlaşmış noktası olan kongrenizde– eski PKK'den "şu noktaları almaya özen göstermeliyiz" ya da "şu noktalar yeni PKK'de tekrar etmemeli" dediğiniz hususlar nelerdi?

– Öncelikle kavram boyutuyla eski ve yeni PKK tarzında ele almak yerine PKK ve yeniden inşa edilen PKK tarzında ele almak daha doğru olur diye düşünüyorum. Yeniden yapılanmada esas aldığımız yaklaşım da bu oldu. Yani PKK'yi yeniden oluştururken sıfırdan başlamıyoruz. 30 yılı aşkın mücadele sürecindeki kazanımlar bu oluşumu gerçekleştirirken dayandığımız ve güç aldığımız en temel yanlar kuşkusuz. PKK'yi başından itibaren diğer hareketlerden farklı kılan yanlar oldu ve bu yanlar bir grup genç insanın yola çıkarak söylediği sözlerin bugün milyonlar tarafından benimsenilmesini ve ölümüne sahiplenilmesini getirdi. İnançlı bir gruptu. Kürtler adına kimsenin söz söyleme ve eyleme geçme cesaretinin olmadığı koşullarda Kürdistan'ın sömürge olduğu tespitiyle yola çıktılar. Bu halk için mücadele edilmesi gerektiğine inandılar ve sonuna kadar çıkarsız ve hesapsız kendilerini adadılar. Hizmet temelinde katılımı esas aldılar. Şu veya bu yetki değildi amaçları, halkın hizmetçisi ve emekçisi olmaktı esas aldıkları sosyalist ölçü. Yoldaşlık en büyük güç kaynaklarıydı. Direniş ve iradeleriyle düşmanında dahi saygı uyandıracak bir kişilik temsilini gerçekleştirdiler. Sözleriyle eylemleri birdi. Beklemeyi ya da şikayet etmeyi değil, yaratmayı ve katmayı esas aldılar ve asla yetinmeci olmadılar. Bütün bunlar şehit yoldaşlarımızın yaşam çizgisi oldu. Bu değerleri bu günde de yaşatmak ve temsil etmek elbetteki yeniden yapılanan PKK'nin en temel misyonlarından biri olmakta. Çünkü bu özelliklerden uzaklaşıldıkça PKK PKK olmaktan uzaklaştı. Önderliğimizin komplo sürecinde istifa ediyorum dediği PKK bu değerlere yabancılaşmayla ortaya çıktı. Çetecilik ve memurculuk anlayışları bu bozulmanın göstergesiydiler. Ortayolculuk normalleşti. Hiyerarşik devletçi paradigmanın etkisiyle şekillenen alışkanlıklar ve insan yaklaşımı ağır bastı. Yetkicilik, kariyerizm, emekten uzaklaşma, bürokrat yaklaşımlar, bireycilik, hesapçı duruşlar, ahbap çavuşluk, yerelcilik vb sınıf dışı ilişki tarzları bu atmosferde şekillendi. Tüm bunlar özden uzaklaşmanın göstergeleriydi. Bu nedenle yeniden yapılanırken bu yaklaşım ve anlayışlara güçlü bir mücadele temelinde yapılanmak önem taşımaktadır. Yani yeni çağda PKK'nin özüyle yeniden buluşmak olarak da ele alabiliriz. Birey ve toplumun optimal dengesini yakalayarak iradeleşmeyi esas almalıyız. Ne birey için toplum ne de toplum için bireyi feda etmemeliyiz. Geçtiğimiz yıllarda bu dengeyi güçlü oturtamayışımızın yol açtığı sonuçların zararıyla da çokça karşılaştık. İradeli, kendine güvenen, ideolojik ve felsefi anlamda aydınlanmış kişilikleri yaratmak temel amacımız olmalı. Özgürlük ve demokrasinin güvencesi de bu olacaktır.

– Yeni PKK'nin ortaya çıkış koşulları yaşanan sancılı sıkıntılı döneme bir cevap ve bir devrimci müdahale niteliğinde. Dolayısıyla olağanüstü ve beklenmedik sorunların olağanüstü temposunu mücadelesini yürütmek zorunda. Onun için yeni PKK oldukça umut verici ve halka güven verici bir çalışma oldu. Hatta yeniden inşa çalışmaları süreci boyunca halk ve çalışanlar PKK'nin yeniden inşasını dört gözle bekliyordu. Yani PKK bir kurmay örgüt ya da bir garantör örgüt mü? Halk bunun için mi bu kadar güveniyor, bunun için mi bu kadar büyük beklentisi var? Siz nasıl tanımlıyorsunuz?

> "PKK'yi başından itibaren diğer hareketlerden farklı kılan yanlar oldu ve bu yanlar bir grup genç insanın yola çıkarak söylediği sözlerin bugün milyonlar tarafından benimsenilmesini ve ölümüne sahiplenilmesini getirdi. İnançlı bir gruptu. Kürtler adına kimsenin söz söyleme ve eyleme geçme cesaretinin olmadığı koşullarda Kürdistan'ın sömürge olduğu tespitiyle yola çıktılar. Bu halk için mücadele edilmesi gerektiğine inandılar ve sonuna kadar çıkarsız ve hesapsız kendilerini adadılar."

> "Halkımız son yıllarda bu dokuya ters düşen pratikleri yaşadıkça, bu tür kişiliklerle karşılaştıkça hep eski PKK'liler olsaydı beklentisini dillendirdi. PKK'nin özüne, yaşam tarzına, çalışma ve ilişki tarzına ters duruşların yol açtığı bir beklentiydi bu, nostalji değil. Bu nedenle örgütsel kaosun yaşandığı süreçte bir müdahale olarak geliştirilen inşa sürecini de bu duygularla sahiplendi. Önderlikle halk arasında kurulan diyalektiğin de bu sahiplenişte payı büyük."

– PKK bir efsane aslında. Bu efsaneyi yaratan da Reber Apo. KADEK Kongresi'yle birlikte PKK'nin feshedilmesi sürecini hatırlıyorum da, gerek çalışan yapımızda olsun, gerekse de halkımızda olsun pek sindirilemedi. Bir burukluk hissettim kişi olarak da. Belki hareket olarak büyüyor ve bunun ihtiyacını karşılayacak modelleri geliştiriyorduk. Bu elbetteki gurur veren bir gelişme. Fakat gözümüzü PKK ile açmış ve onunla kendi gerçeğimizle tanışmıştık. Ona katılmıştık. Bu halk açısından da böyleydi. PKK dillerde sloganlaşmıştı. Onun için zindanlarda yatılmış, işkenceler görülmüş ve dağlarda savaşılmıştı. Bir alışkanlık oluşmuştu. Bu burukluğun altında yatan nedenler bunlardı. Her ne kadar bilinç anlamında anlamlandırılsa da duygulara tam yedirilemedi. Benzer yaklaşımlar sistem açısından da geçerli oldu. PKK sonrası değişik örgüt modelleri ve isimler kullanılmasına rağmen PKK kavramından sistem de vazgeçmedi.

PKK bir şehitler ve kahramanlıklar partisi oldu. Zaman zaman tasfiyecilikler yaşansa da bunların PKK dokusuyla uyuşamayanlar olduğu, PKK'nin özünün bu olmadığı, o dokuya rengini verenlerin ***Haki***, ***Kemal***, ***Mazlum*** ve ***Agit***ler olduğu gerçeği bu halkın bilincinden hiç eksilmedi ve tereddüt yaşanmadı.

Bu nedenle halkımız son yıllarda bu dokuya ters düşen pratikleri yaşadıkça, bu tür kişiliklerle karşılaştıkça hep eski PKK'liler olsaydı beklentisini dillendirdi. PKK'nin özüne, yaşam tarzına, çalışma ve ilişki tarzına ters duruşların yol açtığı bir beklentiydi bu, nostalji değil. Bu nedenle örgütsel kaosun yaşandığı süreçte bir müdahale olarak geliştirilen inşa sürecini de bu duygularla sahiplendi. Önderlikle halk arasında kurulan diyalektiğin de bu sahiplenişte payı büyük. Nasıl ki konfederalizm ilan edildiğinde milyonlar ayağa kalkıp sahiplendiyse, biraz benzer bir durum PKK açısından da geçerli. Önderliğe sonsuz güven ve bağlılık, onun projelerini derinliğine anlamasa da bu güvenden hareketle güçlü sahiplenmeye götürüyor. Önderliğimizin bana bağlı olanlar PKK'de yer alsın belirlemesi bile bu açıdan çok etkili. Bilinç ve derinlik süreçle gelişiyor, fakat tutum anında ortaya çıkıyor.

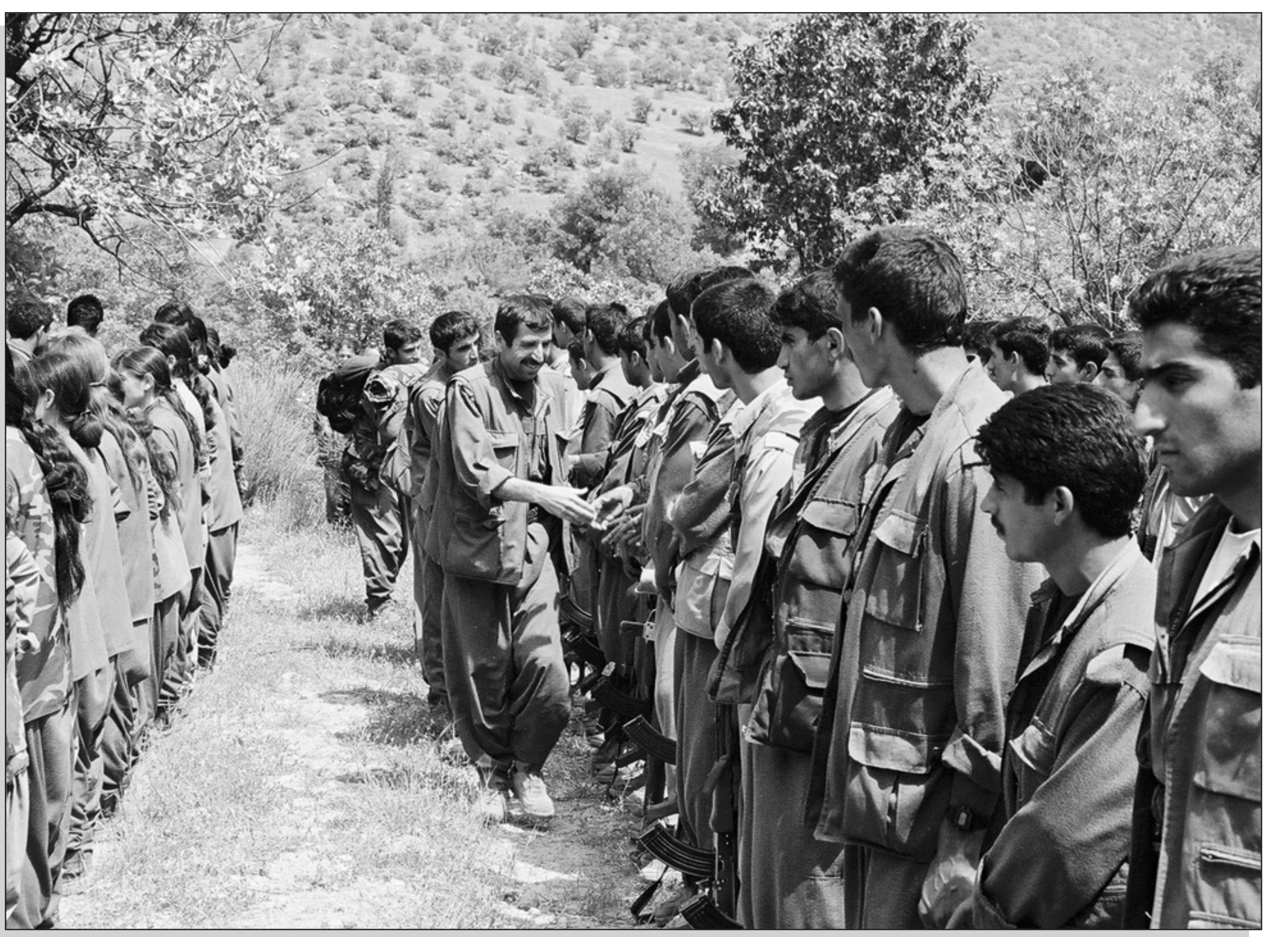
İnşa sürecinde tartışma düzeyimizi yansıtmaya çalıştık. Yetersizlikleri olsa da program ve tüzüğü kamuoyuna sunarak görüşlerini almaya çalıştık. Eğitim sürecindeki tartışmalarımızı paylaşmaya çalıştık. Bu anlamda birçok görüş ve beklenti de bize ulaştı. Çok anlamlı bulduk.

– Daha öncesinden yapılan açıklamalarda da yeni PKK için öncü örgüt, kadro örgütü, öncü güç olarak bahsedildi. Reel sosyalizm tecrübesinden öncü örgütlerin yaşadığı husus gitgide imtiyazlı gruplara dönüşmesi ve giderek devletin yerini bu öncü güç, öncü kadro yapısının almasıydı. Bu açıdan demokratik de değildi. Yeni PKK inşa edilirken bunlar tartışıldı mı?

– Birçok konuda tartışmalar yürütüldü. Devlet ve iktidar olgusuna yaklaşım ve reel sosyalizmin bu açılarda yaşadığı ve aşamadığı, dolayısıyla çözülüşüne yola açan yanlar özenle ele alındı. Devletçi yaklaşımı ve iktidar mantığını aşamayan reel sosyalizmin aşılması kaçınılmazdı. Kapitalist devletin eleştirisi üzerinden şekillendi, fakat alternatifi onun yerine kendi devletini kurmak oldu. Ve yapabildiği en fazla devletçi sosyalizmi geliştirmek oldu. Bu yönüyle kapitalizmin yedeğine düştü ve sistem içileşti. Bir yüzyıl kapitalizmin ömrünü uzattı böylelikle. Bizim sosyalizm anlayışımız bu anlayışın eleştirisi üzerinden şekilleniyor. Demokratik değerler olarak ilk çağlardaki aşiretlerin direniş geleneklerini, kölelerin özgürlük adına geliştirdikleri isyanların gücünü, manastırlardaki direniş kültürünü yani etnisitenin gücünü arkamıza alıyoruz. Dar sınıfsal yaklaşım içerisinde değiliz. Bütün bu değerleri özgürlük ve demokrasi denizinin ırmakları olarak görüyor ve sahipleniyoruz. Bu nedenle paradigmal bir değişimden bahsediyoruz. Demokratik ekolojik cinsiyet özgürlükçü paradigma bu anlama geliyor. İlk ezilen sınıf ve cins olarak kadının yarattığı kültür, yine kültürel ve etnik zenginliklerden beslenme demokratik yanımızı oluşturuyor. Bunu hedefleyen bir PKK de elbetteki klasik devlet ve iktidar yaklaşımlarının etkisindeki bir PKK olamaz. Bu ideolojik felsefi duruşu özümsemiş militanlar topluluğundan bahsediyoruz. Hizmet esasında katılan, bir hiristiyanlık ideolojisinin ilk taşıyıcısı olan havarilerin kendini adama ve yatırma düzeyi neyse benzer tarzda bu ideolojinin taşıyıcılığına ve temsiline kendini yatırma katılım esasını belirliyor. Bu noktada kadroyu ve halkı aydınlatma ve bilinçlendirme, akademik düzeyde çalışmalar yürütme, bilimselliği esas alma gibisinden görevlerle yükümlüyüz. Bu da demokratik yaklaşımın kendisi oluyor.

– Yeni PKK kadrosu hangi özellikleri taşımalı. Ya da PKK'li kimdir, denilirse en doğru cevap ne olabilir?

– PKK'li kimdir denilirse buna cevabım şehadet çizgisinde kendini katan yoldaşlardır olur. Bizler PKK'li olma çabasında olan militanlar topluluğuyuz. PKK'li olabilmek çok kolay değil. Bu büyük bir iddiadır. Büyük şehadet gerçeğinde bile mezar taşıma borçlu yazın belirlemesi yatar. Klasik parti ya da kadro yaklaşımının dışında bir yaklaşım ilk günden bu güne dek süre geldi. Ben ilk katılım dönemlerinden bir örnek vermek istiyorum. Akademide devremizin adı ***'PKK'lileşelim zaferi kazanalım'***dı. 10-15 yıl cezaevinde yatan arkadaşlardan tutalım bir o kadar dağda savaşmış yine siyasal mücadele alanlarında bulunmuş önemli bir bileşimdi. Yeni bir katılım olmam nedeniyle benim açımdan bu arkadaşlar PKK'liydiler. Her biri eğitim süreci boyunca neden PKK'lileşemediklerinin öz eleştirisini ortaya koydular. O zaman bende bir zorlanma yaratmıştı bu durum. Bu kadar yıl boyunca PKK'li olamamışlarsa nasıl olacak bu durum diye kaygılara da kapılmış ve kendine bir güvensizliği de yaşamıştım. Fakat sonrasında anlam verdim ki yaklaşımlarım ciddi yüzeysellikleri içeriyor. Bir düzeye gelip yetinmek yok PKK'de. Hep daha iyisi, daha derininin arayışı var. Bu dinamik kılıyor hareketi, gelişim sağlatıyor.

Bir PKK kadrosunun temel özellikleri ise emek, fedakarlıkta sınır tanımama, bireyci olmama, paylaşımcılığı ve kolektivizmi esas alma, halkçılık, mütevazilik, kapsayıcılık, demokratik kültür düzeyinde gelişkinlik, varolanla yetinmeme, yaratıcılık, ideolojik ve felsefi donanmışlık vb olarak sıralanabilir.

– PKK'nin ya da PKK'li kadrolarının KONGRA GEL ile ilişkileri ve yine KONGRA GEL üst çatısı altında mücadele yürüten diğer örgütlerle ilişkisi nasıl olacak? Örneğin PKK kadroları ya da çalışanları nerede çalışmalara katılacak, somut örnekleri ile bunları açabilir misiniz?

– Bilindiği gibi KONGRA GEL Genel Kurul Toplantımızı geçtiğimiz günlerde sonuçlandırdık. Gerek PKK Kongresi gerekse de KONGRA GEL Genel Kurulu'da bu konuları kapsamlı tartıştık ve sözleşmede de bir formülasyona kavuşturduk. KONGRA GEL'i Koma Komalen Kürdistan sisteminin kurucu meclisi olarak tanımladık. Güçler ayrılığı ilkesi temelinde KKK sisteminin Yürütme Konseyi ve yine yargı açısından İdari Adalet Divanı'nın oluşumuna gittik. PKK'nin rolünü KKK sisteminin ideolojik ve felsefi öncü gücü olarak değerlendirdik ve bu misyonla demokratik kurumlaşmalarda yer alır tespitini yaptık. Yani PKK'nin hem kendi iç sistemi ve işleyiş esasları var hem de içinde yer aldığı çalışma alanlarının tüzük ve işleyiş esaslarına göre hareket etme söz konusu. İkili bir durum. Örneğin bir PKK kadrosu, hem Bilim ve Aydınlanma Komitesi'nin üyesi olabilir ve bu kapsamda çalışma yürütürken KKK Sözleşmesi ve komitenin yönetmeliğine göre hareket eder hem de PKK tüzüğüne göre olan yükümlülükleri yerine getirir. Ya da eğer bir komisyon çalışmasında yer alıyorsa yine aynı ikili pozisyon geçerlidir. Ağırlıkta ideolojik çalışma alanlarında yoğunlaşmak esas olduğu kadar, gerek siyasal gerek toplumsal gerekse de meşru savunma alanlarında da PKK kadroları çalışma yürütebilir. Yine parçalardaki çalışmalar açısından da benzer durum geçerlidir. Hem parçanın özgünlük ve işleyiş esasları hem de PKK'nin esaslarını dikkate alan uyumlu bir çalışma tarzı esas alınır. PKK kadrosunun temel misyonu KKK sisteminin başarıyla gerçekleşmesidir. Bunun için yetkiyi esas almadan ideolojik ve felsefi temelde bir katılımcılığı öngörür.

– PKK'nin Yeniden İnşa Kongresi'nin atmosferi nasıldı? PKK'yi yeniden inşa etmek ne gibi görüntüler, duygular yarattı?

– Genelde kuruluş kongrelerinin duyguları farklı olur. Bir ilki gerçekleştirmeye katılıyorsunuzdur. Tarih yazılmaktadır orada. Bunun bir parçası olmak son derece heyecan verici ve onurlandırıcıdır aynı zamanda. Fakat PKK açısından daha da farklılıklar var elbette. Daha önce de belirtmiştim. Ben PKK'nin fesih kongresine katılmadım, fakat katılan arkadaşların burukluklarını ve duygularını kongre sonuçları ulaştığında bulunduğum alanda yaşamıştım. Pek sindirememiştim açıkçası. Bu nedenle Önderliğimizin yeniden inşayı gündemleştirmesi bende büyük bir heyecan ve moral yaratmıştı. Kişi olarak yeniden inşa komitesinde de bu sürece yer aldım. İlk çalışmalara başladığımız dönemde oldukça ciddi zorlanmaları da yaşadık. Tasfiyeciliğin bulanıklaştırdığı ortamı durultmak, Önderlik çizgisi etrafında yeniden kenetlenmeyi sağlamak oldukça zorlanmalarla oldu. Birçok kavramla oynanmış, yanlışlar doğrular yerine konmuştu. Bir direnç vardı. Ciddi bir dağınıklık söz konusuydu. Fakat en temel güç kaynağı da Önderliğimizin zorlu tecrit koşullarına rağmen eksiltmediği perspektifleriydi. Bu eksende başlangıçta acaba toparlayabilir miyiz dediğimiz tabloyu aşarak kongreye kadar geldik. Bir beklenti ve moral tüm yapımızda vardı. Bu sorumlulukla yaklaşıldı. En anlamlı an ise yeniden PKK'nin adının kararlaştığı tüzük tartışmalarında açığa çıktı. Tüm delegeler hep bir ağızdan parlayan gözlerle PKK ve Reber Apo adına sloganlarla salonu inletiyordu. Son derece duygulu bir atmosferdi.

> "Önderlik çizgisi etrafında yeniden kenetlenmeyi sağlamak oldukça zorlanmalarla oldu. Bir çok kavramla oynanmış, yanlışlar doğrular yerine konmuştu. Bir direnç vardı. Ciddi bir dağınıklık söz konusuydu. Fakat en temel güç kaynağı da Önderliğimizin zorlu tecrit koşullarına rağmen eksiltmediği perspektifleriydi. Bu eksende başlangıçta acaba toparlayabilir miyiz dediğimiz tabloyu aşarak kongreye kadar geldik. Bir beklenti ve moral tüm yapımızda vardı. Bu sorumlulukla yaklaşıldı."

Tartışmalar açısından da temel belgeler daha önceden yapıya sunulmuş ve delegeler belli bir hazırlık temelinde kongreye katılmıştı. Bu nedenle yoğunlaşma düzeyi oldukça güçlüydü. Bütün delegelerin ortak kaygısı 'en doğrusu ve Önderlik çizgisine göre olanı ne olabilir' temelindeydi. Bunun sağduyusu vardı. Geçmişin sorunlarına boğulmadan daha çok çıkarılan dersler temelinde geleceğe dair projeleri kararlaştırdığımız bir kongre oldu.

Bir de Kongremizin zamanlaması çok anlamlıydı. 28 Mart tarihinde büyük komutan Agit yoldaşın şehadet yıl dönümünde başladık. Sonuçlandırması ise 4 Nisan doğuş gününe denk geldi. Yeniden bir doğuştu halkımız ve hareketimiz açısından. Bunun yarattığı farklı bir ruh ve sorumluluk da gelişti.

– En fazla üzerinde tartışılan hususlar nelerdi? Ya da en ilginç tartışmalara sahne olan gündemler hangileri oldu?

– En detaylı tartışmalar program tüzük temelinde yapılanma tartışmalarında yürütüldü. Daha önceden de İnşa Komitesi kendi içinde bir iş bölümüne giderek bir program tüzük komisyonu oluşturmuş ve bir taslak hazırlanarak tüm yapının ve halkın gündemine konulmuştu. Bu konuda farklı farklı görüşler de yansımıştı. Bu görüşler de dikkate alan belli düzenlemeler ile son biçimi verilerek kongreye sunulmuştu.

Geçmiş pratiklerin ve yönetim anlayışlarının yarattığı hassasiyetler de kısmen etkisini sürdürüyordu. Bu nedenle en doğrusunu yapma bir daha tekrarları yaşamama kaygılarının etkisinde tartışmalar oldukça titiz yürütüldü. Kendine göre algılamalar ve yanılgılı kavrayışlar oldukça demokratik ve sabırlı bir temelde giderilmeye çalışıldı. Bunun önemli bir düzeyin göstergesi olduğunu belirtebilirim.

– Yeni PKK, geçmiş dönem örgütlenmelerinden farklı olarak yeni bir model benimsedi. Bu modelin en belirgin yanlarından birisi de eş başkanlık olayı. Buna neden ihtiyaç duydunuz? Eş başkanlığı da içeren yeni örgütlenme modeliniz hangi temeller üzerine kurulu ve bununla neyi amaçlıyorsunuz ?

– Biçim ve öz tartışmaları da kongremizde gerçekleştirildi. Bir kesim arkadaş modelin klasik leninist parti modelini çağrıştırdığını belirtiyordu. Fakat biçime takılı kalmamak özü esas almak temelinde bir yaklaşım geliştirdik. Doğru bir zihniyet temelinde ele alınırsa klasik modellerin bile daha farklı sonuçlara yol açacağı yönünde Önderliğimizin de tespitleri vardı. Bu temelde 27 kişilik Parti Meclisi, bu meclis içinden seçilen 10 kişilik yürütme kurulu ve eş başkanlık modelinin en gerçekçi model olacağında bir ortaklaşmayı sağladık. Dünyada da benzer örnekler var. Son dönemlerde salt parti açısından değil birçok çalışma alanında çifte temsili esas alan bir yaklaşımı daha demokratik buluyoruz. Benmerkezci ve tekleşmeyle sonuçlanan pratiklere karşı bu tarzda bir iş bölümü tedbir anlamına da geliyor. Aynı zamanda daha kolektif sonuçların açığa çıkmasını da getiriyor. Çalışmalarımızın yoğunluğu nedeniyle böyle bir iş bölümünü gerekli de gördük. Birçok çalışmayı bir arada yürütüyoruz. Bu dönem açısından biraz gerekli bir durum. Fakat bu bazı çalışmaları geri planda kalmasını ve yeterince yoğunlaşılamamasını da getirebiliyor. Buna karşı da böyle bir ikili temsili uygun bulduk.

Ceyhan'ı geçmek...

"uyuyan güzelin topuz yaptığı saçları, Nurhak'tır"

Sakin akan tüm nehirlerin hırçınlaştığı yerler ve zamanlar vardır. Başarılı olamadığı yerlerde hırçınlaşır. Yatağını genişletmek, daha rahat yol almak ister. Yatağını genişlettiği yerlerde sakindir. Ama bununla yetinmez. Her bahar, hakkını alırcasına bereket verdiği toprağın bir kısmını sularına katar.

Tüm nehirler iki yüzlüdür. Bir yüzü, bereket ve güzellik verir, diğeri bereket ve güzellikleri alır. Baharda kötü yüzünü gösterir, en çok bu yüz acı verir, sonrasında iyi yüzünün çeşitli renklerini.

Nehirler, denize kavuşmak özlemindedir. Ama bu, her zaman gerçekleşmeyebilir. Bazıları, o enginliğe ulaşmayı zorlukla başarır. Uzun bir hasretten sonra kavuşanlar olduğu gibi, ayrılık hasrete dönüşmeden kavuşanlar da vardır. Bunlar şanslı olanlardır. Ancak şanslı olanlar, bununla yetinmez, daha da acele ederler.

Ceyhan, denize erkenden kavuşan şanslı nehirlerdendir. Tüm benzerleri gibi onun da iyilik ve kötülük zamanları vardır. Baharda, Nurhak dağlarından aldığı enerji ile Elbistan ovasını tıraş edercesine, köylünün ekin ve bahçelerini alarak Akdeniz'e götürür. Bu, kötü yüzüdür. Baharda yaşadığı sarhoşluk bitince, akşamdan kalma bir bulanıklık yaşar. Sonra berraklaşır, sakin akar. İyi yüzü budur. Çevresine bereket dağıtır. Artık tüm çocuklara kucağını açan bir anadır o. Her çocuk, kendini büyük bir sevinçle onun kollarına bırakır. Güvenliklidir, emindir, huzura kavuşmuştur. Ceyhan, mavi elleriyle çocukların saçlarını okşar. Saçlar, onun dalgalarında uçuşur. Tüm hastalıklara kapı gösterircesine bedenleri temizler.

Ceyhan, sularını Nurhak dağlarından toparlar. Bazen küçük derecikler halinde ilerler sular, bazen de toprağa gizlenerek yol alır. Sonra en beğendiği yerde, toprağın dışına fışkırır. Bir süre önce ayrıldığı derecikleri tekrar birleşerek Ceyhan'ın bir parçası olur ve kaynağı ile adına layık olmanın heyecanıyla yol alır.

İlk uğrak yeri Elbistan'dır. Şehri, mavi bir şerit gibi ikiye böler. Berrak ve sakindir. Çocukları rahatsız etmemek için usulca yol alır. Sonra da Elbistan ovasını baştan başa ikiye böler. Yemyeşil tarlalar ve kayısı bahçeleri arasında ilerler. Nazardan korktuğu için, uzayan mavi bereketini çevresine taşırmadan edemez. Bahar küskünü köylülerle her bahar kavga eder. Alışkanlık işte...

Ovanın ortasından, sessiz ve yavaş ilerler Ceyhan. Ovanın bittiği, dar vadinin başladığı yerde ise, toy bir kısrak gibi huysuzlaşır. Vadinin kollarını oluşturan Engizek ve Berit dağlarını önüne katıp Akdeniz'e götürmek ister gibidir. Sonuçta dar yatağında ilerlemek zorunda kalır, ama, buna alışmaz. Nurhaklardan aldığı özgürlük tutkusu, kendisine biçilen sınırları kabul etmesine izin vermez. Çevresine saldırır. Adeta dağları oymak ister. Bağırtısı, tüm vadiyi sese boğar. Hiçbir yabani hayvan, korkudan burada barınmaz.

"Ceyhan delirmiş" der yöre insanı. Ama alışkındır. Taşkınlığının sebebini bilir, endişelenmez. Çünkü bir süre sonra, dar vadinin boğuculuğundan kurtulacağını bilirler Ceyhan'ın. Tekrar ovaya kavuşur. Kollarını sere serpe, tarla ve bahçelere açar. Özgürlüğün tadını çıkarırcasına, telaşsız akar. Sakinliğine ve güzelliğine tekrar kavuşur. Güzelliğini, kavak ağaçlarıyla saklamak ister. Ama yüksekten bakıldığında, ovanın ortasında, toprak ve güneşle boğuşarak, kıvrıla kıvrıla ilerleyişinin büyüleyiciliğini hiçbir kavak gizleyemez.

Günün her saati yeni bir elbise giyer. Her elbise ona yakışır. Belli zamanlarında saçlarını topuz yapıp, sırt üstü uzanmış, uyuyan bir kadına benzer. Uykusundaki masumiyeti ile güzeldir Ceyhan. Yörenin tüm zenginliğini sularına katıp Akdeniz'e taşır. Uyuyan güzelin topuz yaptığı saçları Nurhak'tır, ayakları ise Akdeniz'e uzanır. Bereket ve özgürlüğün kaynağı Nurhaklardan aldıklarını, ovalar ve dar vadilerden topladıklarıyla güçlendirir ve ayaklarıyla Akdeniz'e salar. Tüm dünya yararlansın ister. Bu, Ceyhan'ın Akdeniz ülkelerine gönderdiği sıcak bir tebessümdür.

Ceyhan, ovayı coğrafik olarak ikiye ayırdığı gibi, etnik bir bölünmeye de neden olmuştu. Bir tarafında, Engizeklerin yamaçlarında alevi Kürtler, diğer tarafında, Berit dağı yamaçlarında sunni Türkmenler yaşardı. Çok eskilere dayanan bölünmenin sebebini, hiç kimse bilmezdi. Herkes babasından duyduğunu sürdürürdü. Ortada başını almış giden bir Türk-Kürt rahatsızlığı vardı sadece. Yakın köyler arasında sürekli küçük nedenlere dayanan çatışmalar olurdu. Uzak köyler arasında ise, soğukluk vardı. Yolları, arabaları, alış veriş yaptıkları iş yerleri, çay içtikleri kahvehaneleri hep ayrıydı. Her doğan Türk çocuğu Kürtleri, Kürt çocukları da Türkleri, ötekiler olarak bilirdi.

Sürdürülen hoşnutsuzluk, eşsiz güzelliklere gölge düşürmüştü. Şehir merkezinde de mahalleler, suyun ötesi ve berisi diye ikiye bölünmüştü. Ve kavgalar, Ceyhan'ın açık kollarının havada asılı kalmasına yol açıyordu. Yıllarca böyle sürdüler yaşamlarını. Kürt gerillaları, bölgeye gelince kavga birden alevlendi. Türkmen köylerinin bir kısmı silahlanarak koruculuk yapmaya başladılar. Kürt köylüleri ise önemli oranda göçertildi, nüfus yapısı değiştirildi.

Berit dağının hakim bir tepesinde, ova ve vadi üzerinde dürbünümü gezdirirken, bu düşüncelere dalmıştım. Mehmet Hanifi arkadaş'ın "durum ne?" sorusuyla yapmam gereken asıl işi unuttuğumu anladım

Suyun üzerinde araçların kullandığı tek beton köprü kalmıştı. O da korucu olan köyün ortasındaydı. Köyün yarısı köprünün bu yanında, yarısı da diğer yanında kalıyordu. Köy, köprüyü kucaklamıştı. "Durum çok kötü" diye seslendim. Anlamışlardı, hiç seslerini çıkarmadılar. Sonra diğer arkadaşlar tek tek keşif yaptı. Hepsinin suratı asılmıştı.

1992 yılının ilkbaharıydı. Berit dağı tarafından Engizekler tarafına geçecektik. Kısa bir süre önce, aynı yoldan Berit dağına gelmiştik. Önemli bir çalışma için dört kişi geri dönecektik. Berit dağı taraflarına geçtiğimiz zaman, tahta köprüler sağlamdı. Su da henüz yükselmemişti. Hiçbir zorlukla karşılaşmadan Ceyhan'ı geçmiştik. Ama geri dönmeye çalıştığımız o an, eskiden kullandığımız köprüler yakılmış ve su çok yükselmişti. Sesi bile insanı ürkütüyordu. Üstelik korucu Türkmen köylerinin olduğu bölgedeydik.

"Nasıl geçelim?" diye sordum. Aslında bu sorunun farklı bir cevabı yoktu. Yine de çözümler sıralandı.

"İç lastik temin edip, kelek yapalım."

"Yukarıya, ovaya doğru ilerleyip, suyun genişlediği bir yerden geçelim."

"Köprüden geçelim" gibi çeşitli öneriler sunuluyor, ancak öneri sahipleri de kendi görüşlerine pek inanıyor görünmüyorlardı. Görüşler, adeta zor durum karşısında bir şeyler söylemek gerektiği için söyleniyordu. İç lastik veya başka bir şekilde sudan geçmek mümkün değildi. Su, hem genişti hem de sesi bile ağaçların dallarını koparıyordu. Köprüden de geçemezdik. Orada da büyük ihtimalle, pusu vardı. Ovaya doğru yürüdüğümüzde ise, neyle karşılaşacağımızı kestirememe gibi bir problemle karşılaşacaktık. Yine de bir şekilde geçmemiz gerekiyordu. Daha sağlıklı bir karar için, ertesi gün köye yaklaşıp, ayrıntılı bir gözlem yapmayı kararlaştırdık.

Ceyhan, en çılgın dönemindeydi. Son baharda bile çok az yerinden geçilebilirken, içinde olduğumuz bahar aylarında köprüden geçme dışında başka bir yönteme başvurmamız olanaksızdı. Bu da kendi çapında bir eylemdi.

Tamamen erimemiş olan karlar, karşı tarafta daha yoğundu. Olduğumuz taraf, güneş alıyordu. Karşı tarafın beyazlığına rağmen bulunduğumuz yamaçların hemen hemen tamamı siyahtı. Kar parçaları, yükseklerde ve dere içlerinde kalmıştı. Ağaçlar, henüz yaprak açmamıştı. Bu da, gizlenme açısından ciddi bir dezavantaj yaratıyordu. Her an ya görüntü verdiğimizden ya da silmekte zorlandığımız izlerimizden ihbar edilebilirdik. Birileri bizi görüp kaçabilirdi. Erzak sorunumuz da vardı, ancak temin etmeye çalışmak tehlikeyi göze almakla eşdeğerdi.

Tehlikeleri biliyorduk. Bu nedenle hareket tarzımızda gizlilik, en öne çıkan faktördü. Sık ağaçlı yamaçlar, yürüyüşümüzü zorlaştırıyordu. Ulaşmamız gereken noktaya varamadan, hava açtı. Arazinin zorluğu ve hakimiyetsizlik nedeniyle gecikmiştik. Artık gündüz yürümek zorundaydık. Ceyhan'a yakından bakmak istiyorduk.

Keşif yapacağımız yere çok yaklaşmıştık ki, nereden ve nasıl geldiğini anlayamadığımız 16-17 yaşlarındaki bir çocuk, bizi görmüş hızla aşağıdaki köye doğru koşuyordu. Çok korkmuş olmalı ki, koşarken "te.. rö..rist.. leeeer" diye bağırıyordu.

Hangi eve gideceğini anlamak için, izlemeye aldık. Köye girişiyle bir hareketlenme oldu. Evden eve koşuşturmalar hızlandı. Kadınlar, çocuklarını toparlayarak evlere çekildiler. Duvarların arasında küçük grupların oluştuğunu görüyorduk. Bazen elleriyle bulunduğumuz bölgeyi gösteriyorlardı.

İlk aklımıza gelen, hemen çocuğun gittiği eve girip, haberi yaymadan akşama kadar onları orada tutmaktı. Ama haber o kadar hızlı yayılmıştı ki, bir işe yaramazdı bu. Zaten çok kısa bir süre içinde bir arabanın köyden ayrıldığını gördük.

İhbar edilmiştik. Sabahtı ve biz çok yorgunduk. Tek dayanağımız arazinin ormanlıklı olmasıydı. Yerimizi değiştirdik, köyü ve köprüyü izleyebilecek şekilde konumlandık. Operasyon durumunu göz ardı edemezdik. Öğleye doğru bir hareket olmayınca biraz rahatladık. İki kişi uyuyor, iki kişi uyanık kalıyorduk. Akşama kadar da bir operasyon havası yoktu.

Akşam bizi ihbar eden eve gitmek istedik. Zaten görülmüştük. Köylüler kanalıyla köprüyü geçebilir miyiz diye bir çare arayacaktık. Biz görmemiştik, ama kesinlikle pusu vardı. Biraz da bunu netleştirmek istiyorduk. Bu amaçla, ilk akşamla birlikte kendimizi köye doğru bıraktık. Köy yukarıdan dürbünle bakıldığı gibi değildi. Gözetlediğimiz evi bulamadık.

Rastgele bir eve girdik. Bizim fazlaca anti propagandamız yapılmış olmalı ki, çok korktular. Kadınlar çocuklarını kaparak diğer odalara kaçtılar. Diğerleri konuşamıyorlardı. Bir türlü irtibat kuramadık. Birisinin aklına köyün imamını çağırmak geldi. İmam hemen geldi. Diğerlerinden çok farklıydı. Bizi selamladı. Sohbet etti, hatta yer yer bazı tartışmalara girdi. Resmi görevliydi, başka bir yerden gelmişti, yöredeki köylüler gibi değildi. Sonrasında köyün öğretmeni geldi. Onunla da tartışmalara girdik. Bizim ihbar edildiğimizi, bunun da cehalet ve korkudan kaynaklandığını söylediler. Doğru söylüyorlardı. Sıcaklığımızdan etkilenen köylüler, yavaş yavaş açılmaya başladılar. Böylece bir yargıyı kırmış oluyorduk.

Sonra imamı kenara çekip asıl meseleyi açtık. "Diğer tarafa geçmek istiyoruz" dedik. Köprüde pusu olduğunu söyledi. Başka bir şekilde de geçmemiz mümkün değildi. Köylülerle birlikte bir bahane bulup hasta vs diye uydurup geçmeye çalışsak da mümkün değildi. Askerler ve korucular pusu atıyorlardı. Daracık bir köprüydü ve biz geçmeye mecburduk. Zapt edilemeyen gerilla, bir tek geçide mahkumdu.

Köyden ayrıldık. Artık istikametimiz de biliniyordu. Zaten ihbar edilmiştik. Köprüye doğru yola devam etmek, tehlikenin kucağına düşmekti. Gündüz operasyonun çıkacağına kesin gözüyle bakıyorduk. Hareket tarzımızı buna göre belirledik ve onların tahmin edemeyeceği bir noktaya yerleştik.

Beklendiği gibi, daha günün ilk saatlerinde operasyon başladı. Helikopterler sürekli indirme yapıyorlardı. Ormanlık arazide, çevreyi gözetlemede zorlanıyorduk. Yakınımıza kadar gelseler de, fark etmemiz imkansızdı. Bu nedenle sürekli çevremizi kontrol ediyorduk. Ancak operasyon, ilk görüldüğümüz noktada yoğunlaşıyordu. Herhalde yerimize çakılıp kalacağımızı hesaplamışlardı. Oysa gerilla için, verilen bilgi iki saat geciktirilirse, artık bilgi olmaktan çıkar. Bizim ihbar edilmemizin üzerinden 24 saat geçmişti. Onlar bizi orada arıyorlardı. Oysa biz, arazinin sapa bir yerinde konumlanmıştık bile. Akşama doğru operasyon güçleri geri çekildi.

Bizi bir inattır tutmuştu. Neye mal olursa olsun kendimizi köprüye vuracaktık. Ormanlık arazide ilerleyemiyorduk. Hanifi hevalin araziye olağanüstü hakimiyeti nedeniyle yolları rahatlıkla çıkarabiliyordu. Yine de ilerleyemiyorduk. Köy yolundan davam etmeye karar verdik. Çiya heval, bu yollarda yürümeye bayılırdı. Vadinin derinliklerine doğru indikçe, karanlık daha da koyulaşıyordu. Ceyhan'ın gürültüsü kulak zarlarımızı zorluyordu. Aşırı karanlık ve kulaklara hakimiyetsizlik, duyarlılığı zayıflatıyordu. Yine de ilerliyorduk.

Karanlık koyulaştıkça, gürültü daha da arttığından köprüye iyiden iyiye yaklaştığımızı anlıyorduk. Bu arada farkında olmadan köyün birçok evini de geçmiştik. Bir korucu köyünün ortasındaydık. Aslında bir çılgınlıktı, telaşla alınmış sağlıksız bir kararın sonucuydu yaptığımız.

Köprünün başına kadar geldik. Pusunun öbür yakada olduğunu biliyorduk. Amacımız, aşırı karanlık ve suyun gürültüsünden yararlanarak, mevzilerin içinden sızarak geçip gitmekti. Kimseye sataşacak niyetimiz ve halimiz yoktu. Her şeyimizle karşıya geçmeye kilitlenmiştik.

Köprü nehrin dar bir yerinde kurulmuştu. Tek aracın geçebileceği şekilde yapılmıştı. Suyun sesi ve hızıyla uçacakmış gibiydi. Yüksek kavak ağaçları yerlere kadar eğilip kalkıyorlardı.

Artık heyecanımız kalmamıştı. Çünkü işin tam ortasındaydık. Zor işlere başlarken büyük heyecan yaşanır, ama ilk adım atıldığında soğukkanlılık heyecanı kovar. Bizim heyecanımız da kovulmuştu. Biz en küçük hatayı, canımızla ödeyebilirdik. Bir arkadaş, uzun beton köprünün üzerinden sürünerek ilerlemeye başladı. Betonun üzerindeki siyah hareketi fark etmek için biraz yüksekte olunması gerekiyordu. Silah sesleriyle mevzilerin böyle bir yerde olduğunu anladık. Köprü, yoğun ateş altına alındı. Bizi göremediklerinden rastgele ateş açıyorlardı. Köprüdeki arkadaşı güçlükle geri çekebildik. Henüz sağlamdık.

Silah sesleri üzerine korucuların hepsi hareketlendi. Kimisi dama, kimisi mevziye koştu, bir karmaşa oldu. Kimse ne olup bittiğini anlayamadı. Rastgele açılan ateşe rağmen, pusunun etki alanından çıkmak için evlere doğru yönelebildik. Yapılacak en akıllıca şey, hiç silah kullanmadan, karmaşadan yararlanarak, en orta yerden köyü terk etmekti. Öyle yaptık, köylüler gibi düzensiz ve panik halinde hareket ettik. Çok kısa süre sonra köyün dışındaydık. Hepimiz sağlamdık. Köydeki gürültü ve karmaşa daha bir süre devam edecekti.

Devamı sayfa 27'de

Özgür ilişki geliştirmek cesaret ve çaba ister

Demokratik Konfederalizm Önderi Abdullah Öcalan değerlendiriyor

Kadının kurtuluşu bir halkın kurtuluşundan daha zor ve hassas bir konudur, ama devrimci çözüm yolları tükenmiş değildir.

Pratik yaşamda gözlemlediklerimiz üç noktada özetlenebilir. Kızlar ve erkekler, daha doğru dürüst kişiliklerini tanımadan, toplumsal konumlarını gözden geçirmeden, ne olup bittiğini bilmeden, bu ilişkiyi geleneklerin izinden yürüterek halletmek istiyorlar. Bu durum Kürtlerde çok yaygındır. Daha 15 yaşına ulaşmadan, çok geri ve köleci temellerde kadın erkek ilişkileri, nişan, evlilik duyguları geliştirilir. Kapitalizmin burjuva toplum ölçülerinde çoktan aşılan bu hususlar, bizde en ilkel biçimiyle yaşanmaktadır. Tabii ki burada kişilikler yara almakta, bu ilişkiler içine çekilen insan çok şey kaybetmektedir.

Çocukluğumdan beri en hassas olduğum noktalardan biri bu ilişkidir. Evlilik usulleri garibime gidiyordu ve sağlıklı bir olay olarak görmüyordum. Bazı arkadaşlarım *"kız aldık, kız verdik, ev kurduk"* diye coşkuya kapılırlardı, ama ben yadırgar, güçlerini boşa harcadıklarını düşünürdüm. Daha genç yaşta bocaladıklarını da hissediyordum. Benimki, aslında biraz da gerçekçi bir yaklaşımdı. Kişiler daha kendilerini tanımadan, çocukluklarını bile aşmadan bu ilişkilerin içine çekiliyorlar. Gerçi bu konuda bizde 70 yaşındakileri de çocuk olarak değerlendirmek gerekiyor. İyi bir edebiyatçı olsa, eminim bu 70 yaşındaki çocukları iyi tespit edebilir. Kendisini daha baştan beri öyle geri toplumsal ilişkilere bağlamıştır ki, 70 yaşından sonra kalkar 15 yaşındaki kızla evlenmek ister. Böyle olaylar, hepsinin çocuk kaldığını, çok çarpık kişiliklerin ömür boyu bunlarda devam ettiğini gösterir. Aslında bu büyük bir problemdir. Zaten bu konuda düşürülmüşlüğün sınırı yoktur.

Bu konuda Mardin bölgesi feodal etkinliğin halen güçlü olması itibariyle önem taşıyor. Lakin kapitalist zihniyet ve yaşam alışkanlıklarının geliştiği alanlarda da durum bundan farklı değildir. Buralar en sağlıksız ilişkilerin boy verdiği alanlardır. Bireylerin toplumsal ve siyasal faaliyete çekilmesi açısından bu durum, oldukça engelleyici bir konum oluşturuyor. Gericilik etkisini kadın erkek ilişkileri ve aile kurumu etrafında gösteriyor. Kendinizi bu noktada gözden geçirmeye cesaret etmelisiniz. Bunu her şeyden önce ne yadırgamak ne de bir duygusallık meselesi olarak ele almak gerekir. Mesele, kişiliğin gelişme meselesidir. Parti saflarında geleneklerin ağır etkisi altında ilişkilere yaklaşmak, şerefli, onurlu ve uyanıkça bir yaklaşım değildir. Burada cesur olmak demek, doğru ilişkiler üzerine yürüme gücünü bulmak demektir.

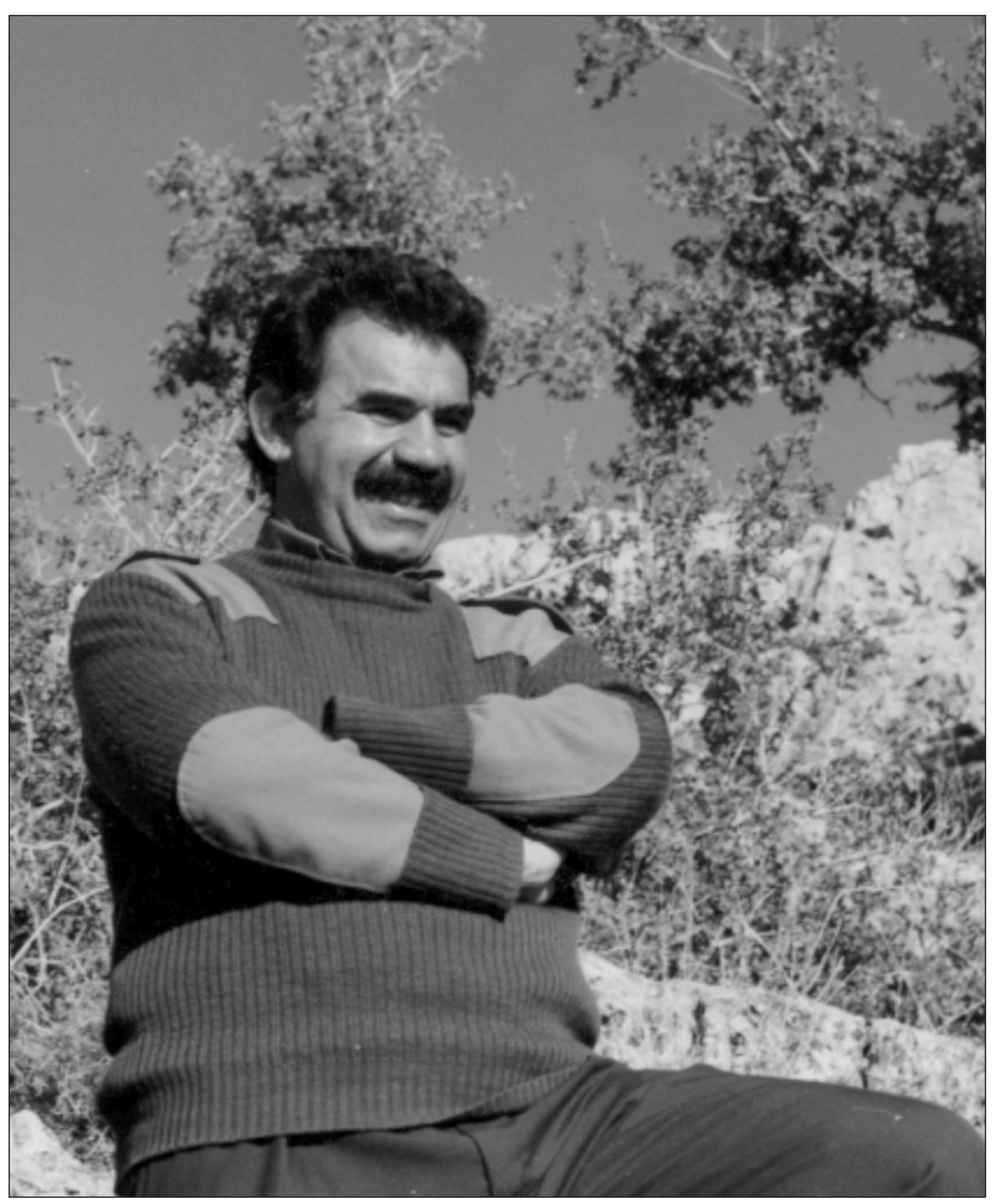
Bir insanın en özgür halletmesi gereken bu meseleyi, böyle bir yaklaşımı sosyalist adam kendine yediremez. Geleneklerin ağır etkisi altında halletmeye kalkışan sosyalist iradeye sahip olmak bir yana, burjuva anlamda bile bir iradeye sahip olamaz, bir özgürlük anlayışına ulaşamaz. Mesele, yalnız bizim kişisel meselemiz de değildir.

Biz devrimciyiz, toplum içinde her an hareket halindeyiz. Bu nedenle, toplumdaki en yakın çevremizden tutalım, gücümüzün yettiği her zemine kadar, doğru ilişkileri dayatmak zorundayız. Yanı başınızda köle ilişkiler boy attığında, doğru çözüm yolu bulmak zorundasınız. Mesele yalnız geriliği yaşamamak değil, gerilikle mücadele etmektir. Maalesef bu konuda görevler ya kavranmıyor ya da kavrandığında gerekleri yerine getirilemiyor. Tersine, partimizin içindeki öğeler bile problemlerin etkisi altında bunaldıkça bunalıyor. Ucuz ilişkiye hayır, diyorum. İster evli, ister nişanlı olsun, ucuz ilişkiye karşıyım.

Ucuz ilişki nedir?

Geriliği davet eden, özgürlüğü engelleyen ilişkilerdir. Bu ilişkiye kul köle olmayı esas alanlar, *"vazgeçemeyeceğim anam babam, kardeşim, eşim var"* diyenler, bu düşüncelerin ağır etkisi altında olanlar hiçbir zaman özgür bir devrimci olamazlar, yurtseverleşemezler, demokratlaşamazlar, sosyalistleşemezler. Bu ilişkilerin üzerine çıkmasını bilmek, eşit, özgür ilişkilerin, toplumsal gelişmenin ve siyasal faaliyetin önünde engel olmaktan çıkarmak ve devrimin hizmetine uygun ilişkilere dönüştürmek gerekiyor. Bu konularda kendinizi gözden geçirmeli, ilişkilerinize bu temelde çekidüzen vermeli ve ilişkilere bu doğru temellerde yaklaşmalısınız. Demek ki her şeyden önce, bu konudaki muazzam çocukluğu, bizi geriye iten ilişki anlayışını, içine düşürüldüğümüz ya da düşmek üzere olduğumuz durumları görerek bundan kurtulmayı başarmamız önem taşıyor. Geleneklerin ağır etkisi altında kalmış olabilir, iradeniz dışında bazı dayatmalar sonucu arzu etmediğiniz bazı durumları yaşamış olabilirsiniz. Bunlara karşı verilecek cevap mücadeledir. En kötüsü, kişinin kendini kaderciliğe terk etmesidir. "Oldu artık, kalkamam, bir şey yapamam" denilmemelidir. Bu, köleliğin kabul edilmesidir, kabul edildiği yerde de devrimcilik gelişmez.

İhtilal, geri toplumsal ilişkilere, siyasi ve ulusal köleliğe karşı olduğu kadar, cinsler arasındaki köleliğe de karşıdır. İhtilalci, aile kurumunun kendisinde çok güçlü olan köleliğine karşı başkaldırmasını da bilmelidir.

"Devrimci faaliyetten kaynaklanmayan bir özel ilişkinin, fazla bir değeri yoktur. Böylesi, adamı her zaman geri ve zor duruma düşürür. Vatana bağlanmayan ve devrimin yerine konulan sevda, karasevda da olsa, bir güdünün dayatılmasıdır, gericiliktir. Temelde en sevdiğiniz insanlara dayatacağınız, yüksek bir vatanseverlik ve özgürlük aşkıdır. Bunlar gelişmeden duygu ve bağlılığın hiçbir anlamı olmaz."

Kadınsılık kişi yerine konulmamışlığın sürekli düşürülmüşlüğün bir sonucudur

Birçok arkadaşımız iliklerine kadar aileciliğin etkisi altında, kendi ailesel konumunu şiddetle koruyor. Ağlamaklı ve duygulu. Şüphesiz, bundan güçlü bir militan çıkmaz. Eşe, dosta, kardeşe vb gerici tarzda bağlı olmak, vatanın ve özgürlüğün üzerinde değer vermek doğru değildir. Biz, bir kanun ortaya çıkardık. Buna göre bütün bağlılıklarımız, en başta vatana bağlılık temelinde olmalıdır. Bu kanuna bağlı olmayan hiç kimse, özgür ve bağımsız değildir. Bu, bir kuraldır. Bir bağ mı geliştiriyorsunuz, herhangi birisiyle bir ilişkiniz mi var? Bakın ve gözden geçirin. Bu ister bir devlet başkanı, ister bir köle, isterse bir kadın olsun, ilişkide esas alacağınız şey, temel amacınıza bağlı gelişmesidir. Bugün için bu, yurtseverliktir. Kutsal bildiğimiz diğer bağların değer kazanması da bu temel değere bağlıdır.

Vatana bağlanmayan hiçbir bağlılığın değeri yoktur. Özgürlüğe hizmet etmeyen hiçbir ilişkinin değeri yoktur. *"Yürekçiğimde şöyle bir sevdam var, kafamda vazgeçmeyeceğim şöyle düşüncem var"* dememelisiniz. Bunların hepsi birer hikayedir ve gerici hastalık belirtileridir. Bu duygular, bağlar ve kutsal bildiğiniz şeyler, sizleri geliştirmeyeceği gibi, doğru da değildir. Tam tersine, büyük yanılgı ve köleliğe giden yoldur. Bunu önemle belirtiyorum. Çünkü yeni ve vatansever bir neslin gelişmesi buna bağlıdır, bizim bütün ailelerimiz ilişkilerini vatana bağlılık temelinde halletmek zorundadırlar. Dünya uluslarının çoktan hallettiği, ama bizim yeni yeni tanımaya başladığımız çok normal bir yaklaşımdır bu.

Son zamanlarda bütün ülke boşaltılıyor. Bunun altında bile ailecilik ve sözde aileyi kurtarma sevdası yatıyor. Vatandan kopmakla aile kurtulur mu? Tam tersine bu, bitiş ve tükeniş sürecine giriştir. Bizdeki aile anlayışı, günü kurtarmaya dayanır. Kurtarma dediği nedir? Kendini metropollere atmıştır, her türlü rezilliğin içine itilmiştir, ama ona göre bu yeterlidir. Bu, aile reisliğinin en büyük sorumsuzluğudur. On çocuğu dünyanın en ücra köşesine atıp, sonra da *"ben reislik görevimi yaptım, aileyi kurtardım"* diyor. Bu suçtur. Neden suçtur? Çünkü vatandan kopmuştur, doğru mücadele yolundan kopmuştur. Bu adam iflah olmaz. Onun yetiştireceği çocuktan da fazla hayır gelmez, çocukları lümpen ve serseri olurlar. Nitekim Avrupa'da yaşayanlarınız bunu çok iyi görüyor. Türkiye'nin metropollerinde en çok yaptıkları iş kapıcılıktır, en tortu işlerde çalışmaktır ve bu da çocuklara iyi bir gelecek sağlama değildir. Burada daha baştan kaybedilmiştir.

Elbette biz buna karşı çıkacak, bunun doğru bir gidişat olmadığını söyleyeceğiz. Bizim aileye doğru sahip çıkışımız ve çocuklara doğru bir gelecek sağlamamız böyle olacaktır. Bu, parti çizgimizin doğal bir sonucudur. Fazla tartışmaya da gerek yoktur. Akıllı olanlar, kendiliğinden bu sonucu çıkarırlar. Bu konuya tekrar tekrar değinmenin nedeni, bazı geri ilişkilerin ısrarla yaşanması, geleneklerin ağır etkisinde kalmanızdır. Hepinizin üzerinde bu etkilerin olmasını yadırgamıyorum, ama bunlarla mücadele etmesini bilmek gerekiyor. Mesele yaşlı veya genç olmak da değil, doğru bir görüşe varmaktır. Doğru görüş temelinde durumunuzu düzeltmektir.

Bu konuda muazzam çocukluğu, düşürülmüşlüğü ve ilişkilerdeki sağlıksızlığı görmek, pratik olarak ne anlama gelir? Gençlerimizi bu hastalıklardan kurtarmak için devrimi dayatmak, onları devrimle beslemek, devrimci ilişkilerle kişilik kazanmalarına yol açmak, onları özgür ilişkiler içerisinde tanıştırmak ve özgür ilişkilere dayalı aile geliştirmek anlamına gelir. Parti içinde bu konuda iç eğitimi geliştirmeliyiz. Sadece olumsuzlukları aşmayla yetinmemeli, eşit, özgür ilişkilerdeki olumlu yanlarımızı da geliştirmeliyiz. Yoldaşça ilişkiler egemen kılınmalıdır. Buna cesaret etmeliyiz. PKK, bu konudaki özelliğini yetkinleştirmelidir.

Kadın gerçekliğine yaklaşım, bizde güçlü devrimci bir çözüme kavuşturulmuştur. Bunu uygulamak, sahte erkeklik anlayışı ile mücadele etmek gerekir. Erkekliliğin bizdeki oluşumunu, kölelikle ilişkisini iyi görmek gerekiyor. Kadınsılığın nasıl ki kölelikle ilişkisi varsa, erkekliğin de kölelikle ilişkisi vardır. Kadınsılık sadece cinsellikten ibaret değildir. Kadınca hareketin, kadınsılığın geliştirilmesi, kadının yüzyıllardan beri her türlü ekonomik, sosyal, siyasal faaliyetin dışına itilerek, sadece cinselliğe dayalı alışkanlıklara, ahlaka veya ahlaksızlığa düşürülmesi sonucudur. Bunların da normal özellikler veya cinse bağlı özellikler olduğunu söylemek fazla gerçekçi değildir. Kadınsılığın cinsellikten ziyade, sınıfsal ve toplumsal bir yönü vardır. Kadınlar yüzyıllardan beri egemenlik altında tutulmalarının bir sonucu olarak bu duruma düşürülmüşlerdir. Biliyorsunuz kadınsı erkekler de vardır. Demek ki kadınsılık, boyun eğdirilmişliğin, kişi yerine konulmamışlığın, sürekli düşürülmüşlüğün bir sonucudur.

Erkeklik olayına da böyle yaklaşmak gerekir. Erkeklik de, yalnız cinsel bir olaydan ibaret değildir. Erkeklik, özellikle bizim toplumsal koşullarımızda, diğer ülkelerde biraz aşılmıştır, çok sahte, yapay bir özellik olarak karşımıza çıkıyor. Ben bunu da daha erkenden fark etmiştim. Bizde, erkekliğin en zayıf ve en sahte özelliklerinden birisi de şudur: Toplumda iflas etmiştir. Sağlıklı siyasi ilişkilere sahip değildir. Ekonomik temeli çok zayıftır. O buradaki düşürülmüşlüğü ve bunalımı, sahte erkeklik gösterilerine girişerek gidermek ister. Gerçek erkeklik, cinse bağlı bazı olumlu ve güçlü yanlar varsa –ki bu kadın da olabilir, onun da kendine göre güçlü ve olumlu yanları vardır– bunların gereklerini yerine getirmektir. Bu da vatanseverlik yapmaktır, bunun için kuvvet oluşturmaktır. Köleliğe karşı iyi başkaldırmaktır, gerçek erkeklik biraz da budur.

Kadın da erkek gibidir. Kadın denildiğinde aklımıza olumlu işlerde ilerleyen, cesaret sahibi olabilen, kadın zayıflığına, köleliğe karşı duran ve buna savaş açan insan gelebilmelidir. Böyle kadınlara erkek gibi kadın denir. Mesela, Amazonlar döneminde at üstünde savaşan kadınların imajı halen böyle anlatılmak istenir. Bir erkek düşürüldüğünde ise, ona *"kadın gibi erkek"* denir. Demek ki bizde bir erkek, mertçe, erkekçe bir konumu yaşamadıkça sahtesine bürünür. Sahtesi ise, bıyığına, boyuna posuna, pazu kuvvetine dayanarak güçlülük gösterisinde bulunmasıdır. Erkeklik böyle icra edilmemelidir. Kaba kuvvet, zayıflığın bir belirtisidir. Bununla ancak sahte erkeklik duyguları kamçılanabilir, gerçek erkeklik ve mertlik gösterilemez. Böyle tutumlardan uzak durmak gerekiyor. Kadın kadınsı olmaktan, erkek de sahte erkeklik özelliklerinden kurtulmalıdır. Eğer böyle olursa, daha dengeli ilişki durumu ortaya çıkar. Buna ise, ancak doğru mücadele içinde ulaşılabilir. Doğru mücadele içinde mertçe savaşım, kadın erkek ilişkilerinde sağlıklı bir gelişmeyi yaşamak demektir. Bu, hepinizde ilkesel bir yaklaşım olmalıdır. Bu ilkenin gereklerini yaşamınıza uygulamalısınız. Eşinize dostunuza, yoldaşça bağlı olabildiğiniz gibi, bütün insanlarımıza karşı da bu anlayışla yaklaşım göstermelisiniz. Devrimi temsil etmek, ancak böyle olmakla mümkündür.

Bu konuda kompleksler hayli güçlü ve haddinden fazla duygusal yaklaşıyoruz. Bunu da aşmak gerekir. Her zaman şunu söylerim: Vatanın kurtuluşuna bağlanmayan hiçbir duygunuzu, eş dost ve çocuk sevginizi ciddiye alamayız. Vatana bağlanmayan hiçbir ilişki bizim için makbul değildir. Duygularınız, tutkularınız için de bu böyledir. Vatanın kurtuluş mücadelesine engel olarak geliştirilen evlilikleri, en aşağılık bir olay olarak değerlendiriyorum. Biliyorsunuz, 12 Eylül bunu müthiş geliştirdi. Bu ilişkileri topluma daha 15 yaşında dayattı. Yığınlarca insan Avrupa'ya kaçırıldı ve gerici temellerde bu tip ilişkilerin içine atıldı. Bu ilişkiler, karşı devrimin, özel savaşın yolu oldu.

Daha 15'ine varmamış insanların başını bağlamak onları köleliğe terk etmektir

12 Eylül'ün bu konudaki bir marifeti de *'cinsel patlama'* dedikleri bir kavramı geliştirmesidir. Buna, kadının yeniden keşfi dediler. Fakat aslında bununla sağlamak istedikleri, bireyi toplumsal düşünceden, davranıştan ve siyasi fgaaliyetten alıkoymak, bunun için güdüleri körüklemek, kural, ahlak tanımaz biçimlerde bunu yaygınlaştırmaktır. Bu, korkunç bir durumdur. Basın bu konuda tam bir yarış içine girdi. Toplum baştan çıkarıldı, tabii ki böyle baştan çıkarılan bir toplum da faşizm karşısında direnemez, kolay bastırılır ve kolay sömürülür. Yapılan da budur. Bize de bu dayatıldı. Bizim bu konuda direndiğimiz biliniyor. Bu tip 12 Eylülcü yaklaşımlar, parti içine bile yansıtılmak istendi. Sözüm ona gençleri elimizden kurtarmak için *'çocukların başını bağlamak'* dedikleri olay budur. Biz buna biraz direndik, şimdi bunu daha da geliştirmek gerekir.

Gençlerimizi bu tip faşist uygulamaların dolaylı etkilerinden kurtarmak, onları öncelikle sağlam bir devrimci pratiğin içine almak, oğulları ve kızları böyle eğitmek gerekir. Daha 15'ine varmamış insanların başını bağlamak, onları köleliğe terk etmek demektir. Bu nedenle gençleri siyasi mücadele içinde eğitmek, özellikle önem taşımaktadır. Onların gözünü siyasetle ve direnişle açmak gerekir. Kız ya da erkek arayışı içinde olanlar iflah olmazlar. Onun gözü siyaset aramalı, devrimci mücadele aramalı, bu temelde atak olmalı ki, onda belli yetenekler gelişebilsin. Bu önemli bir uygulamadır ve başarmak gerekir

Genelde Kürdistan'da, özelde Mardin'de daha 15'ine varmadan evlendirilen erkek ve kızların hayli çok olduğu görülür. Nitekim şimdi, her gün karşımıza böyle sorunlarla geliniyor. Daha 30 yaşına varmadan 7 çocuk sahibi olmuş bir kadın, elbetteki kıyamet kadar sorun çıkaracak, tam bir ayak bağı olacak. Çünkü, onun dünyası bundan başka bir şey tanımaz.

Peki, buna karşı mücadelemiz ne olmalıdır? Elbetteki öncelikle siyasal mücadele olmalıdır, onları devrimci pratik içinde pişirmeli, ortaçağ gelenekleriyle, düşmanıyla karşı karşıya getirmeliyiz. Onların ilişki dediği ev kurma anlayışını lanetlemeliyiz. Bunları yaptığımızda gençliğin enerjisi muazzam oranda devrime aktarılır ve bundan da şüphesiz toplumun devrimcileşmesi kazanır. Bunlar her bölgede, her alanda ısrarla karşımıza çıkar.

Partimizin içinde bile birçok öğemiz, bu konuda halen sorumlu ilişki anlayışına ulaşmış değildir. Bu konuda bir öğretmen gibi yaşamasını bileceksiniz. Meseleye *"benim sorunum, benim evim ne olacak"* tarzında yaklaşmamak gerekir. Biz bir ulus için ev inşa ediyoruz. Bir halk için özgür bir aile kurmak istiyoruz. Bireysel olarak aile sahibi olup olmamak sonuncu planda gelir. Mesele bütün ilişkilerimizin, ailemiz de dahil, mücadelenin içine çekilmesi olayıdır. Çekinmeden çekin onları. Eşinizi, dostunuzu, çocuklarınızı ve bütün ilişkilerinizi savaşa çekin ve her türlü ilişkiye vatanseverlik kıstasıyla yaklaşın. İşte yeni ahlak, yeni tutum, yeni toplum böyle kazanılır.

Bunu PKK başlattı, fakat zorluklarla karşılaşıyoruz. Bu konuda fedakarlık ve muazzam geriliği aşmaya cesaret etmek gerekiyor. Bütün ahbap çavuş ilişkilerinizi, hemşehricilik ilişkilerinizi, bölgecilik ilişkilerinizi, dostluk yarenlik ilişkilerinizi kesinlikle devrimcileştirin. Kadın erkek ilişkilerinde duygularınızı değil, sürekli devrimci ölçüleri, siyaseti esas alın ve hepsine siyaseti dayatın. Bu, sizin birbirinize saygılı olmanızın da biricik doğru yoludur. Bunun dışında ilişki biçimlerini denemeyin, özgür ilişkiler geliştirin.

Özgür ilişki geliştirmek cesaret ve çaba ister. Kısaca devrimci faaliyet ister. Devrimci faaliyetten kaynaklanmayan bir özel ilişkinin, bizde fazla bir değeri yoktur. Böylesi, adamı her zaman geri ve zor duruma düşürür. Vatana bağlanmayan ve devrimin yerine konulan sevda, karasevda da olsa, bir güdünün dayatılmasıdır, gericiliktir. Temelde en sevdiğiniz insanlara dayatacağınız, yüksek bir vatanseverlik ve özgürlük aşkıdır. Özgürlük bilimini sonuna kadar bilen biri olarak söylüyorum ki, bunlar gelişmeden sizlerin duygu ve bağlılık dediğiniz olayların hiçbir anlamı olmaz. Bize çok gerekli olan, bu hususta derinleştirmeyi becermeli ve başarmalıyız. Bunun için gereken cesaret ve fedakarlık gösterilmelidir. Aile kurumunun ve kadın erkek ilişkilerinin özgürleşmesi kesinlikle buna bağlıdır.

Sevmeyin demiyorum, sevgiyi inkar etmiyorum veya bu konuda bir papaz edebiyatını geliştirmek istemiyorum. Fakat bunun kurtuluş mücadelemizle bağlantıları üzerinde duruyorum. Vatana bağlılık temelinde geliştirilecek her şeye saygılı olalım ve yardımcı olalım diyorum.

Bütün provokatörler Avrupa'da ve ülkede parti faaliyetleri yerine, gerici ilişkileri geliştirmek istediler. Evlilik kurumunu kullanarak, direnişin kızıl bayrağı yerine, teslimiyet bayrağını dayattılar. Biz, bu teslimiyet bayrağına karşı çıktık. Aile kurmakla teslimiyet bayrağı özdeşse, o aileye, o ilişkiye, o evliliğe lanet olsun.

PKK maskesi altında kendini yaşamak isteyen tiplere karşı durduk. Sözde evlilik gerekçesiyle saflarımızdan delikanlılar ve kızlar kaçtı. Kim bilir şimdi nasıllar? Partiye karşı yenik düşenlerin ilk yaptıkları iş evlilik oluyor. Bu da çok büyük bir tuhaflık. Aslında yaptıkları, o meşhur köle ocağına dönüştür. Siyasette sınıfta kalan devrimcinin, mücadelede yeteneksizliği kanıtlananın ilk yaptığı iş evliliktir. Bu, erkekliğini veya kadınlığını kanıtlamak oluyor ve avunuyor bununla. Bunu hor görecek, uygun karşılamayacağız. İnsan kendini siyasal mücadelede, toplumun temel özgürlük meselelerinde kanıtlayabilmelidir. İşte kadın erkek ilişkilerine de yaraşan budur. Bu konuda kendini kanıtlamayanın evlilik, nişanlılık ve diğer hiçbir ilişkisine saygılı olunamaz. Güdülerine teslim olmak isteyen birine değer vermemiz, gericilikle bulaşmamız demektir. Kaçacaklarına, sömürgeci ve emperyalist metropollerde kendilerini böyle düşüreceklerine, ülkenin doruklarında geliştirsinler.

Biz her türlü özgür ilişkiyi ülkeye gidenlere dayattık. Eğer bu konularda bir sorununuz varsa ve çözmek istiyorsanız, ülkede özgürleşmek isteyen ve her şeyini ortaya koymaya hazır yığınlarca köle kadın var, önce onları ayağa kaldırın. Eğer yine de *"benim düşündüğüm bambaşkadır"* derseniz, *"hayır, düşüneceğin tek şey o insanları özgürleştirmektir"* diyeceğiz. Önce o insanları özgürleştir, sonra ister evlen, ister çocuk sahibi ol, o senin bileceğin iş. Ama önce ayağa kaldır. Kölelik ve kaçış temelindeki ilişkiyi parti onaylamaz. Elbetteki buna saygılı olamayız. Eğer ölçü böyleyse bunu uygulama gücünü de göstermeli, devrimci olduğunuzu kanıtlamalısınız. Devrimci olduğunuzu kanıtladıkça, kadın erkek ilişkilerinde de doğru çözümlere varılacaktır. Doğru evlilikler bu temelde geliştirilebilir. Aksi halde, ağır bunalımlar yaşamanız ve ömür boyu bunların etkisinde kalmanız mümkündür. Bunu bazen siyasi oportünizme dönüştürür, *"parti benim özel istemlerime cevap vermeli"* diye başkaldırırsanız. Bu, gericilik olur ve son tahlilde parti zarar görür. Ama her şeyden önce de kendiniz rezil olursunuz.

Son provokasyon olayında bize, *"filan kesin şöyle bir evlilik sorunu vardı"* biçiminde mesajlar iletildi. Sözde bu konuda gereken kolaylığı göstermediğimiz için rahatsızmış. Anlaşıldı ki çoğunun böyle kompleksleri var. Yani adam devrimci çözümde gösterdiği başarısızlığı, partiye bir komployla ödettirmek istiyor. Şehirde oturmak, evlenmek, çocuk sahibi olmak, Avrupa'ya gitmek vb istemlerin önünde partiyi engel olarak gören bu tipler, doğal ki öfkeli oluyor ve görülmemiş düşmanlıklara yöneliyor.

"Büyük vatansever olanlar, kendilerinde en yüce duyguları geliştirmesini bilirler. Kadın, evlilik aile konusunda da en güçlü düşünce ve duygulara ulaşabilir, yüceleşebilirler. Bu konuda tutkuların kölesi olmak değil, yüceliğin sahibi olmak gerekiyor. Bunun için kültür ve yüksek siyasi mücadele gereklidir. Yüksek siyasi mücadeleden geçmeyenler ilişkilerde sınıfta kalacak ve karikatürleşeceksiniz."

Özgürlüğe tutkuyla bağlı olmayanlar kadın erkek ilişkilerinde de saygıdeğer bir konuma ulaşamazlar

Halen hatırlıyorum Davut diye biri vardı. Bu adam merkezi düzeydeydi. Ülkedeki 11 yaşındaki bir kızı kendisine tapulamak istiyordu. Yoldaşların bağış diye halktan topladığı paralarla altın alıyor ve *"yeterli değilse daha fazlasını gönderebilirim"* diyor. Kızcağız böyle bir olay karşısında şaşkın ve istemiyor. Fakat adam aileyi doyuruyor, para gönderiyor, örgüt yetkilerini kullanıyor. Bizzat okuduğum mektubunda, kızın adını da kullandığı şöyle bir cümle vardı: *"Aslında kör tavuk gibidir, önüne atılan yemi de yemesini bilmiyor."* Bu adamı Avrupa'ya da çıkardık, orada bile babasını iki kez yollayarak *"git, kızı getir"* demiş. Sözde bu adam sosyalist hem de parti saflarımızda ileri düzeyde görevli. Fakat adam feodal bir gururun sahibi. Bir emeli yerine gelmedi diye köpürüyor. Bütün parti ilişkilerini çiğneyerek ve partinin yetkilerini kullanarak, kıza zorla boyun eğdirmeye çalışıyor. Yine bu nedenden ötürü, bir hizip başı gibi partiye başkaldırıyor, hem de en küstahça, en cüretkar biçimde. Tabii ki ondan her türlü oportünizm çıktı. Bunun dışında birçok kadına da böyle yaklaşmış. Feodal gibi yaklaştığı için, çıkarına gelmediği, kadına boyun eğdiremediği yerde *"vurun, öldürün kahpeyi"* demiş. Tabii sonunda kendisi de cezasını buldu. Bir kişi bu kadar eğitimsiz olursa, kendisini bu kadar gericiliğe terk ederse, elbette ondan en tehlikeli bir karşı devrimci çıkar.

Bazı örnekler daha var. Yıllardan beri sallantılı, rahatsız. Gerekçesi ise, dilediği gibi yaşamamış. Peki ama dilediğiniz gibi yaşamak mümkün müdür? Bu kadar köleliği yaşayacak ve özgür bir evlilik mümkünmüş gibi düşüneceksin. Sen bir militansan, devrimi örgütü düşüneceksin. Bu sorunlar hep kafalarında olunca ve beklentilerine uygun karşılık göremeyince, problem çıkardılar ve devrimci görevlerini yapmadılar, kendilerini yerden yere vurdular. Sonuçta partiye de zarar verdiler. Ama kendileri de iflah olacak değillerdi. Devrimci bir tarzda halledilmesi gereken aile, kadın erkek ilişkisine bu kadar oportünistçe yaklaşmak, gericiliğe bu kadar boyun eğmek, son tahlilde hizipçiliğe ve karşı devrime götürür. Buna çok sayıda örnek verdik, daha da verebilirim. Böyle lanetle anacağımız birçok ilişki var. Bunlardan ders çıkarmalıyız. Bu konularda devrimci çözümü cesaretle öne çıkarmalı ve güçlü olmalıyız. Bu, bizim toplum için sanıldığından daha fazla gereklidir. Bizim toplumun ilişkilerinin devrimcileştirmesi için, ailenin devrimcileştirilmesi sanıldığından daha fazla anlam taşıyor. Bu konuda duyguların esiri olmamak, tersine hassas ve olgun olmak gerekiyor.

Büyük vatansever olanlar, kendilerinde en yüce duyguları geliştirmesini bilirler. Kadın, evlilik aile konusunda da en güçlü düşünce ve duygulara ulaşabilir, yüceleşebilirler. Kısaca, bu konuda tutkuların kölesi olmak değil, yüceliğin sahibi olmak gerekiyor. Bunun için elbette kültür ve yüksek siyasi mücadele gereklidir. Yüksek siyasi mücadeleden geçmeyen bu tip ilişkilerde elbette sınıfta kalacak ve karikatürleşeceksiniz. O halde, çözüm bu temelde olmalıdır.

Sanıyorum bu konuda yanılgılı bazı arkadaşlar var. Sadece özel bir mesele olarak bakanlar, devrimin dışında, hatta devrime teğet geçen bir biçimde yaklaşmak isteyenler var. Bunların yanılgılı olduğunu söylemeliyim. Aileye devrimci yaklaşmadan, kişinin fazla devrimcileşemeyeceğini bilmek gerekir. Devrimcilik, komple bir olaydır. Aile ocağından başlatılır, ulusal çapta düşünce ve duygu sahibi olmaya kadar gider. Komple devrimciliğe ulaşamazsanız, bu konularda da fazla mesafe alamazsınız. Çözüm, bu temelde olabilir, eski yanılgılardan bu temelde uzaklaşmak gerekir ve bu, mümkündür. Düşmana karşı bu kadar cesaretli adım atanlar, bu kadar fedakarlığı yapanlar, bu konularda da sağlıklı çözümün sahibi olabilirler. Eğer tartışmalar olacaksa, bu ana belirlemeler temelinde olmalıdır. Böyle bir tartışmanın siyasal bir sonucu olabilir ve devrimci mücadelemize hizmet edebilir.

Parti içi ve giderek toplumun eğitimini bu temelde geliştirmeliyiz. Bu, sosyalist bir eğitimdir, demokratik ve yurtsever bir eğitimdir. Ciddiyetle ele almalıyız. Çocuklarımızdan tutalım yaşlılarımıza kadar, hepsini bu temelde eğitmeliyiz. Belki gecikmiştir, ama kurtuluş için başka çaresi de yoktur. Bu konudaki görevlerimizi geç de olsa doğru tespit etmeliyiz. Gücümüz oranında çözümüne katılmalıyız. Çoğunuzun yaşadığı çok sayıda olay var. Bu olayları bu temelde gözden geçirerek hal yoluna koyacaksınız. Evli, nişanlı ya da bekar olabilirsiniz, onlarla kafanızı fazla meşgul etmeyiniz. Özgürlüğe ve yurtseverliğe tutkuyla bağlı olmayanlar, kadın erkek ilişkilerinde de saygıdeğer bir konuma ulaşamazlar. Belirlenenleri uygulamasını bilmeniz ve becermeniz gerekir. Hikayesini uzun uzun anlatacak ve roman yazacak değilim, ama sorunun temellerini ortaya koydum. Hayatın her alanında bu esaslar üzerinde uygulamayı bileceksiniz. Sorumlu kadro bu demektir.

1988

KOMA KOMALÊN KURDİSTAN SÖZLEŞMESİ

Baştarafı sayfa 28'de

Liberal demokrasiye karşı halkın tabandan örgütlenmesine dayanan ve halkı güç yapan radikal demokrasi, Koma Komalên Kürdistan sisteminin hem temeli hem de sonucudur. Radikal demokrasi, tabandan örgütlenen, bireyin güç ve irade kazanmasıyla sürekli derinleşecek bir karaktere sahiptir. Kadın özgürlük hareketiyle her gün devrim içinde devrim yaşayan Koma Komalên Kurdistan, derinleşen demokrasi özelliği ile Ortadoğu ve insanlığın tüm sorunlarına da çözüm olan bir sistemdir. Kürt sorununu milliyetçi devletçi temelde değil de, demokratik ulus yaratarak çözmek, bu sistemin başaracağı önemli görevlerden biridir.

Cinsiyet özgürlükçü, demokratik ve ekolojik bir toplumsal yaşamı hedefleyen Koma Komalên Kurdistan sistemi, özü itibariyle demokratik sosyalist düşüncenin pratikleşmesidir. Bu temelde sosyalizmin radikal ve derinleştirilmiş bir demokrasiyle yeniden yükselişe geçişi sağlanmaktadır. İnsanlık her zaman sosyalist idealler taşımış, ancak demokrasiye dayandırılmadığı için egemen sistemlere ve sömürücü sınıflara daha fazla itaat sağlatan bir konuma düşmekten kurtulamamıştır. İnsanlık tarihinin kendisi, komünal yaşamın ancak demokratik duruşla gerçekleşeceğinin kanıtıdır. Komünal demokratik duruşun çağdaş değerlerle yeniden yaratılması sosyalizmin yeniden yükselen değer haline getirilmesidir. Böylece demokrasiyle birlikte varolabilen sosyalizm, bilimsel demokratik sosyalizm olarak Koma Komalên Kurdistan sisteminin ruhu olacaktır.

Bir sistemin alternatif olabilmesi için diğerlerinden demokratik olması gerekir

Bir sistemin alternatif olabilmesi, o sistemin başka düşünce ve sistemlerden daha fazla demokratik olmasıyla mümkündür. KKK sisteminin alternatif ve çözümleyici olması başka sistemler karşısındaki demokrasi üstünlüğüyle sağlanacaktır. Koma Komalên Kurdistan Sözleşmesi bu felsefe ve bilinçle hazırlanmıştır. Demokratik konfederal felsefe ve yaşam biçimi, çıkarlarla zedelenmemiş ve sınırlanmamış bir demokrasi zihniyetidir. Bunun en somut ifadesi kadının ve kültürlerin tam özgürlüğü ve doğa üzerindeki egemenlik zihniyetinin ortadan kaldırılması olmaktadır.

Temsili demokrasi devletin yetkilerini sınırlasa da, üst toplum yönetimi olarak halkların gerçek özgürlük ve demokrasi ihtiyacına cevap olamamıştır. Aksine üst toplumun örgütlenme biçimi olan devlete yumuşak örtü vazifesi görmüştür. Devlet dışı toplum örgütlenmesini değil de devleti eksen alan anlayışla üst topluma dayanan bir demokrasi ile sınırlı kalmıştır. Temsili demokrasi II. Dünya Savaşı'nı önleyemediği için, siyasete günlük baskı yapan sivil toplum örgütlerine dayanan katılımcı demokrasi gelişmiştir. Aynı dönemlerde halk adına hareket ettiğini söyleyen ve hiyerarşik devletçi toplumun mezhebi haline gelen reel sosyalizm de iflas etmiştir.

Koma Komalên Kurdistan sistemi ise doğrudan demokrasiyi kurmanın adıdır. Yarı doğrudan demokrasi örgütleri olan sivil toplum örgütleriyle de beslenerek, alternatif ve tam demokrasi modeli olarak halkların siyasal alternatifi haline gelecektir.

Demokratik konfederalizm, söz ve karar gücünü tabana dayandırarak, yerel demokratik yaşamları konfederal ilişki ile birleştirip güçlerini arttırma ve daha kapsamlı sorunlara çözüm bulmanın örgütlü ifadesidir. Böylece merkezileşmeye dayanan siyaset tarzını aşarak, halkın güçlendiği bir siyaset tarzının gelişmesini yaratan, yerel dar görüşlülüğün ve farklı bir iktidarcı zihniyetin hortlamaması açısından da yerelleri ortaklaşma ve dayanışmaya çeken birlikçi bir sistemin adıdır. Bu sistemle bireyin siyasete ve çevresine yabancılaşması sona erdirilerek, özgüven ve iradeye dayanan canlı bir siyasal yaşamın ve özgür yurttaşlığa dayanan kardeşliğin gelişmesi sağlanacaktır.

Demokrasiyi sadece devletin yetkilerini ve gücünü sınırlama olarak ele almayan, bu rolünü oynamakla birlikte, devlet+demokrasi anlayışıyla toplumun demokratik örgütlenmesini ve yaşamını kurarak, tam ve doğrudan demokrasiyi devletin yanı başında yaşatmayı başarmak bu Sözleşmenin siyaset felsefesidir. Örgütlenme çokluğunu ve zenginliğini demokrasinin derinleşmesi, bireyin güç ve toplumun irade kazanması olarak ele alması bu sistemin temel karakteridir.

Bu sözleşme ile birlikte Kürdistan halkının özgürlüğü de klasik ulusal kurtuluşçuluk ve isyancılıkta aranmamaktadır. Kürt halkını özgürleştirme stratejisi, esas olarak Kürt halkının demokratik konfederal örgütlenmesi ve bunu komşu halklarla demokratik birlik ilişkisi içinde yürütmesi olarak ele alınmıştır. Kürt halkının özgürlüğünün güvencesi, ne devlet ne de devletçiklerdir. Kürt halkının özgürlüğü ve Kürt sorununun demokratik çözümü, Kürdistan ve Ortadoğu'yu demokratikleştirmektir. Koma Komalên Kurdistan projesi bu yönüyle Kürt halkını özgürleştirme stratejisidir. Bu sistemle Kürt halkı tüm potansiyellerini açığa çıkarıp, gücünü zirveleştirerek çözümü herkese dayatacak ve kaçınılmaz hale getirecektir. Meşru savunma ise, bu temel stratejinin saldırılar karşısındaki koruyucu gücüdür.

Koma Komalên Kurdistan Önderi, *"ben ulusların kendi kaderini tayin hakkını şöyle anlıyorum: Bu hak, kendi demokrasisini ve devlet olmayan kendi yönetimini kurma hakkıdır. Devlet olmayan toplulukların köylerde, mahallelerde ve şehirlerde kendi sorunlarını kendilerinin tartışarak kararlaştıracakları ve çözecekleri bir model kurma hakkıdır. Demokratik ulus, devletin yarattığı bireye dayanmaz. Ulus devletin yarattığı birey köledir. Devletin birey yaratması, vatandaş yaratması bütün kilitlenmelerin sebebidir. Demokratik ulus, topluluk ve bireylerin kendi yerel gerçeklikleri doğrultusunda sorunlarını tartıştığı ve çözüm ürettiği modeldir. Bizim hedefimiz devlet değil, demokrasiyi kurmaktır. Ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı milliyetçi temelde devlet kurmak değil, siyasi sınırları sorun yapmadan ve sınırları esas almadan kendi demokrasilerini kurma hakkıdır"* diye ifade ediyor.

Koma Komalên Kurdistan Sözleşmesi pratikleştikçe, Kürt sorununun demokratik çözümü ve komşu halklarla birlik hukuku da belirginleşecektir.

Farklı kültür ve inançların olduğu coğrafya olan Ortadoğu ve Kürdistan'da demokratik konfederalizmin tarihsel ve güncel kaynakları fazlasıyla vardır. Tarihte, bu coğrafyada yaşayanlar doğal federasyon ve konfederasyon ilişkisi içindeydiler. Bu nedenle de toplumsal sorunlar 20. yüzyıldaki kadar ağır yaşanmamıştır. Ulus devlet, merkezi yönetim anlayışı ve milliyetçiliğin hakim olduğu dönem sorunlar ağırlaşmıştır. Halklar da bu tarz yönetim ve siyaset anlayışının acısını fazlasıyla çekmiştir. Dolayısıyla demokratik konfederalizm, Ortadoğu ve Kürdistan sorununun en etkili çözüm yolu olacaktır.

Demokratik konfederalizm Ortadoğu'da tıkanıklığın esas nedenlerine yönelik bir müdahaledir. Katı milliyetçi, despotik yönetimler ve bunun zihniyeti, bölgedeki gelişmelerin önünde önemli bir engeldir. Dışarıdan gelen milliyetçilik fitnesi 200 yıldır halklara acı çektirmektedir. Kadın üzerindeki baskılar, sistemin gericiliğinin beslendiği en temel konudur. Toplumsal yaşam gericiliğin hizmetinde olduğundan, birey bu yaşamın içinde boğulmaktadır. Bu coğrafyanın en büyük zenginliği olan kültürler baskı altında tutularak soluklaştırılmıştır. Sonradan görme türedi burjuva sosyal kesimler doğaya da acı çektirmektedirler. Koma Komalên Kürdistan, etkili bir müdahaleyle bu tıkanıklığı aşacak, Kürdistan'dan başlayarak özgürlüğün, demokrasinin ve halkların kardeşliğinin önünü açacaktır.

Koma Komalên Kürdistan Sözleşmesi temelinde gelişecek demokratik sistem, özgürlüklerin geliştiği çok verimli bir vaha haline gelecektir. Demokrasinin derinleşmesi özgürlüklerin de gelişmesini getirecektir. Böylelikle Ortadoğu'nun ve Kürdistan'ın tarihinde varolan tüm güzel değerler yeniden yeşerecek ve dünyada yeni ahlakın geliştiği yeni bir çağ başlayacaktır.

Ortadoğu'daki sorunların çözümü için demokratik konfederalizm esastır. Emperyal güçlerin dayatmaları demokrasiyi geliştirmez, ancak demokrasiyi istismar edebilir. Tabandan gelişen demokratik seçeneği Ortadoğu genelinde egemen kılmak gerekir. Bu model toplumsal temelde etnik, dini ve sınıfsal farklılıkları gözeten bir sistemdir.

Koma Komalên Kurdistan sistemi, Kürt sorununun çözümsüzlüğünü bölgeye verilmiş bir ceza olmaktan çıkaracak, KKK'nin gerçekleştireceği demokratik çözümle Ortadoğu'nun her bakımdan en temel güç kaynağı Kürdistan olacaktır.

Genel esaslar

1- Sistemin adı: Koma Komalên Kurdistan'dır. Kısaltılmış adı KKK'dir.

2- Niteliği: Koma Komalên Kurdistan, demokratik ve konfederal bir sistemdir. Demokrasi, cinsiyet özgürlüğü ve ekolojiyi esas alır. Piramit tarzı bir örgütlenmedir. Burada söz, tartışma ve karar topluluklarındır. Tabandan gelişen demokratik seçeneği gerçekleştirmek esastır. İçte demokratik ulusu, dışta ise ulus üstülüğü esas alır. Her düzeyde katılımcılığı öngörür. Halk iradesini komün, ocak, meclis ve kongre ile ortaya koyar. Devlet olmayan örgütlenmiş siyasal ve toplumsal organizasyondur.

3- Sembolleri: Amblemi, yirmi bir ışından oluşan sarı güneş içinde kırmızı yıldızdır.

Bayrağı, yeşil zemin üzerinde, içinde kırmızı yıldızın yer aldığı yirmi bir ışınlı sarı güneşten oluşur. Ebadı ayrı bir yönetmelik ile belirlenir.

4- İlkeleri

a- Kürdistan toplumunun cinsiyet özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratik örgütlülüğünü, demokratik konfederalizm esaslarına göre ve radikal demokrasi çizgisinde yaratmak. Kürdistan demokrasisini komşu halklarla birlikte geliştirmek. Kürdistan toplumu içindeki her türlü gericiliğe karşı mücadele ederek, birey ve toplumun ruhsal, düşünsel ve maddi gelişimini demokratik hak ve özgürlükler çerçevesinde gerçekleştirip ilerletmek. Toplum içinde yaş, cins, sınıf, ulus, etnisite, inanç farklılıklarına özgürlük alanı oluşturmak ve bu farklılıklardan kaynaklanan eşitsizlikleri ortadan kaldırmak.

b- Koma Komalên Kurdistan bir devlet sistemi olmayıp, halkın devlet olmayan ve sınırları esas almayan demokratik sistemi olduğundan, başta kadınlar, gençler ve emekçiler olmak üzere halkın tüm kesimlerinin kendi demokratik örgütlenmesini yaratmasını, politikayı doğrudan ve özgür, eşit konfederasyon yurttaşlığı temelinde, yerelde kendi özgür yurttaşlık meclislerinde, öz güç ve öz yeterlilik ilkesine göre yapmasını sağlamak.

c- Her düzeyde erkek egemenliğine ve yarattığı sisteme karşı kadın özgürlüğünü ve eşitliğini esas almak ve bunun gerçekleşmesi için mücadele etmek.

d- Toplum içi baskı ve sömürüden kaynaklanan doğa üzerindeki egemenlik ve sömürüyü ortadan kaldırarak, birey ve toplumun doğayla oluşan dengesizliğini gidermek için çalışmak. Ekolojik bilinç, örgütlenme ve mücadeleyi geliştirmek.

e- Siyasetin demokratikleştirilmesi temelinde Kürdistan üzerinde egemen olan devletleri köklü bir reforma yöneltерek, küçülmelerini ve demokrasiye duyarlı hale gelmelerini sağlamak.

f- Kürt sorununun demokratik çözümünü gerçekleştirerek, Kürt kimliğinin her düzeyde kabulünü ve Kürt dilinin, edebiyatının, sanatının ve kültürünün gelişimini sağlamak. Tüm kültürlerin ve dillerin eşitliğini ve geliştirilmesini esas almak.

g- Metalaşmaya ve kara dayalı ekonomiden, kullanım değerine ve paylaşıma dayalı ekonomiye geçişi sağlamak.

h- Birey ve toplumsal hakları evrensel üç kuşak haklar temelinde sağlamak.

i- Demokratik Konfederalizm Önderliği'ne, ülkeye, halka ve özgürlüklere yönelen saldırılara karşı meşru savunma duruşu temelinde mücadele etmek.

j- Kürt halkının demokratik konfederasyon ilkeleri temelinde birliğini esas almak, bölge halklarıyla eşitlik ve kardeşlik temelinde Demokratik Ortadoğu Konfederasyonu'nu geliştirmek, küresel emperyalizme karşı halkların küresel demokrasi kongresinin yaratılması temelinde mücadele ederek, sömürüsüz, baskısız, adil bir küresel sistem yaratmak.

k- Erkek egemen sistemin gençlik üzerindeki yozlaştırıcı ve kişiliksizleştirici etkilerine karşı her düzeyde mücadele ederek, özgür iradeli, dinamik ve donanımlı bir gençlik yaratmak.

Temel haklar ve görevler

5- Özgür yurttaşlık: Kürdistan'da doğup yaşayan veya KKK sistemine bağlı olan herkes yurttaştır. KKK yurttaşı özgür iradeli, yurtsever, demokrat, katılımcı bireydir ve yurttaşlığa kendi kültürel kimliğiyle katılır. Bu Sözleşmede belirlenen hak ve özgürlüklere sahiptir ve bu Sözleşmenin belirlediği yükümlülükleri yerine getirir.

6- Yurttaş olma ve yurttaşlıktan çıkarılma

a- KKK yurttaşları başka yurttaşlıklar da edinebilirler.

b- Diğer uyruklardan olup da KKK yurttaşı olmak isteyen kişi, bulunduğu alanın en üst yürütme organına kendini tanıtan belgelerle başvurur. Söz konusu organın kararı ve alan meclisinin onayı ile yurttaşlık gerçekleşir.

c- KKK ilke ve amaçlarına ihanet eden kişi, halk özgürlük mahkemesinin kararı ve alan meclisinin onayı ile yurttaşlıktan çıkarılır. Ayrıca yurttaşlıktan çıkma talebi de alan meclisi tarafından karar altına alınır.

7- Temel özgürlükler

a- Herkesin yaşama ve kişiliğini koruma özgürlüğü vardır.

b- Herkes din, vicdan ve inanç özgürlüğüne sahiptir.

c- Herkesin düşündüklerini ifade etme ve örgütlenme özgürlüğü vardır.

d- Herkesin bilim sanat faaliyetlerinde bulunma ve bilgi edinme özgürlüğü vardır.

e- Basın özgürlüğü temel bir ilkedir.

f- Herkesin doğuştan veya sonradan edinilen ve gönüllüce benimsenen kimliğiyle (etnik, cinsiyet, mezhep, din, kültür, dil) yaşama özgürlüğü vardır.

g- Herkesin bir eko topluluk içinde ve ekolojik dengeye uygun yaşama özgürlüğü vardır.

h- Herkesin kültürel gelişme ve ulusal kimlik özgürlüğü vardır.

8- Temel haklar

a- Yaşama hakkı en temel insan hakkıdır.

b- Herkes seçme, seçilme, seçtiklerini geri çekme ve seçildiği görevden çekilme hakkına sahiptir.

c- Herkesin kendi özgürlük ve haysiyetini koruma hakkı vardır.

d- Tüm KKK yurttaşları, KKK sözleşmesinin tanıdığı haklardan ayrımsız yararlanır.

e- Herkes cins, ırk, renk, sınıf, zümre, din ve mezhep ayırımcılığına tabi tutulmadan hukuk önünde eşittir.

f- Herkesin uğradığı baskılara, haksızlıklara ve kötü muameleye karşı hukuki çerçevede kendini savunma hakkı vardır.

g- Herkes anadiliyle her düzeyde eğitim görme hakkına sahiptir.

h- Herkesin doğayla uyum içinde ve sağlığa elverişli koşullarda yaşama, sağlık imkanlarından eşit yararlanma hakkı vardır.

i- Kişiler kendine yöneltilen suçlamalar karşısında kendini savunma hakkına sahiptir.

j- Herkes siyasal faaliyetlerde bulunma, parti, dernek, sendika, vakıf, kooperatif kurma ve bunlara üye olma hakkına sahiptir.

k- Herkes yaşamın her alanında cinsiyetinden kaynaklanan ayırıma tabi tutulmadan yaşama, çalışma ve imkanlardan eşit yararlanma hakkına sahiptir.

l- Zihinsel ve fiziksel engellilerin, özgünlüklerine göre oluşturulmuş koşullarda yaşama ve çalışma hakkı vardır.

m- Çocukların zihinsel ve fiziksel eğitimini gözeten koşullarda yaşama, erken yaşta çalıştırılmama ve yaşlıların da sosyal güvence altında yaşamlarını sürdürme hakkı vardır.

n- Herkesin yetenek ve yetkinleşme düzeyine göre toplumsal üretime katılma ve toplumsal yaşamda kendini ifade etme hakkı vardır.

o- Herkesin serbestçe bilgi edinme ve özgür iletişim hakkı vardır.

p- Herkesin tarihi ve doğal zenginlikleri gezme, görme ve tanıma hakkı vardır.

r- KKK sisteminde yaşayan kadınların pozitif ayrımcılık ilkesinden yararlanma hakkı vardır.

9- Temel görevler

a- Tüm KKK yurttaşları halkın, temel hak ve özgürlüklerin savunulması göreviyle yükümlüdürler. Ayrıca temel özgürlüklerin her alanda geçerli olması ve geliştirilmesi için çalışırlar.

b- Her KKK yurttaşı mükellefiyeti gereği vergilerini ödemekle yükümlüdür.

c- Baskı ve sömürüye karşı direnmekle yükümlüdür.

d- Başta kadın olmak üzere, ezilen kimliklere pozitif ayrımcılık uygulanması ilkesiyle yaklaşım gösterir, kadın özgürlüğüne dayalı cins eşitliğini oturtmaya çalışır, aile içinde ve dışında kadın üzerindeki baskı, şiddet, sömürü ve aşağılamaya karşı mücadele içerisinde olur.

e- Her yurttaş doğayı koruma, gelecek nesillere yaşanılabilir bir çevre bırakmakla yükümlüdür.

f- Meşru savunma savaşı hali durumunda yurtseverliğin bir gereği olarak yurdun, temel hakların ve temel özgürlüklerin savunulmasına aktif katılma yükümlülüğü vardır.

g- Bölgesel ve uluslararası alanda yaşanan her türlü haksızlık, sömürü, ayrımcılık ve doğa katliamına karşı duyarlı davranır, tutum alıp mücadele eder ve dayanış-

> "Demokratik konfederalizm Ortadoğu'da tıkanıklığın esas nedenlerine yönelik bir müdahaledir. Katı milliyetçi, despotik yönetimler ve bunun zihniyeti, bölgedeki gelişmelerin önünde önemli bir engeldir. Kadın üzerindeki baskılar, sistemin gericiliğinin beslendiği en temel konudur. Toplumsal yaşam gericiliğin hizmetinde olduğundan, birey bu yaşamın içinde boğulmaktadır. Bu coğrafyanın en büyük zenginliği olan kültürler baskı altında tutularak soluklaştırılmıştır."

ma içerisinde olur.

h- Başta seçme olmak üzere, demokratik katılımın gereklerini yerine getirmekle yükümlüdür.

i- Özgür ve demokratik toplum ahlakına uyma görevi vardır.

Genel organlar

10- Koma Komalên Kurdistan Önderliği: Koma Komalên Kurdistan (Kürdistan Demokratik Konfederalizmi) Önderi Abdullah Öcalan'dır. Ekolojiye ve cinsiyet özgürlüğüne dayalı demokrasinin felsefik, teorik ve stratejik kuramcısıdır. Her alanda bütün halkı temsil eden önderlik kurumudur. Kürdistan halkının özgür ve demokratik yaşamına ilişkin temel politikaları gözetir ve temel konulardaki en son karar merciidir. KONGRA GEL Genel Kurul kararlarının demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü devrim çizgisine uygunluğunu gözetir. Yürütme Konseyi Başkanı'nı görevlendirir. Temel konulara ilişkin Yürütme Konseyi kararlarını onaylar.

11- Kongra Gelê Kurdistan (Kürdistan Halk Kongresi)-KONGRA GEL: Koma Komalên Kurdistan'ın en yüksek karar (yasama) organıdır. Buradaki hükümlere uygun olarak düzenlenen bir iç tüzüğe göre çalışır. Amblemi, üstte kırmızı, altta yeşil şeritlerin eşit yer aldığı zemin üzerinde yirmi bir ışınlı sarı güneştir.

a- KONGRA GEL, Kürdistan parçaları ve yurtdışındaki KKK yurttaşlarının nüfus oranına ve komünal örgütlülük durumuna göre, hazırlanan seçim yasasına uygun olarak iki yılda bir halk tarafından seçilen 300 üyeden oluşur. %40 cins kotası uygulanır. Seçme ve seçilme yaşı 18'dir. Seçimler, somut koşullara göre ayrı bir yönetmelikle düzenlenir.

b- KONGRA GEL seçilmiş üyelerin en az üçte ikisinin katılımıyla her yıl nisan ayında olağan toplantısını yapar. Önderlik veya Kongre Başkanlık Divanı veya Yürütme Konseyi'nin talebi veya üye tam sayısının dörtte birinin istemi üzerine olağanüstü de toplanabilir. KONGRA GEL üyeleri toplantıya Başkanlık Divanı'nca çağrılır.

c- KONGRA GEL, Başkanlık Divanı tarafından idare edilir. Başkanlık Divanı bir başkan ve dört yardımcıdan oluşur. Başkan, Genel Kurul üyeleri içinden üçte iki çoğunlukla, başkan yardımcıları ise Genel Kurul üyeleri içinden genel oyla seçilir. Genel Kurulun her yenilenmesinde Başkanlık Divanı yeniden seçilir. Bir kişi KONGRA GEL Başkanlığı'na üst üste en fazla iki dönem seçilebilir.

Başkanlık Divanı, KONGRA GEL çalışmalarını düzenleyip yürütmekten sorumludur. Kongre hazırlıklarını organize eder ve Kongre çalışmalarını yönetir. Genel Kurulun toplantı halinde bulunmadığı zamanlarda KONGRA GEL'i temsil eder ve komisyonları koordine eder. Siyasal ve diplomatik çalışmalarda aktif rol oynar. Halk Özgürlük Mahkemesi hakimlerini ve Yüksek Seçim Kurulu üyelerini belirleyerek Genel Kurul onayına sunar.

d- KONGRA GEL komisyon esasına göre çalışır. Genel Kurulun toplu olmadığı dönemlerde KONGRA GEL görevlerini yerine getirmek üzere bilim ve aydınlanma, kültür, basın, siyasi, sosyal, dil ve eğitim, halk sağlığı, ekonomi ve maliye, ekoloji ve yerel yönetimler, hukuk, meşru savunma alanlarına göre 11 daimi komisyon örgütlenir. Komisyonlar KONGRA GEL üyelerinden seçilir ve 3-11 arası üyeden oluşur. Komisyonlar, Yürütme Konseyinden gelen proje ve karar tasarılarını değerlendirerek Genel Kurula sunulmak üzere son şeklini verir. Çeşitli konulara ilişkin araştırma inceleme yaparak, projeler de hazırlayabilir. Komisyonlar çalışmalarında komisyon dışı uzman kişi ya da kuruluşlardan yardım alabilir. Genel Kurulun toplu olmadığı dönemlerde tasarıları daimi komisyonlarla Başkanlık Divanı birlikte karara bağlar.

e- KONGRA GEL, Başkanlık Divanını, Yürütme Konseyini, İdari Adalet Divanını, Halk Özgürlük Mahkemesini ve Yüksek Seçim Kurulunu seçer. Başkanlık Divanı, Yürütme Konseyi ve İdari Adalet Divanı çalışmalarını denetler, sunduğu belgeleri inceleyerek karara bağlar. Kürdistan halkının özgür ve demokratik ilerleyişine ve mücadelesine dair gerekli bütün kararları alır, plan ve projeleri çıkarır. Koma Komalên Kurdistan Önderliğinin itirazı olmayan karar ve projeler kesinleşir. İtiraz konuları olursa bunlar KONGRA GEL'de yeniden görüşülür.

12- Yürütme Konseyi

a- Yürütme Konseyi, KONGRA GEL tarafından iki yılda bir KKK yurttaşları arasından seçilen bir başkan ve otuz üyeden oluşur. Yürütme Konseyi Başkanı salt çoğunlukla, konsey üyeleri ise genel oyla seçilirler. Yürütme Konseyi Başkanı ve üyeleri en fazla iki dönem üst üste seçilebilir. Yürütme Konseyi Başkanı Önderlik tarafından görevlendirilir ve KONGRA GEL Genel Kurulu tarafından onaylanır. Genel Kurul tarafından onaylanmadığı taktirde Önderlik tarafından yeni görevlendirme yapılarak Genel Kurula sunulur. Yürütme Konseyi üyeleri, Yürütme Konseyi Başkanı tarafından belirlenir ve Genel Kurul tarafından onaylanır. Genel Kurulun onaylamadığı üyelerin yerine Yürütme Konseyi Başkanı tarafından yeni üyeler belirlenip Genel Kurula sunulur. Seçilen Yürütme Konseyi, Önderlik onayından geçer. Yürütme Konseyi Başkanı, Genel Kurula sunacağı yürütme konseyi üye listesini hazırlarken demokratik konfederalizm bileşenlerinin görüş ve önerilerini alır.

b- Yürütme Konseyi, Koma Komalên Kurdistan'ın en üst icra organıdır. KKK içindeki tüm kurum ve örgütleri koordine eder. Önderliğin ve KONGRA GEL'in kararlarını uygulamakla yükümlüdür. Faaliyetleri hakkında Önderliğe düzenli rapor sunar. KONGRA GEL'in yıllık toplantılarına karşı sorumludur ve faaliyetleri hakkında rapor verir. Yine alt komite, kurum ve örgütlerden düzenli rapor alır ve gerekli gördüğü hallerde genelgeler yayınlar. Halk Özgürlük Mahkemesi Savcılığını görevlendirir.

c- Yürütme Konseyi Başkanı, Konseyin tüm çalışmalarını organize etmek ve Yürütme Konseyinin Önderlik ve KONGRA GEL ile ilişkilerini düzenlemekle sorumludur. İhtiyaca göre Yürütme Konseyi içinden başkan yardımcıları da görevlendirilebilir.

d- Yürütme Konseyi üç ayda bir salt çoğunlukla toplanır. Yürütme Konseyi Başkanı konsey toplantısına başkanlık eder. Başkanın veya üyelerden üçte birinin istemi üzerine Konsey daha erken de toplanabilir veya toplantısını erteleyebilir.

e- Yürütme Konseyi komite esasına göre kendini örgütler ve çalışmalarını yürütür. Bunlar Bilim ve Aydınlanma, Kültür, Basın, Siyasi, Sosyal, Dil ve Eğitim, Halk Sağlığı, Ekonomi ve Maliye, Ekoloji ve Yerel Yönetimler, Hukuk ve Meşru Savunma Komiteleridir. Komiteler arası ilişki ve çalışmaları Yürütme Konseyi Başkanı ve yardımcıları koordine eder.

f- Yürütme Konseyinin çeşitli nedenlerle üçte bir oranında azalması durumunda Yürütme Konseyi Başkanının önerdiği isimler üzerinden KONGRA GEL Başkanlık Divanı ve daimi komisyonların ortak toplantısında yeni üyelerin seçimi yapılır.

g- Yürütme Konseyi ve komiteleri ihtiyaç duyduğu temel politikalar ve yeni kuruluşlar için gerekli kararları KONGRA GEL organlarına tasarılar sunarak gerçekleştirirler.

13- Komiteler: Yürütme Konseyi değişik faaliyet alanlarına göre on bir komite biçiminde örgütlenerek çalışmalarını yürütür. Her komitede en az bir Yürütme Konseyi üyesi yer alır. Komiteler ayda bir faaliyetleri, plan ve projeleri hakkında Yürütme Konseyi Başkanlığına rapor sunarlar. KONGRA GEL kararlarını ve Yürütme Konseyi genelgelerini uygularlar. Kendi çalışmalarını hazırladıkları program ve yönetmeliklerine göre yürütürler. Bunların Yürütme Konseyi Başkanlığınca onaylanması gerekir. Ayrıca komiteler kendi alanlarında çalışmaları etkin ve çok yönlü geliştirebilmek için ihtiyaca göre gerekli alt ve yan örgütler oluşturur ya da bu tür örgütlerle ilişkilenirler. Komitelerin Demokratik-Ekolojik Toplum Koordinasyonları ile ilişkileri Yürütme Konseyi Başkanlığı üzerinden olur. Yürütme Konseyi ihtiyaç duyduğunda eşgüdüm merkezleri oluşturabilir.

a- Bilim ve Aydınlanma Komitesi: Önderlik tarafından belirlenen felsefik ideolojik hattın uygulanması ve geliştirilmesinden sorumludur. Tarihin ve toplum yaşamının her alanına ilişkin olarak farklı zeminlerde akademik örgütlülük temelinde yaygın ve derinlikli teorik entelektüel çalışmalar yürütür. Temel ideolojik mücadele kurumudur. Bilimsel çalışmalar temelinde Kürdistan ve Ortadoğu aydınlanma hareketini geliştirir. KKK kadro ve çalışanlarının eğitimini yürütür ve halkın demokratik eğitimini teşvik eder.

b- Kültür Komitesi: Edebiyat ve sanat çalışmalarını yürütmekle sorumludur. Kürt kültürünün ve azınlık kültürlerin geliştirilmesi ve toplumun kültürel eğitiminin ilerletilmesi faaliyetlerini yürütür. Kültür sanat örgütlenmelerini geliştirir ve destekler.

c- Basın Komitesi: Önderlik çizgisine göre basın yayın politikalarını oluşturur, basın örgütlenmesinin sağlanmasını ve geliştirilmesini destekler. İdeolojik ve ulusal birliğin pekiştirilmesine yönelik çalışmalar yürütür. Demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü toplum paradigması ekseninde toplumsal aydınlanmayı gerçekleştirmek için çalışmayı temel görev sayar. Demokrasinin oturtulması için kamusal alanda eleştiri, gözlem gücü ve temel bir denetleme mekanizması olarak işlev yürütür. Bilgi tekeline dayalı iktidarlaşmayı aşmak ve demokrasinin halka dayalı oluşumunu gerçekleştirmek amacıyla her türlü bilimsel bilginin genelleşmesini hedefler.

d- Siyasi Komite: Yürüteceği çalışmalar bakımından ikiye ayrılır:

1- İç Siyasi Komite: Kürdistan parçalarındaki ve komşu ülkelerdeki siyasi örgütlenmeleri ve faaliyetleri yürütmek ve denetlemekle sorumludur. KKK çizgisinde siyasi örgütlerin gelişmesi için çalıştığı gibi, yakın siyasi hareketlerle de dostluk ilişkisi ve ittifakının geliştirilmesinden yana olur.

2- Dış Siyasi Komite: KKK'nin dış politika çizgisini hayata geçirir. Kürdistan halkının özgürlük mücadelesini uluslararası alanda tanıtmak için çalışır. Diplomasi çalışmalarını geliştirir. Stratejik ve taktik ittifaklar oluşturmaya çalışır.

e- Sosyal Kesimler Komitesi: Demokratik toplum ve özgür birey yaratma hedefiyle yaşamın değişik alanlarında plan ve projeler geliştirir, uygular ve bunun için kurumlaşmalara gider. Bu alanlarda faaliyet gösteren örgüt ve kurumları destekler. Örgütlü bir sivil toplum gücünü açığa çıkarmak için çalışır. Komite, kadın, gençlik, emekçiler, azınlıklar ve inanç grupları, şehit ve gaziler ile sivil toplum alanı temel bileşenlerinden oluşur.

1- Kadın Komitesi: Kadın özgürlük çizgisi temelinde toplumun özgürleştirilmesi mücadelesini yürütür. Kadının özgürlüğünü ve yaşamın her alanına eşit katılımını amaçlayan tüm kadın hareketleriyle ilişkilenir. Özgür Kadın Birliklerinin çalışmalarına katılır.

2- Gençlik Komitesi: Özgür iradeli ve dinamik bir gençlik yaratmak için sosyal, siyasal, kültürel ve eğitsel projeler geliştirir ve uygular. Gençliği yozlaştıran ve kişiliksizleştiren sınıflı cinsiyetçi toplum etkilerine ve geleneksel zihniyete karşı mücadele eder. Demokratik gençlik hareketinin yaratılması için çalışır ve tüm gençlik örgütleriyle ilişkilenir.

3- Emekçiler Komitesi: İşçi, köylü, memur, esnaf gibi emekçi kesimlerin örgütlenmesi ve toplumsal yaşama aktif katılımının sağlanması için çalışır. Bu kesimlerin sosyal ve kültürel gelişimleri için projeler oluşturur ve hayata geçirir. Emek konfederasyonunun yaratılması ve geliştirilmesi için çalışma yürütür.

4- Azınlıklar ve İnanç Grupları Komitesi: Azınlıkların ve inanç gruplarının özgür örgütlenmesi ve toplumsal yaşama eşit katılımı için çalışır. Farklılıkları tanımayan antidemokratik ve gerici zihniyete karşı mücadele eder.

5- Sivil Toplum Örgütlülüğü Komitesi: İnsan hakları, spor, barış, göç gibi toplumsal sorunları çözmek için projeler oluşturur ve uygular. Gerekli kurumlaşmalara gider.

6- Şehitler ve Gaziler Komitesi: Şehitlerin araştırılması, şehitliklerin geliştirilmesi ve şehit ailelerinin örgütlendirilmesi için çalışır. Gazilerin örgütlenmesi, eğitimi, yaşama ve mücadeleye etkin katılımları için gereken çalışmaları yürütür.

f- Halk Sağlığı Komitesi: Halkın sağlık problemlerinin çözümü amacıyla gerekli projelerin oluşturulması ve uygulanması için çalışmalar yürütür. Bu amaçla kurumların oluşturulmasına öncülük eder, varolanları destekler ve bu kurumlar arasında eşgüdüm sağlar.

g- Dil ve Eğitim Komitesi: Kürtçe'nin geliştirilmesi, okuma ve yazma dili olarak halk tarafından öğrenilmesi ve kullanılması faaliyetini yürütür. Çocukların, gençlerin ve halkın eğitimi için projeler geliştirir, kurumlaşmalar yaratır ve bunları hayata geçirir.

h- Ekonomi ve Maliye Komitesi: Demokratik konfederalizmin maliye ve ekonomi politikasını geliştirir ve uygular. Toplumun ihtiyaç duyduğu ekonomik ve mali örgütlenmelere gider. Kaynak, yatırım ve istihdam amaçlı projeler geliştirir. Halkın öz gücünü harekete geçirerek ekonomik sorunlara çözümler üretir.

i- Ekoloji ve Yerel Yönetimler Komitesi: Yerel yönetimlerin özgürlükçü, demokratik ve katılımcı hale getirilmesi için çalışır. Bu amaçla köy ve kentlerde komünal örgütlenmeyi geliştirir. Ekolojik bilinç, örgütlülük ve yaşamın geliştirilmesi için gerekli çalışmaları yapar. Bu amaçla Kürdistan ve uluslararası alanda ekoloji, çevre ve yerel yönetim alanlarındaki örgüt ve kurumlarla dayanışma içinde olur. Yenilerinin gelişmesi için destek sunar.

j- Hukuk Komitesi: KKK'nin demokratik ve adil hukuk sistemini geliştirmeye, yargı düzenini ve kurumlarını oluşturmaya çalışır. Evrensel hukuk normları temelinde demokratik hukuk bilincini geliştirir. Hukuk ve insan hakları ihlallerini ve savaş suçlarını araştırır. Buna karşı mücadele eder. Kürt sorununun demokratik hukuk ölçüleri çerçevesinde çözümü için mücadele yürütür. Varolan insan hakları ve hukuk kuruluşlarıyla ilişki ve dayanışma içerisinde olur.

k- Halk Savunma Komitesi: Kürdistan halkının temel hak ve özgürlüklerinin korunması, demokratik konfederalizm Önderliğinin yaşamının ve özgürlüğünün güvence altına alınması, genel demokratik kazanımların korunması, meşru savunma çizgisi doğrultusunda halkın savunma bilincinin ve örgütlülüğünün geliştirilmesi, halk savunma kuvvetlerinin örgütlendirilip yeterli kılınması için çalışır. Savunma politikalarının oluşturulmasına öncülük eder. Halk Savunma Kuvvetleriyle, Yürütme Konseyi ve KONGRA GEL arasındaki ilişkileri düzenler.

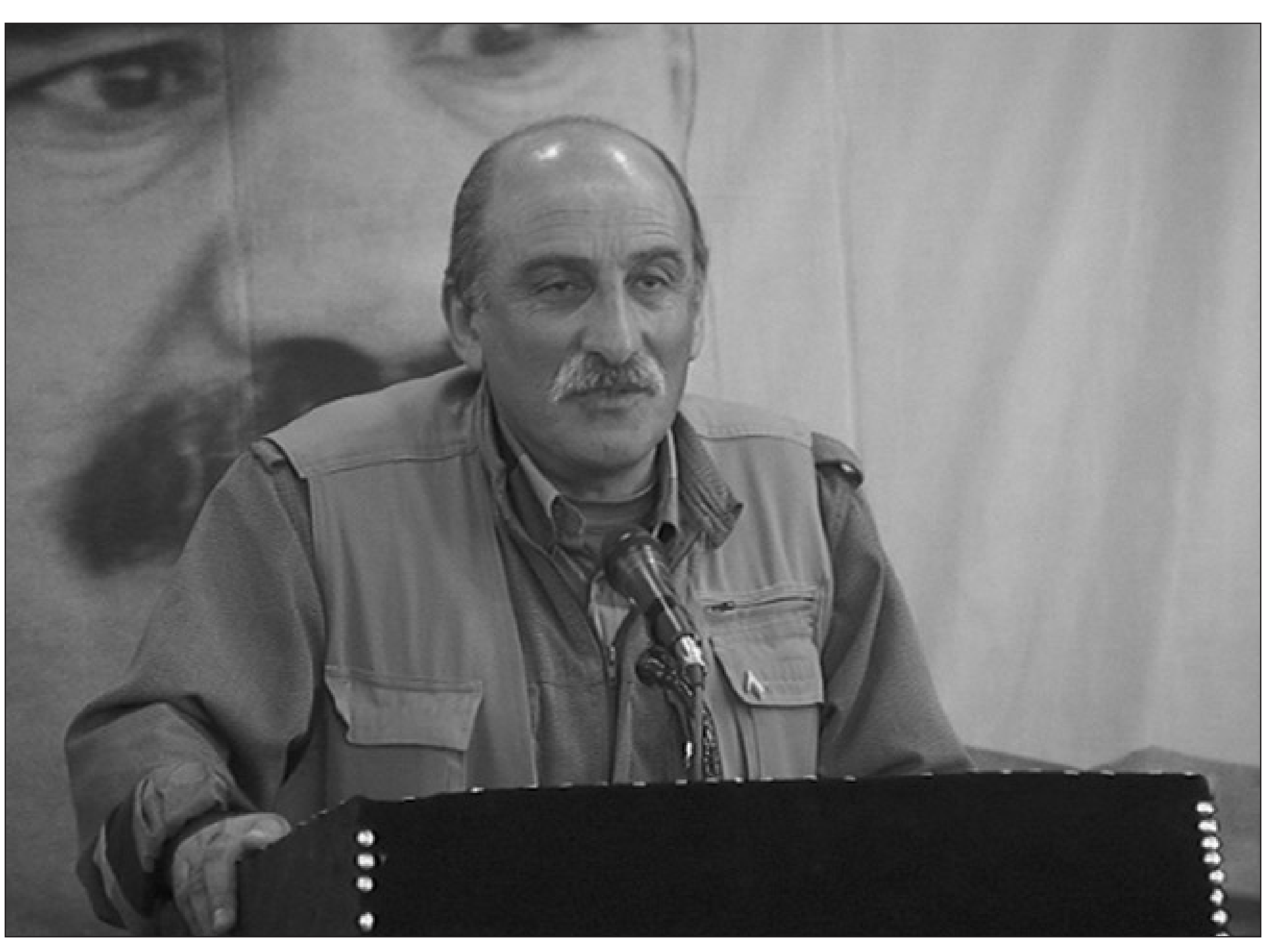
14- İdari Adalet Divanı: KONGRA GEL üyeleri arasından seçilen yedi asli, dört yedek üyeden oluşur. Bir idari mahkeme niteliğindedir. Disiplin ihlalleri, görevde suistimal ve yapmama gibi görevle ilgili davalara bakar. Bu temelde Başkanlık Divanı, Yürütme Konseyi ve bireylerden gelen şikayetleri inceleyerek sonuca bağlar. Kararları tüm organlar ve bireyler açısından bağlayıcıdır. Çalışma esasları ayrıca kendi yönetmeliğiyle belirlenir. Çalışmalarından dolayı KONGRA GEL'e karşı sorumludur.

15- Yüksek Seçim Kurulu: Seçim yönetmeliğine uygun olarak KONGRA GEL Genel Kurul bileşiminin seçimini planlamak, örgütlemek ve yürütmekle sorumlu en üst organdır. Alt seçim kurullarının hatalarına dair itirazlar burada karara bağlanır. Yüksek Seçim Kurulunun kararı kesindir. Görev ehliyeti olan dokuz üyeden oluşur. Yüksek Seçim Kurulu üyeleri KONGRA GEL Başkanlık Divanı tarafından belirlenip Genel Kurulun onayından geçirilir.

Parça örgütlenmesi

16- Halk Meclisi: Söz konusu Kürdistan parçasındaki halkın karar organıdır. Parçanın büyüklüğüne ve nüfus yoğunluğuna göre yasayla düzenlenmiş seçimle belirlenen 100-250 arası üyeden oluşur. İç örgütlenmesinde ve çalışma düzeninde KONGRA GEL sistemini esas alır.

Halk meclisi KONGRA GEL kararlarıyla uyumluluk temelinde söz konusu parçadaki halkın demokratik yaşamının ve mücadelesinin gerektirdiği kararları oluşturmakla görevlidir. Yılda bir defa toplanır ve gündemini tamamlayana kadar çalışır.

Halk meclisi, demokratik ekolojik toplum koordinasyonu ile disiplin kurulunu seçer ve bu kurulların yıllık faaliyetlerini denetler.

17- Demokratik ekololojik toplum Koordinasyonu: Söz konusu Kürdistan parçasındaki temel icra organıdır. Halk Meclisi tarafından seçilir. KONGRA GEL ve Halk Meclisi kararları ile yürütme konseyi genelgelerini hayata geçirir. Faaliyetleri hakkında Yürütme Konseyi Başkanlığına ve Halk Meclisinin yıllık toplantısına düzenli rapor verir.

Demokratik Ekolojik Toplum Koordinasyonları, Kürdistan parçasının büyüklüğüne göre yeterli sayıda üyeden oluşur. Bir sözcü ve iki yardımcısı tarafından koordine edilir. Yürütme Konseyinin komitelerine denk düşecek şekilde bürolar oluşturarak çalışmalarını yürütür.

18- Disiplin Kurulu: Halk Meclisi tarafından seçilen beş asli, iki yedek üyeden oluşur. Söz konusu Kürdistan parçasındaki disiplin ve görev ihlallerine bakar. Genel Disiplin Kurulu esaslarına göre çalışır. Kararlarına ilişkin İdari Adalet Divanına temyiz hakkı vardır.

19- Yurtdışı alanları: Avrupa ve BDT alanları birer parça gibi ele alınarak, bu alanlarda yaşayan Kürt toplumu, alanın somut koşulları da gözetilerek bir parçanın örgütlenme esaslarına benzer bir biçimde demokratik örgütlülüğe kavuşturulur. Halkın demokratik iradesini ortaya çıkartan karar organı, bu karar organı tarafından seçilip denetlenen icra kurulu sistemine göre çalışılır.

Eyalet örgütlenmesi

20- Eyalet Meclisleri: Ülkenin coğrafi ve etnik, kültürel özelliklerine göre ayrıştırılması ile eyaletler oluşur ve bu temelde örgütlenerek demokratik konfederalizm sistemi içinde yer alır. Eyaletlerin karar organı eyalet meclisleridir. Meclislerin sayı ve bileşimleri nüfus yoğunluğu ve örgütlülük durumuna göre belirlenir. Eyalet Meclislerinin üye sayılarının yarısı doğrudan o eyalette yaşayan halk tarafından serbest seçimle, diğer yarısı ise söz konusu eyaletteki Özgür Yurttaş Meclislerinin ve konfederalizmin bileşen örgütlerinin durumlarına göre uygun düzenlenmiş kota sistemi ile belirlenir. Çalışma düzeninde KONGRA GEL ve Halk Meclisi sistemlerini esas alır.

Eyalet Meclisi söz konusu eyaletteki halkın yaşamının ve mücadelesinin gerektirdiği kararları oluşturmakla görevlidir. Yılda iki kez toplanır ve gündemini tamamlayana kadar çalışır. Eyalet Meclisi eyalet koordinasyonunu seçer ve faaliyetlerini denetler.

21- Eyalet Koordinasyonu: Söz konusu eyaletteki temel icra organıdır. Eyalet meclisi tarafından seçilir. Yeterli sayıda üyeden oluşur. Konfederalizmin üst kurullarının kararları ile Eyalet Meclisinin kararlarını hayata geçirir. Faaliyetleri hakkında Demokratik Ekolojik Toplum Koordinasyonu ile ilişki içinde olur. Bir sözcü ve iki yardımcısı tarafından koordine edilir. Yürütme Konseyi sistemine ve alanın özelliklerine göre kendi içinde bürolar sistemini geliştirir.

22- Azınlık ve Kültürel Konfederasyonlar: Bir eyalet içinde bulunan herhangi bir azınlık veya etnik, kültürel grup kendi özgünlüğü içerisinde demokratik özgür örgütlülüğünü geliştirerek kendi kendini yönetirken, aynı zamanda eyalet konfederasyonuna da katılır.

Şehir kasaba ve mahalle örgütlenmesi

23- Özgür Yurttaş Meclisleri: Söz konusu şehir, kasaba ya da mahallede seçimle belirlenen delegelerden, o alanda bulunan komünlerin ve sivil toplum örgütlerinin temsilcilerinden ve belediye meclisinin demokrat üyelerinden oluşur. Kendi yerleşim alanlarına ilişkin etkin politikaları üretme ve tüm sorunların tartışılıp çözüme götürülme yerleridir. Yerleşim yerlerinin ortak karar organıdır. Üç ayda bir toplanır. Kendi içinden seçtiği başkanlık divanı tarafından yönetilir. Kararları KONGRA GEL ve Halk Meclisleri kararlarıyla uyumlu olmak zorundadır.

Özgür Yurttaş Meclisleri, kararlarını hayata geçirecek şehir, kasaba veya mahalle koordinasyonlarını seçer ve çalışmalarını denetlerler.

24- Şehir, kasaba ve mahalle koordinasyonları: Yerleşim yerinin büyüklüğüne göre özgür yurttaş meclisi tarafından seçilen yeterli sayıda üyeden oluşur. Söz konusu yerleşim yerindeki yerel yönetici demokratik bir kişilik ise bu koordinasyonda yer alır. Söz konusu şehir, kasaba veya mahallede halkın demokratik işlerini yürüten organdır. KONGRA GEL, Halk Meclisi ve Özgür Yurttaş Meclisinin kararlarıyla, Yürütme Konseyi ve Eyalet Koordinasyonunun genelgelerini hayata geçirir. Çalışmaları hakkında Eyalet Koordinasyonuna düzenli rapor sunar. Yine Özgür Yurttaş Meclisi toplantısına faaliyetleri hakkında rapor verir.

Köy ve sokak örgütlenmesi

25- Komün (Ocak): Söz konusu köy ya da sokaktaki halkın örgütlü duruşudur. Çeşitli çalışma ve iş sahalarında iş ve rol komünleri de örgütlendirilir. Doğrudan demokrasinin uygulanma biçimidir. Halk yaşamının ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, sağlık, eğitsel, öz savunma alanlarına ilişkin temel kararların tüm halkın doğrudan katılımı ile alınmasını ifade eder. Köy veya sokak komünleri, halk yaşamının ihtiyaç duyduğu her an toplanarak gerekli kararları alır. Komün toplantılarını, seçilmiş başkan ve yardımcılarından oluşan başkanlık divanı düzenler. Komün işleyişi demokratik esaslar temelinde ve doğrudan demokrasi yöntemiyle gerçekleşir. Kararlarını, aleni ve komünün kurulduğu yerleşimdeki 16 yaşından büyük herkesin katılımı ile alır.

Komün pratik görevlerinin yürütülmesini koordine edecek bir yürütme kurulunu seçer ve faaliyetlerini denetler. Yerel yöneticiler bu yürütme kurulunda yer alırlar.

26- Komün Yürütme Kurulu: Komün tarafından seçilen yeterli sayıda üyeden oluşur. Tüm KKK kararları ile söz konusu komünün aldığı kararları pratiğe uygulamayı koordine eder. Çalışmaları hakkında kasaba koordinasyonuna rapor sunar ve söz konusu komüne ise tüm faaliyetleri hakkında rapor verir.

Komün yaşamının örgütlü ve etkin kılınabilmesi amacıyla, komün yürütmesine bağlı olarak tarım, ticaret, hayvancılık, sağlık, eğitim, spor, sanat, kadın, gençlik, öz savunma, çevre vb komisyonlar örgütlendirilir.

Yargı

27- Yargı bağımsızlığı: Yargı bağımsızlığı, demokratik halk adaletinin esasıdır. Halkın ahlakını ve vicdanını temsil eder. Mevcut koşullarda halkın onurunu ve özgürlüğünü savunmaktan sorumlu Halk Özgürlük Mahkemeleri, disiplin ve görev düzenini korumaktan görevli Disiplin Kurulları (İdari Adalet Divanı) ve halk içindeki sorunları çözmekle görevli halk mahkemeleri olmak üzere üç tür yargı sistemi oluşur.

28- Halk Özgürlük Mahkemesi

a- Halkın onurunu ve özgürlüğünü korumak, KKK sistemini ve Sözleşmesinin uygulanmasını gözetmekle sorumludur. Teslimiyet ve ihaneti yargılamak, halkın özgürlüğünü ve demokratik sistemini savunmakla görevlidir. Halk özgürlük alanında kurulur ve çalışır.

b- Halk Özgürlük Mahkemesi, iddia makamı ve karar kurulundan oluşur. İddia makamı bir savcı ve iki yardımcıdan oluşur ve Yürütme Konseyi tarafından belirlenir. Mahkeme heyeti beş üyeden oluşur ve üyeler KONGRA GEL Başkanlık Divanı tarafından belirlenir ve Genel Kurul veya daimi komisyonların ortak toplantısı tarafından onaylanır.

c- Halk Özgürlük Mahkemesi, demokratik halk yargısının en üst kurumudur. Diğer yargı organlarının kararları açısından temyiz mahkemesi görevini de yerine getirir.

d- Halk Özgürlük Mahkemesinin çalışma esasları kendi yönetmeliğince belirlenir. Bu yönetmelik Genel Kurul onayından geçer.

29- İdari Mahkemeler (Disiplin Kurulları ve İdari Adalet Divanı): Oluşum ve çalışma esasları yukarıda belirlenmiştir. Ayrıntılar kendi özgün yönetmeliğinde yer alır. Her disiplin kurulu kendi alanındaki idari, disiplin ihlali, görev suiistimali vb olaylara bakmakla yükümlüdür. Disiplin kurullarının temyiz organı İdari Adalet Divanı'dır.

30- Halk Mahkemeleri

a- Halk içinde ortaya çıkan olay ve sorunlara, halk içinde can ve mal güvenliğine yapılan saldırılara, ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vb alanda çıkan ciddi ihtilaflara bakmak ve karara bağlamakla yükümlüdür.

b- Her Halk Mahkemesi, bir savcı ve üç hakimden oluşur. Şehir veya kasaba düzeyinde örgütlenir ve çalışır. Savcılık makamı şehir veya kasaba koordinasyonu tarafından atanır. Hakimler ise Özgür Yurttaş Meclisi Başkanlık Divanı tarafından belirlenir ve aynı meclisin onayından geçerek görevlendirilir.

c- Halk Mahkemelerinin yargılama usulleri, suçlar ve cezalar daha geniş ve ayrıntılı olarak yönetmeliklerle belirlenir.

Meşru savunmaya ilişkin

31- Meşru savunma yükümlülüğü

a- Herkes çerçevesi evrensel hukuk ile belirlenmiş meşru savunma bilincini edinmekle yükümlüdür.

b- Herkes meşru savunma için hazırlıklı olmakla ve meşru savunma çalışmalarını desteklemekle yükümlüdür.

c- Herkes meşru savunmayı gerektirecek değişik haller oluştuğunda koşulların gerektirdiği direniş mücadelesine girmekle yükümlüdür.

32- Meşru savunma savaşı hali: Devlet demokratik çözüme anlamlı, duyarlı biçimde ilgi ve şans tanımaz, halkın da elinde başka zorlama etkeni kalmazsa, yasalar eşit uygulanmazsa, demokrasinin çözüm rolüne ilgi gösterilmezse, tüm barışçıl eylemler boşa çıkarılırsa, ayaklanma ve öz savunmaya dayalı gerilla savaşları gündeme gelir. Koma Komalên Kurdistan sistemine ve Önderliğine karşıtlık fiili bir saldırıya dönüştüğünde meşru savunma savaşı gerekli hale gelir.

33- Savaş ve Barış Kararı: Madde 32'deki hallerin oluşması durumunda KONGRA GEL Genel Kurulu tarafından salt çoğunlukla direniş ya da meşru savunma savaşı kararı verilir. Bir savaş durumunda savaşın sona erdirilip barışın sağlanmasında da aynı prosedür uygulanır. Kongrenin toplanamadığı olağanüstü durumlarda ülkeyi, halkı ve tüm konfederasyonu ilgilendiren ve hayatiyet arz eden yasa çıkarma, savaş ve barış, başka güçlerle ikili anlaşma gibi konularda Başkanlık Divanı, Daimi Komisyonlar, Yürütme konseyi ve ilgili kurumların ortak bileşimi Genel Kurul adına karar alabilir.

Demokratik eylem

34- Demokratik Eyleme İlişkin: Halkın her hareketliliği ve örgütlerin her faaliyeti bir eylemdir. Demokratik eylem, demokrasinin dilidir. Halkın temel talepleri göz ardı edildiğinde, demokrasinin birçok kurum, kural ve amacı tahrip edildiğinde demokratik eylem zorunlu çözüm aracı olur. Bu koşullarda eyleme geçmeyi başaramayan bir halk veya örgüt demokratikleşemez. Eylemler, basitten karmaşığa doğru, gösteri, toplantı, yürüyüş, seçim, miting, protesto, grev, şartları doğduğunda yasal direnme ve ayaklanmalara kadar gider. Eylemliliği besleyen, halkların örgütlü gücüdür. Sivil toplum eylemleri temelde yapıcıdır ve demokrasilerde pozitif eylem anlayışı esastır.

Ekonomik ve mali sistem

35- Ekonomi ve mali sistemde planlama ve rejim

a- Ekonomi ve mali sistem, ekonomi ve maliye komitesinin koordinesinde ve bütçe sistemi içinde yıllık bir planlamayla yürütülür.

b- Ekonomi sistemi, kar ve metalaşmaya dayalı olmayan, kullanım değeri ve demokratik paylaşıma dayalı sistemi temsil eder. Özgür Yurttaş Meclislerine dayalı alanlarda üretimin ve mülkiyetin meclis yerleşim yerlerine bağlı olmasını benimser. Köy, kasaba ve şehirlerde kamu yararına olan, ihtiyaçların üretimini artan bir verimlilikle yaratan sanayi ve ticaret rejimi ile tarım ve hayvancılık sistemini uygular. Ayrıca Kürdistan şartlarında orta ölçekli işletmeciliğe önem verdiği kadar, yerelde de yaygın kooperatifleşme, atölyeleşme, döner sermaye işletmeciliğini de geliştirmeye çalışır. Her yerleşim yerinin kendi örgütlülüğüyle temel gereksinimlerini karşılaması hedeflenir.

c- Kürdistan ekonomisinin büyütülmesi ve refah düzeyinin artırılması için gerekli çalışmalar yürütülür. İşsizlik ve yoksulluğun giderilmesi ve savaş mağduriyetinin ortadan kaldırılması için gerekli sosyal ve ekonomik projeler uygulanır.

d- Kürdistan'da ekonomik kaynakların, yeraltı ve yerüstü zenginliklerin korunması ve toplum yararına aktif bir şekilde işletilmesi sağlanır.

e- Ekonomik üretimi geliştiren ve daha verimlileşmesini sağlayan meslek gruplarının örgütlendirilmesi ve dayanışma içinde çalışmaları öngörülür.

f- Bu ekonomik ve mali rejim ekolojiye uygunluk çerçevesinde yürütülür.

Demokratik örgütlenme sistemi

36- PKK'nin rolü: PKK, klasik parti olmayan, iktidarı hedeflemeyen, daha çok ideolojik ve ahlaki bir oluşumdur. Felsefe, bilim ve sanat alanında ideolojik ve özgür ahlaki bir örgütlenmedir. KKK sisteminin ideolojik gücüdür. Önderlik, felsefe ve ideolojisinin hayata geçirilmesi için çalışır. Bu çerçevede demokratik konfederalizm organlarının demokratik kurumlaşmasında yer alır.

37- Koma Jînên Bilind (KJB): Kadının konfederal örgütlülüğüdür. PAJK ve PKK içindeki kadın gücü KJB'nin ideolojik örgütlülüğü, ÖKB'ler ise kitle örgütlülüğüdür. Ayrıca kadının meşru savunma gücü ile gençlik içindeki kadın yapısı da bu örgütlülüğün temel bileşenlerindendir. KJB'nin karar organı kurultay ve uygulama gücü KJB Yürütme Konseyi'dir. KJB, KKK Yürütme Konseyinin tüm komite çalışmalarında yer alır. KJB üyeleri hem kendi organlarına karşı sorumludurlar hem de içinde bulundukları KKK organlarına karşı sorumluluk taşırlar.

38- Demokratik Gençlik Konfederalizmi: Bütün gençleri çatısı altında toparlayan, değişik gençlik gruplarının içinde yer aldığı kültürel, siyasal, sosyal bir örgütleme olarak KKK içinde öncü bir misyonla yer alır. Demokratik Gençlik Konfederalizmi görevlileri hem kendi organlarına karşı hem de içinde bulundukları KKK organlarına karşı sorumluluk taşırlar.

39- Partiler

a- Partiler, demokratik siyasetin temel geliştirici güçleri ve demokrasilerin vazgeçilmez öğeleridirler. Temel siyasal örgütler olarak, devlet odaklı olmayan, toplumsal talepleri esas alan, toplumu bilinçlendirme ve örgütlemeyle görevli olup, toplumu devlet karşısında sürekli güçlendiren ve toplum taleplerini devletle dengeleyen kurumlardır.

b- Demokratik siyaset odaklı siyasal partiler, geniş demokratik toplum örgütlenmesinin ideolojik, teorik ve yönetsel esas gücüdürler.

c- Partilerin demokratik oluşumu, örgüt içi demokratik işleyişi ve demokratik yönetimleri esastır. Tüm işleyişleri halka açıktır.

d- Demokratik siyasal yaşamda partiler, demokratik ittifaklar geliştirebilirler.

e- Irkçı ve despotik olmayan ve sistem içinde şiddeti öngörmeyen partiler meşru kabul edilir.

f- Siyasal partiler serbest kurulurlar. KKK sisteminden çıkarılmaları ise, Halk Özgürlük Mahkemeleri kararı ile gerçekleşir.

40- Dernekler: Demokrasinin, halk tabanına köklü yayılması ve toplumda çıkabilecek herhangi bir sorunu çözme amaçlı kurulan fonksiyonel kurumlaşmalardır. Özgün ihtiyaçlara göre her alanda kurulabilir. Demokratik işleyişin yerinde ve yetkince kullanılmasını esas alırlar. Kurulacak derneklerin demokratik konfederalizme karşı yıkıcı olmaması aranır.

41- Birlikler: Üretim ve tüketim birlikleri, çevreyi koruma ve geliştirme birlikleri, köylüler birliği, kadın ve gençlik birlikleri, belediyeler arası birlikler ve toplumsal yaşamın her alanında birlikler kurulabilir. Birlikler kurulduğu alanlardaki işlerin dayanışma içinde ve koordineli yapılmasını sağlarlar, toplum içinde yaşanan olağanüstü koşullarda dayanışma ve yardımlaşma güçleri olarak rol oynarlar.

42- Sendikalar: Devletçi ve iktidarcı yaklaşımdan uzak, demokratik toplumcu özgür sendikacılık anlayışıyla hareket eden, iş ve emek yaşamını düzenleyen, üretim ve çalışma düzenini sağlayan demokratik kurumlaşmalardır. Ekonomi ve emek alanının demokratik örgütlenişini sağlayarak, demokrasinin toplumsal ekonomik zemininin oluşmasına katkı sunarlar. Demokratik Emek Konfederasyonunu kurup bünyesinde çalışma yürütürler. Uluslararası emek güçleriyle dayanışma içinde bölgesel ve uluslararası çalışmalar yaparlar ve ortak örgütlülüklere giderler.

43- Halk Savunma Güçleri: KKK sisteminin geliştirilip korunmasında halkın temel savunma ve barış gücüdür. Yeterli sayıda örgütlendirilmesi ve donatılması esas alınır. Demokratik Konfederalizm Önderliği ve KONGRA GEL'in siyasal iradesi doğrultusunda hareket eder. Komünal demokratik örgütlülük temelinde halkın öz savunmasını geliştirir.

Ortak hükümler

44- Demokratik işleyiş esasları

a- Bütün yönetim organları seçimle belirlenir ve değişir.

b- Bütün organlar birbirlerine rapor ve genelge sistemiyle bağlıdırlar.

c- Demokratik katılımcılık, inisiyatif ve kolektivizm esastır.

d- Seçimle göreve gelen tüm yönetimler, seçen organlar tarafından yıllık denetime tabi tutulurlar. Seçen organlar gerektiğinde ve koşulların uygunluğuna göre görevlileri geri çekme hakkına sahiptir.

e- Her çalışma alanında % 40 cins kotası gözetilir.

f- Çalışmalar yürütülürken, başta kadın ve gençlik olmak üzere değişik kesimlerin kendi iç örgütlülükleri gözetilir.

g- Bütün organlar halkın eleştiri ve önerilerine açıktır ve halka bilgilendirme yapar.

h- Demokratik konfederalizmde, kararları meclisler alır. Yürütme kurulları bu kararları uygulamakla görevlidir. Ayrıca karar alma ve yürütme organlarının dışında yargı ve denetleme organları da vardır.

i- Görevi ihmal ve ağır suiistimal durumunda Yürütme Konseyi görevi durdurur ve İdari Adalet Divanına baş vurur.

45- Kürdistan demokratik konfederal birliğine ilişkin: KKK her Kürdistan parçasında halkın öz iradesini esas alır. Bu iradeyi demokratik konfederalizm esaslarına göre ortaya çıkartır. Demokratik ulus birliğini hedefler. Parçalar arası ilişkide konfederal dayanışma ve birlik esastır. Bu dayanışma ve birlik, tüm parçalardaki ve yurtdışındaki halkın ortak karar, yürütme ve denetleme organları ile sağlanır. Ortak ekonomi ve eğitim politikaları, sosyal ve kültürel etkinliklerle ve ortak meşru savunma ile geliştirilir.

Ek maddeler

1- Kurucu Meclis: KONGRA GEL II. Dönem Genel Kurulu aynı zamanda kurucu meclis işlevini de görür.

2- Kabul Ediliş Tarihi: Bu sözleşme KONGRA GEL Genel Kurulunun 17 Mayıs 2005 tarihli oturumunda kabul edilmiştir.

3- Yürürlülük: Bu sözleşme yayınlandığı tarihten itibaren geçerlidir.

PKK PROGRAMI - III

Kürdistan toplumunun demokratik dönüşümü ve özgürleşmesi

Kürdistan Fars, Azeri, Arap ve Anadolu Türkleri arasında yer alan, Ortadoğu'nun yüksek dağlık, ormanlık, bol akarsulu ve verimli ovalarına sahip bir coğrafyasını teşkil etmektedir. Tarihin en büyük devrimi olan neolitik tarım devriminin (MÖ 11.000-4.000) ana merkezi durumundadır. Uygarlıkların kaynağı ve geçiş alanıdır. Bu stratejik konum, kavim olarak Kürtlerin kendilerini korumalarına imkan verirken, sürekli geçiş ve işgaller nedeniyle de uygarlık alanında geri kalınmasına yol açmıştır.

Dağ, tarım ve hayvancılık Kürt halkıyla özdeştir. Köylülük ve göçerlik Kürtlerin binlerce yıllık yerleşim ve hareket düzenidir. Kürt toplumunun temel özellikleri, neolitik çağda gizlidir. Dolayısıyla Kürtlerin tarihteki önemli rolleri, neolitiğin yaratıcısı olmalarından ileri gelir. Daha sonra sınıflı ve cinsiyetçi toplum uygarlığı boyunca da tarihin hareketli bir halkı olarak rol oynamışlardır.

Binlerce yıl süren neolitik çağda insanlığın en temel değerleri yaratılmıştır. Daha sonra gelen Sümer, Mısır, Hitit ve Pers uygarlıkları tamamen bu kaynaktan beslenmiştir. Herkesin gözü bu Güneş Ülkesi'nde ve yaratılan değerlerde olmuştur. Neolitik devrimi yaratan Kürt dil ve kültürü, aynı zamanda tüm Hint-Avrupa dil ve kültür grubunun temelini teşkil eder. Zamanla, M.Ö. 9000'lerden itibaren Asya ve Avrupa coğrafyasına doğru kültürel bir yayılım gerçekleşir.

Kürdistan'da yaşayan topluluklar, Sümerler tarafından, dağlılar anlamına gelen Kurti olarak adlandırılır. İlkçağda Hurriler, Gutiler, Kassitler, Mitanniler, Nairiler, Urartular ve Medler değişik dönemlerde bu topraklarda yaşayan belli başlı topluluklardır. Daha çok aşiret konfederasyonu halinde yaşadıkları tahmin edilmektedir.

Bu dönemdeki Kürt toplumu hiyerarşik ve devlet geçişlidir. Kuvvetli bir ataerkilliği geliştirdikleri gözlemlenmektedir. Ancak neolitik tarım çağında kadının daha çok işlevsel olmasından ötürü, Kürt toplumunda kadının ağırlığı güçlüdür. Tarım devriminden aldığı bu gücü uzun süre kullandığı ve izlerini günümüze kadar taşıdığı görülmektedir.

Sümer'le başlayan hiyerarşik devletçi toplum gelişimi, Kürdistan'ı sürekli bir çatışma ve savaş alanı haline getirmiştir. Babiller, Asurlar, Hititler, İskitler, Persler ve Helenlerle bu durum sürüp gitmiştir. Her tarihsel güç, bu uygarlık kaynağından beslenmek istemiştir. Bu da, savaşın yol açtığı yağma ve talandan zarar gören Kürt toplumunu aşiret yapısını korumaya ve dağa çekilmeye zorlamıştır.

Bu dönemin direniş zihniyeti olan Zerdüştlük, bir Kürt zihniyet devrimi olarak gelişim göstermiştir. Zerdüşt zihniyeti tarıma dayanan, hayvan sevgisiyle dolu, kadın erkek eşitliğine dayalı, özgür ahlaklı bir öğreti olarak, Persler kanalıyla Doğu, Helenler kanalıyla da Batı uygarlığı üzerinde güçlü etkileri olan bir kültürdür. Böyle bir direniş kültürüne sahip olan Kürt halk gerçekliği M.Ö. 612'de Asur'u yıkan Med çıkışını başarmayı, kendini Demirci Kawa ve Newroz'la direniş sembolüne kavuşturmayı bilmiştir.

Kürtler feodal sınıflaşmayı yaşadıkça özgür yaşamda gerilemeye uğradılar

Kürdistan'daki topluluklar, ilkçağda ataerkilliği güçlü bir biçimde yaşarken, sınıfsal ayrışmayı derinliğine yaşamamışlardır. Bu durum, dağ ağırlıklı aşiret göçebeliğinin etkin olmasından kaynaklanır. Akraba grubu olarak aşiret kabile toplulukları kendi içlerinde köleliğin gelişmesine fırsat tanımazlar. Kaldı ki, kölelik daha çok kent uygarlığının bir ürünüdür ve Kürt aşiretleri dağa çekilerek köleciliğe karşı sürekli direnmişlerdir. Kürt kültüründe ağırlıkla yer eden destanlar, bu dönemden geriye kalmış ve direniş kahramanlıklarının şiirsel anlatımını ifade etmişlerdir.

Kürtler, bir yandan aşiret düzeninde köleciliğe karşı direniş içinde olurken, diğer yandan da komşu topluluklarla ortaklaşa devlet uygarlığına giriş yapmışlardır. Özellikle tüm İran uygarlığında Kürtlerin rolünü ikinci sırada değerlendirmek gerçekçi bir yaklaşımdır. Roma'nın Abgar, Komagene ve Palmira krallıklarını yıkıp genişlediği dönemde doğudan gelişen Sasani İmparatorluğu'nda da Kürt varlığı benzerdir. Bu dönemde bütün dinlerden bir sentez yaparak barış ve Rönesans'ı yaratmayı hedefleyen Mani'nin çabaları, tutucu Zerdüşt rahipleri tarafından önlenir. Hıristiyanlığın Kürtler içinde hakim hale gelmemesinde de Zerdüştlük esas rolü oynar.

Roma ve Sasani İmparatorluğu arasında yüzyıllarca süren çatışma, Kürdistan toprakları üzerinde yaşanır. Bu savaşlar nedeniyle halk rahat gelişme yüzü görmez. Bu dönemde Kürtler, feodalleşme yönünde dönüşüm geçirmeye başlarlar. Etnik yapının ayrışması ve feodal bağların oluşması gelişir. Bu süreçte güneydeki Arap toplumu içinde İslam Devrimi gerçekleşir. İslamiyet, Ortadoğu uygarlığındaki son büyük devrimdir.

Arap islam yayılmacılığına karşı belli bir direnç gösterseler de, Sasanilerin yıkılışıyla Kürtler de islamiyeti kabul ederler. Güçlü bir dönüşüm yaşayan Kürt hiyerarşik ve devletçi güçleri, bu dönemde en güçlü sosyal ve siyasal gruplardan biri haline gelirler. Özellikle Arap merkezileşmesinin parçalandığı Abbasiler döneminde Mervani Kürt Devleti ve Eyyubi Kürt Hanedanlığı gibi büyük gelişmeleri yaşarlar. MS 1055'te Abbasilerden imparatorluğu devralan Selçuklu Sultanlığı Kürtlerle iç içe yaşar. Yine bu dönemde başta Şerefhanlar olmak üzere çok sayıda Kürt Beyliği gelişir. MS 16. yüzyıldan itibaren bölgeye hakim olan Osmanlı İmparatorluğu içinde Kürt Beylikleri özel otonomiye sahip olurlar.

Ortaçağda Kürdistan üzerinde Arapların, Bizansların, İranlıların ve Türklerin aralarında geliştirdikleri mücadeleler görülür. Bunlara bir de Kürt beyliklerinin kendi aralarındaki çekişme ve çatışmalar eklenince Kürdistan'da sürekli bir hareketlilik ortaya çıkar. 17. yüzyılın ortalarında Kürdistan'ın İran ve Osmanlı İmparatorlukları arasında bölünmesi ve Kürt toplumunun farklı iki siyasi gücün egemenliği altına girmesi yaşanır.

Kürt ve Kürdistan kavramları da feodal çağda belirginleşir. Araplar fethettikleri bu toprakların halkına Kürtler anlamında "Ekrad" derken, kuzeydoğudan gelen Selçuklular karşılaştıkları bu coğrafyayı "Kürdistan" olarak adlandırırlar. İslamlaşan şehirlerde Arapça etkili olurken, Kürt dili ve kültüründe bir gerileme yoktur. İlk yazılı destan derleyiciler bu dönemde ortaya çıkar. İslamiyet temelindeki yayılmacılığa karşı Zerdüştlük bir nevi kültür direnişçiliğidir. Yine Kürt aleviliği de benzer bir rol oynar.

Feodal Osmanlı düzeni altında Kürt etnik yapısında sınıflaşma da yaşanır. Özellikle tarımsal alanlardaki aşiretlerde serfleşme geliştirilirken, toprağın sahibi olarak da ağalık ortaya çıkar. Aşiret reisi, toprak ağası ve tarikat şeyhliğinden oluşan ortaçağ Kürt hakim sınıfı, dışa bağımlı ve işbirlikçi karakterdedir. Bunlarla birlikte 19. yüzyıldan sonra hızlanan aşiretten kopmalar da şehir varoşlarındaki Kurmanclaşmayı büyütür.

Kürtler, feodal sınıflaşmayı yaşadıkları oranda özgür yaşamda bir gerilemeye uğramışlardır. Feodal kölelik, aşiret özgürlüğünün sürekli aleyhinde gelişme sağlamış ve zihniyet yabancılaşmasını geliştirmiştir. Birçok Kürt islam aydını yetişmiş olmasına rağmen, çoğu zaman devlet işbirlikçiliği ve sultan övücülüğünü aşamamışlardır.

Bu çağın üzerinde durulması gereken önemli bir olgusu da Kürt-Türk ilişkilerinin niteliğidir. 19. yüzyıla kadar Kürtlerle Türklerin ilişkileri bir hakimiyetten çok, özgün bir uzlaşmayı ifade eder. Türklerin Anadolu'da varlığını sağlayan 1071 Malazgirt Savaşı'nda Kürtlerin tayin edici bir rolü vardır. Osmanlıların Ortadoğu'yu ele geçirmelerinde de Kürtlerle sağladıkları uzlaşma belirleyici rol oynamıştır. Bu temelde Osmanlı yönetimi içinde Kürdistan en geniş otonomiye sahip bir bölge olarak yer almıştır.

Osmanlı-Kürt ilişkilerinde bozulma 19. yüzyılın başından itibaren Avrupa kapitalizminin zorlamasıyla başlar. Avrupa'da gelişen kapitalist sistem karşısında tutunamayan ve çöküş sürecine giren Osmanlı merkezi yönetimi, daha fazla asker ve vergi için Kürdistan'a yönelir. Bu da otonom çıkarlarını kaybetmek istemeyen Kürt Beyliklerinin isyanına yol açar.

19. yüzyıl boyunca Kürdistan boydan boya isyanlara sahne olur. 1806'da Süleymaniye'de Baban Beyliği ile başlayan süreç, 1881'den itibaren şeyhlerin önderliğinde devam eder. İsyanlar mevzii olarak başlar ve ulusal düzeye bir türlü ulaşamaz, feodal yapı buna engeldir. Osmanlıların da Kürtlerin de kazançlı çıkamadıkları bu çatışma, adeta bir Kürt kapanının oluşmasına yol açar. Osmanlı yönetimi Rusya, İran ve İngiltere gibi siyasi karşıtlarına önemli tavizler vererek bu isyanları bastırırken, bu işten İngiliz emperyalizmi kazançlı çıkar. Kürt beylikleri ise tüm ekonomik ve askeri güçlerini kaybederler.

19. yüzyılda Ortadoğu üzerinde yürütülen mücadele 20. yüzyılın başında savaşa dönüşür. 1914-18 I. Dünya Savaşı, Avrupa devletlerinin Ortadoğu'yu ele geçirme savaşıdır. Savaşta Osmanlı İmparatorluğu çökerken, Kürdistan ve Araplar parçalanmış, Hıristiyan toplumlar ise ağır bir tasfiyeyi yaşamıştır.

Ulusal demokratik gelişimin başarısı için ilkel milliyetçiliğin aşılması gerekir

I. Dünya Savaşı sonrası, galip devletler İngiltere ve Fransa'nın Kürdistan'ı işgaline karşı Kürt halkının yeni ve etkin bir direnişi gelişir. Bu kez de Mustafa Kemal önderliğinde Türkler, Kürtlerin bu direnişini doğru değerlendirerek, Kürtlerle birlikte Kürdistan ve Anadolu'ya yönelik işgali yenilgiye uğratır ve Türkiye Cumhuriyeti devletini kurmayı başarırlar. Ancak Misak-ı Milli sınırları içinde saydıkları Musul ve Kerkük'ü alamazlar, bu alan üzerinde mücadele devam eder.

Kurulan cumhuriyetin eski sosyal ve ideolojik yapıyı aşmak üzere geliştirdiği uygulamalara duyulan tepkilerin yol açtığı isyanlar, Türkiye'den Kürdistan'a da taşar. Kürdistan'da buna bir de ilkel milliyetçiliğin çeşitli arayışları ve Musul-Kerkük üzerinde devam eden mücadelenin etkileri eklenince, 1925 Şeyh Sait önderlikli isyan gerçekleşir. 1930'da milliyetçi rengi biraz daha fazla olan Ağrı İsyanı, 1937-38'de de özgür aşiret yapısının devlet karşısındaki hazin sonunu ifade eden Dersim İsyanı yaşanır. Parçalı gelişen bu isyanlar da 19. yüzyıldakiler gibi yenilip, ezilmekten kurtulamazlar.

İsyanlara değişik güçlerin yaklaşımları ve isyanlardan aldıkları sonuçlar 19. yüzyıldakinin bir benzeridir. İngilizler, biraz da tahrik ettikleri ilk isyana dayanarak Musul ve Kerkük'ü almış, TC'yi sıkıştırıp kendisine bağlamış, Kürt-Türk karşıtlığı yaratmış ve ilkel Kürt milliyetçiliğini kendisine muhtaç hale getirmiştir. TC, isyanları bastırıp, Kürtleri ezerek inkar politikası temelinde belli bir hakimiyet sağlasa da, Musul-Kerkük'ü kaybetmiş, Avrupa'ya bağımlı hale gelmiş, en önemlisi de Kürtleri inkar ve imha politikası nedeniyle demokratikleşme ve gelişme şansını kaybetmiştir. Kürtler ise, ellerindeki güçleri de kaybederek, sert baskı ve katliam altında ulusal yok oluş sürecine alınmışlardır. Bugün Ortadoğu'nun en temel sorunu olan Kürt sorunu böyle ortaya çıkmıştır.

İngilizler, benzer bir biçimde Süleymaniye çevresindeki Şeyh Mahmut Berzenci önderliğinde gelişen isyanı bastırıp, ondan yararlanarak Irak'ı oluşturmuş ve Arapları kendisine bağlamış; İsmail Simko önderliğindeki isyandan faydalanarak da İran üzerindeki nüfuzunu geliştirmiştir.

Görülüyor ki, aşiretçi feodal temele dayanan, modern bilinç ve örgütlülük içermeyen ilkel milliyetçi isyancılık, en çok Kürtlere kaybettirmiş, bölgeyi çıkmaza sokup çözüm üretemeyerek dış güçlerin yararlanmasına yol açmıştır.

Kürtlerin içinde bulundukları bu durumu en iyi 'Kürt kapanı' kavramı izah etmektedir. Bunun temelleri Sümer kolonyalizmine kadar uzanmaktadır. Bu tuzak özenle ve sürekli pekiştirilerek hazırlanmıştır. Tarih için çizdiğimiz çerçeve, bunu tanımlamaya ve onun ana faktörlerini belirlemeye çalışmaktadır. Ancak bu kapanın Batı kapitalizmi eliyle pekiştirileni en tehlikelisidir.

Batı kapitalizmi Osmanlı İmparatorluğu'nu yıkarak içinden çıkılmaz ve baş edilemez bir durum yaratmak yerine, sultanı ve önemli bir bürokrat kesimi kendine bağlamayı çıkarlarına daha uygun bulmuştur. Böylece, hem bölge üzerinde dilediği kontrolü geliştirmek hem de asi halkları terbiye etmek, daha kolay olacaktır. Kapanın önemli bir kolu böyle pekiştirilmektedir.

Kapanın bir diğer kolu, hıristiyan kökenli halka dayalı olarak geliştirilmektedir. Batı sömürgeciliği bu yöntemle sözde kurtarmak istediği Rum, Ermeni ve Asuri halklarının bölgede tasfiye edilmelerinin

"Bir direniş zihniyeti olan Zerdüştlük, Kürt zihniyet devrimi olarak gelişim göstermiştir. Zerdüşt zihniyeti tarıma dayanan, hayvan sevgisiyle dolu, kadın erkek eşitliğine dayalı, özgür ahlaklı bir öğretidir. Böyle bir direniş kültürüne sahip olan Kürt halk gerçekliği M.Ö. 612'de Asur'u yıkan Med çıkışını başarmayı, kendini Demirci Kawa ve Newroz'la direniş sembolüne kavuşturmayı bilmiştir."

en tehlikeli yolunu açmıştır. Tüm Ortadoğu halkları, bu oyun içinde oyunun kurbanları durumuna getirilmiştir. İnce bir sömürgecilik, bir avuç işbirlikçi eliyle tüm halkları binlerce yıllık yurdundan edecek, kültürlerinden koparacak ve birbirlerine düşman hale getirecekti.

19. yüzyılın başından itibaren bir maşa gibi kullanılmaya çalışılacak olan Kürtler, özellikle İngilizler açısından Türk, Acem ve Arap yöneticilerin sırayla kendisine bağlanmaları için bir manivela rolünü oynayacaklardır. Tipik bir 'iti ite kırdırma' politikası devreye sokulmuş ya da bir taşla birkaç kuş birden vurulmak istenmiştir. Bir defa, el atılmakla Kürtlerin işbirlikçileri kazanılmış olmaktadır. İkincisi, bundan korkan Türk, Acem ve Arap yöneticileri daha çok kendilerine bağlanmaktadır. Üçüncüsü, Kürt feodal işbirlikçiler tarafından sıkıştırılan Ermeni ve Asuri halk, daha çok kendilerine sığınmak zorunda kalmaktadır.

Kürtler stratejik olanaklardan yoksunluk ve aşırı parçalanmışlık nedeniyle güçlerini birleştirememişler, oyunun en ucuz malzemeleri olmuşlardır. Bunda kapitalist kar hırsının hiçbir kural tanımayan yaklaşımı, oyunun özündeki felsefe olsa da, tarihten de süregelen benzer bir kullanılma durumu, en olumsuz halk durumuna düşmelerine yol açmaktadır. Buna 'tavşana kaç, tazıya tut' politikası demek de mümkündür. İngilizler böylelikle kendisine problem olarak gördüğü tarafları sonuna kadar kullanmakta, yormakta ve en sonunda kurtarıcısı rolüne soyunup gerektiğinde yeniden kullanmak için sahip çıkmaktadır.

Şüphesiz Kürt üst tabakasının binlerce yıllık alışageldiği işbirlikçi karakteri de bunda önemli bir etkendir. Halkın cehalet içindeki konumu, parçalanmışlığı ve birbirine karşı kışkırtılmış durumu da sürekli elverişli bir zemin sunmaktadır. 19. ve 20. yüzyılda kapitalist sömürgeciliğin gölgesinde gelişen tüm Kürt isyanları üzerinde bu oyunlar oynanmış ve başarılı da olunmuştur. İsyanların haklı nedenleri, pek anlam ifade etmemektedir. Önemli olan, sonuçta kimin aleyhine sonuçlandığı ve en çok kimlerin bunlardan yararlanmış olduğu hususudur.

Kürtler isyan edip haklarını arasa, bir tür acı sonuç oluyor; aramasa, yerinde dursa, daha da kötü olan başına geliyor. Kürt kapanı bunu ifade etmektedir.

II. Dünya Savaşı sürecinde oluşan elverişli dış koşullara dayanarak oluşan Mahabad Kürt Cumhuriyeti de benzer bir akibete uğramaktan kurtulamamıştır. Bu süreçte KDP, Kürdistan'ın bütün parçalarında örgütlenmeye çalışmasına rağmen, ulusal demokratik bilinç, örgütlülük, strateji ve taktik üretemediği için Güney'de 1975'te görüldüğü gibi yenilmekten kurtulamamıştır. İlkel milliyetçilik, gerçek anlamda Kürt halkının ve ulusal demokratik hareketin başındaki tarihsel bela konumundadır. Ulusal demokratik gelişiminin başarıyla sürdürülebilmesi için bunun aşılması gerekir.

Kürtler inkar ve imha politikasıyla tarihten silinmeye çalışılmıştır

Kürtler açısından 19. yüzyılda başlayan baş aşağı gidiş, 20. yüzyılda daha da ağırlaşarak devam eder. I. Dünya Savaşı sonrası dönem, Kürtlerin tarihinin en olumsuz ve karanlık dönemidir. Kürdistan ve Kürt toplumu dört parçaya bölünerek, her parça farklı bir devletin egemenliği altına alınır. Tüm parçalarda gelişmeler kısmen farklılıklar arz etse de özü itibariyle fazla değişiklik söz konusu değildir. Özünde her parçada benzer politikalar egemen olmuştur. Kürdistan sömürge bile değildir. İzolasyon ve asimilasyon temelinde yürütülen inkar ve imha politikasıyla tarihten silinmek istenir. Neolitiğin yaratıcısı olan halk, hem de sınıfsız topluma geçildiği söylenen bir tarih kesitinde ve dünyanın gözü önünde uygarlık dışına itilerek yok olma sürecine alınır.

II. Dünya Savaşı ardından Türkiye'nin, Doğu-Batı dengesi içinde Batı'yı tercih etmesiyle, bağımlı bir biçimde kapitalizmin gelişmesi ve kapitalist sistemle daha sıkı bütünleşmesi yaşanır. Bu durum, Kürdistan'ın da kapitalist ilişkilere kısmen açılmasını getirir. Bu temelde ekonomik sosyal yapıda ve düşünce alanında bazı değişiklikler ortaya çıkar. Kompradorlaşan feodaller gelişmekte olan Türkiye oligarşisi içine alınırken, köylülüğün ayrışması, kentleşmenin ve küçük burjuvalaşmanın oluşması, aydın gençliğin ortaya çıkması yaşanır. Bu durumun, ideolojik politik alanda reformist burjuva milliyetçiliği ile halk özgürlük eğiliminin ortaya çıkması gibi iki önemli sonucu olmuştur.

1960'lardan itibaren yarı burjuva ve daha çok da küçük burjuva temele dayalı olarak, reel sosyalizmin gelişiminden ve 1940'lı yıllarda kurulan KDP'nin öncülük ettiği ilkel milliyetçiliğin başarısızlığından aldığı güçle oluşan reformist burjuva milliyetçiliği, YNK önderliğinde Kürdistan'ın bütün parçalarında örgütlenmeye çalışmıştır. Sosyal şoven solculuk ve ilkel milliyetçilikle ilişkili olan ve zayıf bir temele dayanan bu eğilim, devrimci bir ulusal kurtuluşçuluğu geliştirmediği gibi, değişik güçler elinde halk özgürlük eğiliminin gelişimine karşı kullanılmaktan da kendini kurtaramamıştır. Sabırsızlıkla PKK'nin yürüttüğü halk özgürlük hareketinin yenilgisini beklemekte olan bu eğilimin de duyarlı bir yaklaşımla engel ve zarar verici olmaktan çıkarılması gerekir.

> "Kürdistan'da son otuz yılın ideolojik politik gelişmelerine ağırlıklı olarak PKK'nin yürüttüğü halk özgürlük eğilimi damgasını vurmuştur. PKK, 1968 dünya devrimci gençlik çıkışının Türkiye üzerinden Kürdistan'a ve Kürt gençliğine ulaşması hareketidir. PKK tarihi, Kürt ve Kürdistan tarihi ve toplum yapısında büyük değişim ve dönüşümlerin tarihi olmuştur. Gerçek anlamda çağdaş Kürt miladını oluşturmayı bilmiştir."

Kürdistan'da son otuz yılın ideolojik politik gelişmelerine ağırlıklı olarak PKK'nin yürüttüğü halk özgürlük eğilimi damgasını vurmuştur. PKK, 1968 dünya devrimci gençlik çıkışının Türkiye üzerinden Kürdistan'a ve Kürt gençliğine ulaşması hareketidir. Kürdistan'daki isyanlarla ilgili olmakla birlikte Türkiye devrimci gençlik hareketi içinde doğmuş ve gelişmiştir. PKK tarihi, Kürt ve Kürdistan tarihi ve toplum yapısında büyük değişim ve dönüşümlerin tarihi olmuştur. Gerçek anlamda çağdaş Kürt miladını oluşturmayı bilmiştir.

Bu anlamda PKK'yi, sadece 20. yüzyılda Kürdistan'a ve Kürt toplumuna dayatılan statüye karşı bir tepki, ulusal imhaya karşı halkçı çizgide bir ulusal diriliş hareketi olarak görmek yetersiz kalır. Bununla birlikte PKK, Türkiye ve Kürdistan'ın diğer parçalarındaki tüm devletçi siyasal ve ideolojik güçlere karşı bir tepki, Kürt halkının neolitikten beri süzülüp gelen tüm özgürlük değerlerinin açığa çıkarılması hareketidir. Kürtlerin en olumsuz yok oluş koşullarında böyle yeniden doğuşu ve dirilişi başarabilmeleri, neolitiği yaratan ve uygarlık tarihi boyunca direniş içinde süzülüp gelen bir halk olmalarıyla bağlantılıdır.

Baştan itibaren ***Abdullah Öcalan*** önderliğinde şekillenen PKK, aydın gençliğe dayalı olarak doğan, emekçi halka dayanarak gelişen, Kürdistan somutunu esas almakla birlikte 1970'ler dünyasının izlerini de taşıyan bir hareket olmuştur. Yarı modern bir sosyalist yapılanma ile yarı klasik bir Ortadoğu kimlik sentezi olarak vücut bulmuştur. Bir nevi Doğu-Batı sentezinin sembolik ifadesidir. Doğduğu dönemin izlerini taşısa da, baştan itibaren dar ulusalcılığa ve dar sınıfsalcılığa düşmemiştir. Sosyal şoven Türk solculuğu ile ilkel ve reformist Kürt milliyetçiliğinden ayrı bağımsız bir ideolojik-politik çizgi olarak şekillenmeyi esas almış, bu akımlarla 1970'li yıllarda yaşanan sert ideolojik mücadeleden PKK başarılı çıkmıştır.

1973'te temelleri atılan ve 27 Kasım 1978'de resmen kurulan PKK, 1980'lerin başında devrimci teorisi, programı, örgütü ve taktiğiyle Kürt halkına öncülük edebilecek bir parti haline gelmiştir. Bunda ***Haki Karer***, ***Mazlum Doğan***, ***Kemal Pir*** ve ***M. Hayri Durmuş*** gibi öncü kadroların şehadet düzeyinde partiye sahip çıkmalarının güçlü bir payı vardır.

Birinci partileşme hamlesini oluşturan bu gelişme, halk için yeni bir Önderliksel doğuştur. Kürdistan'daki süreç ve Kürt halkının tarihi, PKK'nin doğuşuyla niteliksel bir değişim yaşamıştır.

Bu döneme kendisini dayatan, birinci parti hamlesini boşa çıkarmaya çalışan girişimler de az olmamıştır. Partileşmenin daha zihniyet aşamasında ortaya çıkan bazı çizgi dışı yaklaşımlar, partiyi işlemez kılmaya çalışmasına rağmen, fazla etkili olamamıştır.

İkinci partileşme hamlesi 15 Ağustos Atılım sürecidir. Bu, ulusal direnişte partileşmeyi ifade etmektedir. 12 Eylül faşist-askeri rejimine karşı kahramanlık çizgisinde verilen bu mücadele, 1990'ların başlarında yarattığı gelişmelerle halkın ulusal dirilişini gerçekleştirmiştir. Ancak, önemli tarihsel fırsatların gerektiği gibi değerlendirilemediği de bir gerçektir. Elde başarılı olabilmek için her şey olmasına rağmen bunların doğru ve yetkince değerlendirilememesi nedeniyle gelişmelerin seyri farklılaşmıştır. Asgari bir demokratik çözüme ulaşılamamasında gerek PKK, gerekse de devlet içinde açığa çıkan çeteci eğilimler rol oynamıştır. Bu sonuçta , PKK Merkezi'nin rolüne ve sorumluluklarına sahip çıkmaması etkili olmuştur. Devletin de, PKK'nin de kazanmadığı, çok şey kaybettiği açıktır. Buna karşı tarih boyunca sinsi ve işbirlikçi olan Kürt feodal üst tabakası çıkarlarını iyi yürütmüştür.

Mevcut duruma düşülmesinde zamanında teorik paradigmatik değişimin yapılmaması da etkili olmuştur. 20. yüzyılın son çeyreğinde solun durumu, kültürel hareketler, kadın özgürlük hareketleri ve ekolojik açılımlar iyi takip edilememiştir. Dogmatik zihniyet, doğa ve topluma bakışta etkili olmuştur. Diğer yandan aşırı politik ve askeri yoğunlaşma kişiliği tek boyuta indirgemiş, ilişkilere hiyerarşik boyut dayatılmış ve iktidarlaşma anlayışı gelişmiştir.

Silahlı direnişe dayatılan yaygın çeteleşme, çizginin başarıyla uygulanmasına önemli zararlar vermiş olsa da, diriliş devrimi, mücadelenin Kürdistan'ın bütün parçalarında yarattığı ulusal ruh, bilinç ve örgütlülükle gerçekleştirdiği Ulusal Önderlikle, ortaya çıkardığı on binden fazla şehit, binlerce fedai militan ve özgürlüğü için yeniden yetmişe ayağa kalkıp direnen halk ve savaşan özgürleşen kadın gerçekliğiyle esas olarak tamamlanmıştır. Etkisi yüzyıllara yayılacak olan bu büyük değerler, Kürt halkını neolitikle başlayan tarihiyle bağlayan ve birleştiren bir özelliğe sahiptir.

PKK'nin yürüttüğü halk özgürlük mücadelesinde 1993'ten itibaren bir yenilenmenin ve değişimin temelleri atılmaya başlanmıştır. Ancak 1995'ten sonra silahlı mücadelede yaşanan büyük ısrar ve inada dayalı tekrar, içten dayatılan işbirlikçi çetecilik ve düşüncede varolan ağır dogmatizm, değişim ve yeniden yapılanmayı geciktirmiştir. Bundan yararlanan gericilik, 9 Ekim 1998-15 Şubat 1999 uluslararası komplosunu gerçekleştirmiştir. Çetecilik ve uluslararası gericilik, değişim ve yeniden yapılanmayı başarmadan Özgürlük hareketimizi boğmak istemiştir. Böylece uluslararası kompleya karşı mücadele içinde gereken değişim ve yeniden yapılanmayı gerçekleştirme süreci gelişmesini sürdürmüştür.

Ağır baskı ve çok yönlü oyunu içeren uluslararası kompleya karşı mücadelede PKK'nin ciddi bir zorlanmayı ve sarsıntıyı yaşadığı açıktır. Dıştan komplonun ağır baskı ve kuşatması altında içten gelişen her türlü provokatif ve tasfiyeci tutum, teslimiyet ve ihanet, yine her türlü bireyci, gevşek ve iddiasız yaklaşım, değişim ve yeniden yapılanma çalışmalarını zorlamış ve zayıf bırakmıştır. Bu koşullarda ve en ağır tecridi yaşıyor olmasına rağmen Önder Apo, büyük bir beyin ve yürek gücüyle PKK'nin uluslararası kompleya karşı mücadele çizgisini yaratarak, ***üçüncü önderliksel doğuşu*** gerçekleştirmiştir.

PKK'de değişim ve yeniden yapılanma devam etmektedir

Örgütsel yeniden yapılanma alanında önce KADEK, daha sonra KONGRA GEL biçimine dönüşen hareket, ileriye doğru bir gelişme yaratacağı yerde, kendini tekrar, hatta yer yer gerilemeler yaşamıştır. Bunun nedeni 1995'ten itibaren iyice etkin olan çeteciliğin ve ona karşı yeterince mücadele edemeyen kadro ve yönetimin duruşudur. Yaratılan değerlerin ve çizginin ciddi bir tehlike karşısında olduğunu gören Önderlik, kendi parti, örgüt, eylem ve kitlesellik çizgisini ortaya koymuş ve bu temelde PKK'nin yeniden inşasını gündeme getirmiştir. Buna bağlı olarak Önderliğimiz, derin bir özeleştiriyle teorik, politik ve stratejik alanda köklü bir değişimi ve yenilenme sürecini başlatmıştır. Teorik alanda demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü toplum paradigmasını, politik alanda devlet olmayan demokrasi sistemini, stratejik düzeyde kadın ve gençlik öncülüğünde tüm emekçi halkın örgütlenmesini, taktik alanda ise meşru savunma temelinde demokratik siyasal kitle eylemliliğini geliştirerek yeni çizgisini ortaya çıkarmıştır. Bu çizgi temelinde örgütlenme ve mücadeleyi geliştirerek, Kürt sorununun çözümünü ulusun demokratik esaslara dayalı olarak konfederatif temelde tüm parçalarda ve komşu halklarla dayanışma ve özgür birlik dahilinde örgütlenmesiyle gerçekleştirmeyi öngörmektedir.

PKK'nin kendini bu biçimde yenileyip yeniden yapılandırarak devlet odaklı, iktidar amaçlı ve savaşa endeksli bir parti olmaktan çıkarması, Kürt toplumunun özgür ve demokratik dönüşümü ve geleceği açısından hayati öneme sahiptir. Paradigmatik alanda yenilenen Önderlik, değişen parti, o da demokratik dönüşümü yaşayan ve Kürt sorununun demokratik çözümünü gerçekleştiren halk olacaktır. Değişim ve yeniden yapılanma bu temelde başarılmıştır. Bundan sonrasını belirleyen kadronun çizgiyi özümseme, uygulama ve halkı seferber etme düzeyi olacaktır.

Yeni dönem demokrasi ve özgürlük mücadelesi, otuz yıllık mücadelenin ya-

"PKK'nin kendini yeniden yapılandırarak devlet odaklı, iktidar amaçlı ve savaşa endeksli bir parti olmaktan çıkarması, Kürt toplumunun özgür, demokratik dönüşümü ve geleceği açısından hayati öneme sahiptir. Paradigmatik alanda yenilenen Önderlik, değişen parti, o da demokratik dönüşümü yaşayan ve Kürt sorununun demokratik çözümünü gerçekleştiren halk olacaktır. Değişim ve yeniden yapılanma bu temelde başarılmıştır."

"Demokrasinin inşası iki yoldan olabilir: Komşu halklarla ortak demokratik yaşam, olmazsa kendi demokratik sistemini yaratmak, buradan yine halklarla eşit, demokratik temelde birliğini oluşturmaya yönelmek esastır. Ayrıca ortaçağ kalıntıları olan ağalık, şeyhlik, aşiretçilik, tarikatçılık gibi olguların uygun yöntemlerle demokratik dönüşüme zorlanması gerekir."

rattığı büyük tecrübe ve birikim üzerinde gelişecektir. PKK'nin otuz yıllık mücadelesiyle, Kürdistan'ın Kuzey ve Güneybatı parçaları ile yurtdışındaki halkın önemli bir kesiminin örgütlendirilmiş olduğu, Doğu Kürdistan halkı içinde güçlü bir bilincin saçıldığı, Güney Kürdistan'da ise dolaylı etki olarak federe devletin ortaya çıkarıldığı açıktır. Şimdi Kürt toplumunun bu gelişme düzeyi Ortadoğu'daki güncel gelişmelerle birleşince, Kürtler her bakımdan stratejik bir güç olma özelliği kazanmaktadır. PKK'nin geliştirdiği, ekolojiye ve cinsiyet özgürlüğüne dayalı demokrasi ve Kürt sorununun demokratik çözümü çizgisi, mevcut Ortadoğu kaosundan halklar yararına çıkmanın en makul ve uygulanabilir yolu olmaktadır.

Reel sosyalizmin çözülüşüyle başlayan III. Dünya Savaşının Ortadoğu ve Kürdistan'ı da derinden etkilediği bir gerçektir. ABD'nin Irak müdahalesiyle Güney Kürdistan'daki devletleşme süreci en azından federasyon düzeyinde kesinleşmiş gibidir. Kürdistan'ın diğer parçaları üzerinde de herkesin içinde olduğu yoğun bir mücadelenin yaşandığı gözle görülür bir gerçektir. Kürt toplumu içinde ideolojik siyasi hareketlilik gittikçe yoğunlaşmaktadır. Çok farklı tonlar olsa da, genel planda dış güçlere dayanmayı öngören işbirlikçi milliyetçi çizgiyle, halkın öz gücüne dayanmayı öngören halkçı demokratik çizgi netleşmekte ve birbiriyle yoğun bir ideolojik politik mücadeleyi yaşamaktadır.

Kürdistan her zamankinden kapsamlı ve hızlı bir değişim sürecine girmiştir. Eski statü ya da statüsüzlük durumu artık aşılmıştır. Yeni statünün nasıl şekilleneceğini yaşanan yoğun mücadelenin sonuçları belirleyecektir.

Kürdistan'daki mevcut durumun bazı temel özelliklerini ve yaşanması gereken değişimi şöyle özetlemek mümkündür:

a- Yürütülen özgürlük mücadelesiyle büyük bir aydınlanma yaratılmış ve inkar sistemi önemli ölçüde kırılmış olsa da, Kürdistan'da resmi ideolojinin egemenliği hala devam etmektedir. Kürt düşüncesi üzerinde baskı ve yasaklama sürmektedir. Alanlara göre dincilik, milliyetçilik, devletçilik ya da bunların hepsi iç içe geçirilerek Kürt toplumu üzerinde egemenlik sürdürülmeye çalışılmaktadır. Bu konuda mevcut iktidar güçleri gerekirse tarikatçılık ve milliyetçi solculuk gibi eğilimlerden de yararlanmak istemektedirler. Bütün bunların sonucunda Kürt halkının düşünce sisteminin gelişimi zayıf kalmaktadır. Halka karşı, kimliğinin inkarını da içeren bir ideolojik savaşım vardır. Ya mevcut resmi ideolojiler insanların beyninde hakimiyet kurmakta, ya oldukça dogmatik, ütopik düşünce kalıpları beyni işgal etmekte, ya da düşüncesizlik ortaya çıkmaktadır.

Tüm bunlara karşı çok güçlü bir entelektüel çalışma ve ideolojik mücadele gereklidir. Önderliğin güçlü aydınlatma çalışmaları büyük bir rol oynasa da, onların da derinliğine özümsenmesine ve halka taşırılmasına ihtiyaç vardır. Önderliğin başlattığı zihniyet devrimini devam ettirmek, Kürt aydınlanmasını ve Rönesansını güçlü bir biçimde geliştirmek gerekmektedir.

b- Kürdistan üzerindeki siyasal yapı demokratik olmaktan uzaktır. Mevcut devletler oligarşik, teokratik ya da otoriter özelliklere sahiptir. Aynı zamanda ordularin devletler içindeki gücü ve ağırlığı çok fazladır. Sağ ve sol adına geliştirilen politikaların çoğu devlet odaklı, despotik ve rant karakterlidir. Varolan partilerin tamamı devletçidir. Mevcut siyasal sistemler tarafından Kürt kimliği kabul edilmemekte, inkarcılık çok çeşitli yasaklarla sürdürülmektedir. Bütün engelleme çabalarına rağmen, Kürt halkının yürüttüğü özgürlük mücadelesi inkar ve imha siyasetini delmiş, genelde önemli bir gelişmeyi katetmiş, özelde ise Güney'de Federe Kürdistan gerçeğiyle inkar ve imha siyasetine önemli bir darbe vurarak, parçalamıştır.

Buna karşı çözüm ise öncelikle Kürt halkının bugünden başlayarak özgücüne dayanarak demokratik konfederalizmini kurup geliştirmesidir. Bu devletlerin demokrasiye duyarlı, Kürt kimliğini anayasal düzeyde kabul eden, sınırlandırılmış, küçültülmüş genel kamu otoritesi haline dönüştürülmeleri Kürt Konfederalizmi geliştikçe gerçekleşecektir. Üniter devletler, Kürt halkının konfederal hukukunu tanıdıkça, Kürt halkı da onların hukukunu tanıyacaktır. Bu aynı zamanda toplumlar arası barış ve uzlaşmanın gelişmesi, gönüllü ve karşılıklı bağımlılığın kabulü anlamına gelecektir.

Bu temelde siyasal çözüm şöyledir: Kürdistan'da halkın kendi öz demokratik yönetimi artı genel kamu otoritesi olarak Türkiye (İran, Irak, Suriye) devleti. Aynı şey federe Kürt devleti için de geçerlidir. Demokrasi ve devletin birbirini tanıması ve uzlaşması önemlidir. Eğer uzlaşma olmazsa demokratik direniş gelişir. Yine devlet odaklı olmayan ve toplumsal talepleri esas alan partiler temelinde siyasetin demokratikleştirilmesi gerekir. Kürdistan adına parti ve koalisyonlara gidilebilmesi de gereklidir.

Komünden halk kongresine kadar örgütlü bir demokrasinin yaratılması, örgüt ve çalışma tarzında demokratik işleyişin uygulanması, her yerde yönetimlerin seçimle belirlenmesi, azınlık haklarının tanınması ve özgür medyanın geliştirilmesi temel demokratikleşme görevleridir. Demokrasinin inşası iki yoldan olabilir: Komşu halklarla ortak demokratik yaşam, olmazsa kendi demokratik sistemini yaratmak, buradan yine halklarla eşit, demokratik temelde birliğini oluşturmaya yönelmek esastır.

Ayrıca ortaçağ kalıntıları olan ağalık, şeyhlik, aşiretçilik, tarikatçılık gibi olguların uygun yöntemlerle demokratik dönüşüme zorlanması gerekir.

c- Günümüzde sosyal alan tam bir bunalım ve karmaşa içindedir. Bir yandan mevcut sistemlerin dayatmaları, diğer yandan onlara dayanan hakim sınıf geriliğinin dayatmaları toplumsal alanı çekilmez kılmaktadır. Toplum içinde yaşanan, adeta bir savaştır. Eskinin feodalizmi aşılmamışken, kapitalizmin insafsız ilişkileri yaşamı hapishaneye çevirmektedir. Aile, kadın, gençlik, eğitim, sağlık, ahlak, din ve sanat alanındaki ağır sorunlar çözüm gerektirmektedir.

Tüm bu sorunların çözümü kendi başına bir demokratik devrimi içermektedir. Toplumun ekonomi ile terbiye edilmesinden vazgeçilmesi, ekonomik kaynaklar üzerinde devlet değil toplum hakkının kabul edilmesi gerekir. Toplumu devlet azınlığına ve birey çapulculuğuna karşı savunma görevi vardır. Anadilde eğitim, resmi düzeyde özgür kılınmalıdır. Gençliğin eğitimi ve yetiştirilmesi demokratik esaslarla olmalıdır. Dinsel reform, sağlık probleminin çözümü ve büyük sorun olan dev işsizliğin giderilmesi gerekmektedir.

d- Aile ve kadın özgürlüğü sorunu sosyal alanın demokratikleştirilmesinin özünü oluşturmaktadır. İlk ezilen sınıf, cins ve ulus olarak kadının özgürlük düzeyi toplumun özgürlük düzeyini, toplumun özgürlük düzeyi ise genel demokratik düzeyi ve ona duyarlı devleti belirler. Bu nedenle kadın özgürlüğü, toplumun tüm alanlarda özgürleşmesinin temelini oluşturur. Dolayısıyla ayrı bir kadın partisi, toplumsal özgürlük, eşitlik ve demokratikleşme mücadelesinde büyük bir rol oynayabilir. Bu role uygun olarak kurulmuş olan PAJK'ın görevlerini yerine getirmesiyle Kürt toplumundaki çağdışı gericilikler aşılacak, toplumun özgürleşmesi ve demokratikleşmesi sürekli gelişecektir.

e- Kürdistan'da bir yandan yağma talan, diğer yandan savaş, zaten zayıf olan ekonomik altyapıyı dağıtmıştır. Tarım ve hayvancılık gerilerken, saniyi altyapının oluşturulmaması üretimi en alt düzeye düşürmüş, sadece dıştan gelen malın satımına dayalı bir faaliyet kalmıştır. Bu da korkunç düzeyde bir işsizlik ve yoksulluk ortaya çıkarmıştır. Açlık sınırının altında bir öteki insanlık oluşmasına götürmüştür. Yine karın şahlandırdığı ekonomi sadece toplumu değil, doğayı da tahrip etmiştir. Mevcut işsizlik, pahalılık, açlık, yoksulluk, çevre tahribi ve aşırı metalaştırmanın hepsi hakim kapitalist sistemin ürünüdür.

Tüm bunların doğru bir ekonomik politika temelinde, açlık, pahalılık ve yoksullukla güncel olarak mücadele etmek için özgün örgütlerin yaratılmasıyla giderilmesi gerekir. Bu da metalaşma ve kara dayalı ekonomiden, kullanım değerine ve paylaşmaya dayalı ekonomiye geçiş demektir. Kürdistan'da felaket düzeyindeki mevcut durumu aşmak için üretimi arttıran, altyapıyı kuran, ticareti düzenleyen, talanı engelleyen bir ekonomik kalkınma programının tutarlı bir biçimde uygulanmasına ihtiyaç vardır. Ancak bu biçimde işsizlik, yoksulluk, açlık ve çevre tahribi önlenebilir. Elbette doğanın ve kaynakların korunması ve ekolojiye uygun işletilmesi önemlidir.

f- Kürdistan'da ulusal inkar ile Kürt dili ve kültürü üzerindeki ağır asimilasyon esas olarak devam etmektedir. Her ne kadar PKK mücadelesinin yarattığı gelişmeler, Güney Kürdistan'daki federasyon durumu ve yurtdışı çalışmaları inkar ve asimilasyon politikalarını belli oranda delmişse de, egemen devletlerin bu politikaları aşılmamış, Kürt dil ve kültürünü gözeten altyapı ve yasal düzenlemeler oluşmamıştır. Hatta Türkiye devleti, Kürdistan'dan göçü ve artan teknik imkanları kullanarak Kürt dil ve kültürünü asimile çabalarını planlı bir biçimde arttırmaktadır. Bu durum, ulusal inkarla birlikte asimilasyona dayalı ulusal erime tehlikesini devam ettirmektedir.

Bir tür soykırım anlamına gelen bu ulusal kültürel imha politikasına karşı çok yönlü ve aktif mücadele etmek gerekir. Anadil olarak Kürtçe eğitim ve yayını bir seferberlik kampanyası biçiminde geliştirmek demokratikleşmenin de bir gereğidir. Kürt kültürünün asimilasyona tabi tutulmasına karşı dururken, Kürt halkının zengin kültür birikimini tarihin derinliklerinden çıkarmak, sanat ve edebiyatı geliştirmek için planlı çalışma yürütmek büyük önem taşır.

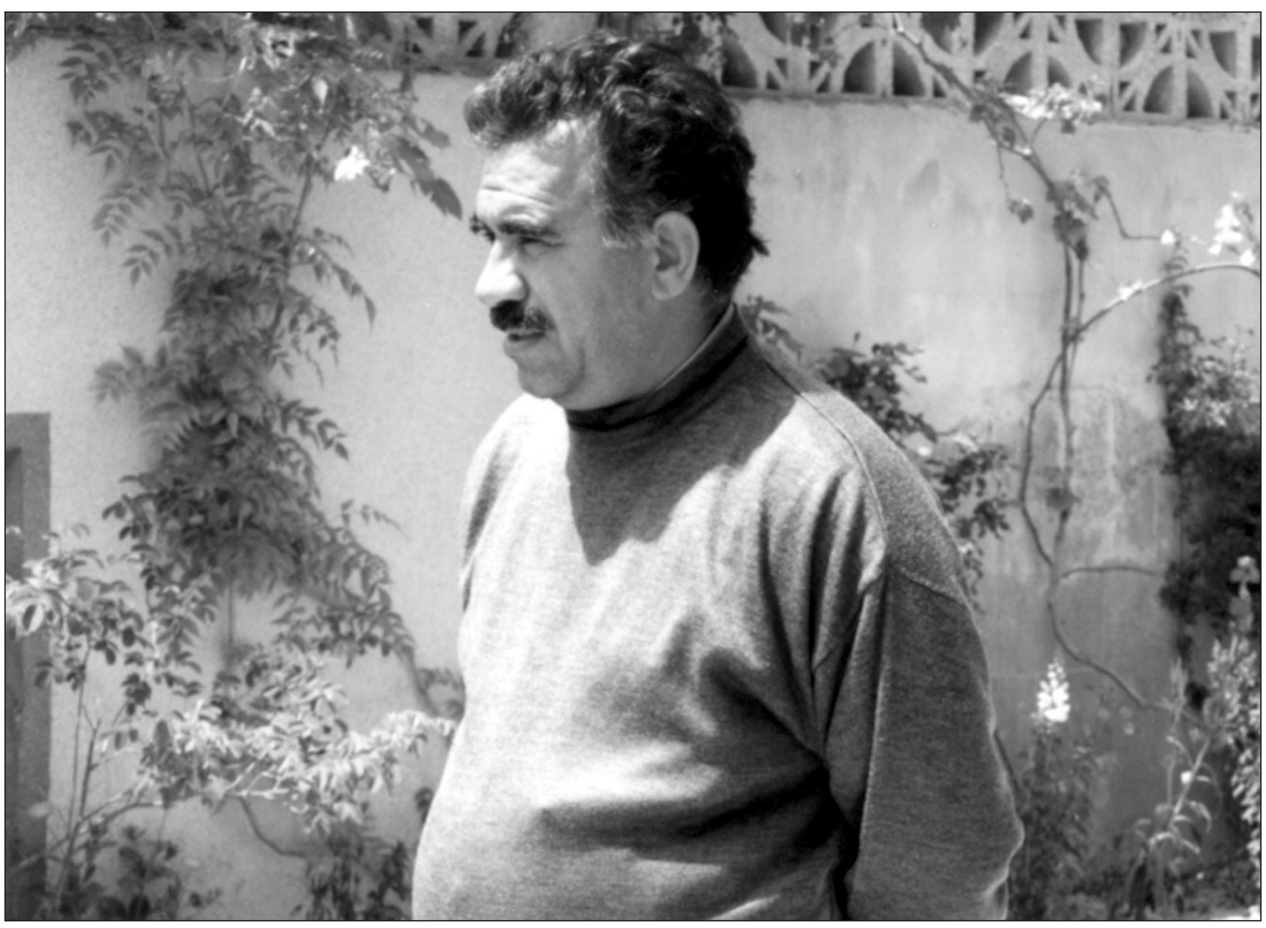
Günümüzde Kürt uluslaşması iki yoldan gelişmektedir: Birisi Batı kapitalizminin desteklediği, çıkara dayanan feodal, dinci ve aşiretçi bağları kullanan feodal burjuva Kürt hakim tabakasının milliyetçi devletçi yolu; diğeri ise özgücü esas alan, yurtsever, halkçı ve paylaşımcı değerlere dayanan emekçi Kürt halkının özgürlükçü demokratik yoludur. Birincisi ABD işgal koşullarında daha çok milliyetçi ayrılıkçılığı körüklerken, ikincisi halkların özgücüne ve demokratik dayanışmasına dayalı olarak geliştirilecek Kürt demokratik konfederalizmi Türkiye, Irak, İran ve Suriye'nin demokratikleşmesinin önünü açacaktır.

Bu iki yolun, Ortadoğu çapında ağırlaşan ulusal, demokratik ve birlik sorunlarının çözümündeki rolleri önümüzdeki dönemde daha açık görülecektir. Bu temelde Kürdistan'da yaşanacak gelişmeler, bir yerde tüm Ortadoğu'daki gelişmeleri belirleyecektir. Bu nedenle, Kürdistan'ın durumu ve yönelimleri sadece Kürtleri değil, tüm bölge güçlerini, hatta ABD ve AB gibi küresel güçleri de ilgilendirmektedir. Bu bakımdan, Ortadoğu kaosundan barış içinde, halklar yararına ve demokratikleşme temelinde çıkmak tüm bölge güçlerinin çıkarına olacaktır.

Bu durumu, emekçi veya burjuva tüm bölge güçlerinin anlaması gerekir. Kürdistan'daki milliyetçi devletçi gelişme herkesi zorlayacak ve zarar verecektir. Kürt sorununun demokratik çözümü ise, bölge halklarının demokratik birliğini yaratacaktır. Özgür demokratik ve Konfederal Kürdistan, aynı zamanda demokratik Türkiye, demokratik İran, demokratik Irak ve demokratik Suriye olacaktır. Mevcut devlet sınırları demokratik çözümü engellemeyeceği gibi, her Kürdistan parçasındaki demokratik konfederal çözüm de mevcut sınırları zorlamayacaktır.

Ortadoğu ve hatta bütün dünya halkları için geçerli çözüm, demokratik konfederalizmdir. Demokratik konfederalizm devlet olmayan, demokratik ulus, azınlık, kültür, din ve hatta cins örgütlenmesi ve buna benzer örgütlenmeleri ifade eder.

Konfederalizm, neolitik devrim sürecinin bir ürünü olarak aşiretler arasında ortaya çıkar. Devletleşme ile birlikte, Sümerlerde devlet karakteri kazanır. Avrupa, Amerika ve Ortadoğu'da tarihin çeşitli aşamalarında devlet odaklı ve devlet odaklı olmayan konfederal örgütlenmelere rastlanılmaktadır. Günümüzde de Avrupa'da konfederatif yapılanma gelişmektedir. Ortadoğu'daki tarihsel ve kültürel yapılanma Ortadoğu'da Demokratik bir Konfederal yapılanmanın gelişmesi için oldukça elverişlidir. Kürtler için de Ortadoğu'da Kürt konfederalizmi uygundur. Kürtler her parçada kendi içinde, sınırlara dokunmadan kendi federasyonunu, birleşerek de üst konfederalizmini kurabilirler. Kürtler kendi aralarında siyasi, ekonomik ve kültürel ilişkiyi sağlarlar. Bunun için Kürdistan'ı egemenliği altında tutan ulus devletlerin demokrasiye açık olmaları ve bunu tanımaları tek şarttır. Kürtlerin demokratik bir ulus olmalarına karışmayıp Kürtlerle ilkeli bir uzlaşmayı esas almaları, Ortadoğu halklarına ve insanlığa muazzam kazandıracaktır. Türkiye, İran, Suriye ve hatta Kürt federe devleti de buna engel olmamalıdır.

"Demokratik toplum, toplum içi özgürlüklerin geliştirilmesi temelinde halkın demokratik örgütlenmesi, yaşamı ve mücadelesidir. Cinsiyet özgürlüğü, duygu, zihniyet ve davranışta varolan erkek egemenliğine son verme, tarih içinde oluşmuş cinsiyetçi toplumu değiştirme, kadının tam bir özgürlük ve eşitlik temelinde toplumsal yaşamın her alanına katılımını sağlamadır."

Demokratik dönüşümün özellikleri

Günümüzde Kürdistan toplumunun yaşadığı demokratik dönüşümün başlıca özellikleri şunlardır:

a- Demokratik dönüşümün iki temel yanı vardır: Birincisi, cinsiyet özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratikleşme; ikincisi ise demokratik uluslaşmayı geliştiren Kürt sorununun demokratik konfederatif çözümüdür.

Birinci yan, demokratik, cinsiyet özgürlükçü ve ekolojik toplumun geliştirilmesini ifade eder. Demokratik toplum, toplum içi özgürlüklerin geliştirilmesi temelinde halkın demokratik örgütlenmesi, yaşamı ve mücadelesidir. Cinsiyet özgürlüğü, duygu, zihniyet ve davranışta varolan erkek egemenliğine son verme, tarih içinde oluşmuş cinsiyetçi toplumu değiştirme, kadının tam bir özgürlük ve eşitlik temelinde toplumsal yaşa-

mın her alanına katılımını sağlamadır. Ekoloji ise, doğanın ve çevrenin tahribini önleme temelinde bozulan toplum doğa dengesini yeniden kurmadır. Bu üç alan da devrim niteliğinde olup iç içe ve birlikte gelişir, gerçekleşir.

İkinci yanı oluşturan Kürt sorununun çözümü, öncelikli olarak Kürdistan'da demokratik konfederalizmin geliştirilmesini ve buna bağlı olarak Kürdistan üzerindeki inkar sisteminin kırılmasını, Kürt kimliğinin anayasal düzeyde tanınmasını, Kürt dili ve kültürü üzerindeki her türlü baskı, sınırlama ve asimilasyona son verilmesini, demokratik Kürt ulusal örgütlülüğünün geliştirilmesini içerir.

Demokratik dönüşümün bu iki yanı iç içedir. Kürt toplumunun cinsiyet özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratikleşmesi geliştikçe Kürt sorununun demokratik çözüm gücü ortaya çıkar. Kürt sorununun demokratik çözümü ve demokratik Kürt uluslaşması geliştikçe, Kürt toplumunun cinsiyet özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratikleşmesinin önü açılır.

b- Demokratik dönüşümün ikinci temel özelliği toplumsal kesimlerin mevzilenmesine ve örgütlenmesine yöneliktir. Demokratik dönüşümün öncü kesimi kadın ve gençliktir. Kadın öncülüğü özgürlük çizgisini ifade ederken, gençlik öncülüğü dinamizmi ve temizliği içerir. Demokratik dönüşüm, kadın ve gençlik öncülüğünde, başta emekçiler, işçiler, memurlar, köylüler, işsizler olmak üzere demokrasiden yana olan tüm halk kesimlerinin katılımı ve birleştirilmesi ile gelişir. Her kesimin kendi örgütlenmesini geliştirerek katılımı önemlidir. Demokratik toplum, komünden halk kongresine kadar her düzeyde örgütlenen geniş bir sivil toplum düzeni, halk demokrasisi sistemidir. Halkın kendi kendini yönetme biçimidir. Demokratik toplum örgütlenmesi olarak ifadesini Koma Komelen Kürdistan'da bulur.

c- Demokratik dönüşümün üçüncü özelliği taktik alana ilişkindir. Bu da kendiliğinden değil, yoğun ve çok yönlü bir mücadeleyle gerçekleşecek olması demektir. Kürdistan'da demokratik dönüşümün, meşru savunma temelinde tüm halk kesimlerinin demokratik siyasal eylemliliğiyle gerçekleşeceği açıktır. Bu da boykot, gösteri ve protesto gibi en basit kitle eylemliliğinden başlamak üzere siyasal serhildana kadar her türlü demokratik eylem biçimlerinin kullanılmasını ve gerektiğinde meşru savunma savaşına başvurulmasını içerir. Meşru savunma, her türlü demokratik eylem ve örgütlenme için temeldir, bir koruma ve ön açmadır. Dolayısıyla en aktif meşru savunma gücü olarak halk savunma kuvvetlerinin eğitimi, örgütlenmesi ve büyütülmesi önemlidir. Yine meşru savunmanın yarattığı elverişli zeminde tüm halk kesimlerini örgütleyip demokratik siyasal eyleme seferber etmek, her tür gericiliği parçalayıp özgür demokratik yaşamı kurmak esastır.

d- Demokratik dönüşümün dördüncü özelliği parti öncülüğünü ifade eder. PKK deneyimi bize göstermiştir ki, doğru parti öncülüğü en olumsuz koşullarda mucizevi gelişmeler yaratmaya muktedirken, parti öncülüğünün saptırılması ve zayıflatılması ciddi zarar ve tahribatlar yaratmakta, partisizlik ise her türlü dağılma, çürüme ve erime etkeni olmaktadır. Bu nedenle, yeni dönemde de her bakımdan kendini yenilemiş ve yeniden yapılandırmış doğru parti öncülüğü, demokratik dönüşümün başarıyla gerçekleştirilebilmesi için şarttır. Parti demokratik, özgür ve eşitçi topluma doğru dönüşmeyi esas alan bir programla, bu programdan çıkarı olan tüm toplumsal kesimleri ortak bir stratejiye bağlayan, başta sivil toplum örgütlenmesi olmak üzere çevreci, kadın özgürlük hareketleri, kültürel geniş bir örgütlenmeye ve eylem biçimlerine dayanan, meşru savunmayı ihmal etmeyen bir taktiği esas alan toplumsal hareketin, yani demokratik konfederalizmin felsefi ve ideolojik öncü gücü, kurmay örgütüdür. Demokratik dönüşümün zihniyet devrimi ve yoğun ideolojik mücadele görevleri ile cesaretli ve fedakar kadroların doğru rotada örgütsel birliğe kavuşturulması için partileşme ihtiyacı hayatidir.

Demokratik dönüşümün görevleri

Bizi demokratik, ekolojik ve cinsiyet özgürlükçü topluma ulaştıracak olan demokratik dönüşümün başlıca görevleri şunlardır:

a- Siyasetin demokratikleştirilmesi ve Kürt sorununun demokratik çözümü için

1- Öncelikle Kürt halkının komünden halk kongresine kadar her kademede örgütlenen demokratik konfederalizminin tesis edilmesi. Bunun komşu halklarla eşitlik, özgürlük ve demokratik birlik esasına dayalı olarak geliştirilmesi, bunun olanaklarının elvermediği koşullarda, yine aynı perspektifle kendi demokrasisini kurması.

2- Kürdistan üzerinde egemen olan devletlerin köklü bir reformla demokrasiye duyarlı hale getirilmesi. Devlet üzerindeki askeri etkinin sınırlandırılması, her türlü vesayetin kaldırılması. Genel kamu otoritesi olacak şekilde devletin küçültülmesi (Buna Kürt Federe devletleşmesi de dahildir).

3- Otoriter, oligarşik ve teokratik yönetimlere karşı olunması. Demokratik yönetimlerin esas alınması.

4- Kürt kimliğinin anayasal kabulü. Devletin Kürtleri ulusal kültürel varlık ve siyasal hak sahibi olarak tanıması.

5- Devletin zor kullanmadığı koşullarda demokrasi ve devletin ilkeli uzlaşmasından yana olunması. Pratik uygulama olarak, Kürdistan'da halkın kendi öz demokratik yönetimi artı genel kamu otoritesi olarak (Türkiye, İran, Irak, Suriye, Kürt) devlet formülünün esas alınması.

6- Siyasetin demokratikleştirilmesi. Devlet odaklı, despotik ve rant karakterli politikalarına karşı çıkılması. Devlet odaklı olmayan, halkın taleplerini esas alan partileşmeden yana olunması. Kürdistan adına parti ve koalisyonlar oluşturulabilmesi.

7- Yönetim tarzında demokratik işleyişin esas alınması. Her yerde yönetimlerin seçimle işbaşına gelmesi. Demokratik katılımcılığın esas alınması.

8- Ortaçağ kalıntısı ağalık, şeyhlik, aşiretçilik, tarikatçılık gibi olguların uygun yöntemlerle demokratik dönüşüme uğratılması.

9- Kürdistan'daki köy koruculuğu ve özel tim gibi özel savaş aygıtlarının dağıtılması.

10- Özgür medyanın geliştirilmesi. Herkese tam bir düşünce, ifade, örgütlenme ve siyaset yapma özgürlüğünün sağlanması.

11- Kürdistan'da yaşayan azınlıkların demokratik örgütlenme ve katılım çabalarının desteklenmesi.

12- Antidemokratik baskı ve uygulamalara karşı demokratik direnişin geliştirilmesi. En basit kitle eylemlerinden, siyasal serhildana kadar her türlü demokratik siyasal eyleme başvurulması. Meşru savunmanın uygulanması.

13- Başta kadın ve gençlik olmak üzere değişik toplumsal kesimlerin kitlesel siyasal birliklerinin örgütlendirilmesi. Halk savunma güçlerinin geliştirilmesi.

14- Halkımızı demokratik mücadeleden alıkoyan teslimiyetçi, dogmatik, ütopik, kaderci, şoven ve ilkel milliyetçi anlayışlara karşı etkin bir ideolojik mücadelenin yürütülmesi.

15- Özgür belediyecilik temelinde yerel yönetimlerin halkın demokratik yönetiminin esas bir alanı haline getirilmesi.

b- Demokratik devrimin geliştirilmesi için

1- Toplum ve bireyin devlet ve birey sömürüsüne, çapulculuğuna ve hırsızlığına karşı savunulması.

2- Toplumun ekonomi ile terbiye edilmesine karşı çıkılması. Ekonomik kaynaklar üzerinde devletin değil, toplumun hakkının sağlanması.

3- Dinin reformdan geçirilerek çağdaş bilim ve felsefe ile uyumlu hale getirilmesi.

4- Sivil toplum örgütlülüğünün toplumun her kesiminde yaygınlaştırılması temelinde toplumsal özgürlüğün ve katılımcılığın geliştirilmesi.

5- Sendikalar ve dernekler gibi demokratik kitle örgütlerinin geliştirilmesi.

6- Herkese çalışma ve yaşam güvencesi olacak bir sosyal sigorta sisteminin geliştirilmesi için mücadele edilmesi.

7- Çocukların, engellilerin ve yaşlıların haklarını koruyan, sorunlarını çözen ve onlara hizmeti öngören düzenlemelerin yapılması.

8- Kamusal bir görev olan sağlık hizmetinin devlet ve sivil toplum tarafından herkese ulaştırılmasının sağlanması.

9- Gençliğin ruhsal, beyinsel ve fiziki gelişimi için gereken eğitsel ve sosyal çalışmaların yürütülmesi, toplumsal ve siyasal yaşama aktif katılımının sağlanması.

10- Tüm dillerin özgürlüğünün ve eşitliğinin sağlanması, Kürt dili önündeki tüm engellerin kaldırılması.

11- Kürtçe yayıncılığın gelişmesinin önündeki engellerin kaldırılması.

12- Kürt tarihini araştırmak, kültür ve sanat çalışmalarını geliştirmek için örgütlü bir faaliyetin yürütülmesi.

13- Özgür toplum, ahlaklı toplumdur ilkesinden hareketle yeni toplumsal ahlakın geliştirilmesi.

14- Savaş nedeniyle yerini terk etmiş olan halkın geri dönüşü için gereken imkan ve desteğin sağlanması.

15- Demokratik bir hukuk sisteminin geliştirilmesi.

c- Kadın özgürlük devrimi için

1- Duygu, zihniyet ve davranıştan oluşan yaşam bütünlüğü içinde tarihsel olarak oluşmuş despotik erkek egemenliğine karşı çıkılması ve ona karşı mücadele edilmesi.

2- Erkek egemen sistemin kadını içine aldığı her türlü köleliğe, karılaşmaya ve teslimiyete karşı çıkılması ve mücadele edilmesi.

3- Kadın özgürlük ideolojisi temelinde kadın partileşmesinin geliştirilmesi için çalışılması.

4- Her alanda kadının kitlesel örgütlenmesinin ve mücadelesinin geliştirilmesi. Özgür kadın parklarının ve evlerinin oluşturulması.

5- Toplumsal yaşamın her alanında kadının etkin, özgür ve eşit katılımının sağlanması.

6- Kadın eğitimi ve sağlığı alanlarında destekleyici programların uygulanması.

7- Kadına yönelik her türlü şiddete karşı toplumun aydınlatılıp mücadele edilmesi.

d- Toplumsal ekolojik devrim için

1- Doğa toplum ekolojik dengesini esas alan bir yaklaşımın öngörülmesi. Bunun toplum içi dengesizliklerin, eşitsizliklerin ve hiyerarşinin aşılması temelinde ele alınması.

2- Ekoloji bilimi temelinde derin bir ekolojik bilincin ortaya çıkarılması ve toplum içinde yayılması.

3- Ekolojik dengeyi bozan kapitalist devletçi sistemin doğa ve çevre üzerindeki her türlü tahribatına karşı mücadele edilmesi.

4- Çevrenin korunması amacıyla toprağı, yeşili, suyu, havayı, iklimi ve hayvanları koruyan politikaların geliştirilmesi.

5- Çağdaş teknik kullanımın zarar vericiliğini önlemek için nükleer enerji, sera etkisi, hormonlu gıdalar ve gen teknolojisi üzerinde denetim kurulması için çalışılması, üretimde ekoteknolojinin geliştirilmesi.

6- Ekolojik çevreci örgütlenmenin geliştirilmesi ve bu tür örgütlenmelerle dayanışma içinde olunması.

e- Ekonominin sosyalizasyonu için

1- Metalaşma ve kara dayalı ekonomiden, kullanım değerine ve paylaşmaya dayalı ekonomiye geçişi sağlayan bir politikanın esas alınması.

2- Sosyal planlama çerçevesinde emekçilerin çıkarlarını ve adil gelir dağılımını öngören, kalkınmayı geliştirip istihdamı arttıran bir ekonomik sistemin geliştirilmesi. Bu temelde işsizliğin açlığın, pahalılığın ve yoksulluğun ortadan kaldırılması için çalışılması.

3- Başta ormanlar olmak üzere doğal zenginliklerin korunması, doğru kullanılması ve büyütülmesi.

4- Emekçi halk yararına demokratik bir vergi ve maliye sisteminin oluşturulması için çalışılması.

5- Başta köylülük olmak üzere çeşitli kesimlerin kooperatif vb örgütlülüklerinin geliştirilmesi, komünal üretim ve paylaşımın örgütlendirilmesi.

6- Savaşta tahrip olan ekonomik yapının halk yararına inşa edilmesi.

7- Üretim, tüketim, dağıtım üzerinde halkın özyönetiminin söz sahibi olmasının sağlanması.

f- İnsan haklarının korunması ve geliştirilmesi için

1- Bireyin düşünme, ifade ve irade özgürlüğünün her koşul altında korunması.

2- Toplumsallıkla bireysellik arasındaki optimal dengeyi yakalayan, birey özgürlüğünden geçen bir toplumsal özgürlükle toplumsal özgürlüğe dayanan bir bireysel özgürlük anlayışını esas alan bir çizginin izlenmesi.

3- Üç kuşak insan haklarının uygulanması.

4- İnsan hakları temelindeki uluslararası çalışmalara duyarlı olunması.

g- Kürtler arası birlik, dış ilişki ve ittifaklar için

1- Her parçadaki ulusal demokratik gelişmenin ve demokratik çözümün o parçadaki halkın özgücüne dayalı olarak yürütülmesi.

2- Kürt sorununun çözümünün sınırları değiştirmeden, demokratik konfederasyonlaşmaya dayalı özgür birlik çizgisinde gerçekleştirilmesi. Her parçada Kürt sorununun çözümünün komşu halkla birlikte ele alınması.

3- Her parçadaki ulusal demokratik güçler arasında etkin destek ve dayanışmanın geliştirilmesi. Kürtler arası birliğin Kürdistan Demokratik Konfederasyonu temelinde yürütülmesi.

4- Dünyanın çeşitli yerlerine savrulan Kürtlerin demokratik haklarını savunan, örgütleyip kültürel gelişmelerine destek olan, ilerici insanlıkla ve Kürdistan'daki mücadeleyle birleştiren bir yaklaşım içinde olunması.

5- Ortadoğu halkları ve demokratik güçleriyle, eşit, özgür demokratik birliğe dayanan, milliyetçi tehlikeyi bertaraf etme temelinde bir ilişki ve dayanışma içinde olunması. Somutta, 'Ortadoğu'da demokratikleşme artı devletin demokrasiye duyarlılığı' eşittir Kürdistan'a özgürlük yaklaşımının hayata geçirilmesi için çalışılması.

6- Dünya genelinde tüm demokratik, çevreci, kadın özgürlük hareketleriyle, sosyalist ve hümanist çevrelerle ilişki ve dayanışma içinde olunması. Dünya Sosyal Forumu Toplantılarını yerel demokrasilerin ulus üstü platformlarına, dünya halklarının devlet odaklı olmayan Küresel Demokrasi Kongresine dönüştürmek için çalışılması.

7- Yerelden küresele doğru, Kürdistan Demokratik Konfederasyonu > Demokratik Ortadoğu Konfederasyonu > Küresel Demokrasi Kongresi yaklaşımının önümüzdeki dönemin ulus üstü sloganı olarak benimsenmesi.

UMUTLA BEKLEDİM

Adı, soyadı: **Cemil ASLAN**
Kod Adı: **Hamit Spêrti**
Doğum yeri ve tarihi: **1972, Silopi**
Mücadeleye katılım tarihi: **1988**
Şehadet tarihi ve yeri: **18 Ekim 1993- Botan/Garısa**

1993 sonbarında Garısan alanında şehit düşen Hamit yoldaşın, şehit düşmeden önce yoldaşlarına bıraktığı kasettir.

Bir ara Garısan alanına gitmiştim. Xebat arkadaş beni çağırdı. Eylem planı için konuştuk, sonra da eylem keşfine gittim. Sonbahar aylarına doğru bu eylemi yapma kararına vardık. Hem bulunduğumuz süreç hem de önümüzdeki süreç açısından iyi bir eylem olacaktı. Xiya Karakolu'nu ortadan kaldıracaktık. O karakol kalksa, o arazide üç bölük güç üslenebilirdik. Bu da bizim için çok önemli bir açılım olacaktı.

Biz daha oradayken kar yağmaya başladı. Öbür yandan, karşı taraftan gelen sesler operasyonun olacağını gösteriyordu. Bunun üzerine bir manga arkadaşı alarak noktadan çıktık. Sonra bir manga arkadaş daha bize katıldı. Arazi keşfine çıktık, etrafımızı kontrol ettik. Ardından Dijwar arkadaşın bölüğüne geçtik. O civarda düşman yoktu. Fakat Geli Nımija tepesinde düşman vardı. Dijwar arkadaşa tepecilerini çıkartmalarını söyledim. Ben de yanımdaki dört arkadaşa cihazımı da vererek tepecilerle gitmelerini söyledim. Fakat tepeciler görevlerine çok ciddiyetsiz yaklaşmışlardı. Düşman arkadaşlardan önce tepeyi almıştı. Daha önce böyle bir şey ben de görmedim. Öyle stratejik bir tepeye, yine savaş alanına düşman nasıl girmişti de, görmemiştik! Haşim arkadaş da görmemişti. Haşim arkadaşta savaş kişiliği yoktu. Kendisine arazi keşfini yapıp sonucunu bize bildirmesini söylemiştim. Ama Haşim arkadaş keşif yapmadan arazinin temiz olduğunu söyledi bize. Halbuki düşman, onların bulunduğu noktanın üzerine gelmişti. Sekiz arkadaşı yanıma alıp tepeye çıktık, düşmana karşı pusu attık. Çatışma çıktı, biz tepeyi ele geçirdik. Başarısız kaldıkları için kobralar geldi etrafımızı taradılar. Bir şarapnel parçası Merxas arkadaşa isabet etti, orada şehit düştü. Arkadaşlar geldi ne yapalım dediler. Cenazemizi alıp, aşağıya götürüp saklayalım cevabını verdim. Bir de tepe deşifre olmuştu, artık orada çatışamazdık. Cenazeyi alıp biraz aşağıya inmiştik ki, düşman da tepenin etrafında dönüp arkamızdan gelmişti. Birden bizi taradılar. Dört MG 3 mermisiyle bacağımdan vuruldum. Arkadaşlar anlamasınlar diye sesimi çıkarmadım. Düşman içerisindeydik, hepimiz imha oluruz kaygısıyla bir şey demedim. O hengamede arkadaşlardan kopmuştum. Şehit düşmekten ziyade, partinin çok sayıda bilgi ve malzemesi üzerimde olduğu için kaygılıydım. Para, şifreler, köy isimleri falan vardı yanımda. Ele geçmesin diye kalkıp kendimi sakladım ve tabancamı bir şey olursa kendimi vururum diye çıkardım. O askerlerin içinde dört gün üç gece aç ve susuz kendimi sakladım. Bazen kendi kendime diyordum keşke biraz su olsaydı içseydim biraz açılırdım. Ama hiçbir şey yoktu. Sakladığım birkaç çam ağacının dibi dışında yatacak yerim yoktu. Bu ağaçların yenilmeyen ufacık meyveleri dışında da yiyecek hiçbir şey yoktu. Yine de hep umutla bekledim arkadaşlar gelir beni bulur diye.

Arkadaşlar bana ne oldu, düşmanın eline mi geçti, şehit mi düştü diye kesin merak eder gelip araştırırlar diye hep bekledim. Ama kimse gelmedi. İkinci günde düşman öğlen saat 11.30'da kendini bırakıp gitti. Hepsi önümden geçti, sıralanmış iniyorlardı. Ardından saklandığım yerden çıktım, Geli Nımija tepesine baktım, kendimi ısıtmak için bir ateş yaktım. Bacağım çok şişmişti, çok sızlıyordu. Dört gün oluyordu ve kemik parçalanmıştı. Çok fazla kan kaybım olmuştu, bacağım cansız kalmıştı. Burada yalnız kaldım. Kimse beni kurtarmaya gelmedi, düşman da yoktu, gitmişti. Yüksek sesle bağırdım, bekledim, yine kimse gelmedi, o nedenle burada kaldım.

Parti Önderliğimizi ve tüm yoldaşlarıma selam ve saygılarımı sunuyorum.

Ben yurtsever bir insanım '88'den beri parti saflarındayım. Şehitler sömürgeciliğe karşıdır. Bizim önümüzü de aydınlatan şehitlerimizdir. Hiçbir zaman şehitler ölmez. Şehitler partinin şehitleridir. Yurtsever Kürt halkınındır. Bütün Kürt halkını selamlarım.

Ailem de yurtseverdir, her şeylerini partiye vermişler. Üç çocuk babasıyım, parti bana baktığı gibi onlara da bakmalıdır. Parti Önderliğine şehit düşene dek yaşadığım sürece layık olacağıma söz verdim...

Yalnız savaşçının sessiz çığlığı

Ülkemizin güzel bir alanında, yüce dağların eteğinde, Silopi'nin bir köyünde, Büyük Güney sınırına yakın yerde bazı Kürt aşiretleri "koçer" olarak yaşar. Baharın başından yaz sonlarına kadar bu yaşam biçimi devam eder. Hayvanlarına otlak yeri ve su bulmak için sürekli hareket halindedirler. Çünkü tüm geçimleri hayvancılıktır. Hamit arkadaşın çocukluğu bu koşullarda geçer. Mutlu ve sevilen, sakin bir çocukluk yaşar. Onun doğa sevgisi tarifsiz, barışa aşkı ise sınırsızdır. Aileler arası yaşanan çelişkileri varolan gücüyle önlemeye çalışır. Buna fırsat vermez, aşiret kalıplarından nefret ederdi. Ailesinin çelişkili olduğu ailelerin çocuklarıyla ilişki kurardı. Yüzü her zaman güleç, gözleri ışıl ışıldı. Koçer yaşamının doğal sonucu olarak, Kürdistan arazisinin tümü olmasa da büyük bir kısmını dolaşmıştı, tanımıştı. Böylece Kuzey'i tanıma imkanına sahip olmuştu.

Özellikle yaylalara sonsuzluk derecesinde bağlanmıştı. Halk içinde kendilerine "Koçerên Spêrti" denilirdi. Böyle bir ortamda gelişen barış duygusu, Hamit yoldaşta güçlü toprak bağlılığına yol açmıştı. Ceviz ağaçlarının kökleri gibi sağlam bir yapıya kavuşmuştu. Bu ruhla büyüdü, büyüdükçe özellikleri daha belirgin ve daha güçlü kendisini yansıtıyordu. Her şeye doğru bir anlam verebiliyordu. Bu süre zarfından evlenmişti.

Gerillanın bulunduğu alana gelmesiyle partiyi tanıma imkanı bulmuştu. Kısa bir süre sonra da gerillayla ilişkilenmiş, alana girmelerine yardımcı olmuştu. Gerillaya elinden gelen yardımı yapıyordu. Cephe faaliyeti, lojistik ihtiyaçların karşılanması, askeri malzemelerin temini, gençleri mücadeleye katılımı vb birçok çalışma yürütür. Aynı zamanda ailesini de bilinçlendirmeye, örgütlemeye çalışıyordu. '88 yılına kadar sürdürdü çalışmalarını. Daha sonra resmi olarak ARGK saflarındaki yerini aldı. Bu katılımından dolayı hem örgütlediği gençleri kattı hem de onun katılmasından etkilenen birçok kişi daha sonra gerilla saflarına katıldı.

Bu süreçten itibaren savaş güçlerinin içerisinde yer alır. Düşmana karşı olan kini sınırsızdır. Kürdistan'ın doğası, yeraltı ve yerüstü kaynaklarının sömürüsünü görüyor, bu da öfkesinin kaynağı oluyordu. En büyük arzusu ülkesinin, halkının özgürlüğe kavuşmasıydı. Yaşamının her alanına yansıyordu bu arzu. Bunu ilke bildiğinden herkesin gönlünde taht kurmuştu. İnsanlara, yoldaşlarına karşı saygı, sevgi doluydu. Parti kültürünü temsil ettiğinden köylülerin de güvenini ve sevgisini kazanmıştı. O kadar çok severlerdi ki O'nu, köylere ne zaman gelse, kapılarını hiç tereddüt etmeden açarlardı. Üslubu çekiciydi, fedakarlığı her şeyine yansıyordu. Araziyi tanıdığından arkadaşlara öncülük ediyor ve onları koruyordu. Yanında ne varsa yoldaşlarıyla paylaşıyordu.

Eylemlerde başarı için çaba harcardı. Gelişmeye açık olduğundan, kendisine manga komutanı görevi verilmişti. Güven veren bir duruşu vardı. Parti yaşamını korurdu. Yanlış anlayış ve yaklaşımlara karşı sürekli bir mücadele içerisindeydi. Bu konuda radikal bir tutumun sahibiydi. Zamanla hem savaşta hem parti yaşamında tecrübeler edindi. Sıcak bir ruhla mücadeleye yöneliyor, mevzilere ilk girenlerden oluyordu. Sorumluluk duygusuyla yüklüydü. Çatışmalarda başarı sağlamak için elinden geleni yapardı. Zeki ve sözünün eri oluşu çalışmalarını başarıyla sonuçlandırmasına yetiyordu. Kısa bir zaman diliminde takım komutanlığına getirildi. Askeri disiplin ve örgütlemede üstün gelişme sergiliyordu. İçinde bulunduğu güce büyük moral veriyordu. Uzak ve zorlu görevlere giden arkadaşların tüm hazırlıklarını kendisi yapıyordu. Noktada olduğu zamanın çoğunu ilgilenmeyle geçiriyordu. Hedeflediklerini ne pahasına olursa olsun başarırdı.

Askeri yeteneği oldukça gelişmiş bir komutandı. Üstün talimatlarına uyar, alt kademeyi de talimatlarıyla yönlendirirdi. Birçok kez yaralanmasına rağmen, mücadeleden kopmamış, tedavisini yaparak tekrar görevinin başına dönmüştü.

Yapısının moralini sürekli üstün tutmayı başarırdı, çünkü O, emekçiydi. Her eyleme yeni bir strateji ve taktikle gidiyor, yenilgiye yer vermiyordu. En büyük değer olarak bildiği toprağa karışan kanlardı.

Hamit yoldaş, disiplin ve resmiyette tam bir örnekti. Parti talimatlarına bağlıydı, partileşme için sonuna kadar çaba sahibiydi. Bu konudaki çabası tüm yoldaşlara örnek nitelikteydi. Parti Önderliğinin çözümlemelerini kendisine güçlü bir zemin yapmıştı. Gösterdiği başarılarla bölük komutanlığı görevine getirilmişti.

İmkanları her fırsatta kullanmasını bilmiştir. Yeni düşüncelere açıktı, yaratıcılık yeteneği gelişkindi. Kendi birliğine dayattığı anlayışlardan biri de kolektif çalışma anlayışıydı. Cinsler arasına fark koymaz, savaşçı bir bayanla bir erkeğe aynı yaklaşırdı. Daha önce yaşadığı aile hayatı O'na kadını anlama olanağı sunmuştu. Bundan dolayı da kadına saygılı ve alçak gönüllü yaklaşıyordu. Onda insan sevgisi bir çağlayan gibi coşkundu. Bildiklerini çevresiyle paylaşır, yapısını eğitir, talimatları yerinde verir, görevlendirmeleri uygun şekilde yapardı. Birliğinin gelişimini sürekli denetlerdi. Emeğe yaklaşımını toplantılarda arkadaşlara söylediği "insanın büyümesi için sürekli emek harcaması gerekir, emeksiz büyüme olmaz" belirlemesi ifade eder. Bu, adeta bir slogan olmuştu Onda.

Hamit yoldaşın yaşadığı bir olay O'nun kitleye yaklaşımını çok güzel anlatıyor: Bir gün, bir köye giderler. Gittiklerin evin sahibi, devlette O'na bir iş bulabileceğini söyleyip, ihanet etmesini ister. Bu isteği reddettiği gibi, aileye propaganda yapıp çıkar. Tabii arkadaşlar bu eve bir daha uğramama görüşünde birleşirler. Hamit arkadaş ise ısrarla bu eve yönelir ve sonunda aileyi kazanır. Onları stratejik bir konumda mücadeleye bağlar, evin erkeğini de milis yapar. Özgürlüğe büyük bir sevgisi vardır. O'nun için savaşıyordu. Bu konuda ne taviz veriyor ne de uzlaşmacı yaklaşıyordu. Ölümden korkmuyordu. Çatışmalarda göstermiş olduğu inisiyatif ve cesaretiyle sonuç alıyordu. Büyük başarılarla '90'lı yıllara gelindi.

Hamit arkadaş, beş yıl boyunca, savaşın en kızgın yaşandığı alanlarda, Botan'ın Cudi, Besta Gabar, Silopi ve Hakkari'de kaldı.

Mevsimlerden sonbahar ve yine kapsamlı operasyonlar başlamıştı ülkemin dağlarında. Hamit yoldaş bir grup arkadaşıyla operasyona çıkan düşman birliğine pusu atar. Pusu sonrasında tepeyi ele geçirirler ve burada çok çetin çatışmalar yaşanır. Yaşanan çatışmada bir arkadaş şehit düşer. Düşman teknikle yönelmeye başlar. Şehit düşen Merxas arkadaşın cenazesini alarak geri çekilirler. Biraz gitmişlerdir ki, birden yağmur gibi mermi yağmaya başlar üzerlerine ve Hamit arkadaş bacağından yaralanır. Arkadaşlara bir şey olmasın diye hiçbir söylemez kimseye ve gruptan kopar. Arkadaşlarını hep çemberlerden çıkaran, onları koruyup kollayan Hamit arkadaş yalnız kalır yüzlerce askerin içinde. Bir çam ağacının içine gizlenir. Cebinden teybini çıkarıp hikayesini anlatmaya başlar ardıllarına. Parti Önderliği'ne ve tüm arkadaşlara selamlarını söyleyerek konuşmasını bitirir.

Düşman araziden çekildikten sonra arkadaşlar Hamit arkadaşı aramaya gelirler umutla. O da umutlu beklediğini söylüyordu ya kasetinde, ama yetişemediler. O, şehitler kervanına katılmıştı. Göz yaşları durmadan akar yanaklarından, böyle olmamalıydı bu hikayenin sonu diye arkadaşlarının. Ama savaş acımasızdı, durmadan sevdiklerini alırdı insanların ellerinden.

Şehitlerimizi yazmak biz tüm yoldaşlarının en temel görevlerinden birisi. Ama gel gör ki yürek tuz buz olur, parçalanır, isyan eder yokluklarına. Onları birkaç sayfa yazıyla ifade etmek mümkün değil. Onlar ancak yaşanılır ve yaşatılır. Yolunuzda yürüyeceğimize söz veriyoruz.

Dilan Garzan

MERHABA BERÇEM

Adı, soyadı: **Nuray ORAN**
Kod Adı: **Berçem**
Doğum yeri ve tarihi: **1982, Dersim**
Mücadeleye katılım tarihi: **12 Temmuz 1995, Hozat**
Şehadet tarihi ve yeri: **17 Nisan 1999,Dersim/Çiçekli eylemi**

Nasılsın?

Seni çok özledim...

Uzun süredir senden haber alamıyorum. Dersim ile bağlantılarım kesilmiş. Gelen giden de yok. Ben de gelemedim. Güney'de takıldım. Görüşmeyeli yüreğim çok ağırlaşmış. Onca yılın özlemi birikmiş. Bazen o kadar ağırlaştırıyor ki yüreğimi nefes almada zorlanıyorum.

Bilirsin her zamanki gibi sık sık kuşlarla, bitkilerle, çiçeklerle konuşuyorum. Bu aralar daha sık konuşur oldum. Sanırım onları biraz sana yakın buluyorum. Onlar da sıcak bir tebessümle dinliyorlar beni.

Her mevsim sonlarında gözlerim gökyüzünde göçmen kuşları arıyor. Hatırlar mısın, göçmen kuşlar geçtiğinde, arkalarından bağırarak evlerin damlarında koştururduk. Gökyüzünün maviliğinde süzülerek akan kuş kervanının muhteşem uyumu, bizi kendimizden geçirirdi. Coşku seline kapılarak birbirimize sarılırdık. Onların ahenkli sevgi gösterisi, ruhumuzda ve yüreğimizde hırçın bir sevgi ırmağına dönüşürdü adeta.

Şimdi de göçmen kuşlar her geçtiğinde çocukken yaptığımız gibi doyasıya bağırmak istiyorum. Ve içimde bir dilek tutuyorum. Bir de özleminden korlaşan yüreğimi gönderiyorum sana. Ulaştırırlar mı bilmem, alır mısın bilmem. Ama seni çok özlediğimi bilmeni isterim. Onlar, sevgi ve umut taşıyıcısı, belki ulaştırırlar.

Baharını özledim Dersim'in. Baharında seni. Sen, bahara gelin giden kız. Sen baharlaşan güzel kız, çok özlettin kendini.

Seni yazmak istiyorum. Seni yazarken de kendimi. Senin tanımında kendimi bulmak istiyorum. İşte tam böyle derken, tekrar yazmaktan vazgeçiyorum. Gözlerimi kalın bir buğu tabakası kaplıyor. Titrek ellerle rasgele yazdığım satırları göremez oluyorum. Bedenimi bir titreme sarıyor. Kafamın içinde bir uğultu. Ter basıyor yüzümü. Bir damla ter gözyaşımla birleşerek titrek kelimelerin üzerine dökülüyor. Ürkekçe tuttuğum kalem, parmaklarımın arasından kayarak yarı boş sayfanın üzerine düşüyor. Günlerdir toparlamaya çalıştığım cesaretim de kırılıyor. O an anlıyorum ki sende kendimi tanımlayamam. Sen Nuray... Sen Berçem... Ben ise Berçem'den küçük bir parça Bese... Berçem'de bir parça Bese bulunabilir, ama Berçem'de Bese tanımlanamaz. Ben senin tanımında küçük bir ayrıntı olabilirim. Sen okyanus, ben okyanusun yüreğine düşen bir damla.

Senin kadar cesaretli değilim cesur kız. Düşünüyorum... Ve çoğu zaman dalıp gidiyorum uzaklara. Kendimi senin yerine koyarak seni anlamaya çalışıyorum. Empati yöntemini deniyorum anlayacağın. Ne kadar anladığım yine tartışmalık. Cesaretin tanrıçalara özgü.

Şiir defterine ulaşmaya çalıştım. Bir türlü olmadı, ulaşamadım. Defterini ne yaptın Berçem? Yoksa yanına mı aldın? Bunu neden yaptın? Kendini neden kendine saklamaya çalışıyorsun? Sen doğal, sen sade, sen duru kız. Sen ay yüzlü Berçemim. Yüreğinin sesini bana ulaştırmada neden tereddüt ettin?

Hatırlar mısın, ben Dersim'den ayrılırken, küçük bir defter göndermiştin bana. İçine şiirlerinden birini yazmıştın. Şiirini yol süreci boyunca hep okudum. Mesajını almaya, o soylu duygularını çözmeye çalıştım. Yüreğinin o gizemli derinliklerine dalmaya çalıştım. Sonuç mu, çok fazla başardığımı söyleyemem. Sana doğru attığım her adımda, griliğim yeşilliğin karşısında dilsiz kalıyordu.

Yıllar sonra oturmuş, beceriksizce sana yazmaya çalışıyorum. İçerdeyim, mangada, bir gerilla masasının başında. Soba hafiften yanıyor. Dışarısı ise kardan bembeyaz. Gökyüzü bulutlu. Hava normal. Mevsimin bahara evirildiği bir süreç. Cemre düşeli bir süre oluyor, Zagroslar'ın kuru soğuğu kırılmış.

Bu ay, senin eyleme hazırlandığın aydır Berçemim. Seni toprak anayla bütünleştiren eylemin hazırlığı. Bu ay senin sabırsızlık ayındır Berçemim. Bu ay senin kardelenleşme ayın.

Geçen gün rüyamda Dinar'ı gördüm. Bembeyazdı. Dinar'ın karı erimişti. Eriyen kar Dinar suyuna karışmıştı. Dinar bulanık değil, beyaz ve hırçın akıyordu. Yamaçları kardelenden bembeyazdı Berçemim. Yalçın bir kayalığın başına oturmuş, Dinar'a bakıyordum uzun uzun. Kardelen tarlasında seni arıyordum. Her biri o kadar asil, o kadar asiydi ki Kardelenlerin. Hangisinin sen olduğuna karar veremedim. Ve hepsini sen olarak sevdim ve hepsini sen olarak doyumsuzca seyrettim.

Her nedense bu ay özlemim daha bir büyüyor. Özlemim bir okyanus kadar derin ve gökyüzü kadar sınırsız. Özlemim sana kardelen yüzlüm. Özlemim Dersim'in kardelenlerine. Özlemim Dinar'a, Munzur'a, Harçik'e, Tağar'a...Özlemim sana.

Bulunduğun yer Kızıl Kayaları görüyor değil mi? Bu bahar ayları, Kızıl Kayaların kan kızıla bulandığı aylar. Onlar, şafağın sökmesiyle seni seyre dalar, gün ağarıncaya dek. Dinar'ın kardelenlerine hayrandır Kızıl Kayalar. Hevali bilir, dostu bilir, sevgiyi, özlemi bilir kardelenleri.

Kızıl Kayalar "ben kızıl siz beyaz olabilirsiniz. Benim kızıllığım sizin de beyazlığınız direnişçiliğimizden gelir. Benim soyluluğumun rengi kızıl, sizinki de beyazdır. Ama her ikimiz de soyluyuz" der. Dostun bil, yoldaşın bil Kızıl Kayaları Berçemim. Yüreği sana yakın, yüreği senin yüreğin Kızıl Kayaların.

Munzur suyu da görür seni bilir misin? Yakındır sana. Senle Kızıl Kayalar arasından akar. Bir yakasında sen, bir yakasında Kızıl Kayalar. Bazen durgun, bazen de hırçın akar Munzur. Ama sevgi doludur. Hemen yanı başında kıvrılarak akan Dinar, ilerde el verir Munzur'a, ve tek mecrada akmaya başlarlar güneye doğru uzun yolculukta. Coşar Munzur, Keban'a karışıncaya dek hep coşkun akar.

Anlayacağın, dostun çoktur Berçemim, yalnız değilsin. Yalnız değilsiniz Dinar'ın erdemli direniş çiçekleri. İçinizi dolduran, çevrenizi kuşatan şu doğa harikası sizden bir parça. Siz onlardan, biz sizden yana. Beynimizin ve yüreğimizin aynası yüzümüz size dönük. Her güne başlarken Dinar'ın Munzur'a karıştığı suyla yıkanıyor, Kızıl Kayaların kızılı, kardelen çiçeklerinin mavisi ve beyazıyla giyiniyor, seninle merhaba diyoruz yeni güne. Varolduğum sürece her anımda olmaya devam edeceksin Berçemim.

Bese Şima

ŞAHİN BAKIŞLI CUDİMİZ

Adı, soyadı: **Mehmet UĞUR**
Kod Adı: **Cudi**
Doğum yeri ve tarihi: **1980, Batman**
Mücadeleye katılım tarihi: **1999, Mardin**
Şehadet tarihi ve yeri: **16 Ocak 2003 Amed/Ape Musa alanı**

Daha çocuktu, gözleri parıldıyordu. İçindeki ateş, Newroz ve serhildanlarla daha da gürleşmişti. Her gün köşe başlarında, sokakların kuytuluklarında, kapılarının eşiğinde vurulan insanlar. Kimisi de küçücük çocuklarının gözleri önünde vurulmuştu acımasızca. Hepsine faili meçhul dendi, halbuki failleri öyle belliydi ki. Bu şehadetler, Onda düşmana karşı kin, öfke, nefret ve intikam duygularını daha da büyütmüştü. Yaşananlarla içimizdeki ihaneti daha iyi tanımıştı. Çocukluğu serhildanlarda ve yurtsever insanların sürekli olarak vurulduğu bir dönemde geçti. Yaşananları unutmadan, aynı duygularla büyüdü. Emekçiydi Cudi arkadaş. 90'larda yakılan serhildan ateşleri uluslar arası komplo ile alevlendi, daha bir yükseldi. Halk kadınıyla, gençliğiyle, çocuğuyla, ihtiyarıyla Başkan APO çevresinde kenetlenmiş, serhildanlara kalkmıştı. Zaman kavramı kendisini yitirmişti, gündüz gece yer değiştirmişti sanki. İşte böylesi bir atmosferde birçok arkadaşı gibi O da tarihi bir karar aldı ve özgürlük dağlarına doğru yola çıktı.

Serin bir yaz gecesiydi. Raman dağındaydık. Batman muhteşem bir güzellikle kuşanmış, karşımızda bir çocuk gibi gülümsüyordu. Tüm halkımız, dağ başlarındaki gerillalar, yanan bedenler, bombanın pimini çeken eller, makineye bağlanmış yaşam mücadelesi veren insanlar, son bir kez bakan gözler, son nefesini vermek üzere olanlar herkes bir bekleyiş içerisindeydi. Bir de yürüyenler vardı dağlara doğru. Bugün, Şeyh Sait'e idam kararının verildiği 29 Haziran'dı. 29. isyan önderi olan özgürlük güneşimiz Başkan Apo için Güneşimizi Karartamazsınız şiarının yanan bedenlerce atıldığı, idam kararının verildiği gündü. Kararın verildiği an yeni yaşama adım atmıştı. O, artık bir gerillaydı. Zaten verilen idam kararını da dağda yoldaşlarıyla birlikte dinlemişti. Derin hüzne orada yoldaşlarıyla daldı.

Kod ismin ne olsun diye sorduğumuzda, Cudi demişti hiç düşünmeden. Belli ki hazırlıklıydı. Alanımızın ilk katılan savaşçısıydı. Ferhat, Abbas (şehit), Nasır (şehit) arkadaşlarla birliktedir. Şehirden çıkar çıkmaz, Batman-Hasankeyf yolu üzerindeki Batı Raman dağına doğru yol aldıkları sırada pusuya düşerler. Kısa süreli bir çatışma başlar. Bu esnasında varolan kahramanlık özelliği, cesareti ve gözü karalığıyla bıçağını çıkarıp panzerin üzerine saldırmak isterken, arkadaşlar kolundan tutup durdururlar. Bu olay her ne kadar gözü karalık içerse de, gün itibariyle kahramanca bir yaklaşımdı. Arkadaşlar bu çatışmada ondan fazla askeri öldürürler. Panzerin saldırısını da püskürterek sağlam bir şekilde Dicle nehrinin kenarına, yanımıza geldiler. Öyle canlıydı ki hemen hepimizin dikkatini çekmişti.

Sempatik, cana yakın, duygusal, deli dolu, kahramanca özelliklere sahip bir arkadaştı. Cudi heval bir gün arkadaşlarla birlikte sığınağa girer. Arkadaşlar sığınıktan çıkınca bir ara yalnız kalır. O sırada sığınakta bir yılan dolaşmaya başlar. Yılanı arkadaşların yılanı sanarak, zevkle seyretmeye başlamış, öldürmemiş yılanı. Bu olay bile Onun hayalindeki gerilla idealinin bir ifadesi oluyordu. Tertemiz bir yüreği vardı.

Savaşın durdurulması kararıyla birlikte biz de Güney'e doğru yol almıştık, cesurdu, moralliydi Cudi heval. Bir süre sonra YNK ile çatışmalar başladı. Bu savaşa en aktif katılanlardan birisi de Cudi hevaldi. Bu savaş Onu biraz daha bilemişti, öfkesini biraz daha büyütmüştü. O Kuzey'e gitmek istiyordu, her fırsatta bu isteğini dillendiriyordu. Ve işte önerisi kabul edilmişti. Amed'e gidecekti. Bu militanlık ve gerilla özlemiyle, gerilla olma istemiyle, azmiyle, coşkusuyla kuzeye yönelmesi, Onun kahramanlığının, yüreğindeki büyük özgürlük tutkusunun ifadesi oluyordu. Başkan Apo'nun bir militanı, Ape Musa'nın bir izleyicisi olarak Ape Musa'da şehitler kervanına katılır. Cudimiz, Cudi dağı kadar asiyken, yüreği Dicle kadar yumuşaktı. Cudi, yüreğimizin bir parçasıydı.

Anısı mücadelemizde önder olacaktır.

Mücadele yoldaşları adına
Savaş Zagros

BİLGE PROMETHEUSUMUZ AGIRIMIZ

Adı, soyadı: **Mustafa POLAT**
Kod Adı: **Agır**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman/Kahta 1975**
Mücadeleye katılım tarihi: **1998 Balkanlar**
Şehadet tarihi ve yeri: **5 Ağustos 2003 Mardin/Ömerya alanı**

Prometheus ile başlamıştı insan ve ateş ilişkisi. Sonra iyilik ve kötülük tanrıları kavgaya tutuşmuştu aydınlık ve karanlık için... Aydınlık kazandı bu kavgada. Gökyüzünde asırlardır süren muharebede aydınlık, güneş kazandı.

Ve sonrasında Harran'ın efendisi Nemrut'la, İbrahim'le devam etti bu kavga yeryüzünde. Gökyüzünde başlayan aydınlık karanlık kavgasının daha acımasızı yeryüzünde başladı. Durmadan kanlar aktı yıllar boyu. Nehirler kızıllaştı, denizler. Bizim coğrafyada, o acının hüküm sürdüğü coğrafyada, halen Kızıl Deniz var. Gemiyle yolculuk ederken bile insanı durgunlaştıran, derin düşüncelere sürükleyen, insana nedenini bilmediği gözyaşları akıttıran, dalgalarının sesiyle insanı çok uzaklara, o bilmediği, görmediği savaş meydanlarına götüren bir deniz... Halen devam etmekte diyorlar bir tek o coğrafyadaki insanların acılarını hissettiği bu kavganın.

Çoğu zaman çaresizliklere sürükler bizim coğrafyadaki insanları, ama onlar hiçbir zaman umutlarını yitirmediler aydınlıktan yana, hep inandılar, hep sabırsızlıkla beklediler. Haykırarak isyan ettikleri, ağlamaktan göz pınarlarının kuruduğu, yüreklerindeki acıdan avaz avaz haykırdıkları anlarda bile yitirmediler bu umutlarını. Bakışlarındaki derinliğin kaynağı buradaydı. Acıların içinde büyüyen çocukların utangaç bakışlarındaki o parıldayış işte bu bitmeyen umut...

Mevsimler değişti. Şiddetli fırtınalarda tir tir titrerken, sağanak yağmurlar altına iliklerimize kadar ıslanırken kara bulutların dağılmasını büyük bir sabırsızlıkla beklediğimiz anlar öyle çok oldu ki. Hele de yasaklanan dilimizle agırı, yani ateşi öyle çok özledik ki. O anlarda bile biliyorduk ki aydınlık kazanacak, bulutları dağıtacak ve bütün görkemiyle merhaba diyecek, güldürecek yüreğimizi, canlandıracak doğayı, buzul çağı son bulacak. Biliyorduk ki kocaman bir agır, yani ateş yakacağız. İliklerimize işleyen o soğuk kırılacak.

Bir de bizim sıcacık, bilge bir Agırımız vardı. İbrahim ve Nemrut geleneğinin yoğunca savaşım verdiği Nemrut Dağı'nın eteklerindeki Kahta'da, dindar ve muhafazakar bir çevrede, emeği ile geçinen bir ailede başlamıştı kavgaya. ...sonra yaşamın gerçekliği ile tanıştım. Ve çok sonra, üniversite yıllarında tanışıp başladığı devrimci mücadele için, "sevinçliyim, mutluyum" demişti ülkeye geliş kararını duyduğunda. Sevinç ve mutluluk Kürdistan dağlarında kavgayla bütünleşti. Hayat hikayesini böyle özetlemişti yaktığımız ateşin etrafında sohbet edip çayımızı yudumlarken. Nasıl da özlüyorum o günleri, nasıl da arıyorum Agırımızın o doyumsuz sohbetlerini. Geri gelmeyeceğini bile bile o günleri aramak, o günleri geri getirmeye çalışmak... Ve her defasında payımıza düşen derin iç çekişlerin yüreklerimizi parçalayışı oluyor Agırımız, içimizi ısıtan Ateşimiz.

Sümerlerle başlayan, İsa ve Muhammed'le devam eden tarihi yine Agırımızdan dinlemiştik. Sessizce dinler, büyük bir merakla beklerdik daha neler anlatacağını. Bilgilerin toplandığı ansiklopedi gibiydi. Öyle güzel bir anlatışı vardı ki. 'Dı' ekiyle konuşmak öyle acıtıyor ki yüreğimizi. Bir daha geri gelmeyeceğini bildiğimiz anılara sarılışımız oluyor Agır.

Nemrut ve İbrahim'in kavgası henüz bitmemişti. Ne Musa, ne İsa ne de Muhammed sona erdirememişti bu lanetli zulmü. Ve Agır, İbrahim'in topraklarının son umudunu bu zulme son vermek için takip etmişti. Uzun yollardan gelmişti Agır. Her gittiği yeri ısıtarak, her gittiği yeri aydınlatarak, her gittiği yerde serin bir esinti gibi efil efil eserek yürümüştü.

Biz onu sabırsızlıkla beklerken, geldiğinde içsin diye çayı közlerin kenarına koymuşken, yarın için planlar yapmışken; O, karanlık ve ıssız gece yürüyüşünde vurulacaktı. "Pusu var" oyununda gösterdiği refleksi maalesef son ağustosun serinliğinde gösterememişti yoldaşım. Beklenmedik bir anın olmadığı savaşta, her bir arkadaşın şehadeti bizi beklenmedik bir anda yakalar. Ve her defasında hiç azalmayan bir yangın yükselir yüreğimizde, durmadan yükselen bir yangın. Heval Agır, hani bize Nemrut ve İbrahim'in halen bitmeyen kavgasını anlatacaktın. Ama sen yangınlarla örülü yarımlar bırakarak gittin Agır, can yoldaşım. Bugün seni yazarken hala yanıyor yüreğim, ölüp ölüp diriliyorum seni anlatırken. Seni çok özledim be yoldaşım.

Agırımız, Gabar'dan Nemrutlara uzanan ufuk çizgisiydi yürüyen özgürlük kervanıyla.

Tüm şehitlerimizin anısının önünde saygıyla eğiliyoruz.

Delil Bager

Ceyhan'ı geçmek...

Baştarafı sayfa 15'te

Bu süre içinde vadide kalınamazdı. Yeni bir karar vermek gerekiyordu. Kimse görüş açıklamıyordu. O zaman herkesin benim gibi düşündüğünü anladım. Biraz geriye çekilip, ortamın sakinleşmesini bekleyecektik.

İndiğimiz yolu, bu kez tırmanacaktık. İniş mi zor, tırmanmak mı zor? Hala bu soruya cevap bulamadım. Cevabı bir yana, acele etmek zorundaydık. Hava açılmadan güvenlikli bir yere ulaşmalıydık. Sonuçta vadiden uzaklaştık. Hava açınca, vadi operasyon kapsamına alındı. Biz günü rahat geçirdik.

Bazı bilgiler almak gerekiyordu. Çok yakınımızda iki dağ evi olduğunu tespit etmiştik. Berit dağının hemen her yerinde böyle evler vardır. Çobanlar kalır, kışın da giderlerdi. Çok azı, kışı da burada geçirirdi. Bol otlaklı olduğu için burayı tercih ediyorlardı. Hepsi Türkmen'di, bizi ihbar etme olasılıkları çok yüksekti. Her şeye rağmen, evlere doğru yola çıktık. Eve vardığımızda, genç bir çoban kapıyı açtı. Sakallı ve esmerdi. Bizden çekinmedi. Bekler gibiydi. Bu bölge için, beklenir bir davranış değildi. Dikkatli olmak gerekiyordu. Kaldıkları oda küçüktü, ancak iki kişi kalabilirdi. Onlar da iki kişiydi. Eşi bizi görünce, önce dona kaldı. Sonra köşede uzanarak üzerine bir yorgan çekti. Sesini bile duymadık. "Sizden korkuyor" dedi adam, fazla umursamadan.

Biz de kadının korkmasını umursamıyorduk, ama adamın korkmamasını çok umursuyorduk. Anlamaya çalışıyorduk. Hızla sobaya odun attı ve diğer hazırlıkları yaptı. Biraz ısındıktan sonra konuya girmeye çalıştık. O daha hızlı davrandı "E' de niye sakalınız yok" dedi. Sakallı olarak tanındığımızı biliyorduk. Sorusuna, onu ikna edecek mantıki bir cevap verdim. Neden sakalını uzattığını sordum.

"Önce sakalım azdı. Köyde arkadaşlar, teröristlere benzediğimi söylüyorlardı. Bu benim çok hoşuma gidiyordu. Ben de sakalımı daha da uzattım" dedi. Mesele anlaşılmıştı. O da gerillanın gizemine kapılmıştı.

Gece geç saatlere kadar oturduk. Bize lazım olabilecek yeteri kadar bilgi aldık. Adam sevinçten yerinde duramıyordu. Çok uğraşmamıza rağmen, eşinin ağzından ne bir söz alabildik ne de yüzünü görebildik. Hala merak ediyorum, bizden korkan ve bizden olan o yüzü.

Yola çıkmak gerekiyordu. Çevre biraz sakinleşmişti. Bizim bölgeden çıkmış olacağımızı düşüneceklerdi. Tekrar Ceyhan'a doğru yola çıktık. Bu kez nasıl geçeceğimize ilişkin bir projemiz yoktu. İşi, hareketli gerilla yöntemleriyle hal edecektik. Her şeyi planlamaktan çok, sürekli gözetleyip fırsat kollayacak ya da fırsat yaratmaya çalışacaktık. Tabi artık köprü seçeneğimiz kalmamıştı.

Vadi boyunca yukarıya doğru ilerlemeye karar verdik. Arazinin görünmeyen kısımlarında bir köprü, bir geçit olabilir ihtimali üzerinde duruyorduk. Bunlar olmasa, ovaya kadar yürüyüp yayvan ve geniş bir yerden geçmeye çalışacaktık. Bizim için tam bir maceraydı. İşin garip yanı araziyi hiç tanımıyorduk. Köylerin ortasında ilerleyecek ve görüntü vermeyecektik. Birkaç gün el yordamıyla yol almaya çalıştık. Araziye hakim olmamamız, hızımızı düşürüyordu. Ne zaman karşımıza bir köy, bir çoban çıksa yolumuzu değiştirip, geniş bir kavis çizmek zorunda kalıyorduk. İz sorunu nedeniyle, geçitleri ve patikaları kullanamıyorduk. Baharları, bulutlu havanın karanlığı anlatılamaz. Vadiye doğru indikçe karanlık daha bir ürkütüyordu. Adeta gece, kendi karanlığından korkuyordu. Biz ise ilerlemek zorundaydık.

Geçiş umudumuz zayıflamıştı. Küçük grubumuz ilk firesini vermeye hazırlanıyordu. Polat'ın durumu kötüye gidiyordu. Şen şakrak, hareketli Polat, değişmişti. Yüzünden bir umutsuzluk okunuyordu. Bir kişinin göz bebeklerine umutsuzluk yerleşirse, o artık değişmiştir, eskisi gibi değildir. Yeni bir insanla karşı karşıyasınızdır. O tanıdığınız gerilla yoktur artık. Ve bundan sonra, en beklenmedik duruma girebilirdi. Sürekli geride kalıyordu, yürüyemiyor, hasta numarası yapıyordu. İşleri, onu hep önümden yürütecek şekilde düzenledim.

Yolumuza işte böyle zorlukla devam ederken, ovanın aydınlandığını fark ettik . Gece boyu hep yürümüştük. Araziye hakim olmadığımızdan, seçeceğimiz yeni noktalar, her zaman uygun olmuyordu. Bazen bir köyün hemen yanında oluyorduk, bazen açık bir yerde, bazen hiç olmayacak bir yerde. Araziye hakim olmamak ciddi bir inisiyatif kaybıydı. Yine böyle belirsiz bir nokta seçmek zorundaydık. Ormanın sık olduğu bir yeri nokta olarak belirledik. Çevremizi kontrol etmek için havanın iyice açmasını bekleyecektik. Bu görevi, çoğu zaman Hanifi üslenirdi. Onun ilk nöbeti de tutacağını düşünerek, yorgunluğuma yenik düşüp uyudum.

Gece boyu Polat'ın durumunu çok düşünmüştüm. Onca yorgunlukla bastıran uyku arasında "ya Polat'ı nöbetçi yaparlarsa" diye düşündüm, öylece yatmışım.

Bilincime çok yerleşmiş olmalı ki, yorgunluğuma rağmen kısa bir sürede birden uyandım. İlk baktığım yer, nöbet için tespit ettiğimiz kayalık oldu. Kayanın üzerindeki dürbünü gördüm. Başka bir şey yoktu. Polat kaçmıştı. Silahını da beraberinde götürmüştü. Dürbünü bırakmasını, bir iyi niyet olarak mı algılamak gerekiyordu? Olayları yorumlayarak, teslim mi olacak, yoksa bir yerlere mi ulaşacak diye kestirmeye çalışıyordum. Direkt teslim olmayacağı kanaatim ağır basmıştı. Ama yine de yakalanma olasılığı vardı.

Bir süre kendi kendime düşündükten sonra, uyuyan arkadaşları uyandırdım. Ne olursa olsun nokta değiştirmek gerekiyordu. Gündüz yürümek riskliydi. Her an ihbar edilebilirdik. Çevrede, bize yardımcı olacak bir tek insan yoktu.

Sonuçta yer değişikliği yapmak gerekiyordu. Bir gerilla kuralını uygulayacaktık. Polat'ın teslim olmayacağı düşüncesi, uzağa gitmemizi engelliyordu. Çok yorgunduk da. Bir saatlik yürüyüşle nokta değişikliğini yapmış olduk. Ne kadar dinlenmeye de çalışsak, huzursuzluğumuz buna engel oluyordu. Karşı tarafta, akşama kadar herhangi bir hareketlenme olmadı.

Oradan uzaklaşmak gerekiyordu. Gece boyu yürüdük. Uygunsuz bir araziye düşmüştük. Gün boyu aramamıza rağmen, konaklayabileceğimiz bir yer bulamıyorduk. Çevremiz korucu köyleri ile doluydu. Bir çılgınlık yapmak gerekiyordu. Bazen çılgınlığımız tutardı. Bu kez de öyle oldu. Korucu köylerinden birine çok yakın, engince ve çıplak bir tepenin eteklerine, içinde uzanabileceğimiz kadar büyüklükte birer mevzi ördük. Akşama kadar güneşin altında hiç kıpırdamadan bekleyecektik. Buna razıydık. Ya görülürsek...? Ne hareket edebilirdik ne çatışabilirdik. Aslında başka seçeneğimiz de yoktu. Köylüler, özellikle de çobanlar araziye çıkacaklardı.

Zaman ilerledikçe, çoban sesleri çoğaldı. Bazıları çok yakındı. Birden üstümüzdeki kayalıkta genç bir çobanın bağırdığını duyduk. Henüz bizi görmemişti. İki metre yukarımızdaydı. Bizi görünce sustu. Kaçıp gitmesinden korkuyorduk. Çoban adeta taş kesmişti. Ne hareket ediyor ne de konuşuyordu. Kaçamıyordu da. Onu yanımıza çağırdık. Bir arkadaş yerinden kalkıp, elinden tutarak mevzisine aldı. Artık akşama kadar zorunlu misafirimizdi.

İki saat sonra konuştuğunda, bize lazım olandan fazla bilgi verdi. Bu bilgilerin doğruluğunu hiç anlayamayacaktık. Akşama çobanı gönderdiğimizde, bizden kimseye bahsetmemesi için sıkı sıkıya tembih ettik. Yine de genç bir çobandı, güvenemezdik. Operasyon tehlikesine karşı, bölgeden hızla uzaklaşarak, gerillacılığın kurallarını uygulayacaktık. Zaten bir süredir yaptığımız tek şey, hep bir yerlerden uzaklaşmaktı.

Zorlu bir yolculuktu, ama bu kez, korktuğumuz başımıza gelmedi. Polat'tan da bir şey çıkmadı. Görüntü de vermedik. Ama hala Ceyhan'ın öte yüzüne geçmemiz gerekiyordu. Çıldırmış Ceyhan'la yürüttüğümüz savaşı biz kazanmalıydık. Birçok yönteme baş vurmuştuk, ama hep o galip çıkmıştı. Bu kez galibiyet bize geçmeliydi.

Ceyhan'la kavga ettiğimiz gecenin sonuna gelmiştik. Kuşluk vaktiydi. Artık vadi de bitmişti, ovalık alandaydık. Nehri sıkı sıkıya kollayan kavakların içinde gizlenmek zorundaydık. Zaten üç kişiydik. Fazla zor olmayacaktı.

Kalacak bir yer bulmak için, sağa sola bakınarak ilerliyorduk. Hava giderek açıyordu. Önde yürüyen Çiya arkadaş birden durdu. Sonra bir ağacın arkasına gizlendi. Biz de aynı şeyi yaptık. Köylüler, korucular veya operasyon... her şey olabilirdi. Bu kez de korktuğumuz olmadı. Çiya'nın yüzündeki umut fark ediliyordu. Gülerek konuşmaya başladı.

"Önümüzde köprü var..." Son 15 günün en güzel sözü. Sevinçten hareketlendik, o kadar sevinçliydik ki pusu sonradan aklıma geldi.

Ağaçların arasından gizlice köprüye yaklaştık. Çok uzun bir köprüydü, kara yolu geçiyordu. Diğer tarafta pusu olduğunu hemen fark ettik. Görev saati biten askerler mevzilerin çevresinde dolaşıyorlardı. Hemen askeri araçlar geldi. Askerler yola indiler ve araçlara binerek oradan ayrıldılar.

Ortalık sakin ve herkes kendinden eminken, hızla köprüyü geçmek gerekiyordu. Sonrası hiç aklımıza bile gelmiyordu. Karşı tarafa geçmekten başka bir düşüncemiz yoktu. Köprüyü koşarak geçtik. Kendimizi zafer kazanmış gibi hissediyorduk. Ceyhan'ı yenmiştik.

Tüm nehirlerin olduğu gibi, Ceyhan'ın da çirkin bir yüzü vardır. Baharda öfkelenir sağına soluna sataşır, bağırarak gider. Belli ki bir sebebi vardır. Beni çok zorlasa da, iyi yüzünü hep hatırlarım. Bereketli, güneşle boğuşarak, yavaşça ilerleyen, her saat elbise değiştiren, saçları Nurhak gibi heybetli, ayakları Akdeniz'e uzanır. Gerçek Ceyhan bu. Gerillanın sevdiği, bölge insanının can damarı.

KOMA KOMALÊN KURDİSTAN SÖZLEŞMESİ

Önsöz

Tarihin insanlık için büyük gelişme imkanları ile ciddi tehlikeleri içi içe barındırdığı, Ortadoğu'da Üçüncü Dünya Savaşı olarak adlandırılan ciddi bir kaos ve çatışma durumunun yaşandığı, Kürdistan'ın ise bu çelişki ve çatışmanın merkezinde yer aldığı kritik bir sürecinden geçiyoruz. Eski siyasal statükonun kısmi direncine rağmen, küresel sermaye güçleri bu kaostan kendi çıkarları doğrultusunda bir çıkış arayışını sürdürürken, halklar da özgürlüklere dayalı kendi demokratik sistemlerini geliştirerek kaos durumunu aşmaya çalışıyorlar. Bu durumun kısa tespitini genel hatlarıyla şöyle yapmak mümkündür:

1- İnsanlık, Zagros ekosisteminde gerçekleşen tarım devrimi temelinde 19. yüzyıl başlarına kadar gelmiştir. 19. yüzyıl başlarında ikinci büyük devrim olan sanayi devrimi gerçekleşmiştir. Bu ikinci devrim ulus devletin oluşmasında önemli rol oynamıştır. Ulus devlet sistemi ise 20. yüzyılın sonlarına doğru toplumsal gelişmenin, demokrasi ve özgürlüklerin önünde en ciddi engel durumuna gelmiştir.

2- 20. yüzyılın başında geliştirilen ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesi, devlet kurma hakkı olarak anlaşılmıştır. Bu temelde oluşan ulus devletler günümüzde gelişme önünde ciddi engel durumundadırlar. Ulus devlete dayalı BM modeli yürümemektedir. Körfez savaşı ve Irak'taki durum bunun kanıtı olmaktadır.

3- Bundan çıkışın temel yolu, ulus devlete göre gelişen küresellik değil, tamamen halka dayanan ve gücünü tabandan alan demokratik konfederatif sistemdir. İnsanlık tarihinde devlet olgusu ezeli olmadığı gibi, ulus devlet de ebedi değildir. Günümüzde, küreselleşme ile ulus devlet aşılmaktadır. Ancak bu süreçte emperyalizm ciddi bir yeni sistem modeli geliştiremediği için, mevcut sistemin krizi derinleşmiş ve kaosa dönüşmüştür.

4- Bu durumda tek alternatif demokratik konfederalizmdir. Bu, piramit tarzı bir örgütlenme modelidir. Burada söz, tartışma ve karar topluluklarındır. Tabandan en üstte kadar delegeler seçimle gelir ve tepede bir koordinasyonu oluşturur. Delegeler halkın bir yıllık memurları gibi çalışır.

5- Ortadoğu'nun ağırlaşan tarihsel ve toplumsal sorunlarının çözümü için de demokratik konfederalizm sistemi geçerlidir. Kapitalist sistem ve emperyal güçlerin dayatmaları demokrasiyi geliştiremez, ancak istismar edebilir. Demokratik konfederal sistemde tabandan gelişen demokratik seçeneği egemen kılmak esastır. Bu sistem, toplumsal temelde etnik, dini ve sınıfsal farklılıkları gözeten bir sistemdir.

6- Kürdistan içinse, kendi kaderini tayin etme hakkı milliyetçi temelde devlet kurmak değil, siyasi sınırları sorun yapmadan ve sınırları esas almadan kendi demokrasisini kurma hareketidir. İran'da, Türkiye'de, Suriye'de, hatta Irak'ta oluşacak bir Kürt yapılanmasında tüm Kürtler bir araya gelerek kendi federasyonlarını, birleşerek de üst konfederalizmi oluştururlar.

7- Kürdistan Demokratik Konfederalizminde asıl karar yetkisi köy, mahalle, şehir meclis ve delegelerinindir. Dolayısıyla halkın ve tabanın kararı geçerlidir.

Günümüz dünya, Ortadoğu ve Kürdistan koşullarına ilişkin yaptığımız bu temel tespitler gösteriyor ki, Kürdistan'da demokratik konfederalizmi örgütlemek acil, vazgeçilmez ve ertelenemez bir tarihsel görevdir. Bu temelde, yeni bir Newroz gününde, demokratik konfederalizmin inşa sürecini başlatmak, tarihsel bakımdan oldukça ileri, özgürleştirici ve heyecan verici yeni bir adım olmaktadır.

Kürdistan Demokratik Konfederalizmi bir devlet sistemi değil, halkın devlet olmayan demokratik sistemidir. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere halkın tüm kesimlerinin kendi demokratik örgütlenmesini yarattığı politikayı, doğrudan ve özgür, eşit konfederasyon yurttaşlığı temelinde, yerelde kendi özgür yurttaşlık meclislerinde yaptığı bir sistemdir. Dolayısıyla öz güç ve öz yeterlilik ilkesine dayanır. Gücünü halktan alır ve ekonomi de dahil her alanda öz yeterliliğe ulaşmayı benimser.

Demokratik konfederalizm şehitlerle yaratılan yurtsever halk gerçeğine dayanıyor

Kürdistan Demokratik Konfederalizmi gücünü, toplumsal tarihin derinliklerinden ve Mezopotamya'nın tarihten gelen zengin kültürel birikiminden alır. Klan sisteminden ve aşiret konfederasyonlarından günümüze kadar, uygarlık tarihi boyunca devletçi toplum merkezileşmesine girmek istemeyen doğal toplumun demokratik komünal yapısına dayanır. Yakın tarih açısından, PKK'nin başta zindanlar ve dağlar olmak üzere bütün alanlarda otuz yılı aşkın süre binlerce şehit vererek yürüttüğü mücadele içinde yarattığı yurtsever halk gerçeğine, özgür yaşama ve demokratik örgüt birikim ve tecrübesine dayanır.

Demokratik konfederalizm, devletlerin köklü bir reformla demokrasiye duyarlı hale getirilmelerini, demokratikleşme önünde engel olunmamasını ve tüm engellerin kaldırılmasını ister, bu amaç doğrultusunda mücadele eder. Bundan sonra Kürdistan' da üç hukuk geçerli olacaktır: AB hukuku, üniter devlet hukuku, demokratik konfederal hukuk. Üniter devletler olan İran, Irak, Türkiye ve Suriye, Kürt halkının konfederal hukukunu tanıdıkça Kürt halkı da onlarınkini tanıyacak ve bu temelde uzlaşıya gidebilecektir.

Demokratik konfederalizm, tüm kültürel varlıkların tanınması, korunması ve kendini ifade özgürlüğünü esas alır. Bu temelde Kürt sorununun demokratik çözümünü, Kürt kimliğinin her düzeyde kabulünü, Kürt dilinin ve kültürünün geliştirilmesini sağlamayı temel görev bilir.

Demokratik konfederalizm, ekolojik toplum modelini benimser. Toplumsal cinsiyet baskılarına çok yönlü karşı durulmasını ve bunun kadın özgürlük mücadelesi ile aşılmasını esas alır. Ekolojiye ve cinsiyet özgürlüğüne dayalı bir demokrasinin Kürt toplumunun olduğu her alanda örgütlenmesini ve her tür gerilik ve gericiliğe karşı bu temelde mücadele edilmesini ön görür. Bireysel hak ve özgürlükleri toplumsal demokrasinin gelişimiyle birleştirir.

Demokratik konfederalizm, toplumsal sorunların zora ve şiddete başvurulmadan çözülmesini esas alır, yani barış politikasına dayanır. Ülkeye, halka ve özgürlüklere yönelen saldırılara ve hukukun çiğnenmesine karşı meşru savunma durumunda olur.

Demokratik konfederalizm, Kürt halkının kendi demokrasisini kurma ve kendi toplumsal sistemini organize etme hareketidir. İçte demokratik ulusu, dışta ise ulus üstü yapılanmayı ifade eder. Toplumun siyasal, sosyal, ekonomik, kültürel, inanç ve mezhepsel, etnik, cinsiyet özgürlüğüne dayalı ekolojik, komünal alandaki örgütlenmelerinin birliği ve örgütlenmiş toplumun kendi kendini yönetme organizasyonudur. Bu temelde başta kadınlar ve gençler olmak üzere toplumun tüm kesimlerini kendi demokratik örgütlenmelerini yaratmaya, demokratik eylemlerini yükseltmeye ve kendi kendilerini yönetmeye çağırıyorum.

Demokratik konfederalizm, dört parçaya bölünmüş ve dünyanın her tarafına yayılmış olan Kürt halkının demokratik birliğinin ifadesidir. Kürt ulusunun kendi içindeki sorunların çözümünde demokratik birlik ilkesini esas alır. Milliyetçilik temelindeki devletleşme eğilimlerini çağını doldurmuş ulus devlet anlayışının bir devamı olarak görür. Bu tür eğilimler Kürt sorununu çözmede ve Kürt toplumunu ilerletmede yeterli olamayacağı için, böylesi güçleri demokratikleşmeye açık olmaya ve demokratik ulus birliği temelinde konfederasyona katılmaya davet ediyorum.

Demokratik konfederalizm, derin demokratik zihniyete ve özgürlük bilincine dayandığı için, halklar arasında hiçbir ayrım yapmadan tüm halkların eşit, özgür birliğini esas alır. Katı sınırlara dayalı milliyetçi devletçi ulus yerine demokratik ulusu geliştirir. Bu temelde tüm Ortadoğu halklarının ve demokrasi güçlerinin birliğinden yanadır. Komşu devletlerle ilişkileri, eşit ve özgür birlik ilkesine dayalı olarak siyasal, sosyal ve kültürel hakların yaşamsallaşması temelinde düzenlemeyi ön görür. Bu temelde bir kez daha bölge halklarını demokratik konfederal birliğe, komşu devletleri ise demokratik tutuma davet ediyorum.

Demokratik konfederalizm, küresel emperyalizme karşı halkların küresel demokrasisinden yanadır. 21. yüzyılda tüm halkların ve insanlığın yaşamak durumunda olduğu bir sistemdir. Bu da küresel çapta demokratik konfederasyona doğru gidiş ve yeni bir çağa yürüyüş demektir. Bu temelde tüm demokratik insanlığı Küresel Demokrasi Kongresi altında yeni bir dünya yaratmaya çağırıyorum.

Bu ilkeler temelinde ve 2005 yılı Newrozu'nda Kürt halkının demokratik konfederal örgütlüğünün ve birliğinin ifadesi olan Koma Komelên Kurdistan'ın kuruluşunu ilan ederek, halkımıza yeni bir yaşam felsefesi ve sistemi daha kazandırdığımıza inanıyorum. Bunun kurucusu olmakla şeref duyuyorum. Tüm halkımızı yeşil zemin üzerindeki sarı güneş içinde kırmızı yıldızlı bayrak altında kendi demokrasisini örgütlemeye, birleşmeye ve kendi kendini yönetmeye çağırırken, bu bayrağı şerefle taşıyacağımı ve önderlik görevlerimi şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da başarı ile yapmaya devam edeceğimi ifade ediyor, her bahardan özgürlüğe daha yakın olan bu baharda tüm halkımızın, bölge halklarının ve dostlarımızın Newrozunu kutluyor, selam ve saygılarımı sunuyorum.

20 Mart 2005
Abdullah Öcalan

Giriş

Toplumlar tarihindeki yazılı sözleşmelerin çoğunluğu, bireylerin ve toplumun devlete karşı görev ve sorumluluklarını ortaya koymuştur. Hiyerarşik ve devletçi iktidarların meşruiyet kaynakları bu sözleşmelerin içeriğini belirlemiştir. Tanrı adına yetki kullananların düzenini koruma, bu yasaların ve sözleşmelerin amacıdır. Yönetim anlayışı ve felsefesi giderek devletin kutsallaşması biçiminde ifadeye kavuşmuştur. Niteliği ne olursa olsun, devleti koruma temelinde birey ve toplum ilişkilerinin düzenlendiği eksen, devlet olmaya devam etmiştir.

Koma Komalên Kürdistan (KKK) Sözleşmesi'nin dayandığı felsefe ve anlayış bütün bunlardan farklıdır. KKK Sözleşmesi, devletçi zihniyeti aşan toplumsal ilişkiler düzeneği yaratarak, halkın demokratik örgütlenme ve karar gücüne dayanan derinleşmiş radikal demokrasiyi Kürdistan'dan başlayarak, Ortadoğu'ya ve tüm dünyaya yayma hamlesinin başlangıç aşaması durumundadır. Canlı bir diyalektik anlayışa dayanan bu Sözleşme, iktidarcı, devletçi toplum sistemlerini korumak için konan kural ve kanunların değiştirilemez olduğu anlayışını değiştirecek ve aştıracak bir dinamizme de sahiptir. Yaşamın kendisi olan tabandaki halk gerçekliğine dayanmasının gereği olarak bu değişim felsefesini toplumla sözleşmesinin değişmez kanunu yapmıştır.

Bu sözleşme, Koma Komalên Kurdistan Önderliği'nin '73 yılından bugüne kadar öncülük yaparak gerçekleştirdiği demokratik devrimin ortaya çıkardığı birikimlerle, insanlığın binlerce yıldır verdiği özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yarattığı birikimin buluştuğu mekan ve zamanın ürünüdür. Halkların zamanının demokratik devrimle Kürdistan'da zirveleşmesinin sistemleştirilmesi bu Sözleşme ile pratikleşecektir.

Tarih boyunca halkların özgürlük ve demokrasi mücadeleleri, kendilerine ait ve kendilerini güç yapacak bir sistemle taçlandırılamadığı için, egemen sistem çemberini kıramamış ve onun mezhebi konumuna düşmüşlerdir. Reel sosyalizm örneğinde görüldüğü gibi, egemen güçlere ait olan iktidarcı ve devletçi bir yapılanmayı aşamamışlardır. Koma Komalên Kurdistan sistemi, karar gücünün komün ve yerel halk meclislerine dayandığı bir temel üzerinden geliştiğinden, bu çemberi kırarak halkların kendi demokratik sistemlerini kurmalarına yol açacaktır.

Koma Komalên Kurdistan, halkların komünal demokratik duruşunun çağdaş değerlerle bezenerek güncelleşmesidir. Bu niteliği ile Batı'da gelişen ve ağırlıklı olarak bireyi temel alan demokrasi anlayışından farklıdır. Demokrasinin kaynağını, insanlığın başlangıcındaki komünal demokratik değerlere ve tarih boyunca devlet erkini ve temsilcilerinin yetkilerini sınırlayan mücadelelere ve tutumlara dayandırmaktadır. Birey iradesinin ve özgürlüğünün komünal demokratik yaşam içinde optimal dengeye kavuştuğu ve anlam kazandığı bir demokratikleşme çizgisidir. Halkı güç ve irade yapan, demokrasiyi üst toplumun etkinliğinin bulunduğu Atina Demokrasisi ya da Magna Carta belgesi ile başlatan anlayışın aşılmasını sağlayan ve halkların kendi sistemlerini kurmasına imkan yaratan bir çizgidir.

KKK Sözleşmesi ile, toplumların varolma biçimi olan komünal demokratik değerleri ve insanlığın dinlerde, tarikatlarda, mezheplerde ve manastırlarda ifadesini bulan tüm özgürlük ve demokrasi ırmaklarını kendine tarihsel temel yapan bir demokrasi anlayışının bu topraklarda yerleştirilmesi hedeflenmektedir.

Devamı sayfa 18'de